

หนังสือ 2 พงศกษัตริย์

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์

(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ๊ปติสอัสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

(พันธกิจของคริสตจักรเบ๊ปติสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัซ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือ 2 พงศกษัตริย์

บทนำสู่ 2 พงศกษัตริย์: หนังสือเล่มถัดไปนี้ของพงศกษัตริย์เป็นที่รู้จักในชื่อหนังสือเล่มที่สี่ของพงศกษัตริย์ พวกเขามองว่า 1 และ 2 ซามูเอลคือสองเล่มแรก ช่วงเวลาของหนังสือเล่มนี้ครอบคลุมการรับใช้ของเอลียาห์ เอลีซา อาโมส โยเซยา โอบาดีห์ โยเอล อีสยาห์ มีคาห์ นาสูม ฮาบากุก เศฟันยาห์และเยเรมีย์ เรื่องราวถูกเล่าต่อจากที่ค้างไว้ตอนท้ายของ 1 พงศกษัตริย์

ภาพรวมของ 2 พงศกษัตริย์ 1: บทแรกนี้นำเสนอการเผชิญหน้ากันระหว่างพวกผู้สื่อสารของอาหัสยาห์และเอลียาห์ มันลงเอยด้วยการประลองกันระหว่างผู้พยากรณ์ท่านนี้กับอาหัสยาห์เอง โดยที่เอลียาห์แจ้งข่าวว่ากษัตริย์องค์นี้จะสิ้นพระชนม์

2 พกษ 1:1-2 อาหัสยาห์บุตรของอาหับคือ กษัตริย์องค์ถัดไปของอิสราเอล อาณาจักรฝ่ายเหนือ ข้อความตรงนี้บันทึกไว้ว่า หลังจากอาหับสิ้นพระชนม์แล้ว เมืองโมอับก็กบฏต่อคนอิสราเอล โมอับคือเขตแดนทางทิศตะวันออกและทิศใต้ของพื้นที่ส่วนใหญ่ของอิสราเอลและตรงกับส่วนหนึ่งของประเทศจอร์แดนในปัจจุบัน มันตกอยู่ใต้อำណัติของอิสราเอลมาตั้งแต่สมัยของดาวิด ดู 2 ซามูเอล 8:2 ขณะเดียวกัน 2 ฝ่ายอาหัสยาห์ทรงตกลงมาจากช่องพระแกลดาวายที่ห้องชั้นบนของพระองค์ในกรุงสะมาเรียและทรงประชวร จึงทรงใช้บรรดาผู้สื่อสารไปรับสั่งว่า "จงไปถามบาอัลเซบูบ พระแห่งเอโครนว่า เราจะหายจากความเจ็บป่วยนี้หรือไม่" ด้วยสาเหตุใดไม่ทราบ อาหัสยาห์ตกลงมาทางช่องพระแกลดาวายซึ่งอาจคลุมหน้าต่างชั้นบนอยู่ อาจเป็นไปได้ว่าความเจ็บป่วยทำให้เขาตกลงมาหรืออาจเป็นไปได้ว่าภาวะแทรกซ้อนต่างๆจากการบาดเจ็บของเขาทำให้เกิดการติดเชื้อและความเจ็บป่วยในภายหลัง เขาจึงส่งพวกคนรับใช้ของตนไปไต่ถาม "บาอัลเซบูบ พระแห่งเอโครน" ว่าตนจะหายหรือไม่ ชื่อบาอัลเซบูบ มีความหมายตรงตัวว่า 'เจ้าแห่งแมลงวัน' และเป็นรูปเคารพหนึ่งของคนฟิลิเตีย

2 พกษ 1:3-4 อย่างไรก็ตาม ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พูดกับเอลียาห์ชาวทิชบีว่า "จงลุกขึ้นไปพบบรรดาผู้สื่อสารของกษัตริย์แห่งสะมาเรีย และจงพูดกับเขาทั้งหลายว่า 'เพราะไม่มีพระเจ้าในอิสราเอลแล้วหรือ ท่านจึงไปถามบาอัลเซบูบ พระแห่งเอโครน' พระเจ้า

โดยทางทูตสวรรค์ของพระองค์ทรงสั่งเอลียาห์ให้ไปเผชิญหน้ากับพวกผู้สื่อสารของอาหัสยาห์ ระหว่างทางที่พวกเขาเดินทางไปยังเอโครน เขาจะต้องทำทายนคนเหล่านั้นว่าพวกเขากำลังจะไปยังเอโครนและพระต่างด้าวของมันทำไม ที่ถูกบอกเป็นนัยอยู่ในคำถามนี้ก็คือว่า พระเจ้าทรงถูกปลดทิ้งไปจากอาณาจักรฝ่ายเหนือแล้ว พวกเขาได้ละทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าและบัดนี้ต้องไปพึ่งรูปเคารพที่เป็นพระต่างด้าวของคนต่างชาติเพื่อขอความช่วยเหลือ

เอลียาห์ทำตามที่ได้รับสั่งและเผชิญหน้ากับพวกผู้สื่อสารของอาหัสยาห์ พอเจอพวกเขา เอลียาห์ก็กล่าวว่า 4 เพราะฉะนั้นบัดนี้พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "เจ้าจะไม่ได้ลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าขึ้นไปนั้น แต่เจ้าจะต้องตายแน่!" แล้วเอลียาห์ก็ไป พวกผู้สื่อสารของอาหัสยาห์ไปไม่ถึงเอโครน เอลียาห์บอกพวกเขาอย่างแน่ชัดว่าจะเกิดอะไรขึ้น อาหัสยาห์จะไม่หาย อีกไม่นานเขาจะตาย เอลียาห์จึงหันกลับและเดินจากไป

2 พกษ 1:5-6 พวกผู้สื่อสารเหล่านั้นจึงกลับไปยังสะมาเรีย ผู้สื่อสารนั้นก็กลับมาเฝ้าพระองค์ พระองค์ตรัสถามเขาทั้งหลายว่า "ทำไมพวกเจ้าจึงพากันกลับมา" 6 และเขาทั้งหลายทูลพระองค์ว่า "มีชายคนหนึ่งมาพบกับพวกข้าพระองค์ และพูดกับพวกข้าพระองค์ว่า 'จงกลับไปหากษัตริย์ผู้ใช้ท่านมา และทูลพระองค์ว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เพราะไม่มีพระเจ้าในอิสราเอลแล้วหรือเจ้าจึงใช้คนไปถามบาอัลเซบูบพระแห่งเอโครน เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่ได้ลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าได้ขึ้นไปนั้น แต่เจ้าจะต้องตายแน่'" อาหัสยาห์ได้สวนพวกผู้สื่อสารของตนว่าทำไมพวกเขาถึงกลับมาแล้ว พวกเขาบอกเขาว่าเกิดอะไรขึ้น แต่ไม่เข้าใจว่าคนที่ได้เผชิญหน้าพวกเขานั้นคือผู้ใด อย่างไรก็ตาม พวกเขาเล่าสิ่งที่เอลียาห์ได้บอกพวกเขาทุกถ้อยคำ

2 พกษ 1:7-8 พระองค์ตรัสถามเขาทั้งหลายว่า "คนที่ได้มาพบเจ้าและบอกสิ่งเหล่านี้แก่เจ้านั้นเป็นคนในลักษณะใด" 8 เขาทั้งหลายทูลตอบพระองค์ว่า "ท่านมีขนมากและมีหนังคาดเอวของท่านไว้" และพระองค์ตรัสว่า "เป็นเอลียาห์ชาวทิชบี" วลีที่กล่าวว่าเอลียาห์เป็นคนขนคอกอาจหมายถึงเคราและทรงผมของเขา มันอาจหมายถึงขนตามร่างกายของเขาที่อยู่บน

แขนและลำตัวของเขา มันอาจหมายถึงการที่เขาสวมหนังสัตว์ด้วย ไม่ว่าจะกรณีใด หลังจากได้ยินคำบรรยายลักษณะนี้แล้ว อาหัสยาห์ก็รู้ชัดเลยว่าพวกเขาไปเจอใครมา เขาคือผู้พยากรณ์เอลียาห์

2 พกษ 1:9-10 แล้วกษัตริย์ก็รับสั่งให้นายกองของทหารห้ำหั่นคนพร้อมกับทหารห้ำหั่นคนของเขาไปหาเอลียาห์ เขาได้ขึ้นไปหาท่าน ดูเถิด ท่านนั่งอยู่บนยอดภูเขา และนายกองห้ำหั่นคนนั้นกล่าวแก่ท่านว่า "ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า กษัตริย์ตรัสตั้งนี่ว่า 'ลงมา'" อาหัสยาห์จึงใช้ทหารห้ำหั่นคนไปเพื่อนำตัวเอลียาห์มาโดยใช้กำลังหากจำเป็น คำที่แปลว่า นั่ง (*ยาศับ*) มีความหมายได้คำว่า 'พักอาศัย' นั่นอาจใช้ความหมายตรงนี้ ไม่ว่าจะกรณีใดเอลียาห์ก็อยู่บนยอดภูเขาถูกหนึ่งตอนที่คนของอาหัสยาห์ไปถึง นายกองของทหารเหล่านั้นสั่งเขาให้ลงมาโดยอาศัยราชอาณาจักรของกษัตริย์ พอได้ยินเช่นนั้น เอลียาห์ก็ตอบกลับไปว่า **10** "ถ้าข้าเป็นคนแห่งพระเจ้ายกยอให้ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์เผาผลาญเจ้าและคนทั้งห้ำหั่นของเจ้าเถิด" แล้วไฟก็ลงมาจากฟ้าสวรรค์และเผาผลาญเขากับคนทั้งห้ำหั่นของเขาเสีย ไม่ว่าจะไฟนั้นเป็นสายฟ้าฟาดขนาดมหึมาหรือเป็นไฟในความหมายทั่วไป คนของอาหัสยาห์ก็ถูกเผาผลาญที่นั่นเดี๋ยวนั้นเลย

2 พกษ 1:11-12 ไม่มีหมายเหตุระบุไว้ว่าอาหัสยาห์ทราบได้อย่างไรถึงชะตากรรมของทหารชุดแรกของตน อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าน่าจะมีคนเห็นความพินาศของทหารเหล่านั้นและนำเรื่องมารายงานเขา ดังนั้น พระองค์ก็รับสั่งให้นายกองของทหารห้ำหั่นคนพร้อมกับทหารห้ำหั่นคนของเขาอีกพวกหนึ่งไป และเขาก็กล่าวแก่ท่านว่า "โอ ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า กษัตริย์ตรัสตั้งนี่ว่า 'ลงมาเร็วๆ'" ทหารอีกชุดหนึ่งถูกส่งไป เราควรหมายเหตุไว้ว่าในทั้งสองเหตุการณ์นั้น นายกองเรียกเอลียาห์ว่าคนของพระเจ้า พวกเขารู้ว่าเขาเป็นใครและเขาเป็นตัวแทนของผู้ใด มันยิ่งกว่าเสียดสีตรงที่ว่าอาหัสยาห์ได้ถูกพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์แต่บรรดาคนของเขาก็รู้ดีกว่า

อีกครั้งที่ **12** เอลียาห์ตอบว่า "ถ้าข้าเป็นคนแห่งพระเจ้า ก็ขอให้ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์เผาผลาญเจ้าและคนทั้งห้ำหั่นของเจ้าเถิด" และไฟของพระเจ้าลงมาจากฟ้าสวรรค์และเผาผลาญ

เขากับคนทั้งห้าสิบของเขาเสีย แม้อาห้สยาห์ได้ปฏิเสธพระเยโฮวาห์พระเจ้าเสียแล้ว เขาก็กำลังได้รับบทเรียนที่ชัดเจนเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระเจ้า

2 พกษ 1:13-14 อย่างไรก็ตาม กษัตริย์ผู้ชั่วช้าองค์นี้ยังคงคือคิงในการทำทายคำตรัสของพระเจ้าและคนของพระเจ้าอยู่เหมือนเดิม และพระองค์รับสั่งให้นายกองของทหารห้าสิบคนพวกที่สามไปพร้อมกับทหารห้าสิบคนของเขา และนายกองคนที่สามของทหารห้าสิบคนนั้นก็ขึ้นไป และมากลุมเขาลงต่อหน้าเอลียาห์ และวิงวอนท่านว่า "โอ ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า ข้าพเจ้าขออ้อนวอนต่อท่าน ขอให้โปรดให้ชีวิตของข้าพเจ้าและชีวิตของผู้รับใช้ของท่านห้าสิบคนนี้เป็นสิ่งประเสริฐในสายตาของท่าน ทหารชุดที่สามถูกส่งตัวไปจับกุมเอลียาห์ อย่างไรก็ตาม นายกองผู้นี้กลับอ้อนวอนเอลียาห์ให้ไว้ชีวิตตนและชีวิตของเหล่าทหารของตน เขารู้อย่างชัดเจนว่าเกิดอะไรขึ้นกับพวกเพื่อนทหารของตนก่อนหน้านี้

14 คุณเกิดไปลงมาจากฟ้าสวรรค์และได้เผาผลาญนายกองห้าสิบทั้งสองคนก่อนหน้านี้เสียพร้อมทั้งทหารห้าสิบคนของเขาด้วย แต่บัดนี้ขอให้ชีวิตของข้าพเจ้าเป็นสิ่งประเสริฐในสายตาของท่าน" เขาจึงกล่าวซ้ำคำวิงวอนขอความเมตตาของตน ต้องชมพวกทหารธรรมดาเหล่านี้ที่รู้จักยำเกรงพระเจ้าและผู้สื่อสารของพระองค์ พวกเขายังให้ความเคารพมากกว่ากษัตริย์แห่งอิสราเอลผู้ชั่วช้าและคือคิง

2 พกษ 1:15-16 แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวแก่เอลียาห์ว่า "จงลงไปกับเขาเถิด อย่างกลัวเขาเลย" ท่านก็ลุกขึ้นลงไปกับเขาเข้าเฝ้ากษัตริย์ พระเจ้าจึงทรงสั่งคนของพระองค์คราวนี้ให้ไปหาอาห้สยาห์ พอไปถึงต่อหน้าอาห้สยาห์ เอลียาห์ก็กล่าวแก่เขาว่า **16** "พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เพราะเจ้าได้ส่งผู้สื่อสารไปยังบาอัลเซบูบพระแห่งเอโครน เพราะไม่มีพระเจ้าในอิสราเอลที่จะทูลถามพระวณะของพระองค์อย่างนั้นหรือ เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่ได้ลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าได้ขึ้นไปนั้น แต่เจ้าจะต้องตายแน่"

ผู้พยากรณ์ท่านนี้เผชิญหน้ากษัตริย์ด้วยเรื่องที่เขาปฏิเสธพระเยโฮวาห์พระเจ้า ไม่ใช่ว่าพระเจ้ามิได้ทรงสถิตอยู่ในอิสราเอล แต่ได้ตั้งแต่กษัตริย์ลงมา ประชาชาตินั้นได้ปฏิเสธพระเยโฮ

วาท်ในฐานะพระเจ้าเสียแล้ว ดังนั้น พวกเขาจึงลดตัวลงเพื่อขอความช่วยเหลือจากรูปเคารพของ พระต่างตัวองค์หนึ่งในยามที่เค็ดรื้อน นอกจากนี้ เอลิยาห์ยังแจ้งข่าวเรื่องที่ว่าอาห้สยาห์จะตาย ในไม่ช้าต่อหน้าเขาเลยด้วย

2 พกษ 1:17-18 พระองค์ก็สิ้นชีวิตตามพระวณะของพระเยโฮวาห์ซึ่งเอลิยาห์ กล่าวนั้น และเยโฮรัมก็ขึ้นครองแทน ในปีที่สองแห่งรัชกาลเยโฮรัมบุตรชายเยโฮซาฟัทกษัตริย์ แห่งยูดาห์ เพราะพระองค์ห้ามมิโอรสไม่ ความหมายโดยนัยตรงนี้ก็คืือว่า อาห้สยาห์เสียชีวิตหลัง จากเอลิยาห์มาส่งข่าวร้ายแก่เขาได้ไม่นาน เพราะเขาไม่มีบุตรชาย เยโฮรัมน้องชายของเขาจึงขึ้น ครองราชย์ต่อจากเขาแทน น่าตลกตรงที่ว่าในยูดาห์กษัตริย์องค์ใหม่ที้นั้นก็ชื่อเยโฮรัมเช่นกัน คน หลังนี้เป็นบุตรของเยโฮซาฟัท ดู 1 พงศ์กษัตริย์ 22:50

18 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาห้สยาห์ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ใน หนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ หนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศ อิสราเอลเป็นหนังสือประวัติศาสตร์ที่ไม่ได้รับการคลใจซึ่งบันทึกเรื่องราวของกษัตริย์ต่างๆของ อาณาจักรฝ่ายเหนือและหายสาบสูญไปนานแล้ว

ภาพรวมของ 2 พงศ์กษัตริย์ 2: บทที่ไม่ธรรมดาบทนี้บันทึกเรื่องการถูกรับขึ้นของเอลิ ยาห์ไปยังสวรรค์และการเริ่มต้นของการรับใช้ของเอลิชา มีบันทึกเกี่ยวกับความสับสนของพวก ลูกศิษย์อายุน้อยของเอลิยาห์ด้วยเกี่ยวกับการจากไปของนายของตน การอัศจรรย์สองอย่างถูก หมายเหตุไว้ว่าถูกกระทำโดยมือของเอลิชา

2 พกษ 2:1-2 และอยู่มาเมื่อถึงเวลาที่พระเยโฮวาห์จะทรงรับเอลิยาห์ขึ้นไปสู่ สวรรค์ด้วยลมหมุน เอลิยาห์และเอลิชากำลังเดินทางจากหมู่บ้านกิลกาล ดูเหมือนว่าทั้งเอลิยาห์ และเอลิชาต่างตระหนักดีถึงการจากไปของเอลิยาห์ซึ่งใกล้จะเกิดขึ้นแล้ว ดูเหมือนว่าเอลิยาห์ ทราบล่วงหน้าด้วยการถูกรับขึ้น ไปยังสวรรค์ของตนจะเกิดขึ้น โดยลมหมุน ไม่เป็นที่ทราบ ชัดเจนว่านี่จะเป็น โดยพายุทอร์นาโดหรือลมหมุนแบบอื่นที่รุนแรงน้อยกว่า พายุทอร์นาโด

หลักๆแล้วเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในอเมริกาเหนือ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงสามารถทำให้เกิดพายุแบบนี้ได้ที่ใดก็ตามที่พระองค์ทรงปรารถนา สถานที่ๆจะเกิดขึ้นนี้คือที่กิลกาล ซึ่งอยู่ในหุบเขาแม่น้ำจอร์แดนไม่ไกลจากเมืองเยรีโค

2 และเอลียาห์พูดกับเอลีชาว่า "ขอท่านจงคอยอยู่ที่นี้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปถึงเบธเอล" แต่เอลีชาว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น" ดังนั้นท่านทั้งสองก็ลงไปยังเบธเอล เอลียาห์สั่งเอลีชาให้อยู่อยู่ที่กิลกาลขณะที่ตนขึ้นไปในที่ราบสูงเพื่อไปยังเบธเอลตามที่พระเจ้าได้ทรงสั่งตนไว้ อย่างไรก็ตาม เพราะคุณอกว่าพระเจ้ากำลังจะพาเอลียาห์ขึ้นไปยังสวรรค์ เอลีชาจึงสาบานโดยพระนามของพระเยโฮวาห์ว่าตนจะไม่พรากไปจากเอลียาห์เด็ดขาด พวกเขาทั้งสองจึงขึ้นไปยังที่ราบสูงจากนั้นก็ลงไปหุบเขาตื้นๆนั้นซึ่งเป็นที่ตั้งของเบธเอล

2 พกษ 2:3-4 พอไปถึงที่เบธเอล เหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ผู้อยู่ในเบธเอลได้ออกมาหาเอลีชาและบอกท่านว่า "ท่านทราบไหมว่า วันนี้พระเยโฮวาห์จะทรงรับอาจารย์ของท่านไปจากเป็นหัวหน้าท่าน" ท่านตอบว่า "ครับ ข้าพเจ้าทราบแล้ว เฝ้ารอไว้" แม้เยโรโบอัมได้ทำให้เบธเอลเป็นเมืองแห่งรูปเคารพไปแล้ว คุณเหมือนว่าเอลียาห์อาจตั้งสำนักของพวกเขาผู้พยากรณ์ขึ้นที่นั่นเพื่อตอบโต้การนับถือรูปเคารพของแผ่นดินนั้น น่าสนใจที่ผู้พยากรณ์หนุ่มเหล่านี้ก็ทราบเช่นกันว่าพระเจ้ากำลังจะพาเอลียาห์ขึ้นไปยังสวรรค์ พวกเขาจึงเข้าไปทักเอลีชาด้วยข่าวนี้นี้ โดยเรียกเหตุการณ์นี้ว่าเป็นการเอาเอลียาห์ไปจากศิษยะของเอลีชา ความหมายโดยนัยก็คือว่าเอลียาห์เป็นเหมือนมงกุฎอันหนึ่งต่อเอลีชา

เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยแก่ผู้พยากรณ์กลุ่มนี้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเอลียาห์ พอได้ยินเรื่องนี้ เอลียาห์ก็แสดงการรับรู้ว่าคุณทราบเรื่องนี้อยู่แล้วและบอกพวกเขาให้นิ่งเสีย น้ำเสียงของคำพูดเขาไม่ชัดเจน เขาอาจใช้ถ้อยคำรุนแรงในการตำหนิพวกเขา มันบอกเป็นนัยว่าเป็นสิ่งที่สะเทือนใจเอลีชา

ดังนั้น 4 เอลิยาห์พูดกับท่านว่า "เอลิชา ขอท่านคอยอยู่ที่นี้เถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปถึงเมืองเยรีโค" แต่ท่านตอบว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น" เพราะฉะนั้นท่านทั้งสองจึงมายังเมืองเยรีโค เอลิยาห์จึงสั่งเอลิชาให้อยู่ต่อที่เบธเอลเพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงใช้ตนให้ลงไปยังเมืองเยรีโค อีกครั้งที่เอลิชาสาบานโดยออกพระนามพระเยโฮวาห์ว่าตนจะไม่ทิ้งเขาไปเลย เขารู้ว่าเวลาของการจากไปของเอลิยาห์กำลังใกล้เข้ามาและเขาอยากได้รับพระพรสองเท่าแห่งวิญญานของเขา ก่อนเวลานั้นมาถึง สิ่งที่คุณเหมือนชัดเจนด้วยก็คือว่าเอลิยาห์ดูเหมือนกำลังทดสอบเอลิชาและการทรงเรียกของเขาให้เข้าสู่การรับใช้ เห็นได้ชัดว่าเอลิชามุ่งมั่นที่จะรับพระพรของพระเจ้าบนตัวเขาเองเมื่อเอลิยาห์จากไป

2 พกษ 2:5 พอไปถึงที่เมืองเยรีโค เหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ผู้อาศัยอยู่ในเมืองเยรีโคได้เข้ามาใกล้เอลิชาและพูดกับท่านว่า "ท่านทราบไหมว่า วันนี้พระเยโฮวาห์จะทรงรับอาจารย์ของท่านไปจากเป็นหัวหน้าท่าน" ท่านตอบว่า "ครับ ข้าพเจ้าทราบแล้ว เรียบๆไว้" ในลักษณะที่แทบจะเหมือนกับที่เกิดขึ้นที่เบธเอล พวกผู้พยากรณ์ที่เมืองเยรีโคแจ้งให้เอลิชาทราบถึงการจากไปในไม่ช้าของเอลิยาห์ และก็เหมือนกับครั้งที่แล้ว เขาตำหนิคนเหล่านี้เช่นกัน

2 พกษ 2:6 อีกครั้งที่เอลิยาห์พยายามทดสอบเอลิชา แล้วเอลิยาห์จึงพูดกับท่านว่า "ขอท่านจงคอยอยู่ที่นี้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปถึงแม่น้ำจอร์แดน" แต่ท่านว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น" แล้วท่านทั้งสองก็เดินต่อไป คราวนี้เอลิยาห์บอกเอลิชาว่าตนกำลังจะมุ่งหน้าไปยังแม่น้ำจอร์แดนซึ่งอยู่ห่างไปหลายไมล์ทางทิศตะวันออก อีกครั้งที่เอลิชาไม่ยอมจากเขาไป

2 พกษ 2:7-8 ขณะเดียวกัน คนห้าสิบคนของเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ก็ไปเหมือนกันและยืนอยู่ตรงหน้าห่างจากท่านทั้งสอง ฝ่ายท่านทั้งสองยืนอยู่ที่แม่น้ำจอร์แดน ดูเหมือนเห็นได้ชัดว่าพวกผู้พยากรณ์ของพระเจ้าในเขตแดนนั้นต่างทราบว่เอลิยาห์กำลังจะถูกรับ

ขึ้นไปยังสวรรค์ ดังนั้นพวกเขาห้าสิบคนจึงติดตามมาข้างหลัง โดยหวังว่าจะได้เห็นการถูกรับขึ้นของเอลียาห์

8 เอลียาห์ก็เอาเสื้อคลุมของท่านม้วนเข้าแล้วฟาดลงที่น้ำนั้น น้ำก็แยกออกไปสองข้าง ท่านทั้งสองจึงเดินข้ามไปได้บนดินแห้ง เสื้อคลุมที่ว่าเป็นคือ เสื้อชั้นนอกที่ใช้เป็นเสื้อคลุม เอลียาห์จึงม้วนเสื้อนั้นขึ้นและฟาดน้ำของแม่น้ำจอร์แดน น้ำนั้นแยกออกต่อหน้าพวกเขาในทันทีและพวกเขาทั้งคู่เดินข้ามไปบนท้องแม่น้ำที่แห้งสนิท

2 พกษ 2:9-11 และอยู่มาเมื่อท่านทั้งสองข้ามไปแล้ว เอลียาห์จึงพูดกับเอลีชาว่า "จงขอสิ่งที่ยากให้ข้าพเจ้าทำเพื่อท่านก่อนที่ข้าพเจ้าจะถูกรับไปจากท่าน" และเอลีชาตอบว่า "ขอให้ฤทธิ์เดชของท่านอยู่กับข้าพเจ้าเป็นสองเท่าเดิม" ดูเหมือนว่าเอลีชาได้สอบผ่านแล้วเท่าที่เอลียาห์คิด เขาจึงถามว่าเอลีชาปรารถนาสิ่งใดก่อนที่ตนจากไป คำขอของเอลีชาคือ ให้ตนได้รับฤทธิ์เดชสองเท่าในการเป็นผู้พยากรณ์ นี่อาจหมายถึงฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือมันอาจแค่หมายถึงของประทานในการพยากรณ์ซึ่งเอลียาห์มีอย่างเห็นได้ชัด

ไม่ว่ากรณีใด เอลียาห์ก็กล่าวว่า 10 "ท่านขอสิ่งที่ยากนัก แต่ถ้าท่านเห็นข้าพเจ้าถูกรับขึ้นไปจากท่าน ท่านก็จะได้อย่างนั้น แต่ถ้าท่านไม่เห็น ก็จะไม่เป็นแก่ท่านอย่างนั้น" เอลียาห์ยอมรับว่านี่เป็นคำขอที่ยากนัก อย่างไรก็ตาม เขาบอกเอลีชาว่าหากเขาเห็นตนถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ เขาก็จะได้รับตามคำขอ นี่บอกเป็นนัยว่าหากเอลีชาได้รับอภิสิทธิ์เหลือเกินที่จะเห็นการถูกรับขึ้นของเอลียาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะทรงตอบคำขอของเขา

11 และอยู่มาเมื่อท่านทั้งสองยังเดินพูดกันต่อไป ดูเถิด รถเพลิงคันหนึ่งและม้าเพลิงได้แยกท่านทั้งสองออกจากกัน และเอลียาห์ได้ขึ้นไปโดยลมหมุนเข้าสวรรค์ ขณะที่ผู้พยากรณ์ทั้งสองนี้เดินไปเรื่อยๆ พระเจ้าก็ทรงใช้รถรบเพลิงซึ่งถูกลากโดยพวกม้าเพลิงมาซึ่งรับเอลียาห์ขึ้นไป พร้อมกันนั้นเอลียาห์ก็ถูกลมหมุนรับขึ้นไปด้วย ดูความเห็นเกี่ยวกับลมหมุนใน 2:1 อาจเป็นไปได้ว่าลมหมุนนั้นดึงเอลียาห์ขึ้นไปในรถรบนั้นและหอบเขาขึ้นไปสู่สวรรค์

2 พกษ 2:12-13 เอลีซาก็เห็น และท่านได้ร้องว่า "คุณพ่อของข้าพเจ้า! คุณพ่อของข้าพเจ้า! รรถบของอิสราเอลและพลม้าประจำ" และท่านก็ไม่ได้เห็นเอลีياهوอีกเลย แล้วท่านก็จับเสื้อของตบถิกออกเป็นสองท่อน แม้เอลีซาปรารถนาที่จะเห็นการถูกรับขึ้นไปของเอลีياهوนายของคุณ คุณเหมือนว่าพอเขาได้เห็นแล้ว เขาก็รู้สึกสะเทือนใจกับความสูญเสียของคุณ คุณเหมือนเสียงร้องของเขาที่ว่า "คุณพ่อของข้าพเจ้า! คุณพ่อของข้าพเจ้า!" หมายถึงเอลีياهو แม้เขาไม่ใช่พ่อแท้ๆของเอลีซา เอลีياهوก็เป็นพ่อฝ่ายวิญญาณคนหนึ่งสำหรับเขา บางคนถือพระคัมภีร์ที่ว่าคำพูดของเอลีซาที่ว่า "รถบของอิสราเอลและพลม้าประจำ" หมายถึงพระเจ้าแห่งอิสราเอลและการปกป้องคุ้มครองของพระองค์โดยรถบและพลม้าเพลิง การนิกเสื้อผ้าของคุณเหมือนจะเป็นการแสดงความรักที่โศกเสียใจของเขาค่อยหน้าคนอื่นเกี่ยวกับการสูญเสียอาจารย์ของคุณไป

อย่างไรก็ตาม ตอนที่เอลีياهوถูกรับขึ้นไป เสื้อคลุมของเขาก็หล่นมาจากตัวเขา เอลีซาจึง **13** หยิบเสื้อคลุมของเอลีياهوที่ตกลงมาจากเอลีياهوนั้น และกลับไปยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำจอร์แดน

2 พกษ 2:14-15 พอกลับมาที่ริมฝั่งแม่น้ำจอร์แดน เอลีซาก็เอาเสื้อคลุมของเอลีياهوที่ตกลงมานั้นฟาดลงที่น้ำกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งเอลีياهوทรงสถิตที่ใด" และเมื่อท่านฟาดลงที่น้ำ น้ำก็แยกออกไปสองข้าง และเอลีซาก็เดินข้ามไป เหมือนกับที่อาจารย์ของเขาได้กระทำ เอลีซาจึงฟาดน้ำของแม่น้ำจอร์แดนโดยขอฤทธิ์เดชของพระเจ้าแห่งเอลีياهو เหมือนกับที่พระเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อเอลีياهو พระองค์ทรงกระทำเพื่อเอลีซาเช่นกัน แม่น้ำนั้นแยกออกต่อหน้าเขาและเขาเดินข้ามไปยังอีกฟากหนึ่ง เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงประทับตรารับรองการรับใช้ของเอลีซาแล้ว

15 เมื่อเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ที่อยู่ ณ เมืองเยรีโค แลเห็นท่าน เขาทั้งหลายจึงว่า "ฤทธิ์เดชของเอลีياهوอยู่กับเอลีซา" และเขาทั้งหลายก็มาต้อนรับท่าน แล้วชนหน้าลงถึงดินต่อหน้าท่าน ผู้พยากรณ์ห้าสิบคนนั้นที่เฝ้าดูจากฝั่งตะวันตกเริ่มตระหนกถึงฤทธิ์เดชของพระเจ้าบนตัวเอลีซา พวกเขาจึงชนลงต่อหน้าเขา ไม่เป็นที่ชัดเจนว่าพวกเขาเห็นการถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ของเอลีياهوหรือไม่ แต่พวกเขาเห็นการแยกแม่น้ำจอร์แดนอย่างแน่นอนตอนที่เอลีซากลั้บมา

2 พกษ 2:16-18 อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่าผู้พยากรณ์หนุ่มเหล่านี้ไม่เข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างถ่องแท้ เขาทั้งหลายกล่าวแก่ท่านว่า "ดูเถิด มีห่าสิบคนที่เป็ชายฉกรรจ์อยู่กับผู้รับใช้ของท่าน ของงไปเที่ยวหาอาจารย์ของท่าน บางทีพระวิญญาณแห่งพระเยโฮวาห์ได้รับท่านไป แล้วเหวี่ยงท่านลงมาที่ภูเขาหรือหุบเขาแห่งหนึ่งแห่งใดบ้าง" และท่านว่า "อย่าใช้เขาไปเลย" ผู้พยากรณ์หนุ่มเหล่านี้แม้ทราบว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรับเอลียาห์ขึ้นไปยังสวรรค์ คิดว่าเขาจะถูกส่งตัวกลับมาอาจบนยอดภูเขาลูกหนึ่งหรือในหุบเขาหนึ่ง เขตแดนรอบเมืองเยรีโคอุดมไปด้วยทั้งภูเขาและหุบเขา อย่างไรก็ตาม เอลีชาทักกล่าวว่า สีมันเสียเถิด เขาารู้ดีกว่า

17 แต่เมื่อเขาทั้งหลายชักชวนท่านจนท่านละอายแล้วท่านจึงว่า "ใช้ไปซี" เพราะฉะนั้นเขาจึงใช้ห่าสิบคนไป เขาทั้งหลายแสวงหาเอลียาห์อยู่สามวันก็ไม่พบท่าน ทั้งๆที่เขาตัดสินใจแล้วว่าไม่ต้องไปเที่ยวค้นหาเอลียาห์ พวกผู้พยากรณ์หนุ่มก็ยังคงยืนกะยอกเขาต่อไปจนเขาเริ่มละอายใจที่จะกล่าวปฏิเสธ เห็นได้ชัดว่าพวกเขาโหม่นน้ำวเก่ง ดังนั้นเขาจึงอนุญาตพวกเขาให้ไปเที่ยวค้นหาซึ่งพวกเขาก็ค้นหาอยู่สามวัน อย่างไรก็ตาม การค้นหาของพวกเขาพิสูจนแล้วว่าเสียแรงเปล่า **18** เขาทั้งหลายก็กลับมาหาเอลียา (ขณะที่ท่านพักอยู่ที่เมืองเยรีโค) และท่านพูดกับเขาว่า "ข้ามิได้บอกท่านทั้งหลายแล้วหรือว่า 'อย่าไปเลย'"

2 พกษ 2:19-22 ขณะอยู่ที่เมืองเยรีโค คนในเมืองพูดกับเอลีชาว่า "ดูเถิด ทำเลเมืองนี้ก็ร่ำเรงดี ดังที่เจ้านายของข้าพเจ้าได้เห็นแล้ว แต่ทว่าน้ำไม่ดื่มและชาวแผ่นดินก็แห้งแล้ง" เมืองเยรีโคอยู่ในหุบเขาแม่น้ำจอร์แดนไม่ไกลจากที่ๆแม่น้ำสายนั้นไหลเข้าไปในทะเลตาย มันอยู่ทางทิศตะวันออกของเทือกเขาติดชายฝั่งด้วยเหตุนี้มันจึงมีลักษณะกึ่งแห้งแล้งเป็นปกติ อาจเป็นไปได้ว่าน้ำจากทะเลตายได้ซึมเข้าไปในน้ำบาดาลของพื้นที่นั้นและน้ำนั้นจึงมีรสขม คำที่แปลว่า **ไม่ดื่ม** (ราห์) มีความหมายว่า 'แย่'

เอลีชาจึงกล่าวว่า **20** ท่านพูดว่า "จงเอาขามใหม่มาลูกหนึ่ง ใส่เกลือไว้ในนั้น" แล้วเขาทั้งหลายก็หามาให้ **21** แล้วท่านก็ไปที่น้ำพุ โยนเกลือลงในนั้นและกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เราได้กระทำน้ำนี้ให้ดีแล้ว ตั้งแต่บัดนี้ไปจะไม่มีความตายหรือการแห้งแล้งมาจากน้ำนี้อีก" เอลีชา

ซึ่งกล่าวในฐานะตัวแทนขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงประกาศว่าน้ำขมนั้นจะถูกทำให้หายขม ตั้งแต่
นี้เป็นต้นไป แผ่นดินนั้นจะเกิดผลอุดม จนกระทั่งทุกวันนี้ มีน้ำดีที่เยรีโค 22 ฉะนั้นน้ำจึงดีมา
จนถึงทุกวันนี้ จริงตามถ้อยคำซึ่งเอลีชาได้กล่าวนั้น

2 พกษ 2:23-25 ท่านได้ขึ้นไปจากที่นั่นถึงเมืองเบธเอล และขณะที่ท่านขึ้นไป
ตามทางมีเด็กชายเล็กๆบางคนออกมาจากเมืองล้อเลียนท่านว่า "อ้ายหัวล้าน จงขึ้นไปเถิด อ้ายหัว
ล้าน จงขึ้นไปเถิด" ขณะที่เอลีชาขึ้นไปยังที่ราบสูงสู่เมืองเบธเอล พวกเด็กโตของเมืองนั้นก็ออก
มาและล้อเลียนเขา พวกเขาจะเป็นเด็กที่โตแล้ว เห็นได้ชัดว่าเอลีชาหัวล้าน คำเหน็บแนมของ
พวกเขาน่าจะหมายถึงเรื่องที่พวกเขาได้ยินมาเกี่ยวกับการถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ของเอลีชาห์
พวกเขาจึงเยาะเย้ยเอลีชาให้ทำแบบเดียวกัน เห็นได้ชัดว่าพวกเขาไม่ให้ความเคารพต่อผู้พยากรณ์
ท่านนี้และพระเจ้าที่เขาเป็นตัวแทนแม่แต่คนเดียว

24 ท่านก็หลียวดู แล้วจึงแข่งเขาในพระนามพระเยโฮวาห์ และมีตัวเมียสองตัวออกมา
จากป่า นึกเด็กชายพวกนั้นเสียสี่สิบสองคน เห็นได้ชัดว่าหลังจากได้รับอนุญาตจากพระเจ้า เอลี
ชาจึงแข่งซาบเด็กโตเหล่านี้ในพระนามของพระเยโฮวาห์ จากนั้นหมีตัวเมียสองตัวก็ออกมาจาก
ป่าและฆ่าเด็กโตที่ทะเล้งเหล่านั้นไปสี่สิบสองคน

ขณะเดียวกัน เอลีชาก็ 25 จากที่นั่นท่านก็ขึ้นไปถึงภูเขาการเมล และจากที่นั่นท่านก็หัน
กลับมายังสะมาเรีย เห็นได้ชัดว่า เขาไม่ได้รับการต้อนรับที่เบธเอล ดังนั้นเอลีชาจึงเดินทางไปยัง
ทิศตะวันตกสู่ภูเขาการเมล จากนั้นก็กลับไปยังสะมาเรียในที่สุด

ภาพรวมของ 2 พกษ 3: ในบทนี้รายละเอียดเกี่ยวกับรัชกาลของเยโฮรัม บุตรของ
อาหับถูกนำเสนอ มีบันทึกเกี่ยวกับการกบฏของโมอับต่ออิสราเอล เอลีชาดำเนินการเป็นพันธมิตร
ของเยโฮชาฟัทกับเยโฮรัม จากนั้นบทนี้ก็ปิดท้ายด้วยคำสัญญาของเอลีชาเรื่องน้ำและ
ชัยชนะเหนือโมอับซึ่งเกิดขึ้นจริง

2 พกษ 3:1-3

ในปีที่สิบแปดของรัชกาลเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮรัม

โอรสของอาหับได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล ณ กรุงสะมาเรีย และทรงครองอยู่สิบสองปี จุดสนใจเปลี่ยนจากการรับใช้ของเอลีชากลับมายังเรื่องการเมืองของอาณาจักรฝ่ายเหนือ เยโฮรัมบุตรของอาหับได้ขึ้นครองราชย์ต่อจากบิดาของตน 2 พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่ไม่เหมือนราชบิดาและราชมารดาของพระองค์ พระองค์ทรงทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์แห่งพระบาอัล ซึ่งราชบิดาของพระองค์ทรงสร้างนั้นเสีย แม้เขามิใช่กษัตริย์ที่ดำเนินตามแบบพระเจ้าเท่าใดนัก ต้องชมเขาที่เขาได้กำจัดเสาศักดิ์สิทธิ์แห่งพระบาอัลของบิดาของเขาทิ้งเสีย ดู 1 พงศกษัตริย์ 16:31-32 3 แม้กระนั้นพระองค์ยังทรงเกาะติดอยู่กับบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์หาได้ทรงพรากจากบาปนั้นไม่ แม้อพยห่างเสียจากการนมัสการพระบาอัลแบบเป็นทางการ เยโฮรัมก็ยังผูกพันอยู่กับรูปลู่แก้วทองคำทั้งสองนั้นซึ่งเยโรโบอัมได้สร้างขึ้น

2 พกษ 3:4-5

ฝ่ายเมฆากษัตริย์แห่งโมอับทรงเป็นผู้ดำเนินกิจการเลื่องแคะ และ

พระองค์ต้องถวายเป็นลูกแคะหนึ่งแสนตัว และแคะผู้หนึ่งแสนตัวพร้อมกับขนของมันให้แก่กษัตริย์อิสราเอล 5 แต่อยู่มาเมื่ออาหับสิ้นพระชนม์แล้ว กษัตริย์แห่งโมอับก็กบฏต่อกษัตริย์แห่งอิสราเอล ตั้งแต่สมัยของดาวิด โมอับได้ตกเป็นเบี้ยล่างของอิสราเอลมาตลอด โดยเสียช่วยปริมาณมหาศาลในรูปแคะและขนแคะ อย่างไรก็ตาม หลังจากอาหับเสียชีวิต เมฆาก็เห็นโอกาสที่จะกบฏต่อเยโฮรัมผู้เป็นหนุ่ม เขาทำเช่นนั้นและหยุดเสียช่วยแก่อิสราเอลซึ่งเป็นอาณาจักรฝ่ายเหนือ

2 พกษ 3:6-7

กษัตริย์เยโฮรัมจึงกรีธาทัพออกจากสะมาเรียในครั้งนั้น และทรง

เกณฑ์คนอิสราเอลทั้งสิ้น ความหมายก็คือว่าเขาจัดทำสำมะโนประชากรเพื่อที่จะทราบกำลังทางทหารของตน 7 พระองค์ทรงส่งสารไปยังเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า "กษัตริย์แห่งโมอับได้กบฏต่อข้าพเจ้า ท่านจะไปรบกับโมอับพร้อมกับข้าพเจ้าได้หรือไม่" และท่านว่า "เราจะไป เราก็คือเป็นดังที่ท่านเป็น และประชาชนของเราก็คือเป็นดังประชาชนของท่าน บรรดาม้าของเราก็คือเป็นดัง

ม้าของท่าน" เราคงคิดว่าเยโฮชาฟัทได้รับบทเรียนแล้วเมื่อหลายปีก่อนหน้านั้นตอนที่เขาร่วม เป็นพันธมิตรกับอาหับในการไปสู้รบกับคนซีเรีย ดู 1 พงศกษัตริย์ 22 ถึงกระนั้น เยโฮชาฟัทก็ ร่วมวงกับเยโฮรัมในการทำสงครามเพื่อต่อสู้กับศัตรูเดียวกันของพวกเขา นั่นคือ โมอับ

2 พกษ 3:8-9 จากนั้นเยโฮรัมก็ถามว่า "เราจะขึ้นไปทางใด" เยโฮรัมทรงตอบไป ว่า "ไปทางถิ่นทุรกันดารเมืองเอโดม" เยโฮรัมขอคำแนะนำของเยโฮชาฟัทเกี่ยวกับเส้นทางที่ดีที่สุดที่จะไปโจมตีโมอับ เยโฮชาฟัทจึงแนะนำให้พวกเขาโจมตีโมอับจากเอโดมซึ่งอยู่ทางทิศใต้ พวกเขาจึงจะกรีธาทัพลงไปยังตะวันตกของทะเลตายและโจมตีโมอับแบบไม่ให้ทันได้ตั้ง ตัวจากทิศใต้

9 กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเสด็จไปพร้อมกับกษัตริย์แห่งยูดาห์ และกษัตริย์แห่งเอโดม และเมื่อทั้งสามกษัตริย์เสด็จอ้อมไปได้เจ็ดวันแล้วก็หาน้ำให้กองทัพและให้สัตว์ที่ติดตามมานั้น ไม่ได้ เห็นได้ชัดว่ากองทัพของยูดาห์และอิสราเอลร่วมวงกับกษัตริย์แห่งเอโดมเพื่อโจมตีโมอับ เขตแดนรอบทะเลตายบนฝั่งซ้ายและฝั่งขวามีลักษณะแห้งแล้งและส่วนใหญ่เป็นทะเลทราย พวกเขาจึงกรีธาทัพเป็นวงกลม (นั่นคือ "อ้อม") ลงไปรอบทะเลตายและขึ้นอีกฝั่งเข้าไปในเอโดม ในช่วงการกรีธาทัพเจ็ดวันนั้น พวกเขาก็ตระหนักในไม่ช้าว่าพวกเขาไม่มีน้ำกินแล้ว

2 พกษ 3:10-12 แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงตรัสว่า "อนิจจาเอ๋ย พระเยโฮวาห์ ทรงเรียกสามกษัตริย์นี้มาเพื่อจะมอบไว้ในมือของโมอับ" ช่างเป็นการเสียดสีที่กษัตริย์แห่ง อิสราเอล (เยโฮรัม) เป็นผู้ให้ทำศึกครั้งนี้ บัดนี้เขากลับเป็นผู้บ่นเสียดสีดังมากที่สุด **11** และเยโฮ ชาฟัทตรัสว่า "ที่นี่ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์ เพื่อเราจะให้ทูลถามพระเยโฮวาห์หรือ" แล้วข้าราชการคนหนึ่งของกษัตริย์อิสราเอลจึงทูลว่า "เอลีชาบุตรชาฟัทอยู่ที่นี้พระเจ้าข้า เป็นผู้ ที่เทน้ำใส่มือเอลีชาห์"

เหตุการณ์ทั้งหมดนี้คล้ายกับเหตุการณ์ที่ถูกบันทึกไว้ใน 1 พงศกษัตริย์ 22 อย่างน่าทึ่งซึ่ง เป็นตอนที่เยโฮชาฟัทถามคำถามเดียวกัน ดู 1 พงศกษัตริย์ 22:7 น่าสนใจที่ว่าเยโฮรัมกษัตริย์ของ ฝ่ายเหนือที่ละทิ้งความจริงเป็นผู้แนะนำเอลีชาแก่เยโฮชาฟัท **12** และเยโฮชาฟัทตรัสว่า "พระ

วณะแห่งพระเยโฮวาห์อยู่กับท่าน" กษัตริย์แห่งอิสราเอลและเยโฮชาฟัทและกษัตริย์แห่งเอโดม จึงเสด็จลงไปหาท่าน แน่แน่นอนว่าเยโฮชาฟัทเคยได้ยินเรื่องเอลีชามาก่อนแล้วและรู้ว่าเขาเป็นคนของพระเจ้า ดังนั้นทั้งเขาและเยโฮรัมจึงไปพบผู้พยากรณ์ท่านนี้แทนที่จะเฝ้าในทางกลับกัน เห็นได้ชัดว่าเอลีชาเป็นส่วนหนึ่งของกองทัพของเยโฮรัม เขาอาจถูกเกณฑ์ทหาร อาจเพื่อรับหน้าที่เป็น 'ปุโรหิตประจำกองทัพ'

2 พกษ 3:13-15 พอได้เผชิญหน้ากับเยโฮรัม เอลีชาก็ไม่มีอะไรดี ๆ จะพูดกับเขาเลย และเอลีชาทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า "ข้าพระองค์มีเรื่องอะไรเกี่ยวข้องกับพระองค์ เสด็จไปหาผู้พยากรณ์ของเสด็จพ่อและผู้พยากรณ์ของเสด็จแม่ของพระองค์เถิด" แต่กษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับท่านว่า "หาไม่ได้ ด้วยพระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้เรียกกษัตริย์ทั้งสามนี้มาเพื่อมอบไว้ในมือของโมอับ" เอลีชาซึ่งทราบถึงการละทิ้งความจริงของเยโฮรัมบอกเขาให้ไปทูลถามพวกพระต่างด้าวของเขาเอง การที่เขาเต็มใจที่จะขอคำปรึกษาจากผู้พยากรณ์คนหนึ่งของพระเยโฮวาห์ในเวลาวิกฤติแสดงให้เห็นถึงความล้มละลายฝ่ายวิญญาณของเขาเอง

เอลีชาจึงแจ้งข่าวร้ายแก่เขา เขาประกาศว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเรียกกษัตริย์ทั้งสามองค์นี้ให้มาถูกตีสอนโดยโมอับจริงๆ ดูเหมือนว่าคำประกาศแรกนี้ถูกกล่าวโดยปราศจากการปรึกษากับองค์พระผู้เป็นเจ้า เห็นได้ชัดว่าเอลีชากำลังแบ่งปันความรู้สึกของตนเกี่ยวกับเรื่องนี้ แม้เยโฮชาฟัทโดยพื้นฐานแล้วเป็นกษัตริย์องค์หนึ่งที่ดำเนินตามแบบพระเจ้า การที่เขาเต็มใจออมชอมกับอาหับก่อนและตอนนี้เยโฮรัมด้วยก็ทำให้เขาถูกพระเจ้าตำหนิ บทเรียนหนึ่งที่มีอยู่จนทุกวันนี้คือ เรื่องการอมชอมเพื่อความสะดวกและความไม่พอพระทัยของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้

14 และเอลีชาทูลว่า "พระเยโฮวาห์จอมโยธาซึ่งข้าพระองค์ปรนนิบัติทรงพระชนม์อยู่ แน่ฉันใด ถ้าข้าพระองค์มิได้เคารพเคารพต่อพระพักตร์เยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์แล้ว ข้าพระองค์จะไม่มองพระพักตร์พระองค์หรือดูแลพระองค์เลย นอกจากนี้ เอลีชาบอกเยโฮรัมว่าตน

จะไม่ยอมเกี่ยวข้องกับอะไรกับเขาเลยหากไม่เป็นเพราะว่าตนยังมีความเคารพต่อเยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์อยู่บ้าง

ดังนั้นเขาจึงสั่งว่า 15 ขอทรงนำผู้เล่นเครื่องสายมาให้ข้าพระองค์สักคนหนึ่ง" และต่อมาเมื่อผู้เล่นเครื่องสายบรรเลงแล้ว พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ก็มาเหนือท่าน ดูเหมือนว่าผู้พยากรณ์สมัยพระคัมภีร์เดิมบางท่านถูกเร้าให้พยากรณ์เมื่อได้รับแรงบันดาลใจโดยคนตรี คำที่แปลว่า ผู้เล่นเครื่องสาย (นากัน) จริงๆแล้วมีความหมายว่า 'นักดนตรี' ดังนั้นเมื่อนักดนตรีบรรเลงต่อหน้าเขา "พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ก็มาเหนือท่าน"

2 พกษ 3:16-17 เอลีชาจึงสั่งว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า 'ทำหุบเขานี้ให้เป็นสระทั่วไปหมด' 17 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า 'เจ้าทั้งหลายจะไม่เห็นลมและไม่เห็นฝน ถึงอย่างไรก็ดีหุบเขานั้นจะมีน้ำเต็มไปหมด เพื่อเจ้าจะได้ดื่ม ทั้งเจ้า ผัวสัตว์เลี้ยงและสัตว์ไว้ของเจ้า' แม้เอลีชาในตอนแรกได้พยากรณ์ไว้ว่าจะเกิดความฉิบหาย บัดนี้เมื่อพระเจ้าตรัสผ่านเขา เขากลับมีข่าวดี ประการแรก พระเจ้าจะทรงจัดเตรียมน้ำอย่างน่าอัศจรรย์สำหรับกองทัพเหล่านั้นที่มา รวมตัวกัน เขาสั่งพวกเขาให้ขุดร่องรอบหุบเขาที่พวกเขาอยู่ขณะนั้น แม้จะไม่มีพายุฝน ในไม่ช้าพวกเขาก็จะมีน้ำมากเกินพอ

2 พกษ 3:18-19 เรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องเล็กน้อยในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ การจัดหาน้ำให้พวกเขาถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยมากสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า ยิ่งกว่านั้นเอลีชาพยากรณ์ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงมอบคนโมอับไว้ในมือของเจ้าด้วย 19 เจ้าจะโจมตีเมืองที่มีป้อมทุกเมือง และเมืองเอกทุกเมือง และจะโค่นต้นไม้ลงทุกต้น และจะจุกน้ำพุทุกแห่งเสีย และทำไร่นาที่ดีทุกแปลงให้เสียด้วยหิน" พระเจ้าจะไม่เพียงประทานชัยชนะแบบท่วมท้นแก่พวกเขาเหนือคนโมอับเท่านั้น แต่อิสราเอลและยูดาห์จะต้องทำลายประชาชาติที่ชั่วร้ายนั้นอย่างสิ้นเชิงด้วย พวกเขาจะต้องทำลายทุกเมืองที่มีป้อมและโค่นต้นไม้ที่ใหญ่ๆทุกต้น พวกเขาจะต้องจุกน้ำพุทุกแห่งที่พวกเขาพบและเอาหินถมไร่นา

2 พกษ 3:20

และอยู่มาพอรุ่งเช้าประมาณเวลาถวายเครื่องธัญญาบูชา ดูเถิด มี

น้ำมาจากทางเมืองเอโดม จนแผ่นดินมีน้ำเต็มหมด เห็นได้ชัดว่าแม้กระทั่งในสมรภูมิริบ คนของ เยโฮซาฟัทก็ยังถวายเครื่องสัตวบูชาในตอนเช้าตามที่พระราชบัญญัติได้กำหนดไว้ ณ เวลานั้นเอง น้ำก็ไหลลงมาจากที่ราบสูงแห่งเอโดมไปยังทิสไต อาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าได้ทรงใช้ฝนตกหนักลง มาบนที่นั่นซึ่งน้ำฝนได้ไหลลงไปยังที่ๆกองทัพเหล่านั้นตั้งค่ายพักอยู่ หรืออาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้า แต่ทำให้น้ำพุนขนาดใหญ่พุ่งขึ้นมาจากชั้นหินที่ไหลออกมาไปในทิศทางนั้น ไม่ว่าจะกรณีใด หุบเขานั้นที่พวกเขาอยู่ในไม่ช้าก็มีน้ำไหลอยู่ทั่วและท้องร่องเหล่านั้นที่ถูกขุดไว้บัดนี้ก็เต็มไปด้วยน้ำ

2 พกษ 3:21-23

ขณะเดียวกัน คนโมอับก็เริ่มตระหนกถึงกองทัพเหล่านั้นที่รุกราน มาจากทิสไต และเมื่อคนโมอับทั้งหลายได้ยินว่าบรรดากษัตริย์ยกไปสู้รบกับตน คนที่มีอายุสาม เกราะและสูงขึ้นไปก็ได้รวบรวมกันเข้า และยกไปตั้งที่พรมแดน 22 เมื่อเขาตื่นขึ้นในตอนเช้า และดวงอาทิตย์ส่องแสงอยู่บนน้ำ คนโมอับเห็นน้ำที่อยู่ตรงข้ามกับตนแดงอย่างโลหิต

ประชาชาติโมอับจึงเคลื่อนทัพและกรีธาทัพไปยังพรมแดนที่อยู่ติดกับเอโดม อย่างไรก็ตาม ขณะที่พวกเขามองลงไป ในหุบเขานั้นที่บรรดากองทัพที่รุกรานมานั้นอยู่ น้ำในท้องร่อง เหล่านั้นก็ดูมีสีแดงเหมือนเลือดสำหรับพวกเขา (น่าสนใจที่ว่าชื่อ เอโดม มีความหมายตรงตัวว่า แดง อาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าทรงทำให้แร่ธาตุต่างๆในน้ำนั้นจากเอโดมทำให้เกิดแสงสะท้อนเป็นสีแดง) คนโมอับเลยสรุปเอาว่า 23 "นี่เป็นโลหิต บรรดากษัตริย์ได้สู้รบกันเอง และฆ่ากันเอง เพราะฉะนั้นบัดนี้ โมอับเอ๋ย มาริบเอาข้าวของของเขา" พวกเขาตีความเอาว่าสิ่งที่ตนเห็นคือ เลือดที่เกิดจากการสู้รบกันเองระหว่างกองทัพเหล่านั้นที่มารุกราน พวกเขาจึงสั่งกำลังพลของตน ให้ลงไปและปล้นสะดมค่ายพักของพวกเขาศัตรูของตน

2 พกษ 3:24-25

แต่เมื่อเขามาถึงค่ายอิสราเอล คนอิสราเอลก็ลุกขึ้นต่อสู้กับคนโมอับจนเขาทั้งหลายหนีไป และเขาก็รุกหน้าเข้าไปในแผ่นดินฆ่าฟันคนโมอับ คนโมอับรุกหน้า เข้าไปเพื่อปล้นสะดมและไม่ใช่เพื่อต่อสู้ ความคิดของพวกเขาถูกเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง พวกเขาอาจวางเกราะหนักๆของตนไว้ต่างหากเพื่อที่จะปล้นสะดมค่ายพักเหล่านั้นได้สะดวกขึ้น

อย่างไรก็ตาม อิสราเอลและพันธมิตรของตนที่กำลังรอคอยพวกเขาอยู่และ โจมตี คนโมอับจึงถูกทำให้ต้องหนีแตกกระเจิงและถูกไล่ล่ากลับเข้าไปใน โมอับ

25 เขาทั้งหลายได้ทำลายหัวเมือง และต่างคนก็ต่างโยนหินเข้าไปในไร่นาที่ดีทุกแปลงจนเต็ม เขาจูกนำพุเสียทุกแห่ง และโค่นต้นไม้ดีๆเสียหมด จนในคิรีหะเรเซทมีแต่หินของเมืองเหลืออยู่ บรรดานักสลึงได้ล้อมเมืองไว้และโจมตีได้ ตามที่พระเจ้าทรงสั่งไว้ พวกเขาเริ่มทำลายแผ่นดินนั้น ความยุ่งยากเดียวของพวกเขาคือที่เมืองเอกของโมอับ นั่นคือ คิรีหะเรเซท ซึ่งพวกเขาต้องใช้เครื่องทะเลวงเพื่อทำลายกำแพงเมืองนั้นเพื่อพิชิตเมืองนั้นได้

2 พกษ 3:26-27 เมื่อกษัตริย์แห่งโมอับทรงเห็นว่าจะสู้ไม่ได้ พระองค์ก็ทรงพาพลดาบเจ็ดร้อยคนจะตีฝ่าออกมาทางด้านกษัตริย์เมืองเอโดม แต่ออกมาไม่ได้ เมื่อเห็นว่าตนพ่ายศึกครั้งนี้แล้ว กษัตริย์แห่งโมอับพร้อมกับคนของเขาเจ็ดร้อยคนก็พยายามที่จะตีฝ่ากองทัพคนเอโดมออกไปโดยคิดว่าคนเหล่านั้นคงจะสู้ยากกว่า อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็ไม่สมหวังแม้กระทั่งที่นั่น

27 แล้วพระองค์ทรงนำโอรสหัวปี ผู้ซึ่งควรจะขึ้นครองแทนนั้น ถวายเป็นเครื่องเผาบูชาเสียที่บนกำแพง และมีพระพิโรธใหญ่ยิ่งต่อพวกอิสราเอล เขาทั้งหลายก็ยกออกไปจากพระองค์และกลับบ้านเมืองของตน เพราะจนตรอก กษัตริย์แห่งโมอับจึงถวายบุตรชายของตนบนกำแพงเมืองนั้น โดยอาจหวังว่าจะระงับพิโรธของเหล่าเทพเจ้าของตนที่เป็นพระต่างด้าวได้ หรืออาจเป็นไปได้ว่าเขาหวังว่าจะขอความเห็นใจจากเหล่าศัตรูของตน ดูเหมือนว่าแม้จะได้รับชัยชนะอย่างท่วมท้นอิสราเอลและเหล่าพันธมิตรก็ยอมให้กษัตริย์แห่งโมอับมีชีวิตอยู่ เขาเองก็มีความเคียดแค้นต่ออิสราเอลอย่างมาก ขณะเดียวกัน คนอิสราเอลก็เก็บข้าวของและกลับไปบ้านอย่างผู้มีชัย

ภาพรวมของ 2 พงศ์กษัตริย์ 4: คราวนี้จุดสนใจเปลี่ยนไปยังชีวิตและการรับใช้ของเอลีซา เนื้อหาส่วนแรกของบทนี้นำเสนอเอลีซาและการอัศจรรย์เรื่องน้ำมันของหญิงม่าย การอัศจรรย์เรื่องบุตรชายคนหนึ่งของหญิงผู้มั่งมีแห่งชูนม และการที่เอลีซาชুবบุตรชายคนนั้นให้

เป็นขึ้นจากตาย บทนี้ยังบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับการรักษาข้าวต้มมีพิษที่กิลกาลและการเลี้ยงอาหารคนหนึ่งร้อยคนอย่างน่าอัศจรรย์ของเขาด้วย

2 พกษ 4:1-2 คราวนี้จุดสนใจจากกลับมายังอิสราเอล (อาณาจักรฝ่ายเหนือ) และเหตุการณ์ต่างๆที่เป็นเรื่องในประเทศมากกว่าเดิม สถานที่ไม่ถูกระบุไว้ แต่เห็นได้ชัดว่ามันเป็นที่ไหนสักแห่งในอาณาจักรฝ่ายเหนือ ภรรยาของคนหนึ่งในเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ร้องต่อเอลีชาว่า "ผู้รับใช้ของท่าน คือสามีของฉันสิ้นชีวิตเสียแล้ว และท่านก็ทราบอยู่แล้วว่าผู้รับใช้ของท่านเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ แต่เจ้าหนີได้มาเพื่อนำเอาบุตรชายสองคนของฉันไปเป็นทาสของเขา" ประเพณีของยิวเชื่อว่าภรรยาของพยากรณ์คนนี้เป็น ภรรยาของ โอบาดีห์ที่ได้ซ่อนตัวผู้พยากรณ์ห้าสิบคนไว้ในถ้ำแห่งหนึ่งในสมัยของอาหับ อย่างไรก็ตาม ไม่มีข้อสนับสนุนจากพระคัมภีร์สำหรับเรื่องนี้ นางมาร้องทุกข์ต่อเอลีชาว่านางไม่สามารถชดใช้เงินคืนเจ้าหนີของตนได้ นอกจากนี้ เจ้าหนີผู้นั้นกำลังพยายามเอาตัวบุตรชายสองคนของนางไปขายเป็นทาสเพื่อชดใช้หนີของนางด้วย นางจึงเตือนความจำเอลีชาว่าสามีของนางได้ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า

2 และเอลีชาตอบนางว่า "บอกฉันมาซิว่าจะให้ฉันทำอะไรให้ เจ้ามีอะไรอยู่ในบ้านบ้าง" และนางตอบว่า "สามีใช้ของท่านไม่มีอะไรในบ้านนอกจากน้ำมันหนึ่งไห" พอซักถามนาง เอลีชาก็ได้รับคำตอบว่าทั้งหมดที่นางมีอยู่ในบ้านของนางคือ ภาชนะหนึ่งใส่ น้ำมันมะกอก (น้ำมันปรุงอาหาร)

2 พกษ 4:3-4 แล้วท่านกล่าวว่า "จงออกไปนอกบ้าน ขอยืมภาชนะจากเพื่อนบ้านทุกคนของเจ้ามาเป็นภาชนะเปล่า อย่าให้น้อย 4 แล้วจงเข้าไปในเรือน ปิดประตูขังตัวเจ้า และบุตรชายของเจ้าไว้ และจงเทน้ำมันใส่ภาชนะทั้งหมด เมื่อลูกหนึ่งๆเต็มแล้วก็ตั้งไว้ต่างหาก" ผู้พยากรณ์ท่านนี้สั่งนางให้ยืมภาชนะเปล่าให้มากที่สุดเท่าที่นางจะยืมได้ จากนั้นก็เริ่มเทน้ำมันที่นางมีใส่ลงไปในภาชนะเหล่านั้น นางต้องพาบุตรชายทั้งสองของนางเข้าไปในบ้าน ปิดประตู จากนั้นก็เริ่มเทน้ำมันของนางให้เต็มภาชนะแต่ละลูก ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงต้องการทดสอบความ

เชื้อของหญิงผู้นี้ นางจะปฏิเสธคำแนะนำของเขาก็ได้โดยอ้างว่ามันเป็นไปไม่ได้ ต้องชมนางที่มีได้ปฏิเสธ

2 พกษ 4:5-7 นางก็ลาไป และปิดประตูซึ่งนางและบุตรชายของนางไว้ บุตรส่งภาชนะมาให้ และนางก็เทน้ำมัน 6 และอยู่มาเมื่อภาชนะเต็มหมดแล้วนางจึงบอกบุตรชายว่า "เอาภาชนะมาให้แม่อีกลูกหนึ่ง" และเขาตอบนางว่า "ไม่มีอีกแล้ว" แล้วน้ำมันก็หยุดไหล 7 นางก็ไปเรียนให้คนของพระเจ้าทราบและท่านบอกว่า "ไปซี ขายน้ำมันเสียเอาเงินชำระหนี้ของเจ้าที่เหลือนอกนั้นเจ้าและบุตรของเจ้าจงใช้เลี้ยงชีวิต" ตราบใจที่นางมีภาชนะให้ใส่ น้ำมันก็มีพออยู่ เมื่อนางไม่มีภาชนะจะเทใส่แล้วน้ำมันก็หยุดไหล เอลีชาจึงสั่งนางให้ไปขายน้ำมันนั้นเพื่อใช้หนี้ของนาง จากนั้นนางก็จะมีน้ำมันเหลือพอที่จะขายเพื่อเลี้ยงชีพ แน่แน่นอนว่าเป็นการอัศจรรย์อย่างหนึ่งจากพระเจ้า มันยังเป็นบทเรียนหนึ่งเกี่ยวกับความเชื่อด้วยและการที่พระเจ้าทรงดูแลประชาชนของพระองค์

2 พกษ 4:8 คราวนี้จุดสนใจเปลี่ยนไปยังเมืองชูเนมซึ่งตั้งอยู่ทางฝั่งเหนือของหุบเขายิสเรเอล ตรงริมขอบเขตแดนแคว้นกาลิสิ วันหนึ่งเอลีชาเดินต่อไปถึงเมืองชูเนม เป็นที่ที่หญิงมั่งมีคนหนึ่งอาศัยอยู่ และนางได้ชวนท่านให้รับประทานอาหาร ฉะนั้นเมื่อท่านผ่านทางนั้นไปเมื่อไร ท่านก็แวะเข้าไปรับประทานอาหารที่นั่น เห็นได้ชัดว่าเอลีชาผ่านเข้าเมืองชูเนมเป็นครั้งคราว ในเมืองนั้นมีหญิงมั่งมีคนหนึ่ง

ซึ่งอาจหมายถึงความมั่งมีและชื่อเสียงของนาง นางจึงขอให้เขาแวะรับประทานอาหารเวลาที่ผ่านเข้าเมืองนั้นซึ่งผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็ทำตามที่ขอ

2 พกษ 4:9-11 และนางได้บอกสามีของนางว่า "ดูเถิด ดิฉันเห็นว่าชายคนนี้เป็นคนบริสุทธิ์ของพระเจ้า เดินผ่านบ้านเราอยู่เนืองๆ 10 ขอให้เราทำห้องเล็กไว้บนกำแพง วางเตียงโต๊ะ เก้าอี้ และตะเกียงไว้ให้ท่าน เพื่อว่าเมื่อท่านมาหาเรา ท่านจะได้เข้าไปพักในห้องนั้น"

หญิงชาวชูเนมผู้นี้จึงแนะนำสามีของตนว่าพวกเขาควรสร้างห้องของผู้พยากรณ์ไว้ให้เอลีชาพักอาศัยเวลาที่เขาผ่านเข้าเมืองนั้น นอกจากนี้นางยังเสนอที่จะตกแต่งห้องนั้นด้วยเครื่องเรือน

เพื่อเขาด้วย ดังนั้น 11 วันหนึ่งท่านก็มาที่นั่น และแวะเข้าไปในห้องนั้น พักอยู่ที่นั่น เอลีชาตอบรับข้อเสนอของพวกเขาและใช้ห้องรับแขกของพวกเขาเวลาที่ผ่านเข้าเมืองนั้น

2 พกษ 4:12-14 เพราะซาบซึ่งความกรุณาของหญิงผู้ที่มีต่อตน เอลีชาจึงบอกเกหะซีคนใช้ของท่านว่า "ไปเรียกหญิงชาวชูเนมคนนี้มา" เมื่อเขาเรียกนาง นางก็มายืนอยู่ต่อหน้าท่าน 13 ท่านจึงบอกแก่เกหะซีว่า "จงบอกนางว่า ดูเถิด เธอลำบากมากมายอย่างนี้เพื่อเรา จะให้เราทำอะไรให้เธอบ้าง มีอะไรจะให้ทูลกษัตริย์เพื่อเธอหรือ หรือให้พูดอะไรกับผู้บัญชาการกองทัพ" นางตอบว่า "ดิฉันอยู่ในหมู่พวกพี่น้องของดิฉันค่ะ" เอลีชาจึงสั่งเกหะซีคนใช้ของคุณให้ไปถามหญิงผู้นี้ว่าเขาจะตอบแทนความกรุณาของนางได้อย่างไร เขาเสนอแนะที่จะชมเชยนางแก่กษัตริย์หรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงท่านอื่นๆ อย่างไรก็ตามหญิงผู้นี้ตอบอย่างเฝอใจกับสภาพที่เป็นอยู่แล้ว

อย่างไรก็ตาม เอลีชายังมุ่งมั่นที่จะทำอะไรสักอย่างเพื่อนางอยู่ 14 และท่านกล่าวว่า "ถ้าอย่างนั้นจะให้ทำอะไรเพื่อนาง" เกหะซีตอบว่า "แท้จริงนางไม่มีบุตรและสามีของนางก็แก่แล้ว" เกหะซีเตือนความจำเอลีชาว่าหญิงผู้เปี่ยมความกรุณาผู้นี้ไม่มีลูกและสามีของนางก็แก่มากแล้ว

2 พกษ 4:15-17 ด้วยเหตุนี้เอลีชาจึงสั่งคนใช้ของเขาว่า "ไปเรียกเธอมา" และเมื่อเขาไปเรียกนาง นางก็มายืนอยู่ที่ประตู 16 ท่านกล่าวว่า "ในฤดูนี้เมื่อครบกำหนดอุ้มท้อง เจ้าจะได้ผู้มีบุตรชายคนหนึ่ง" และนางตอบว่า "ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า เจ้านายของดิฉัน หามิได้ อย่ามูสาแก่สาวใช้ของท่านเลย" พอถูกเรียกตัวให้มาหาผู้พยากรณ์ท่านนี้แล้ว หญิงผู้นี้ก็แค่มายืนอยู่ที่ประตูห้องของเขาเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เอลีชาประกาศแก่นางว่า ประมาณเวลานั้นในอีกหนึ่งปีต่อมา นางจะได้ผู้มีบุตรชายของนางเองในอ้อมแขนของนาง เห็นได้ชัดว่านางตกตะลึงและได้แต่โพล่งออกมาว่าอย่าให้เขาโกหกนาง ถึงกระนั้น 17 หญิงคนนั้นก็ตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง ในฤดูนั้นเมื่อครบกำหนดอุ้มท้องจริงตามที่เอลีชาบอกแก่นางไว้ หลังจากนั้นไม่นาน นางก็ตั้งครรภ์และหลังจากอุ้มท้องจนครบอายุครรภ์ นางก็คลอดบุตรชายคนหนึ่ง

2 พกษ 4:18-21 เมื่อเด็กนั้นโตขึ้น วันหนึ่งเขาออกไปหาบิดาของเขาในหมู่คนเกี่ยวข้าว 19 เขาบอกบิดาของเขาว่า "โอยหัวของฉัน หัวของฉัน" บิดาจึงสั่งคนใช้ของเขาว่า "อุ้มเขาไปหาแม่ไป" ไม่มีอะไรบ่งชี้ว่าเด็กผู้ชายคนนี้มีอายุได้ที่ขวบตอนนั้น อย่างไรก็ตาม ไม่กี่ปีต่อมา วันหนึ่งเขาก็ล้มป่วยหนักโดยบ่นเกี่ยวกับความเจ็บปวดในหัวของเขาขณะที่เขากำลังช่วยบิดาของเขาเกี่ยวข้าวอยู่ บิดาจึงใช้คนให้พาเขาไปหา มารดาของเขา

20 และเมื่อเขาอุ้มมาให้มารดาของเด็ก เด็กนั้นก็นั่งอยู่บนตักมารดาจนเที่ยงวัน แล้วก็สิ้นชีวิต 21 นางจึงอุ้มขึ้นไปวางไว้บนที่นอนของคนแห่งพระเจ้า และปิดประตูเสียแล้วไปข้างนอก เด็กชายคนนั้นเสียชีวิตบนตักมารดาของตนประมาณเวลาที่เที่ยงของวันนั้น จากนั้นนางก็วางเขาบนเตียงในห้องของผู้พยากรณ์นั้น ปิดประตูและออกไป

2 พกษ 4:22-25 นางก็ไปเรียกสามีของนางกล่าวว่า "ขอส่งคนใช้คนหนึ่งกับลาตัวหนึ่งมาให้ฉัน เพื่อฉันจะได้รับไปหาคนแห่งพระเจ้า และกลับมาอีก" 23 และเขาถามว่า "จะไปหาท่านทำไมในวันนี้ ไม่ใช่วันขึ้นค่ำหรือวันสะบาโต" นางตอบว่า "ก็ได้อยู่แล้ว" ด้วยความจนตรอกหญิงนั้นรู้ว่าตนต้องหาเอลีชาให้เจอ นางจึงขอสามีของนางให้เตรียมลาตัวหนึ่งและคนใช้คนหนึ่งให้นางเพื่อที่จะไปหาเขาให้เจอ เขาเตือนความจำนางว่าไม่มีโอกาสพิเศษอะไรที่ผู้พยากรณ์ต้องมาเยี่ยมซึ่งปกติแล้วเขาจะมาเอง นางทราบเรื่องนั้นแต่นางก็เตรียมตัวที่จะไปอยู่ดี

24 นางก็ผูกอานลาและสั่งคนใช้ของนางว่า "จงเร่งลาไปเร็วๆ อย่าให้ผีทำหายนลงได้นอกจากฉันสั่ง" 25 แล้วนางก็ออกเดิน และมาถึงคนแห่งพระเจ้าที่ภูเขาคารเมล อยู่มาเมื่อคนแห่งพระเจ้าเห็นนางมาแต่ไกล ท่านก็พูดกับเกหะซีคนใช้ของท่านว่า "ดูเถิด หญิงชาวชูเนมมาข้างโน้น หญิงนั้นจึงมุ่งหน้าผ่านหุบเขาอิสเรลอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้บนลาของนางไปยังภูเขาคารเมลซึ่งเป็นที่ๆเอลีชาอยู่ จากบนภูเขาโน้น เขาเห็นนางมาและบอกคนใช้ของตน

2 พกษ 4:26-27 เอลีชาสั่งเกหะซีว่า จงวิ่งไปรับนางทันที และกล่าวแก่นางว่า 'นางสบายดีหรือ สามีสบายดีหรือ เด็กสบายดีหรือ'" และนางได้ตอบว่า "สบายดีค่ะ" พอถูกถามเกี่ยว

กับสารทุกข์สุกดิบของนางๆก็ตอบอย่างเจียมตัวว่านางสบายดี ความหมายอาจเป็นได้ว่าอย่างน้อยขณะนี้นางก็ไม่ตกอยู่ในอันตรายใดๆ

อย่างไรก็ตาม 27 เมื่อนางมายังภูเขาดังคนแห่งพระเจ้าแล้ว นางก็เข้าไปกอดเท้าของท่าน เกหะซีจึงเข้ามาจะจับนางออกไป แต่คนแห่งพระเจ้าบอกว่า "ปล่อยเขาเถอะ เพราะนางมีใจทุกข์หนัก และพระเยโฮวาห์ทรงซ่อนเรื่องนี้จากฉัน หาได้ตรัสสำแดงแก่ฉันไม่" พอได้พบกับเอลีซาหุญนั้นก็หมอบกราบลงแทบเท้าของเขาและกอดเท้าของเขาไว้ เกหะซีพยายามจับนางออกไป แต่เอลีซามองเห็นความทุกข์ใจของนาง เขาหมายเหตุนั้นว่าพระเจ้ายังมีได้ทรงสำแดงความทุกข์ลำบากนี้แก่เขา

2 พกษ 4:28-30 หุญนั้นจึงร้องออกมาอย่างขมขื่นว่า "ดิฉันขอบุตรชายจากเจ้านายของดิฉันหรือคะ ดิฉันไม่ได้เรียนหรือว่า อย่าลวงดิฉันเลย" นางเตือนความจำเอลีซาว่านางมิได้เป็นคนขอบุตรชายคนหนึ่ง และนางก็เตือนความจำเขาอีกว่านางได้บอกเขาแล้วว่าอย่าโกหกนาง

เอลีซาตอบออกอย่างรวดเร็วว่าเกิดอะไรขึ้น 29 ท่านจึงสั่งเกหะซีว่า "คาดเอวของเจ้าเข้า และถือไม้เท้าของเรา และไปเถอะ ถ้าเจ้าพบใคร อย่าสวัสดิกับเขา และถ้าใครสวัสดิกับเจ้าก็อย่าตอบ และจงวางไม้เท้าของเราบนหน้าของเด็กนั้น" เขาสั่งเกหะซีให้ไปรีบยังที่ๆเด็กนั้นอยู่และมีให้หยุดพักใครหรืออะไรเลย พอไปถึงแล้ว เขาต้องวางไม้เท้าของเอลีซาลงบนใบหน้าของเด็กนั้น

ยังไม่ยอมเลิกล้มความตั้งใจ 30 มารดาของเด็กนั้นเรียนว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่และตัวท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ดิฉันจะไม่พรากจากท่านไป" ดังนั้นท่านจึงลุกขึ้นตามนางไป หุญนั้นปฎิญาณว่านางจะไม่ยอมไปจากเอลีซาจนกว่าเขาจะมาหาบุตรชายของนาง เอลีซาอาจสั่งเกหะซีไปล่วงหน้าเพราะเขาวิ่งเร็วกว่าผู้พยากรณ์ที่ซrakว่า

2 พกษ 4:31-34 เกหะซีได้ล่วงหน้าไปก่อนและวางไม้ทำบนหน้าของเด็กนั้น แต่ไม่มีเสียงหรืออาการเป็น เขาจึงกลับมาพบท่านและเรียนท่านว่า "เด็กนั้นยังไม่ตื่น" เกหะซีทำตามที่ได้รับสั่งแต่ก็ไม่เป็นผล เขาจึงไปรายงานเรื่องนี้แก่เอลีซา

32 เมื่อเอลีซาเข้ามาในเรือน คุณเถิด ท่านเห็นเด็กนอนตายอยู่บนเตียงของท่าน 33 ท่านจึงเข้าไปข้างในปิดประตูให้ทั้งสองอยู่ข้างในและได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ 34 แล้วท่านขึ้นไปนอนทับเด็ก ให้ปากทับปาก ตาทับตา และมือทับมือ และเมื่อท่านเหยียดตัวของท่านบนเด็ก เนื้อของเด็กนั้นก็อ่อนขึ้นมา

แม้มีฤทธิ์เดชพิเศษของพระเจ้า พระเจ้าก็ได้ทรงตอบจนกว่าเอลีซาอธิษฐาน นี่เป็นบทเรียนหนึ่งจนทุกวันนี้ เขาจึงนอนทับเด็กนั้น โดยเอาร่างของตนกดทับร่างไว้ชีวิตของเด็กนั้น พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของผู้พยากรณ์ท่านนี้และร่างของเด็กคนนี้ก็ถูกทำให้กลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่แม้เห็นได้ชัดว่าอยู่ในอาการโคม่าก็ตาม

2 พกษ 4:35-37 แล้วท่านก็ลุกขึ้นอีกเดินไปเดินมาในเรือนนั้นครั้งหนึ่ง แล้วขึ้นไปเหยียดตัวของท่านบนเขา เด็กนั้นก็จามเจ็ดครั้ง และเด็กนั้นก็ลืมตาของตน ขณะเดียวกัน เอลีซาก็ลงไปในส่วนหลักของบ้านและเดินไปเดินมา เห็นได้ชัดว่าเขากำลังอธิษฐานอยู่ และคิดเกี่ยวกับเด็กคนนั้น จากนั้นเขาก็กลับไปนอนทับบนตัวเด็กนั้นอีกครั้งและคราวนี้เด็กนั้นจามเจ็ดครั้งและลืมตาขึ้น

36 แล้วท่านก็เรียกเกหะซีมาสั่งว่า "ไปเรียกหญิงชาวชูเนมคนนี้มา" เขาจึงไปเรียกนางและเมื่อนางมาถึงท่านแล้วท่านว่า "จงอุ้มบุตรชายของเจ้าขึ้นเถิด" 37 นางจึงเข้ามาชนหน้าลงที่เท้าของท่านกราบลงถึงดิน แล้วนางก็อุ้มบุตรชายของนางขึ้นออกไปข้างนอก เด็กนั้นจึงถูกมอบให้มารดาของตนซึ่งพาเขาไปยังห้องของนาง อย่างไรก็ตาม ก่อนทำเช่นนั้นนางก็ทรุดตัวลงแทบเท้าของผู้พยากรณ์ท่านนี้จากนั้นก็ก้มกราบลงต่อหน้าเขาด้วยความสำนึกบุญคุณ พระเจ้าได้ทรงกระทำการอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ผ่านทางเอลีซา พระองค์ได้ทรงให้เกียรติหญิงผู้เปี่ยมคุณธรรมผู้นี้และความศักดิ์สิทธิ์ชื่อตามแบบพระเจ้าของนาง

2 พกษ 4:38-39 หลังจากนั้นเอลีซาก็เดินทางไปยังกิลกาลซึ่งอยู่ในหุบเขาแม่น้ำจอร์แดนใกล้กับเมืองเฮรีโค เอลีซามาถึงกิลกาลอีก เมื่อแผ่นดินเกิดกัณดารอาหาร และเมื่อเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์นั่งอยู่ต่อหน้าท่าน ท่านก็บอกกับคนใช้ของท่านว่า "จงตั้งหม้อลูกใหญ่และต้มข้าวให้แก่เหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์" ที่กิลกาลเห็นได้ชัดว่ามีสำนักแห่งหนึ่งสำหรับเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ ข้อความศักดิ์สิทธิ์นี้หมายความว่าตอนนั้นเกิดการกัณดารอาหารในแผ่นดินนั้น เอลีซาจึงสั่งคนใช้ของตน (น่าจะเป็นเกหะซี) ให้เตรียมข้าวต้มในหม้อขนาดใหญ่ที่นั่น

39 คนหนึ่งในพรรคออกไปเก็บผักที่ในทุ่งนา และพบไม้เถาปาเถาหนึ่ง เขาเก็บได้นำเต้าปาจนเต็มตัก กลับมาหั่นใส่ในหม้อข้าวต้มโดยไม่ทราบว่าเป็นผลอะไร คนหนึ่งในเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ออกไปหาส่วนผสมสำหรับข้าวต้มนั้นและพบไม้เถาปาเถาหนึ่งพร้อมกับน้ำเต้าปาชนิดหนึ่งที่เขาไม่รู้จัก ถึงกระนั้นเขาก็กลับมาและหั่นน้ำเต้าปาและใส่พวกมันลงไป ในหม้อนั้น

2 พกษ 4:40-41 เขาก็เทออกให้คนเหล่านั้นรับประทาน ต่อมาขณะที่เขากำลังรับประทานข้าวต้มอยู่นั้น เขาร้องขึ้นว่า "โอ ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า มีความตายอยู่ในหม้อนี้" และเขาก็รับประทานกันไม่ได้ เมื่อข้าวต้มนั้นถูกนำไปเสิร์ฟ มันก็เห็นได้ชัดว่าน้ำเต้าปาเหล่านั้นที่ถูกใส่ลงไป ในหม้อมีพิษ พวกเขากลัวว่าตนจะถูกวางยาพิษจนถึงแก่ความตาย พวกเขาจึงร้องเรียกเอลีซาด้วยความสิ้นหวัง

41 ท่านก็ว่า "จงเอาแป้งมา" ท่านก็ใส่แป้งลงในหม้อ และบอกว่า "จงเทออกให้คนเหล่านั้นรับประทาน" และไม่มีอันตรายอยู่ในหม้อนั้น เอลีซาจึงขอแป้งซึ่งเขาเทลงไป ในหม้อนั้น จากนั้นเขาก็สั่งให้คนเอามันไปเสิร์ฟแก่เหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ น้าอัศจรรย์ยิ่งที่สมุนไพรมีพิษนั้นถูกทำให้สิ้นฤทธิ์และข้าวต้มนั้นไม่เป็นอันตรายอีกต่อไป

2 พกษ 4:42-44 การอัศจรรย์อีกประการจึงถูกหมายเหตุไว้ อีกครั้งที่บริบทที่ใหญ่กว่าเกี่ยวข้องกับกัณดารอาหารในแผ่นดินนั้น ความหมายโดยนัยก็คือว่าสำนักของเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ไม่มีอะไรจะเลื่องชานุ่มเหล่านี้ มีชายคนหนึ่งมาจากบ้านบาอัลซาลิซาหน้าของมาให้คนแห่งพระเจ้า มีขนมปังเป็นผลแรกคือ ขนมข้าวบาร์เลย์ยี่สิบก้อน และรวงข้าวใหม่ใส่

กระสอบของเขามาและเอลีชาว่า "จงให้แก่คนเหล่านั้นรับประทาน" ชายคนหนึ่งปรากฏตัวขึ้นจากบาอัลชาลิซห์ ซึ่งอยู่ในกิเลอาด เขามาพร้อมกับผลแรกของพืชผลที่เก็บเกี่ยวได้ของตนซึ่งเท่ากับขนมปังยี่สิบก้อนและข้าวที่ยังไม่ถูกนวด เราควรหมายเหตุไว้ว่าขนมปังก้อนหนึ่งในสมัยนั้นอาจมีขนาดประมาณขนมปังแฮมเบอร์เกอร์ขนาดใหญ่ในปัจจุบัน เอลีชาจึงสั่งให้เสิร์ฟอาหารนี้ให้แก่คนเหล่านั้น (นั่นคือ เหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์)

43 แต่คนใช้คนนี้ตอบว่า "ข้าพเจ้าจะตั้งอาหารเท่านี้ให้คนหนึ่งร้อยรับประทานได้อย่างไร" ท่านจึงสั่งข้าว่า "จงให้แก่คนเหล่านั้นรับประทานเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งดังนี้ว่า 'เขาทั้งหลายจะได้รับประทานและยังเหลืออีก'" ผู้ช่วยของเอลีชากลับอ้างว่าอาหารปริมาณเท่านี้ไม่อาจเลี้ยงคนหนึ่งร้อยคนได้ ถึงกระนั้น เอลีชาก็สั่งเขาให้เสิร์ฟคนพวกนั้น โดยหมายเหตุว่าพวกเขาจะไม่จากไปในสภาพหิวโหย

44 เขาจึงตั้งอาหารไว้ต่อหน้าเขาทั้งหลาย เขาทั้งหลายก็รับประทาน และยังมีเหลืออยู่จริงตามพระวอนะของพระเยโฮวาห์ นี่บอกเป็นนัยว่าหลังจากชายเหล่านั้นทุกคนรับประทานแล้ว ก็มิมีอาหารเหลือเหมือนกับที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ล่วงหน้าผ่านทางผู้พยากรณ์นั้น

ภาพรวมของ 2 พงศกัศัตร์ีย์ 5: บทถัดไปนี้จะนำเสนอเรื่องราวของการรักษาโรคของนาอามานและความโง่เขลาของเกหะซี

2 พกษ 5:1 คราวนี้จุดสนใจของข้อความศักดิ์สิทธิ์นี้เปลี่ยนไปที่ซีเรีย นาอามานผู้บัญชาการกองทัพของกษัตร์ีย์ประเทศซีเรียเป็นคนสำคัญมากของกษัตร์ีย์ เป็นคนมีเกียรติเพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงนำชัยชนะมายังซีเรียโดยท่านนี้ ท่านเป็นวีรบุรุษด้วย แต่ท่านเป็นโรคเรื้อน เชื่อกันว่านาอามานถือว่าเป็นคนมีเกียรติตรงที่ว่าเขาเป็นผู้ที่ได้ทำให้อิสราเอลพ่ายแพ้ไป ประเพณีของยิวเชื่อว่าเขาเป็นผู้ที่ได้สังหารอาหับ อย่างไรก็ตาม ข้อความนี้ก็กล่าวชัดเจนว่าเขาทำเช่นนั้นได้เพราะพระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ นอกจากนี้ เขายังเป็นผู้บัญชาการกองทัพของซีเรียด้วย

2 พกษ 5:2-4

การทรงจัดเตรียมของพระเจ้าปรากฏชัดในตัวหญิงสาวผู้หนึ่งซึ่งถูก
เอ่ยถึงต่อไป ฝ่ายคนซีเรียยกพวกไปปล้นครั้งหนึ่งนั้น ได้จับเด็กหญิงคนหนึ่งมาจากแผ่นดิน
อิสราเอลมาเป็นเชลย และเธอมาปรนนิบัติภรรยาของนาอามาน พวกกองปล้นของคนซีเรียได้จับ
สาวหญิงสาวชาวฮีบรูคนหนึ่งมาจากอิสราเอลและขายเธอเป็นทาสในซีเรีย สาวน้อยผู้นี้กลายเป็น
เป็นสาวใช้ของภรรยาของนาอามาน

เห็นได้ชัดว่ามีความสัมพันธ์ที่ราบรื่นระหว่างสาวใช้ผู้นี้กับครอบครัวที่เธอปรนนิบัติ
3 เธอได้เรียนนายผู้หญิงของเธอว่า "อยากให้เป็นนายของดิฉันไปอยู่กับผู้พยากรณ์ผู้ซึ่งอยู่ในสะ
มาเรีย ท่านจะได้รักษาโรคเรื้อนของเจ้านายเสียให้หาย" 4 นาอามานจึงไปทูลกษัตริย์เจ้านายของ
ท่านว่า "สาวใช้จากแผ่นดินอิสราเอลพูดว่าอย่างนั้นๆ" เห็นได้ชัดจากข้อความที่ตามมาว่ากษัตริย์
แห่งซีเรียไม่รู้เลยว่าความช่วยเหลือที่แท้จริงนั้นมาจากแหล่งไหน

2 พกษ 5:5-6

กษัตริย์แห่งซีเรียตรัสว่า "จงไปเถิด เราจะส่งสารไปยังกษัตริย์
แห่งอิสราเอล" แล้วท่านก็ไป นำเงินหนักสิบตะลันต์ ทองคำหนักหกพันเชเชล และเสื้อสิบชุดไป
ด้วย 6 และท่านก็นำสารไปยังกษัตริย์แห่งอิสราเอลใจความว่า "เมื่อสารนี้มาถึงท่าน จงเถิด
ข้าพเจ้าได้ส่งนาอามานข้าราชการของข้าพเจ้ามา เพื่อขอให้ท่านรักษาเขาให้หายจากโรคเรื้อน"
กษัตริย์แห่งซีเรียไม่เข้าใจสถานการณ์นี้หรือไม่เขาก็อาจแค่โยนเรื่องนี้ให้กษัตริย์แห่งอิสราเอล
จัดการก็ได้ ไม่ว่าจะกรณีใด เขาก็ส่งเงินปริมาณมหาศาลมาให้กษัตริย์แห่งอิสราเอลและแม้แต่
เสื้อผ้าใหม่เพื่อที่นาอามานจะได้รับการรักษาให้หายด้วย

2 พกษ 5:7

และอยู่มาเมื่อกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงอ่านสารนั้นแล้ว พระองค์
ก็ทรงฉีกฉลองพระองค์ตรัสว่า "เราเป็นพระเจ้าซึ่งจะให้ตายและให้มีชีวิตหรือ ชายคนนี้จะส่ง
สารมาให้เรารักษาคนหนึ่งที่เป็นโรคเรื้อน ขอให้ใคร่ครวญดูเถิดว่า เขาแสวงหาเหตุพิพาทกับเรา
อย่างไร" เยโฮรัมกษัตริย์แห่งอิสราเอลเหลืออดเต็มทน ด้วยความคับข้องใจ เขาก็ฉีกเสื้อผ้าของตน
ซึ่งเป็นการแสดงสัญลักษณ์แบบชาวตะวันออกกลางถึงอารมณ์ที่ขมขื่น นอกจากนี้เขายังถาม

อย่างถูกต้องด้วยว่าเขาเป็นเหมือนพระเจ้าหรือถึงจะรักษาชายคนนั้นได้ แต่เขาระวังว่าซีเรียกำลังพยายามที่จะช่วยผู้ให้เกิดการต่อสู้และทำให้เรื่องนี้เป็นข้อพิพาทระหว่างประเทศ

2 พกษ 5:8-9 แต่เมื่อเอลีชาคนแห่งพระเจ้าได้ยินว่ากษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ทรงฉีกฉลองพระองค์ จึงใช้คนไปทูลกษัตริย์ว่า "โชนพระองค์จึงทรงฉีกฉลองพระองค์ของพระองค์เสีย ขอให้ขามาหาข้าพระองค์เถิด เพื่อเขาจะได้ทราบว่า มีผู้พยากรณ์คนหนึ่งอยู่ในอิสราเอล" เอลีชาเห็นสถานการณ์นี้อย่างแตกต่าง เขาเห็นโอกาสที่จะสำแดงฤทธิ์เดชของพระเจ้าและเป็นพยานถึงพระองค์ ดังนั้น 9 นาอามานจึงมาพร้อมกับบรรดาม้าและรถรบของท่าน มาหยุดอยู่ที่ประตูเรือนของเอลีชา นี่บอกเป็นนัยถึงความสง่าผ่าเผยและความหยิ่งทะนงขณะที่นาอามานจี่ม้าขึ้นไปยังเรือนของเอลีชาพร้อมกับคณะผู้ติดตามของตน

2 พกษ 5:10-12 เอลีชาไม่ได้ออกมาจากเรือนของตนด้วยซ้ำ แต่เขาใช้ผู้สื่อสารคนหนึ่งออกมาหานายพลชาวซีเรียผู้เยอหยิ่ง นั่นคงทำให้นาอามานโกรธนำดู เอลีชาก็ส่งผู้สื่อสารมาเรียนท่านว่า "ขอจงไปชำระตัวในแม่น้ำจอร์แดนเจ็ดครั้ง และเนื้อของท่านจะกลับคืนเป็นปกติ และท่านจะสะอาด" คำสั่งของเอลีชาทำให้แก่นาอามานไม่มีอะไรซับซ้อน จงไปล้างตัวในแม่น้ำจอร์แดนเจ็ดหน เราไม่ถูกบอกว่าขณะนั้นเอลีชากำลังอาศัยอยู่ที่ไหน สถานที่สุดท้ายที่ถูกกล่าวถึงคือกิลกาลใน 1 พงศกษัตริย์ 4:38 อาจเป็นไปได้ว่าเอลีชายังอยู่ที่นั่น หากเป็นเช่นนั้นจริง แม่น้ำจอร์แดนก็อยู่ใกล้เคียง

11 แต่นาอามานก็โกรธและไปเสีย บ่นว่า "ดูเถิด ข้าคิดว่าเขาจะออกมาหาข้าเป็นแม่ และมายืนอยู่และออกพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา แล้วโบกมือเหนือที่นั่นให้โรคเรื้อนหาย นาอามานโกรธที่ตนได้รับคำสั่งนี้ เขาอยากให้เอลีชาออกมาอย่างสง่าผ่าเผยและรักษาเขาอย่างน่าเลื่อมใส ความหยิ่งทะนงของเขากำลังจะทำให้เขาไม่ได้รับการรักษาให้หาย

นอกจากนี้ เขาถามว่า **12** อาบานาและฟารปาร์แม่น้ำเมืองดามัสกัสไม่ดีกว่าบรรดาม้าน้ำแห่งอิสราเอลดอกหรือ ข้าจะชำระตัวในแม่น้ำเหล่านั้นและจะสะอาดไม่ได้หรือ" ท่านจงหันตัวแล้วไปเสียด้วยความเดือดดาล แม่น้ำจอร์แดนตามประวัติศาสตร์แล้วเป็นแม่น้ำที่เต็มไปด้วย

โคลน นาอามานทราบเรื่องนั้นดี ยิ่งกว่านั้น แม่น้ำสายต่างๆ ที่อยู่ทางทิศเหนือในซีเรียก็สะอาด และใส เขาจึงหันหลังกลับและย่ำเท้าเดินจากไปด้วยความโมโห

2 พกษ 5:13-14 อย่างไรก็ตาม พวกข้าราชการของนาอามานก็มีการรับรู้ดีกว่าเขา นอกจากนี้ พวกเขายังไม่มีความหึงหวงเหมือนนายของตนด้วย ดังนั้นพวกข้าราชการของท่านเข้ามาใกล้และเรียนท่านว่า "คุณพ่อของข้าพเจ้า ถ้าท่านผู้พยากรณ์จะสั่งให้ท่านกระทำสิ่งใหญ่โตประการหนึ่ง ท่านจะไม่กระทำหรือ ถ้าเช่นนั้นเมื่อท่านผู้พยากรณ์กล่าวแก่ท่านว่า 'จงไปล้างและสะอาดเถิด' ควรท่านจะทำยิ่งขึ้นเท่าใด" คำแนะนำของพวกเขาก็ชัดเจน ทำไมไม่ทำตามที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้บอกล่ะ

แน่นอนว่าด้วยความลังเล **14** ท่านจึงลงไปจุ่มตัวเจ็ดครั้งในแม่น้ำจอร์แดนตามถ้อยคำของคนแห่งพระเจ้า และเนื้อของท่านก็กลับคืนเป็นอย่างเนื้อเด็กเล็กๆ และท่านก็สะอาด เขาถึงกับทึ่งและดีใจที่พอไปชำระตัวครั้งที่เจ็ดและขึ้นจากน้ำ โรคเรื้อนของเขาก็หายไปแล้ว อันที่จริงเนื้อของเขาก็สวยเหมือนของเด็กเล็กๆ

2 พกษ 5:15-16 แล้วท่านจึงกลับไปยังคนแห่งพระเจ้า ทั้งตัวท่านและพรรคพวกของท่าน และท่านมายืนอยู่ข้างหน้าเอลีชาและท่านกล่าวว่า "ดูเถิด บัดนี้ข้าพเจ้าทราบแล้วว่า ไม่มีพระเจ้าทั่วไปในโลกนอกจากที่ในอิสราเอล เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอท่านรับของกำนัลสักอย่างหนึ่งจากผู้รับใช้ของท่านเถิด" เมื่อกลับมาหาเอลีชา นาอามานก็เป็นพยานว่าพระเจ้าแห่งพิภพโลกมีอยู่ในอิสราเอลเท่านั้น น่าสังเกตว่านาอามานตระหนักว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าไม่เพียงทรงฤทธิ์เท่านั้น แต่ยังเป็นพระเจ้าแห่งทั่วพิภพด้วย นั่นอาจเป็นคำพยานของคนอิสราเอลมาตลอดหลายปี อาจเป็นไปได้ว่าสาวใช้ชาวซีบรูคนนั้นที่บ้านของเขาเป็นพยานถึงเรื่องนี้แก่เขาด้วย แต่คนซีเรียที่นับถือพระต่างด้าวและเป็นคนต่างชาติได้ปฏิเสธความจริงนี้เสีย อย่างไรก็ตาม หลังจากได้เห็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าในชีวิตของตนแล้ว นาอามานก็กลายเป็นผู้เชื่อคนหนึ่ง เขาจึงคะยั้นคะยอเอลีชาให้ยอมรับรางวัลเป็นเงินสำหรับความช่วยเหลือของเขา

16 แต่ท่านตอบว่า "พระเยโฮวาห์ซึ่งข้าพเจ้าปรนนิบัติทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่รับสิ่งใดเลยฉันนั้น" และท่านก็ได้ชักชวนให้รับไว้แต่เอลีชาได้ปฏิเสธ แม้นาอามานคะยั้นคะยอเขา เอลีชาก็ไม่ยอมรับสิ่งใดจากเขาเลย เอลีชาถึงกับปฏิญาณเช่นนั้น ในพระนามของพระเยโฮวาห์ด้วยซ้ำ

2 พกษ 5:17-19 แล้วนาอามานจึงกล่าวว่า "มิฉะนั้นขอท่านได้โปรดให้ดินบรรทุก ล่อสักสองตัวให้แก่ผู้รับใช้ของท่านเถิด เพราะตั้งแต่ฉันไปผู้รับใช้ของท่านจะไม่ถวายเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสัตวบูชาแก่พระอื่น แต่จะถวายแก่พระเยโฮวาห์เท่านั้น นาอามานจึงขออนุญาตที่จะเอาดินจากอิสราเอลไปมากขนาดล่อสองตัวจะบรรทุกไว้ นีบอกเป็นนัยว่าเมื่อเขากลับไปยังซีเรียแล้วเขาก็จะเอาดินนั้นสร้างแท่นบูชาหนึ่งถวายแก่พระเยโฮวาห์พระเจ้า นอกจากนี้ เขาบอกอีกว่าเขาจะไม่ถวายเครื่องสัตวบูชาแก่พระอื่นเลย ประเพณีของยิวเชื่อว่านาอามานจึงกลายเป็น 'ผู้เข้ารับความชอบธรรม' คนหนึ่ง

นาอามานกล่าวต่อไปว่า 18 ในเรื่องนี้ขอพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้อภัยแก่ผู้รับใช้ของท่าน ในเมื่อนายของข้าพเจ้าไปในนิเวศของพระริมโมนเพื่อจะนมัสการที่นั่น ทรงพึงอยู่ที่มือของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะต้องโน้มค่านับในนิเวศของพระริมโมน เมื่อข้าพเจ้าโน้มตัวลงในนิเวศของพระริมโมนนั้น ขอพระเยโฮวาห์ทรงให้อภัยแก่ผู้รับใช้ของท่านในกรณีนี้" ในฐานะเจ้าหน้าที่คนหนึ่งของกษัตริย์แห่งซีเรีย นาอามานรู้ว่าตนถูกคาดหวังให้เข้าไปในวิหารของพระริมโมนซึ่งเป็นพระต่างดาวองค์หนึ่งของซีเรีย นอกจากนี้เขายังถูกคาดหวังให้ช่วยพวงกษัตริย์แห่งซีเรียตอนที่เขาเข้าไปเพื่อนมัสการด้วย นาอามานจึงขอให้พระเจ้าทรงยกโทษให้สำหรับหน้าที่ดังกล่าวซึ่งอยู่เหนือการควบคุมของเขา

เอลีชาจึง 19 ตอบท่านว่า "จงไปโดยสันติภาพเถิด" แต่เมื่อนาอามานออกไปได้ไม่กี่ไกลนัก เอลีชามีได้ช่วยพวงนาอามานสำหรับการที่เขาไปเกี่ยวข้องกับพระริมโมน แต่เขาก็ส่งนาอามานไปโดยสันติภาพ น่าสังเกตว่านาอามานไปได้เพียงไม่กี่ไกลจากนั้นก็หยุด

2 พกษ 5:20-21 เกหะซีคนใช้ของเอลีซาคนแห่งพระเจ้าคิดว่า "ดูเถิด นายของข้าพเจ้าไม่ยอมรับจากมือของนาอามานคนซีเรียซึ่งของท่านนำมา พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่นั้นใด ข้าพเจ้าจะวิ่งตามไปเอามาจากเขาบ้าง" เกหะซีคนใช้ของเอลีซาเห็นโอกาสที่จะได้ผลกำไรอย่างโง่เขลาและอย่างโลกโมโหสัน 21 เกหะซีจึงตามนาอามานไป และเมื่อนาอามานแลเห็นว่ามีคนวิ่งตามท่านมา ท่านก็ลงจากรถบดต้อนรับเขาพูดว่า "ทุกอย่างเรียบร้อยดีหรือ" เมื่อเห็นเขามา นาอามานก็ถามว่าทุกสิ่งปกติดีหรือ

2 พกษ 5:22-24 เขาตอบว่า "เรียบร้อยดี นายของข้าพเจ้าใช้ข้าพเจ้ามา กล่าวว่า 'ดูเถิด มีชายหนุ่มสองคนในเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ มาจากแดนเทือกเขาเอฟราอิม ขอท่านโปรดให้เงินแก่เขาทั้งหลายสักหนึ่งตะลันต์และเสื้อสักสองชุด'" เกหะซีไม่เพียงทำตัวเหมือนทหารรับจ้างเท่านั้น แต่เขายังโกหกในนามของเอลีซาด้วย เขายังโกหกเรื่องผู้พยากรณ์หนุ่มสองคนที่ขัดสน โดยการขอเงินและเสื้อผ้าให้พวกเขาด้วย

23 และนาอามานกล่าวว่า "ขอโปรดรับไปสองตะลันต์เถิด" ท่านก็เชิญชวนเขา และเอาเงินสองตะลันต์ใส่กระสอบผูกไว้ พร้อมกับเสื้อสองตัว ให้คนใช้สองคนแบกไป เขาก็แบกเดินขึ้นหน้าเกหะซีมา นาอามานจึงเสนอเงินให้เขาสองตะลันต์ขณะที่เกหะซีขอเพียงแค่หนึ่งตะลันต์ นาอามานยังให้คนใช้สองคนของตนช่วยถือของเหล่านี้ให้เกหะซีด้วย 24 เมื่อเขามาถึงภูเขากัรบมาจากมือของเขาทั้งสอง เขาไปเก็บไว้ในเรือและให้คนเหล่านั้นกลับ เขาทั้งสองก็จากไปภูเขากัรบที่นั่นเห็นได้ชัดว่าเป็นสถานที่ๆมีป้อมปราการซึ่งถูกหมายเหตุตรงนี้ว่าเป็นสถานที่ที่สำคัญ

2 พกษ 5:25-27 พอกลับมาถึงบ้านของเอลีซา เกหะซีก็เข้าไปยืนอยู่ต่อหน้านายของตน และเอลีซาถามเขาว่า "เกหะซี เจ้าไปไหนมา" เขาตอบว่า "ผู้รับใช้ของท่านไม่ได้ไปไหน" เอลีซาจึงถามเขาว่าไปไหนมา พอถูกถามเช่นนี้เกหะซีก็โกหกอีกครั้งและกล่าวว่าตนมิได้ไปไหน ความบาปของเขากำลังหาเขาจนเจอ 26 แต่ท่านกล่าวแก่เขาว่า "เมื่อชายคนนั้นหันมาจากรถบดต้อนรับเจ้านั้น จิตใจของเรามีได้ไปกับเจ้าดอกหรือ นั่นเป็นเวลาควรที่จะรับเงิน รับเสื้อผ้า สวนต้นมะกอกเทศ และสวนองุ่น แกะและวัว และคนใช้ชายหญิงหรือ พระเจ้าทรงเปิด

เผยแก่เอลีชาว่าเกหะซีได้ทำอะไรลงไป เขาจึงเผชิญหน้าเกหะซีด้วยบาปของอีกฝ่าย เอลีชา
หมายความว่าใจของตนไปกับเกหะซีด้วยตอนที่อีกฝ่ายตามนาอามานไป ความหมายก็คือว่าเอลีชา
รู้ว่าเกหะซีทำอะไรลงไป ด้วยเกียรติของเอลีชา คำพยานของพระเยโฮวาห์และผู้เชื่อใหม่ซึ่งตก
อยู่ในภาวะเสี่ยง มันไม่ใช่เวลาสำหรับความโลภและความไม่ซื่อสัตย์

ด้วยเหตุนี้เอลีชาจึงประกาศว่า 27 ฉะนั้นโรคเรื้อนของนาอามานจะติดอยู่ที่เจ้าและที่เชื้อ
ตายของเจ้าเป็นนิรันดร์" เขาก็ออกไปจากหน้าท่านเป็นโรคเรื้อนขาวอย่างหิมะ สิ่งที่เกิดขึ้นกับเกหะ
ซีต่อจากนั้นไม่ปรากฏชัดเจน อย่างไรก็ตาม เขาถูกบรรยายว่าเป็นคนใช้ของเอลีชาอีกครั้งใน 2
พงศ์กษัตริย์ 8:4-5

ภาพรวมของ 2 พงศ์กษัตริย์ 6: มีบันทึกเกี่ยวกับการรับใช้ของเอลีชาต่อไปพร้อมกับ
เหตุการณ์เรื่องหัวขวานนั้นซึ่งลอยน้ำขึ้นมา การเปิดเผยของเอลีชาเกี่ยวกับแผนการทางทหาร
ของเบนฮาดัด และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเอลีชาที่โดธาน จากนั้นบทนี้ปิดท้ายด้วยการรุกราน
และการปิดล้อมกรุงสะมาเรีย โดยคนซีเรียและความอดอยากอันน่าเวทนาซึ่งเกิดขึ้นในกรุงสะมา
เรีย บทนี้ปิดท้ายด้วยการเผชิญหน้ากันของผู้สื่อสารของเยโฮรัมกับเอลีชา

2 พกษ 6:1-3 เห็นได้ชัดว่าฉากหลังยังอยู่ใกล้กาลิลกาล ซึ่งอยู่ไม่ห่างจากแม่น้ำ
จอร์แดน ฝ่ายเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์กล่าวกับเอลีชาว่า "ดูเถิด สถานที่ซึ่งข้าพเจ้าทั้งหลายอยู่
ได้ความดูแลของท่านนั้นก็เล็กลงไป ไม่พอแก่พวกเรา นี่บอกเป็นนัยว่าเอลีชากำกับดูแลสำนัก
ของเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ เห็นได้ชัดว่าพวกเขาเพิ่มจำนวนขึ้นจนมีขนาดใหญ่โตเกินอาคาร
สถานที่ของตน พวกเขาจึงนำปัญหานี้ไปบอกเอลีชา

คำแนะนำของพวกเขาก็คือ 2 ขอให้เราไปที่แม่น้ำจอร์แดน ต่างคนต่างเอาไม้ท่อนหนึ่ง
มาสร้างที่อาศัยของเรานั้น" และท่านตอบว่า "ไปเถอะ" ตลอดสองข้างทางของแม่น้ำจอร์แดน
คือ ต้นไม้จำนวนมาก (ซึ่งโตขึ้นข้างแม่น้ำสายนั้น) ความหมายก็คือว่า เหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์
ต้องไปตัดต้นไม้และนำไม้เหล่านั้นมาสร้างอาคารตามที่พวกเขาเสนอ เอลีชาให้คำอวยพรพวก

เขา 3 แล้วคนหนึ่งกล่าวว่า "ขอท่านโปรดไปกับผู้รับใช้ของท่านด้วย" และท่านก็ตอบว่า "ข้าจะไป" คนหนึ่งในเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์คะยั้นคะยอเอลีซาให้ไปกับพวกเขาด้วยซึ่งเขาก็ยอมไปด้วย

2 พกษ 6:4-7 ท่านก็ไปกับเขาทั้งหลาย และเมื่อเขามาถึงแม่น้ำจอร์แดนเขาก็โคลนต้นไม้ 5 ขณะที่คนหนึ่งฟันไม้อยู่ หัวขวานของเขาตกลงไปในน้ำ และเขาร้องขึ้นว่า "อนิจจานายครับ ขวานนั้นผมขอยืมเขามา" เครื่องมือใดที่ถูกขี้นมาข้อมมีค่ามาก แต่ดูเหมือนว่าเครื่องมือต่างๆที่เป็นเหล็กมีราคาแพงและหาของอื่นมาแทนไม่ง่าย ดังนั้น ผู้พยากรณ์หนุ่มคนนี้ก็จึงกลัวเมื่อหัวขวานนั้นตกลงไปในแม่น้ำนั้น 6 แล้วคนแห่งพระเจ้าถามว่า "ขวานนั้นตกที่ไหน" เมื่อเขาชี้ที่ให้ท่านแล้ว ท่านก็ตัดไม้อันหนึ่งทิ้งลงไปที่นั่น ทำให้ขวานเหล็กนั้นลอยขึ้นมา พอได้ยินเรื่องความสูญเสียนั้น เอลีซาก็ถามเกี่ยวกับว่าหัวขวานนั้นตกลงไปตรงไหนในแม่น้ำนั้น พอถูกพาไปคว่าอยู่ตรงไหน เขาก็โยนกิ่งไม้อันหนึ่งลงไปและขวานเหล็กนั้นลอยขึ้นมา คำที่แปลว่า ลอยขึ้นมา (ทชูวฟ์) จริงๆแล้วมีความหมายว่าลอยน้ำ เอลีซาจึงกล่าวว่า 7 "หยิบขึ้นมาซิ" เขาก็เอื้อมมือไปหยิบขึ้นมา แม้มิได้มีลักษณะเฉพาะตัวที่โดดเด่น การอัศจรรย์ครั้งนี้ก็แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเต็มพระทัยที่จะเข้าแทรกแซงและช่วยเหลือประชาชนของพระองค์แม้กระทั่งในปัญหาต่างๆที่ 'เล็กน้อย' ของชีวิต

2 พกษ 6:8-10 ขณะเดียวกัน ฝ่ายกษัตริย์แห่งซีเรียรบพุ่งกับอิสราเอล พระองค์ปรึกษากับข้าราชการของพระองค์ว่า "เราจะตั้งค่ายของเรานั้นๆ" เบนฮาดีดไปทำสงครามกับอิสราเอลอีกครั้ง ในการปรึกษาแบบลับๆกับเหล่าที่ปรึกษาทางทหารของตน เขาก็บอกพวกเขาว่าพวกเขาจะตั้งค่ายพักที่ไหน อย่างไรก็ตาม 9 คนแห่งพระเจ้าส่งข่าวไปยังกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า "ขอพระองค์ทรงระวังอย่าผ่านมาทางนั้น เพราะคนซีเรียกำลังยกกลงไปที่นั่น" พระเจ้าทรงเปิดเผยแผนการเหล่านั้นของคนซีเรียแก่เอลีซาซึ่งไปเตือนเยโฮรัมเกี่ยวกับเรื่องนี้ 10 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงใช้ให้ไปยังสถานที่ซึ่งคนแห่งพระเจ้าบอกและเตือนให้ พระองค์จึงทรงระวังตัวได้ที่นั่นมิใช่เพียงครั้งสองครั้ง เยโฮรัมจึงส่งพวกสายลับไปตรวจสอบการรุกรานของซีเรียว่า

เป็นจริงหรือไม่ และพวกเขาจึงหลีกเลี่ยงการชุมนุมโจมตีของคนเหล่านั้นได้ เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นมากกว่าสองครั้ง

2 พกษ 6:11-12 กษัตริย์แห่งซีเรียก็ไม่สบายพระทัยมากเพราะเรื่องนี้ พระองค์จึงทรงเรียกข้าราชการมาตรัสว่า "พวกท่านจะไม่บอกเราหรือว่า คนใดในพวกเราที่อยู่ฝ่ายกษัตริย์แห่งอิสราเอล" กษัตริย์แห่งซีเรียรับรู้ในไม่ช้าว่าแผนการต่างๆของตนกำลังถูกเปิดเผยแก่คนอิสราเอล เขาได้ข้อสรุปว่าคนหนึ่งในพวกของเขา กำลังแจ้งอิสราเอลให้ทราบถึงสิ่งที่กำลังถูกวางแผนไว้ 12 ข้าราชการคนหนึ่งของพระองค์ทูลว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์ เจ้านายของข้าพระองค์ ไม่มีผู้ใดพระเจ้าข้า แต่เอลีชาผู้พยากรณ์ซึ่งอยู่ในอิสราเอลทูลบรรดาถ้อยคำซึ่งพระองค์ตรัสในห้องบรรทมของพระองค์แก่กษัตริย์แห่งอิสราเอล" เห็นได้ชัดว่ามันเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปในอิสราเอลว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น ข้าราชการของกษัตริย์จึงทราบว่าเอลีชา กำลังทำอะไรอยู่ เรื่องนี้จึงถูกรายงานต่อเบนฮาดัด พวกเขาเตือนเขาว่าคำพูดที่ลับที่สุดของเขา แม้แต่คำพูดที่เขากล่าวในห้องนอนของเขาเองก็เป็นที่ทราบแก่เอลีชา มันจึงถูกบอกต่อแก่เยโฮรัม

2 พกษ 6:13-14 เบนฮาดัดแห่งซีเรียจึงสั่งว่า "จงไปหาดูว่า เขาอยู่ที่ไหน เพื่อเราจะใช้คนไปจับเขามา" มีคนทูลพระองค์ว่า "ดูเถิด เขาอยู่ในโดธาน" 14 พระองค์จึงทรงส่งม้า รถม และกองทัพใหญ่ เขาไปกันากลางคืนและล้อมเมืองนั้นไว้ กษัตริย์ซีเรียของคัณนี้จึงสั่งทหารของเขาให้ไปจับตัวเอลีชา กษัตริย์ถูกแจ้งให้ทราบว่าเอลีชาอาศัยอยู่ในเมืองเล็กๆแห่งหนึ่งชื่อว่าโดธานในอิสราเอลตอนเหนือและกลาง ดังนั้นกษัตริย์จึงมาพร้อมกับพลม้า รถมและทหารจำนวนมากมหาศาลโดยปิดล้อมสถานที่นั้นไว้ตอนกลางคืน

2 พกษ 6:15-17 เมื่อคนใช้ของคนแห่งพระเจ้าตื่นขึ้นเวลาเช้าตรู่และออกไป ดูเถิด กองทัพพร้อมกับม้าและรถรบก็ล้อมเมืองไว้ และคนใช้นั้นบอกท่านว่า "อนิจจา นายของข้าพระเจ้า เราจะทำอย่างไรดี" ไม่ปรากฏชัดเจนว่าคนใช้ของเอลีชาตรงนี้ยังเป็นเกะหะซียูหรือไม่ว่าอย่างไรก็ตาม คนหนึ่งถูกหมายเหตุว่าเป็นคนใช้ของเขาอีกครั้งในบทที่ 8 ไม่ว่ากรณีใด คนใช้ของเอลีชาซึ่งตื่นแต่เช้าในวันถัดมาก็ออกไปและเห็นเมืองเล็กๆของพวกเขาถูกปิดล้อมโดยกองทัพที่ทรง

อำนาจบนสองฝั่งของที่ราบสูงที่อยู่เบื้องบน เขาหนีกลับไปหาเอลีซาและร้องออกมาว่า **อนิจจา** นายของข้าพเจ้า เราจะทำอย่างไรดี คนใช้ผู้นี้มองเห็นปัญหานี้จากสายตาของมนุษย์และมองไม่เห็นทางออก

อย่างไรก็ตาม เอลีซามองเห็นสิ่งต่างๆจากมุมมองของพระเจ้า เขาจึงตอบว่า **16 "อย่ากลัวเลย เพราะฝ่ายเรามีมากกว่าฝ่ายเขา"** มงแบบมนุษย์ มีเอลีซา คนใช้ของเขาและคนจำนวนเล็กน้อยในเมืองโคธานซึ่งเป็นเมืองเล็กๆ บนที่สูงที่อยู่เบื้องบนและรอบตัวพวกเขาคือ กองทัพคนซีเรียที่จัดกระบวนทัพพร้อมรบ เอลีซาอ้างได้อย่างไรว่าตนมีคนมากกว่าคนซีเรีย อย่างไรก็ตาม เอลีซาเห็นเรื่องนี้จากมุมมองของพระเจ้า

17 แล้วเอลีซาก็อธิษฐานว่า **"ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเบิกตาของเขาเพื่อเขาจะได้เห็น"** และพระเยโฮวาห์ทรงเบิกตาของชายหนุ่มคนนั้น และเขาก็ได้เห็นและดูเถิด ที่ภูเขาก็เต็มไปด้วยม้า และรถรบเพลิงอยู่รอบเอลีซา หลังจากอธิษฐานขอพระเจ้าให้ทรงเปิดตาคนใช้ของเขา ชายหนุ่มผู้นี้ก็เห็นกองทัพของเหล่าทูตสวรรค์พร้อมรบอยู่เหนือคนซีเรียพร้อมกับเหล่าม้าและรถรบเพลิง เอลีซาทราบดีถึงฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่มีให้เขาพร้อมใช้ มันอยู่ที่นั่นตลอดเวลา บัดนี้คนใช้ของเขาก็ตระหนักถึงเรื่องนี้เช่นกัน

2 พกษ 6:18-20 และเมื่อคนซีเรียลงมาพบกับท่าน เอลีซาก็อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า **"ขอทรงโปรดให้คนเหล่านี้ตาบอดไปเสีย"** พระองค์จึงทรงให้เขาทั้งหลายตาบอดไปตามคำของเอลีซา กองทัพคนซีเรียจึงเคลื่อนพลและลงมาเข้าไปในเมืองโคธาน เอลีซาจึงอธิษฐานและขอพระเจ้าให้ทรงทำให้คนเหล่านั้นทุกคนตาบอด พระเจ้าทรงกระทำตามที่ขอ **19** และเอลีซาบอกคนเหล่านั้นว่า **"ไม่ใช่ทางนี้ และไม่ใช่เมืองนี้ จงตามข้ามา และข้าจะพาไปยังคนนั้นซึ่งเจ้าแสวงหา"** และท่านก็พาเขาไปกรุงสะมาเรีย เพราะพวกเขาตาบอดแล้วและช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ เอลีซาจึงสั่งพวกเขาให้ตามตนมาและเขาจะนำพวกเขาไปหาผู้ที่พวกเขากำลังตามหาอยู่ อย่างไรก็ตาม เขาพาคนเหล่านั้นเดินสืบไม่ลืไปยังกรุงสะมาเรีย

20 และอยู่มาพอเข้าไปในกรุงสะมาเรีย เอลีชาห์ทูลว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเปิดตาของคนเหล่านี้ เพื่อเขาจะเห็นได้" พระเยโฮวาห์จึงทรงเปิดตาของเขาทั้งหลายและเขาทั้งหลายก็เห็น และคูเอ็ด เขามาอยู่กลางกรุงสะมาเรีย พอไปถึงในกรุงสะมาเรีย เอลีชาห์ก็อธิษฐานอีกครั้งให้พระเจ้าทรงเปิดตาพวกเขาและพระองค์ก็ทรงทำตามนั้น กองทัพคนซีเรียต่างตกตะลึงที่บัดนี้พวกเขาารู้ตัวแล้วว่าอยู่ในกรุงสะมาเรีย นครหลวงของอิสราเอลและต่อหน้ากษัตริย์ของอิสราเอลด้วย

2 พกษ 6:21-23 และเมื่อกษัตริย์แห่งอิสราเอลเห็นเขาเข้า จึงตรัสแก่เอลีชาว่า "บิดาของข้าพเจ้า จะให้ข้าพเจ้าฆ่าเขาเสียหรือ จะให้ข้าพเจ้าฆ่าเขาเสียหรือ" เห็นได้ชัดว่าเมื่อรู้ตัวว่าเกิดอะไรขึ้นแล้ว กษัตริย์แห่งอิสราเอลก็ร้อนรนที่จะเล่นงานศัตรูของตนที่ตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบแล้ว เขาจึงขออนุญาตเอลีชาสองหนเพื่อที่จะเล่นงานคนเหล่านั้น เราควรหมายเหตุไว้ว่าเยโฮรัมเรียกเอลีชาว่า บิดาของข้าพเจ้า นี่บอกเป็นนัยถึงความเคารพของเขามีต่อเอลีชา

22 ท่านก็ทูลตอบว่า "ขอพระองค์อย่าทรงประหารเขาเสีย พระองค์จะประหารคนที่จับมาเป็นเชลยเสียด้วยดาบและด้วยธนูของพระองค์หรือ ขอทรงโปรดจัดอาหารและน้ำต่อหน้าเขา เพื่อให้เขารับประทานและดื่ม แล้วปล่อยให้เขาไปหาเจ้านายของเขาเถิด" เอลีชากลับสั่งกษัตริย์เยโฮรัมให้เลี้ยงอาหารศัตรูที่ถูกพิชิตแล้วของเขาและปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างมีมนุษยธรรมเหมือนกับที่เขาจะปฏิบัติต่อเชลยสงคราม จากนั้นเขาก็สั่งให้ปล่อยตัวคนเหล่านั้นไป 23 พระองค์จึงทรงจัดการเลี้ยงใหญ่ให้เขา และเมื่อเขาได้กินและดื่มแล้วก็ทรงปล่อยเขาไป และเขาทั้งหลายได้กลับไปหาเจ้านายของตน และพวกซีเรียมิได้มาปล้นในแผ่นดินอิสราเอลอีกเลย เพราะถูกส่งกลับไปบ้านอย่างมีมนุษยธรรม คนซีเรียจึงเลิกส่งกองปล้นเข้ามาในอิสราเอลเพื่อปล้นสะดมเพื่อนบ้านของตน

2 พกษ 6:24-25 อย่างไรก็ตาม อยู่มาภายหลังเบนฮาดัดกษัตริย์แห่งซีเรียทรงจัดกองทัพทั้งสิ้นของพระองค์แล้วได้เสด็จขึ้นไปล้อมกรุงสะมาเรีย แม้เยโฮรัมได้สำแดงความกรุณาต่อเหล่าทหารของเขา บัดนี้เบนฮาดัดก็โจมตีอิสราเอลด้วยกองทัพทั้งหมดของตน ความเป็น

ปฏิบัติของเขายังปรากฏชัดเจนอยู่ คราวนี้ยุทธวิธีของเขาคือ การทำให้ฝ่ายศัตรูอดอยาก โดยการปิดล้อมกรุงนั้น

25 มีการกันดารอาหารอย่างหนักในสะมาเรีย และดูเอ็ด ขณะเมื่อเขาล้อมอยู่จนหัวลาตัวหนึ่งเขาขายกันเป็นเงินแปดสิบเซเชล และมูลนกเขาครีงลิตรเป็นเงินห้าเซเชล ความอดอยากในสะมาเรียเริ่มทวีความรุนแรงจนถึงขนาดที่ว่าหัวของลาตัวหนึ่งขายกันเป็นเงินแปดสิบหรือเงิน และแม้แต่มูลของนกก็ขายกันเป็นเชื้อเพลิงในราคาที่แพง

2 พกษ 6:26-30 ขณะเดียวกัน ขณะที่กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงผ่านไปบนกำแพง มีผู้หญิงคนหนึ่งร้องทูลพระองค์ว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์ เจ้านายของข้าพระองค์ ขอทรงช่วย"

27 พระองค์ตรัสว่า "ถ้าพระเยโฮวาห์มิได้ทรงช่วยเจ้า เราจะช่วยเจ้าได้จากไหน จากลานนวดข้าวหรือจากบ่ออย่างอื่นหรือ" ประชาชนร้องขอความช่วยเหลือต่อเยโฮรัม เขาได้แต่ท้วงว่าหากพระเจ้าไม่ยอมช่วยพวกเขา เขาจะทำอะไรได้

จากนั้นกษัตริย์ก็มาหาหญิงคนหนึ่งซึ่งกำลังโต้เถียงกับหญิงอีกคนอยู่ เขาถามอีกว่า 28 "เจ้าเป็นอะไรไป" นางทูลตอบว่า "หญิงคนนี้บอกข้าพระองค์ว่า 'เอาลูกชายของเจ้ามาให้เรากินเสียวันนี้เถิด และเราจะกินลูกชายของฉันวันพรุ่งนี้' 29 เราจึงต้มลูกชายของข้าพระองค์และกิน และรุ่งขึ้นข้าพระองค์ก็พูดกับนางว่า 'เอาลูกชายของเจ้ามา เพื่อเราจะกินเสีย' และนางก็ซ่อนลูกชายของนางเสีย" สภาพที่จนตรอกของประชาชนในกรุงนั้นปรากฏชัดเจน เหล่ามารดาที่อดอยากและหิวโหยได้ลดตัวต่ำลงจนถึงขนาดกินลูกเล็กๆของตน หญิงเช่นนั้นสองคนได้ตกลงกันว่ากินลูกของคนแรกวันหนึ่งและลูกของอีกคนในวันถัดไป อย่างไรก็ตาม หลังจากได้มีอาหารตกถึงท้องแล้ว แม้เป็นการกินคนก็ตาม หญิงคนที่สองกลับไม่ยอมแบ่งลูกของตนกับหญิงคนแรก

30 และต่อมาเมื่อกษัตริย์ทรงได้ยินถ้อยคำของหญิงนั้น พระองค์ก็ถึงกมลของพระองค์ พระองค์กำลังดำเนินอยู่บนกำแพง ประชาชนก็มองดู ดูเอ็ด พระองค์ทรงฉลองพระองค์ผ้ากระสอบอยู่แนบเนื้อ กษัตริย์รู้สึกสะเทือนใจเมื่อได้ยินเรื่องราวที่เลวร้ายนี้ เขาจึงฉีกชุดกษัตริย์

ของคุณและสวมผ้ากระสอบเพื่อแสดงให้เห็นความสิ้นหวังของคุณ เขาจึงแสดงตัวต่อหน้าประชาชนของคุณ กษัตริย์ผู้ชั่วร้ายที่เยอหยิ่งองค์นี้แห่งอิสราเอลถูกทำให้ถ่อมใจในที่สุด พระเจ้าทรงยอมให้สถานการณ์อันเลวร้ายนี้ทำให้ใจที่แข็งกระด้างและเยอหยิ่งของกษัตริย์ที่กลับสัตย์องค์นี้อ่อนลง

2 พกษ 6:31 อยากรู้ก็ตาม กษัตริย์องค์นี้ก็โทษเอลีชาว่าเป็นต้นเหตุของความยากลำบากต่างๆของคุณ และพระองค์ตรัสว่า "ถ้าศิระษะของเอลีชาบุตรชาฟัทยังอยู่บนเขาในวันนี้ ก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษแก่เราและให้หนักยิ่งกว่า" เพราะโทษเอลีชาที่ปล่อยคนซีเรียไปและทำให้กรุงสะมาเรียถูกล้อม เยโฮรัมจึงปฏิญาณว่าจะตัดศิระษะของเอลีชาก่อนสิ้นวันนั้น

2 พกษ 6:32-33 ขณะเดียวกัน เอลีชานั่งอยู่ในบ้านของท่าน และพวกผู้ใหญ่ก็นั่งอยู่ด้วย กษัตริย์ทรงใช้คนมาจากต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ แต่ก่อนที่ผู้สื่อสารจะมาถึง เอลีชาก็พูดกับพวกผู้ใหญ่ว่า "ท่านทั้งหลายเห็นหรือไม่เล่า ที่บุตรชายของฆาตกรคนนี้ใช้คนมาเอาศิระษะของข้าพเจ้า ดูเถิด เมื่อผู้สื่อสารมา จงปิดประตู และยึดประตูให้แน่นกันเอาไว้ เสียงเท้าของนายของเขาตามเขามามีชีหรือ"

พวกผู้ใหญ่ที่เวลานี้อาจหมายถึงเหล่าผู้พยากรณ์อาวูโสที่คบหาสมาคมกับเอลีชา เขาเรียกเยโฮรัมว่าเป็นบุตรชายของฆาตกรเพราะว่านางเยเซเบลมารดาของเขาได้สั่งฆาตนาโบท ดู 1 พงศ์กษัตริย์ 21 เอลีชาจึงบอกเพื่อนร่วมงานของตนว่าเยโฮรัมได้ใช้คนมาตัดศิระษะของตน เอลีชาจึงสั่งเพื่อนร่วมงานของตนให้ใส่กลอนประตูและกันลูกน้องของเยโฮรัมไว้ตอนที่เขามาถึง เขารู้ว่ากษัตริย์เองก็คงตามมาติดๆ

33 ขณะที่ท่านยังพูดกับเขาทั้งหลายอยู่ ดูเถิด ผู้สื่อสารลงมามาหาท่าน และบอกว่า "ดูเถิด เหตุร้ายนี้มาจากพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าจะรอดอยพระเยโฮวาห์อีกทำไม" แน่แน่นอนว่าชายผู้นั้นจากเยโฮรัมมาถึงแล้ว ข้อ 2 ของบทถัดไปบอกเป็นนัยว่าเยโฮรัมโผล่มาทันทีหลังจากนั้น ท่านที่ว่านี้อาจเป็นเยโฮรัมเองที่พูดกับเอลีชา คำพูดของเขาก็คือว่าแก่ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็คือว่าการปิดล้อมและความอดอยากนี้เป็นมาจากพระเจ้า เขาจะสู้ต่อไปอีกทำไม นี่บอกเป็นนัยว่าเยโฮรัมพร้อม

แล้วที่จะโยนผ้าและยอมแพ้ เขาไม่ยอมรอคอยการทรงช่วยให้ฟื้นของพระเจ้า นั่นจะมาในวันถัดไปดังที่บทถัดไปนี้ให้รายละเอียดไว้

ภาพรวมของ 2 พงศ์กษัตริย์ 7: เหตุการณ์เกี่ยวกับคนโรคเรื้อนสี่คนนั้นที่เข้าไปในค่ายของคนซีเรียหลังจากการทรงช่วยให้ฟื้นอันน่าอัศจรรย์ของพระเจ้าถูกบันทึกไว้

2 พกษ 7:1-2 ขณะที่บทนี้เริ่มต้นขึ้น บริบทยังเกี่ยวข้องกับความต้องการในกรุงสะมาเรียเพราะการล้อมกรุงของคนซีเรียเหมือนเดิม แต่เอลีซาบอกว่า "ขอฟังพระวาทะของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า พรุ่งนี้ประมาณเวลานี้ออดแป้งถึงหนึ่งเขาจะขายกันหนึ่งเซเชล และข้าวบาร์เลย์สองถึงเซเชล ที่ประตูเมืองสะมาเรีย" เมื่อสภาพการณ์ต่างๆดูเหมือนหมดหวังอย่างสิ้นเชิง เอลีซาก็ประกาศข้อความหนึ่งจากพระเจ้า วันถัดมาแป้งบดละเอียดถึงหนึ่งจะขายกันเพียงหนึ่งเซเชลและข้าวบาร์เลย์สองถึงก็จะมีราคาเพียงหนึ่งเซเชลเช่นกัน ไม่เป็นที่ทราบชัดเจนว่าถึงหนึ่งคิดเป็นเท่าไรและหนึ่งเซเชลมีค่าเท่าไร อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนก็คือว่าแม้ขณะนั้นอาหารมีราคาแพงสุดๆ วันถัดมามันจะขายกันในราคาถูก มันสำคัญที่ว่าคำประกาศนี้ถูกกล่าวในพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้า

2 แล้วนายทหารคนสนิทของกษัตริย์ตอบคนแห่งพระเจ้าว่า "ดูเถิด ถ้าแม้พระเยโฮวาห์ทรงสร้างหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้หรือ" แต่ท่านบอกว่า "ดูเถิด ท่านจะเห็นกับตาของท่านเอง แต่จะไม่ได้กิน" เมื่อได้ยินคำประกาศของเอลีซา หนึ่งในที่ปรึกษาที่สนิทที่สุดของเยโฮรัมก็ไม่เพียงสงสัยเท่านั้นว่าความอุดมสมบูรณ์เช่นนั้นจะเกิดขึ้นในวันถัดไปได้ แต่ที่เขายิ่งกว่าก็คือ เขาสงสัยด้วยว่าพระเยโฮวาห์เองจะทรงทำให้มันเกิดขึ้นได้จริงหรือ เอลีซาประกาศว่าในวันถัดไปชายผู้นี้จะไม่เพียงเห็นมันเองเท่านั้น แต่จะไม่ได้รับอนุญาตให้มีส่วนในความอุดมสมบูรณ์นั้นด้วย

2 พกษ 7:3-4 ขณะเดียวกัน มีคนโรคเรื้อนสี่คนอยู่ที่ทางเข้าประตูเมือง เขาพูดกันว่า "เราจะนั่งที่นี่จนตายทำไมเล่า ตามที่เลวีนิติ 13:46 ได้กล่าวไว้ คนโรคเรื้อนต้องถูกขับให้

ออกไปอยู่นอกค่ายพัก ดังนั้นคนโรคเรื้อนสี่คนแห่งสะมาเรียจึงอาศัยอยู่นอกกำแพงเมืองในช่วงการล้อมกรุงของคนซีเรีย ที่นั่นพวกเขาหาเศษอาหารรับประทานเพื่อประทังชีวิต อย่างไรก็ตามเมื่อเห็นแล้วว่าตนอยู่ในสภาพอัจนยิ่งนัก พวกเขาที่รู้ว่าตนไม่มีอะไรจะเสียโดยการไปจากกำแพงเมือง

พวกเขาจึงยกเหตุผลว่า 4 ถ้าเราว่า 'ให้เราเข้าไปในเมือง' การกัณดารอาหารก็อยู่ในเมือง และเราก็จะตายที่นั่น และถ้าเรานั่งที่นี้เราก็ตายเหมือนกัน ฉะนั้นบัดนี้จึงมาเถิด ให้เราเข้าไปในกองทัพของคนซีเรีย ถ้าเขาไว้ชีวิตของเรา เราก็จะรอดตาย ถ้าเขามาเรา ก็ได้แต่ตายเท่านั้นเอง" พวกเขาไม่มีทางเลือก หากพวกเขาเข้าไปในเมืองได้ (ซึ่งพวกเขาก็เข้าไปไม่ได้) ก็ไม่มีอาหารที่นั่น หากพวกเขาอยู่ที่เดิม พวกเขาก็จะตายเหมือนกัน ดังนั้นพวกเขาจึงตัดสินใจไปยังค่ายของคนซีเรียซึ่งอยู่ใกล้เคียง พวกเขาไปตายที่นั่นก็ไม่ได้เลยร้ายไปกว่ารอความตายอยู่ที่นี้ คนซีเรียอาจไว้ชีวิตพวกเขาก็ได้

2 พกษ 7:5-7 ดังนั้นเขาจึงลุกขึ้นในเวลาโพล้เพล้เพื่อจะไปยังค่ายของคนซีเรีย แต่เมื่อเขามาถึงริมค่ายของคนซีเรียแล้ว ดูเถิด ไม่มีใครที่นั่นสักคน พอไปถึงค่ายของคนซีเรีย ตอนใกล้ค่ำวันนั้น พวกเขาก็พบว่ามันถูกทิ้งร้าง ข้อความศักดิ์สิทธิ์อธิบายว่าเพราะเหตุใด 6 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกระทำให้กองทัพของคนซีเรียได้ยินเสียงรกรบ เสียงม้า และเสียงกองทัพใหญ่ เขาจึงพูดกันและกันว่า "ดูเถิด กษัตริย์แห่งอิสราเอลได้จ้างบรรดากษัตริย์แห่งคนฮิตไทต์ และบรรดากษัตริย์แห่งอียิปต์มารบเราแล้ว" 7 เขาจึงลุกขึ้นหนีไปในเวลาโพล้เพล้ และทิ้งเต็นท์ ม้าและลาของเขา ทิ้งค่ายไว้อย่างนั้นเอง และหนีไปเอาชีวิตรอด

บ่ายวันนั้นพระเจ้าได้ทรงทำให้กองทัพคนซีเรียได้ยินเสียงกองทัพขนาดใหญ่ที่มาพร้อมกับรกรบ ผงม้าที่ร้องฮือและหายใจพืดพาด เสียงแม่ทัพนายกองออกคำสั่งต่างๆ และเสียงย่าเท้าของเหล่าทหารราบ คนซีเรียจึงสรุปว่าเยโฮรัมกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้จ้างประชาชาติอื่นๆเป็นพันธมิตรเพื่อสู้กับตนแล้ว พวกเขาจึงลุกขึ้นหนีเอาชีวิตรอดโดยคิดว่าพวกศัตรูมีจำนวนมากกว่าเยอะ

2 พกษ 7:8-9

ดังนั้นเมื่อคนโรคเรื้อนเหล่านี้มาถึงที่ริมค่าย เขาก็เข้าไปในเต็นท์
หนึ่งกินและดื่ม และขนเงิน ทองคำและเสื้อผ้าเอาไปซ่อนไว้ แล้วเขาก็กลับมาเข้าไปในอีกเต็นท์
หนึ่งขนเอาข้าวของออกไปจากที่นั่นด้วยเอาไปซ่อนไว้ เมื่อได้พบลาภลอยเช่นนี้ คนโรคเรื้อนทั้ง
สี่จึงรับประทานตามใจอยากและเริ่มปล้นสะดมเต็นท์ที่ถูกทิ้งไว้ของคนซีเรียโดยเอาของมีค่าทุก
อย่างที่ค้นหาได้ไป

อย่างไรก็ตาม 9 เขาพูดกันและกันว่า "เราทำไม่ถูกต้องแล้ว วันนี้เป็นวันข่าวดี ถ้าเรานิ่งอยู่
และคอยจนแสงอรุณขึ้นโทษจะตกอยู่กับเรา เพราะฉะนั้นบัดนี้มาเถิด ให้เราไปบอกยังสำนัก
พระราชวัง" สำนักพิชชอบก็พ้องใจพวกเขา พวกเขาตระลึกลงใจได้ในเวลาไม่นานว่าพวกพี่น้องของ
ตนกำลังอดอยากอยู่ในกรุงสะมาเรีย พวกเขาตระหนักถึงข่าวดีที่ตนมี พวกเขาตระหนักว่าหาก
ตนนิ่งเสีย พี่น้องมากมายของตนก็จะพินาศ พวกเขาจึงกลัวด้วยว่าบางสิ่งอาจเกิดกับพวกเขา ก่อน
รุ่งสาง ดังนั้นพวกเขาจึงมุ่งมั่นที่จะบอกข่าวดีของตนแก่ทางการเพื่อพี่น้องของตนที่สิ้นหวังอยู่
ในกรุงนั้น

2 พกษ 7:10-11

เขาจึงมาเรียกนายประตูเมือง และบอกเรื่องราวแก่เขาว่า "เรา
มายังค่ายของคนซีเรีย และดูเถิด เราไม่เห็นใครและไม่ได้ยินเสียงผู้ใดที่นั่น มีแต่หมาผูกอยู่ และลา
ผูกอยู่ และเต็นท์ตั้งอยู่อย่างนั้นเอง" 11 แล้วเขาบอกแก่เหล่านายประตู และพวกเขาก็บอกกันไป
ถึงสำนักพระราชวัง คนโรคเรื้อนสี่คนนั้นจึงรีบกลับเข้ากรุงและแจ้งนายประตูเมืองให้ทราบถึง
สิ่งที่ตนไปพบมา ค่ายของซีเรียยังตั้งอยู่ แต่คนซีเรียไม่อยู่แล้ว นายประตูเมืองจึงแจ้งยามคนอื่นๆ
ซึ่งไปทูลกษัตริย์อีกที

2 พกษ 7:12-15

กษัตริย์ก็ทรงตื่นบรรทมในกลางคืน และตรัสกับข้าราชการว่า
"เราจะบอกให้ว่าคนซีเรียเตรียมสู้รบเราอย่างไร เขาทั้งหลายรู้ว่าเราหิว เขาจึงออกไปซ่อนตัว
อยู่นอกค่ายที่กลางทุ่งคิดว่า 'เมื่อเขาออกมาจากในเมืองเราจะจับเขาทั้งเป็น แล้วจะเข้าไปใน
เมือง'" กษัตริย์เยโฮรัมรู้สี่กระแวงทันที เขาคิดว่าคนซีเรียตั้งใจหลอกพวกตนให้ไปติดกับ

อย่างไรก็ตาม 13 ข้าราชการคนหนึ่งทูลว่า "ขอรับสั่งให้คนเอาม้าที่เหลื่ออยู่ในเมืองลักหัว
ตัว (คูเถิด บางที่ม้าเหล่านั้นจะยังเป็นอยู่อย่างคนอิสราเอลที่เหลื่ออยู่ในเมือง หรือคูเถิด จะเป็น
อย่างคนอิสราเอลที่ได้พิณาศแล้วก็ช่างเถิด) ขอให้เราส่งคนไปดู" ข้าราชการคนหนึ่งของเยโฮรัม
เสนอแนะให้พวกเขาส่งคนกลุ่มหนึ่งเข้าไปในค่ายของคนซีเรียเพื่อตรวจสอบดูสถานการณ์ว่าเป็นจริง
หรือไม่ เราควรหมายเหตุไว้ว่ามีม้าเหลื่ออยู่ไม่เยอะในสะมาเรียที่คนซีได้ นี่เป็นความเสียหายที่
เกิดจากการถูกล้อม

ดังนั้น 14 เขาจึงเอาม้ากับรถรบสองคัน และกษัตริย์ทรงส่งให้ไปติดตามกองทัพของคน
ซีเรีย ตรัสว่า "จงไปดู" 15 เขาทั้งหลายจึงติดตามไปจนถึงแม่น้ำจอร์แดน และคูเถิด ตลอดทางมี
เสื้อผ้าและเครื่องใช้ ซึ่งคนซีเรียทิ้งเมื่อเขารีบหนีไป ผู้สื่อสารก็กลับมาทูลกษัตริย์ เยโฮรัมจึงใช้
คนสองคนไปกับรถรบสองคันและพวกเขาติดตามเส้นทางของคนซีเรียตลอดทางไปจนถึงแม่น้ำ
จอร์แดน คนซีเรียรีบร้อนหนีไปจนถึงเสื้อผ้าและภาชนะหลายอย่างไว้

2 พกษ 7:16-17 แล้วประชาชนก็ยกออกไปปล้นเต็นท์ทั้งหลายของคนซีเรีย ยอด
แป้งจึงขายกันถึงสะเซเชล และข้าวบาร์เลย์สองถึงเซเชล ตามพระวณะของพระเยโฮวาห์
เหมือนกับที่เอลิชาได้พยากรณ์ไว้ในพระนามของพระเจ้าเมื่อวันก่อนหน้า วันถัดมานั้นเองแป้ง
และข้าวบาร์เลย์ก็มีมากมายเสียจนพวกมันขายกันในราคาถูกลงมาก ๆ พระเจ้าได้ทรงทำให้พระ
วณะของพระองค์สำเร็จอย่างน่าอัศจรรย์

นอกจากนี้ 17 ฝ่ายกษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายทหารคนสนิทให้เป็นนายประตู และประชาชน
ก็เหยียบไปบนเขาตรงประตู เขาจึงสิ้นชีวิตตามซึ่งคนแห่งพระเจ้าได้กล่าวไว้ในวันเมื่อกษัตริย์
เสด็จลงมาหาท่าน พระเจ้าไม่เพียงทำให้พระวณะของพระองค์สำเร็จในการจัดหาอาหารให้
เท่านั้น แต่ชายคนนั้นที่สงสัยอย่างเปิดเผยว่าพระเจ้าจะทรงทำเช่นนั้นได้ยังเสียชีวิตด้วย พระเจ้า
ทรงพิพากษาคน โง่เช่นนั้นอย่างน่าอัศจรรย์ ผู้ชนที่ตื่นเต้นพากันเหยียบเขาจนตาย

2 พกษ 7:18-20 ข้อความศักดิ์สิทธิ์กล่าวซ้ำเรื่องนี้เพื่อแสดงสาเหตุชัดเจน และเป็น
ไปตามที่คนแห่งพระเจ้าได้ทูลกษัตริย์ว่า "ข้าวบาร์เลย์สองถึงชายหนึ่งเซเชล และยอดแป้งหนึ่ง

ถึงหนึ่งเซเชล ประมาณเวลานี้ในวันพรุ่งนี้ที่ประตูเมืองสะมาเรีย" 19 และนายทหารคนสนิทก็ได้ตอบคนแห่งพระเจ้าว่า "ดูเถิด ถ้าแม่พระเยโฮวาห์ทรงสร้างหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้หรือ" และท่านได้ตอบว่า "ดูเถิด ท่านจะเห็นกับตาของท่านเองแต่จะไม่ได้กิน" 20 และอยู่มาก็บังเกิดเป็นดั่งนั้นแก่เขา เพราะประชาชนเหยียบไปบนเขาที่ประตูเมืองและเขาก็ได้สิ้นชีวิตชายผู้ซึ่งสงสัยอย่างเปิดเผยว่าพระเจ้าทรงสามารถช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นได้หรือไม่จึงถูกพระเจ้าพิพากษา

ภาพรวมของ 2 พงศกัศัตร์ีย์ 8: วันหลังๆของการรับใช้ในฐานะผู้พยากรณ์ของเอลีชาถูกหมายเหตุไว้ เขาบอกล่วงหน้าถึงการกัณดารอาหารเจ็ดปีซึ่งจะเกิดขึ้นสำหรับอิสราเอล เพราะการเตือนความจำของเกหะซี ที่ดินของหญิงชาวชูเนมผู้นั้นจึงถูกคืนให้ เอลีชาพยากรณ์ว่า กษัตร์ีย์องค์ใหม่ในซีเรียคือ ฮาซาเอล จากนั้นบทนี้ก็วกกลับไปกล่าวถึงประวัติศาสตร์ในยูดาห์ ภายใต้การปกครองของเยโฮรัมและอาหัสยาห์

2 พกษ 8:1-2 ฝ่ายเอลีชาได้บอกหญิงคนที่ท่านได้ให้บุตรชายของนางกลับคืนชีวิตมาว่า "จงลุกขึ้นและออกไปทั้งครวเรือนของเจ้า ไปอาศัยอยู่ที่ใดซึ่งเจ้าจะอาศัยอยู่ได้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเรียกให้เกิดการกัณดารอาหาร และจะเป็นแก่แผ่นดินนี้เจ็ดปี" หญิงผู้นี้คือ หญิงมั่งมีคนนั้นแห่งชูเนมตามที่หมายเหตุไว้ใน 2 พงศกัศัตร์ีย์ 4:8-17 เพราะความสัจซื่อของนางที่มีต่อพระเยโฮวาห์ พระเจ้าจึงทรงเตือนนางผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้เกี่ยวกับการกัณดารอาหารซึ่งจะมีขึ้นและกินเวลานานเจ็ดปี เอลีชาจึงบอกนางให้หนีไปจากประเทศาตินั้น ดังนั้น 2 หญิงคนนั้นก็ลุกขึ้นกระทำตามถ้อยคำของคนแห่งพระเจ้า นางยกออกไปทั้งครวเรือนของนาง ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินฟิลิสเตียเจ็ดปี

2 พกษ 8:3 เหตุฉะนั้น และอยู่มาเมื่อสิ้นเจ็ดปีแล้วหญิงคนนั้นก็กลับมาจากแผ่นดินฟิลิสเตีย และได้ออกไปพูลอุทธรณ์ต่อกษัตร์ีย์เพื่อขอบ้านและที่ดินของนางคืน เห็นได้ชัดว่าระหว่างที่นางไม่อยู่ ที่ดินของนางถูกคนอื่นมาจับจองเป็นเจ้าของ ดังนั้นหลังจากเจ็ดปีนั้น

สิ้นสุดลงนางก็กลับไปพบว่าคนอื่นมาอยู่ในที่ดินของนาง นางจึงอุทธรณ์ต่อกษัตริย์เพื่อขอที่ดินของนางคืน

2 พกษ 8:4-6 ในระหว่างนั้น ฝ่ายกษัตริย์กำลังตรัสกับเกหะซีคนใช้ของคนแห่งพระเจ้าอยู่ว่า "จงบอกเราถึงบรรดามหิกที่เอลีซาได้กระทำ" ครั้งสุดท้ายที่เราได้อ่านเกี่ยวกับเกหะซีคือ ตอนท้ายบทที่ 5 ที่เขาเป็น โรคเรื้อน เห็น ได้ชัดว่าหลายปีได้ผ่านพ้นไปแล้ว ไม่มีหมายเหตุบอกไว้ว่าเกหะซีได้รับการรักษาให้หายจากโรคเรื้อนของตนหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงที่ว่าเขาได้มารู้จักกับกษัตริย์ก็ดูเหมือนจะบังชี้เช่นนั้น ยิ่งกว่านั้น มันบอกเป็นนัยว่าเขาไม่ใช่คนรับใช้ของเอลีซาอีกต่อไปแล้ว ดังนั้นกษัตริย์จึงสนใจอยากรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับการอัศจรรย์ต่างๆของเอลีซา

5 และอยู่มาเมื่อเขากำลังทูลกษัตริย์ถึงเรื่องที่เอลีซาได้เรียกชีวิตของศพคนหนึ่งกลับคืนมา ดูเถิด ผู้หญิงคนที่ท่านได้ให้บุตรชายกลับคืนชีวิตมาได้อุทธรณ์ต่อกษัตริย์เพื่อขอบ้านและที่ดินของนางคืน และเกหะซีทูลว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์ เจ้านายของข้าพระองค์ นี่เป็นนางคนนั้น และคนนี้แหละเป็นบุตรชายของนาง ซึ่งเอลีซาได้ให้กลับคืนชีวิตมา" พระเจ้าทรงจัดเตรียมเหตุการณ์ต่างๆ ให้เกิดขึ้นจนขณะที่เกหะซีกำลังเล่าให้กษัตริย์ฟังเกี่ยวกับหญิงชาวชูเนมผู้นั้นและการที่เอลีซาได้ชุบให้บุตรของนางเป็นขึ้นจากตาย นางก็ปรากฏตัวเพื่ออุทธรณ์เรื่องของตน เกหะซีจึงบอกกษัตริย์ว่านางคือหญิงผู้นั้น

6 และเมื่อกษัตริย์ตรัสถามหญิงคนนั้น นางก็ทูลเรื่องถวายพระองค์ กษัตริย์จึงทรงตั้งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งให้แก่นางรับสั่งว่า "จงจัดการคืนทุกสิ่งที่เป็นของของนาง พร้อมทั้งพืชผลของนางนั้น ตั้งแต่วันที่นางออกจากแผ่นดินมาจนถึงบัดนี้" พอได้ยินคำอุทธรณ์ของนาง กษัตริย์ก็สั่งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งให้ไม่เพียงคืนที่ดินของนางให้แก่นางเท่านั้น แต่ให้คืนพืชผลเหล่านั้นที่นางไม่ได้รับในระหว่างที่นางไม่อยู่ด้วย

2 พกษ 8:7-8 อย่างไรก็ตาม ขณะนั้นเอลีซาอยู่ที่อื่น ฝ่ายเอลีซามายังดามัสกัส เบนฮาดัดกษัตริย์แห่งซีเรียทรงประชวร และเมื่อมีคนทูลว่า "คนแห่งพระเจ้ามาที่นี่" การมาถึง

ของเอลีชาผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์ในเมืองดามัสกัสซึ่งเป็นเมืองของคนนับถือพระต่างด้าวก็เป็นเรื่องแปลกจริงๆ เบนฮาดัดซึ่งเป็นศัตรูคู่อาฆาตของอิสราเอลก็ล้มป่วยหนัก มีคนไปแจ้งเขาให้ทราบเกี่ยวกับการมาถึงของเอลีชา 8 กษัตริย์ตรัสกับฮาซาเอลว่า "จงนำของกำนัลไปพบคนแห่งพระเจ้า ให้ทูลถามพระเยโฮวาห์โดยท่านว่า 'ข้าพเจ้าจะหายป่วยไหม'" เพราะเคยมีประสบการณ์กับเอลีชามาก่อน เบนฮาดัดจึงรู้ว่าเขาเป็นผู้พยากรณ์คนหนึ่งของพระเจ้าและใช้คนไปขอให้เขาทูลถามพระเจ้าว่าตนจะหายป่วยหรือไม่

2 พกษ 8:9-10 ฮาซาเอลจึงไปพบท่านนำของกำนัลไปด้วย คือสินค้าย่างดีทุกอย่างของเมืองดามัสกัสจูลูตต่างสี่สิบตัว เมื่อเขามายืนอยู่ต่อหน้าท่านเขากล่าวว่า "บุตรของท่านคือเบนฮาดัด กษัตริย์แห่งซีเรีย ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่าน กล่าวว่า 'ข้าพเจ้าจะหายป่วยหรือ'" ความเคารพที่เบนฮาดัดเริ่มมีให้แก่เอลีชาก็ปรากฏชัดเจน แม้กระทั่งเป็นคนต่างชาติที่นับถือพระต่างด้าว เขาก็ได้เรียนรู้ด้วยตัวเองถึงฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่มีอยู่บนตัวของเอลีชาและผ่านทางเอลีชา เขาจึงส่งของกำนัลมหาศาลและส่งฮาซาเอลแม่ทัพของเขาไปหาเอลีชา กษัตริย์ยังถ่อมตัวลงจนถึงขนาดที่ว่าเขาเรียกตัวเองว่าบุตรของเอลีชา นั่นเท่ากับว่าเขาเรียกตัวเองว่าเป็นผู้รับใช้ของเอลีชาเลย กษัตริย์เบนฮาดัดจึงสั่งฮาซาเอลให้ถามผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่าตนจะหายจากโรคของตนหรือไม่

เมื่อถูกถามเช่นนั้น 10 เอลีชาตอบเขาว่า "จงไปทูลพระองค์ว่า 'พระองค์จะทรงหายประชวรแน่' แต่พระเยโฮวาห์ทรงตำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า พระองค์จะสิ้นพระชนม์แน่" คำตอบของเอลีชาเป็นปริศนา เขาบอกฮาซาเอลว่ากษัตริย์จะหายจากโรคของเขาจริงๆ อย่างไรก็ตาม เอลีชาบอกเขาด้วยว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงเผยแก่ตนว่าเขาจะตายในไม่ช้าด้วยวิธีอื่น

2 พกษ 8:11-12 หลังจากประกาศเรื่องนี้แก่ฮาซาเอล เอลีชาก็เพิ่งหน้าจ้องมองเขาแน่นิ่งจนเขาอาย และคนแห่งพระเจ้ายิ่งร้องไห้ ความคิดตรงนี้ก็ถือว่า เอลีชาพยายามไม่แสดงสีหน้าของตนจนเขารู้สึกอายและเขาก็ร้องไห้

12 และฮาซาเอลถามว่า "เหตุใดเจ้านายของข้าพเจ้าจึงร้องไห้" ท่านตอบว่า "เพราะข้าพเจ้าทราบถึงเหตุร้ายซึ่งท่านจะกระทำต่อประชาชนอิสราเอล ท่านจะเอาไฟเผาป้อมปราการของเขาเสีย และท่านจะสังหารคนหนุ่มๆเสียด้วยดาบ และจับเด็กๆโยนลง และผ่าท้องหญิงที่มีครรภ์เสีย" เมื่อฮาซาเอลถามว่าเอลีชาร้องไห้ทำไม ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็บอกเขาว่าตนรู้ถึงความโหดเหี้ยมที่ฮาซาเอลจะกระทำต่ออิสราเอลสักวันหนึ่ง เอลีชารู้ว่าสักวันฮาซาเอลจะเป็นกษัตริย์แห่งซีเรียและรู้ว่าเขาจะโจมตีอิสราเอลด้วยความโหดเหี้ยม เขาจึงร้องไห้เมื่อคิดถึงเรื่องนั้น

2 พกษ 8:13 ฮาซาเอลถึงกับผงะที่เอลีชากล่าวหาตนเช่นนั้น และฮาซาเอลตอบว่า "ผู้รับใช้ของท่านผู้เป็นแต่เพียงสุนัขเป็นใครเล่า ซึ่งจะกระทำสิ่งใหญ่โตนี้" เอลีชาตอบว่า "พระเยโฮวาห์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า ท่านจะเป็นกษัตริย์ครอบครองประเทศซีเรีย" เมื่อถูกฮาซาเอลทักท้วงเช่นนั้น เอลีชาจึงบอกเขาว่าสักวันหนึ่งเขาจะเป็นกษัตริย์แห่งซีเรีย แม้มิได้หมายเหตุไว้เช่นนั้น เอลีชาก็อาจเจิมตั้งฮาซาเอลเป็นกษัตริย์แห่งซีเรียตามที่ผู้พยากรณ์ไว้ใน 1 พงศ์กษัตริย์ 19:15

2 พกษ 8:14-15 และเขาก็ไปจากเอลีชามายังนายของตน ผู้ซึ่งถามเขาว่า "เอลีชาว่าอย่างไรกับเจ้าบ้าง" และเขาทูลตอบว่า "เขาบอกว่าพระองค์จะหายประชวรแน่" พอกลับมาหาเบนฮาดัด ฮาซาเอลก็บอกเขาว่าเอลีชาได้บอกว่าเขาจะหายดี อย่างไรก็ตาม เขาไม่ได้บอกเบนฮาดัดทุกอย่างที่เอลีชาได้บอกตน 15 และอยู่มาในวันรุ่งขึ้นเขาก็เอาผ้าปูที่นอนจุ่มน้ำคลุมพระพักตร์พระองค์ไว้ จนพระองค์สิ้นพระชนม์ และฮาซาเอลก็ขึ้นครองแทน อุปนิสัยของฮาซาเอลจึงถูกเปิดเผย พอได้รู้ว่าสักวันตนจะเป็นกษัตริย์ เขาก็ไม่รอแล้ว วันถัดมาเขามาเบนฮาดัดที่ยังป่วยอยู่โดยทำให้เขาหายใจไม่ออกตายตามที่ระบุไว้ในข้อความนี้ เขาจึงขึ้นครองราชบัลลังก์ของซีเรีย

2 พกษ 8:16-17 คราวนี้จุดสนใจของหนังสือเล่มนี้เปลี่ยนไปหายูดาห์ ในปีที่ทำแห่งโยรัมโอรสอาหับกษัตริย์ของอิสราเอล เมื่อเยโฮชาฟัทยังเป็นกษัตริย์ของยูดาห์อยู่ เยโฮรัมโ

รสนเยโฮซาฟท์กษัตริย์ของยูดาห์ได้ทรงเริ่มครอบครอง 17 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมี
พระชนมายุสามสิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มแปดปี

บางคนเชื่อว่าเยโฮรัมบุตรชายของเยโฮซาฟท์ครองราชย์ร่วมกับบิดาของเขาตลอดช่วง
สองปีสุดท้ายแห่งการครองราชย์ของเขา เมื่ออ่าน 2 พงศกษัตริย์ 3:1 ร่วมกับ 1 พงศกษัตริย์ 22:42
เห็นได้ชัดว่าเยโฮรัมบุตรของเยโฮซาฟท์กลายเป็นกษัตริย์ร่วมกับบิดาของเขาในปีที่สิบสามของ
เยโฮซาฟท์ ฝ่ายหลังครองราชย์เป็นเวลาทั้งสิ้นยี่สิบห้าปี เราควรหมายเหตุไว้ว่า *โยรัม* บุตรของอา
หับก็เป็นที่ยูจักในชื่อ *เยโฮรัม* เช่นกัน อย่างไรก็ตาม เพื่อป้องกันมิให้เกิดความสับสนเพิ่มเติม *เย
โฮรัม* แห่งอาณาจักรฝ่ายเหนือหลายครั้งก็ถูกเรียกว่า *โยรัม* ดังที่หมายเหตุไว้ เยโฮรัมกษัตริย์แห่งยู
ดาห์ครองราชย์นานแปดปี

2 พกษ 8:18-19 นำเศร้าที่เยโฮรัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงดำเนินตามมรรคาของ
บรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล ตามอย่างที่เราขวงศ้อหับกระทำ เพราะว่าบิดาของอาหับเป็นมเหสี
ของพระองค์ และพระองค์ทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ เพราะว่าเยโฮรัม
แต่งงานกับบิดาของอาหับ อิทธิพลที่ชั่วร้ายของเชื้อสายนั้นจึงถูกทำให้มีกำลังขึ้นในยูดาห์ ด้วย
เหตุนี้พระองค์ทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์

19 อย่างไรก็ตามพระเยโฮวาห์จะไม่ทรงทำลายยูดาห์ เพราะทรงเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของ
พระองค์ เหตุที่พระองค์ได้ตรัสสัญญาว่า จะทรงประทานพระที่นั่งแก่ดาวิด และแก่ราชโอรสของ
พระองค์เป็นนิตย์ แม้ความบาปนั้นดำเนินอยู่ต่อไปในยูดาห์ พระเจ้าก็ยังทรงสัจย์ชื่อต่อพระ
สัญญาของพระองค์ที่ให้ไว้แก่ดาวิด พระองค์ทรงรักษาคำตรัสของพระองค์เสมอ ดู เพลงสดุดี
132:11, 17

2 พกษ 8:20-22 แม้พระเจ้าจะไม่ทรงทำลายยูดาห์เพราะพันธสัญญาของพระองค์
ที่ทำไว้กับดาวิด พระองค์ก็ทรงตีสอนพวกเขาเพราะความบาปของพวกเขาอยู่ดี ในรัชกาลของ
พระองค์เอโดมได้กบฏออกห่างจากการปกครองของยูดาห์ และตั้งกษัตริย์ขึ้นเหนือตน เอโดม
ประเทศเล็กๆประเทศหนึ่งซึ่งอยู่ทางทิศใต้และทิศตะวันออกของยูดาห์เป็นเมืองขึ้นที่ต้องเสีย

ส่วยแก่ยูดาห์มาตลอดตั้งแต่สมัยของดาวิด บัดนี้พวกเขาขอบฏแล้ว อย่างน้อยที่สุดความบาปก็นำมาซึ่งการเอาพระพรต่างๆของพระเจ้าออกไป เยโฮรัม (โยรัม) จึงสูญเสียส่วนหนึ่งของจักรวรรดิของตนไปเพราะความบาปของตน

21 แล้วโยรัมก็เสด็จพร้อมกับบรรดาทรบของพระองค์ผ่านไปตั้งศาอิร์ พกกลางคืน พระองค์ก็ถูกขึ้นโจมตีคนเอโดมซึ่งมาล้อมพระองค์นั้น พร้อมกับผู้บัญชาการทรบ แล้วกองทัพได้หนีกลับเต็นท์เสีย ดังที่หมายเหตุไว้ข้างบนในความเห็นสำหรับข้อ 16-17 โยรัมที่ว่านี้เป็นอีกชื่อหนึ่งของ *เยโฮรัม* แห่งยูดาห์ เขาจึงโจมตีเอโดมและมีชัยในตอนต้น

22 เอโดมจึงได้กบฏออกห่างจากการปกครองของยูดาห์จนทุกวันนี้ แล้วลิบนาห์ก็ได้กบฏในคราวเดียวกัน แม้โยรัม (เยโฮรัม) กำราบเอโดมได้ในตอนต้น เห็นได้ชัดว่าเยโฮรัมกลับบ้านไปได้ไม่นาน พวกเขาก็กบฏอีกครั้ง นอกจากนี้ลิบนาห์อีกเมืองหนึ่งที่อยู่ไปทางพรมแดนของฟิลิสเตียในทิศทางที่ตรงกันข้ามก็กบฏในคราวเดียวกัน นี่บอกเป็นนัยว่าโยรัมไม่มีทรัพยากรต่างๆที่จะรับมือกับการกบฏทั้งคู่ได้ สิ่งต่างๆไม่ได้กำลังไปได้ดีสำหรับโยรัมเลย เขาได้สูญเสียพระพรของพระเจ้าไปแล้ว อันที่จริงดูเหมือนเห็นได้ชัดว่าพระเจ้ากำลังติสอนเขาเพราะความบาปของเขา

2 พกษ 8:23-24 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยรัม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ หนังสือพงศาวดารที่ถูกเอ่ยถึงตรงนี้น่าจะเพิ่มเข้ากับพงศาวดารเหล่านั้นที่ถูกบันทึกไว้ใน 2 พงศาวดาร 21

24 โยรัมจึงทรงล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และอาหัทสยาห์โอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองแทน เมื่อโยรัมสิ้นชีวิตอาหัทสยาห์บุตรของเขาก็ขึ้นครองราชบัลลังก์แห่งยูดาห์

2 พกษ 8:25-27 ดังที่จะถูกหมายเหตุไว้ อาหัทสยาห์เป็นกษัตริย์องค์หนึ่งที่อ่อนแอและชั่วร้ายเหมือนบิดาของเขา ในปีที่สองแห่งรัชกาลโยรัมโอรสของอาหัทสยาห์แห่งอิสราเอล อาหัทสยาห์โอรสเยโฮรัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ทรงเริ่มครอบครอง ตามที่ 2 พงศาวดาร

21:17 ได้กล่าวไว้ อาหัสยาห์ถูกเรียกด้วยว่า *เยโฮอาหาส* กษัตริย์ที่อายุน้อยที่สุดของเยโฮรัม (โยรัม) เขาถูกหมายเหตุว่าเริ่มต้นครองราชย์ในปีที่สิบสองของโยรัม กษัตริย์แห่งอาณาจักรฝายเหนือ

26 เมื่ออาหัสยาห์ทรงเริ่มครองครองนั้นมีพระชนมายุยี่สิบสองพรรษา และทรงครองครองในเยรูซาเล็มหนึ่งปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามอาชาลียาห์ พระนางเป็นธิดาของอมริกษัตริย์แห่งอิสราเอล กษัตริย์อายุน้อยผู้นี้ครองราชย์เพียงปีเดียว 2 พงสวดาร 22:1-4
หมายความว่าอิทธิพลของมารดาของเขาและวงศ์วานของอาหับที่อยู่ทางเหนือเป็นที่ปรึกษาของเขาที่นำไปสู่ความพินาศของเขา ไม่มีหมายเหตุไว้ว่าเขาสิ้นชีวิตอย่างไร แต่มันบอกเป็นนัยว่าพระเจ้าทรงอนุญาต

2 พงสวดาร 22:2 หมายความว่าอาหัสยาห์เริ่มครองราชย์ตอนอายุสี่สิบสองปี John Gill อธิบายความแตกต่างนั้นดังนี้ “สี่สิบสองปีที่ว่านี้ไม่ใช่อายุของอาหัสยาห์ แต่เป็นช่วงเวลาการครองราชย์ของครอบครัวของอมริกษัตริย์แห่งอิสราเอล”

น่าเศร้าที่ว่า **27** พระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาราชวงศ์ของอาหับด้วย และทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ดังที่ราชวงศ์ของอาหับได้กระทำ เพราะทรงเป็นราชบุตรเขยในราชวงศ์ของอาหับ เพราะอิทธิพลของนางอาชาลียาห์มารดาของเขาและวงศ์วานของอาหับ (บุตรของอมรี) เขาจึงทำชั่วต่อพระพักตร์พระเจ้า ครอบครัวสามารถเป็นอิทธิพลเพื่อให้เกิดผลดีหรือร้ายก็ได้ ในกรณีนี้มันทำให้เกิดผลร้าย

2 พกษ 8:28-29 พระองค์เสด็จกับโยรัมโอรสของอาหับเพื่อทำสงครามกับฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียที่ราโมทกิเลอาด และคนซีเรียกระทำให้โยรัมบาดเจ็บ อาหัสยาห์จึงร่วมมือกับเยโฮรัม (โยรัม) กษัตริย์แห่งอิสราเอลเพื่อต่อสู้กับคนซีเรีย **29** และกษัตริย์โยรัมได้กลับมารักษาพระองค์ที่ยิสเรเอลให้หายบาดเจ็บจากที่คนซีเรียได้กระทำแก่พระองค์ที่รามัท เมื่อพระองค์ทรงสู้กันกับฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย และอาหัสยาห์โอรสของเยโฮรัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เสด็จลงไปหาโยรัมโอรสของอาหับในยิสเรเอล เพราะว่าพระองค์ทรงประชวร อย่างไรก็ตาม

ก็ตาม การที่อาหัสยาห์มายังอิสราเอลเพื่อเยี่ยมโยรัมก็เป็นหายนะของเขา ดังที่จะหมายเหตุไว้ใน 2 พงศกษัตริย์ 9:27-28 อาหัสยาห์ติดอยู่ในการกบฏที่เกิดขึ้นในอาณาจักรฝ่ายเหนือเพื่อล้มล้างเยโฮรัมและถูกฆ่าตายนั่นเช่นเดียวกับเยโฮรัม

ภาพรวมของ 2 พงศกษัตริย์ 9: บทที่เก้าของ 2 พงศกษัตริย์นำเสนอการขึ้นเรื่องอำนาจของเยชูในฐานะกษัตริย์เหนืออิสราเอลและการที่เขาขึ้นครองอำนาจโดยการเข่นฆ่า เขฆ่าเยโฮรัมกษัตริย์ที่ครองราชย์อยู่ขณะนั้น จากนั้นก็ฆ่าอาหัสยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ บทนี้ปิดท้ายด้วยการที่เยชูส่งนางเยเซเบลและจุดจบอันน่าอัปยศของนาง

2 พกษ 9:1-3 แล้วเอลีซาผู้พยากรณ์ได้เรียกเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์มาคนหนึ่ง และพูดกับเขาว่า "จงคาดเอวของเจ้าไว้ ถือน้ำมันขวดนี้ไปที่ราโมทกิเลอาด คำที่แปลว่า เหล่าศิษย์ (เบน) ปกติแล้วคือคำที่แปลว่า 'บุตรชาย' เอลีซาจึงส่งบุตรชายคนหนึ่งของพวกเขาให้เอาน้ำมันเจมขวดหนึ่งไป ราโมทกิเลอาดมีความหมายตรงตัวว่า 'ที่สูงแห่งกิเลอาด' ซึ่งน่าจะเป็นที่ไหนสักแห่งในที่ราบสูงทางทิศตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนในเขตแดนของกิเลอาด

ผู้พยากรณ์หนุ่มคนนี้จะถูกเอลีซาสั่งว่า 2 และเมื่อเจ้าไปถึงแล้ว จงมองดูเยชูบุตรเยโฮซาฟัทบุตรนิมิซี จงเข้าไปหาเขา ให้ลุกขึ้นจากหมู่พวกพี่น้อง และนำเขาเข้าไปในห้องชั้นใน พอไปถึงที่นั่น ผู้พยากรณ์หนุ่มจะต้องหาเยชูให้เจอซึ่งเป็นคนเดียวกับที่เอลีซาห์จะต้องเจมตั้งเป็นกษัตริย์ ดูเหมือนว่าเหตุการณ์นี้ถูกปล่อยผ่านไปเพราะการล่อมใจลงของอาหับ พอเจอตัวเยชู ผู้พยากรณ์หนุ่มคนนี้จะต้องพาเขาเข้าไปในห้องส่วนตัวห้องหนึ่ง

3 แล้วจงเอาน้ำมันในขวดเทลงบนศีรษะของเขา และกล่าวว่า 'พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เราเจมตั้งเจ้าให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล' แล้วจงเปิดประตูออกหนีไป อย่ารอช้าอยู่" หลังจากเจมตั้งเยชูเป็นกษัตริย์องค์ต่อไปเหนืออิสราเอลแล้ว ผู้พยากรณ์คนนี้ก็ถูกสั่งให้หนีไปทันที

2 พกษ 9:4-6

ดังนั้นคนหนุ่มนั้นคือคนหนุ่มที่เป็นผู้พยากรณ์จึงไปยังราโมทกิเลอาด 5 และเมื่อเขามาถึง ดูเถิด บรรดาผู้บังคับบัญชาทหารกำลังประชุมกันอยู่ และเขากล่าวว่า "โอ ข้าแต่ท่านผู้บัญชาการ ข้าพเจ้ามีพระดวณมาถึงท่าน" และเยชูพูดว่า "มาหากันได้ในพวกเรา" และเขาว่า "โอ ข้าแต่ท่านผู้บัญชาการ มาหาท่าน" ที่ราโมทกิเลอาดบรรดาผู้บังคับบัญชาทหารกองประจำการที่ประจำอยู่ที่นั่นก็มาชุมนุมกันอยู่ ผู้พยากรณ์หนุ่มคนนั้นประกาศว่าเขามีพระดวณกับเยชูและพาเขาไปคุยต่างหากตามที่ได้รับสั่ง 6 ท่านก็ลุกขึ้นเข้าไปในเรือน และคนหนุ่มนั้นก็เทน้ำมันบนศีรษะของท่าน กล่าวว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เราเจิมตั้งเจ้าไว้เป็นกษัตริย์เหนือประชาชนของพระเยโฮวาห์คือเหนืออิสราเอล ขณะเจิมตั้งเยชู ผู้พยากรณ์หนุ่มคนนั้นก็ประกาศในพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าว่าเยชูจะเป็นกษัตริย์องค์ต่อไปเหนืออิสราเอล

2 พกษ 9:7-8

ผู้พยากรณ์หนุ่มคนนั้นแจ้งคำตรัสของพระเจ้าต่อไปโดยประกาศแก่เยชูว่า และเจ้าจงโค่นราชวงศ์ของอาหับนายของเจ้า เพื่อเราจะได้อจัดการสนองเยเซเบลเพราะโลหิตของบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของเรา และเพราะโลหิตของบรรดาผู้รับใช้ทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์ เยชูจึงถูกพระเจ้าสั่งให้กำจัดราชวงศ์ของอาหับเสีย อาหับถูกเรียกว่าเป็นนายของเขาผ่านทางเยโฮรัมบุตรของเขา พระเจ้าตรัสชัดเจนว่าการพิพากษานี้เป็นการคืนสนองสำหรับคนเหล่านั้นที่ถูกฆ่าตายโดยนางเยเซเบล แม่ที่เดียวการแก้แค้นเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า 8 เพราะราชวงศ์อาหับทั้งหมดจะต้องพินาศ และเราจะตัดคนที่ปัสสาวะรดกำแพงได้ออกเสียจากอาหับทั้งคนที่ยังอยู่และเหลืออยู่ในอิสราเอล ข้อความที่มาถึงเยชูก็คือว่าราชวงศ์ทั้งสิ้นของอาหับจะถูกทำลาย โดยเฉพาะผู้ชายทุกคนของราชวงศ์นั้น ดูความเห็นสำหรับ 1 พงศกษัตริย์ 4:10 เกี่ยวกับวลีที่สองของข้อ 8

2 พกษ 9:9-10

ราชวงศ์ของอาหับมาถึงจุดจบแล้ว พระเจ้าตรัสล่วงหน้าไว้ว่า และเราจะกระทำราชวงศ์ของอาหับให้เหมือนราชวงศ์ของเยโรโบอัมบุตรเนบัท และเหมือนราชวงศ์ของบาอาซาบุตรอาหิยาห์ เหมือนกับที่พระเจ้าได้ทรงทำลายราชวงศ์ของเยโรโบอัมและ

บาอาซาเพราะความชั่วของพวกเขา ราชวงศ์ของอาหับก็กำลังจะพินาศเช่นกัน นอกจากนี้
10 **สุนัขจะกินเยเซเบลในที่ดินส่วนพระองค์ ณ ยิสเรเอล และจะไม่มีผู้ใดฝังศพพระนาง"** แล้ว
เขาก็เปิดประตูหนีไป เมื่อนางเยเซเบลจะถูกประหารชีวิต นางจะไม่ถูกฝังศพ พวกสุนัขที่กินซาก
สัตว์จะกินซากศพของนาง หลังจากกล่าวคำพยากรณ์ที่น่ากลัวนี้แล้ว ผู้พยากรณ์คนนี้ก็เปิดประตู
ออกและหนีไป

2 พกษ 9:11-13 หลังจากผู้พยากรณ์ท่านนี้หนีไปแบบไม่มีปี่มีขลุ่ย เมื่อเยชูออกมา
ลู่พวกข้าราชการของเจ้านายของท่าน คนหนึ่งพูดกับท่านว่า "ทุกอย่างเรียบร้อยดีหรือ ทำไมคน
บ้าคนนี่จึงมาหาท่าน" ท่านพูดกับเขาทั้งหลายว่า "ท่านทั้งหลายรู้จักชายคนนั้นและทราบเขาพูด
อะไรแล้ว" เพื่อนผู้บังคับการคนอื่นๆของเยชู ซึ่งเป็นข้าราชการของเยโฮรัมได้ถามสวัสดิภาพ
ของเยชูหลังจากที่ผู้พยากรณ์คนนั้นหนีไปแล้วอย่างฉับพลัน น่าสนใจที่ว่าพวกเขามองว่าผู้
พยากรณ์คนนี้เป็นคนบ้า พวกเขาจึงถามเยชูว่าทำไมผู้พยากรณ์คนนั้นถึงพาเขาออกไปคุยต่างหาก
เห็นได้ชัดว่าผู้พยากรณ์คนนี้ได้พูดอย่างเงิบๆและพวกเพื่อนร่วมงานของเยชูได้ยืนยันว่าเขา
กล่าวอะไร เยชูจึงบอกพวกเขาว่าพวกเขาารู้แล้วว่าผู้พยากรณ์คนนั้นได้ประกาศอะไร

12 และเขาทั้งหลายว่า "นั่นไม่เป็นความจริง ขอบอกเรามาเถิด" และท่านว่า "เขาพูด
อย่างนี้กับข้าพเจ้าว่า 'พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เราเจิมตั้งเจ้าให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล'"
พวกผู้บังคับการเหล่านี้ของเยโฮรัมกำลังไม่เชื่อสิ่งที่ตนแอบได้ยินมา พวกเขาจึงขอร้องเยชูให้
บอกตนว่ามันไม่เป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม เขาได้แต่ทวนซ้ำสิ่งที่ผู้พยากรณ์คนนั้นได้บอกเขา
และได้เจิมตั้งเขาให้เป็นกษัตริย์องค์ต่อไปของอิสราเอล

13 แล้วทุกคนก็รีบเปลี่ยนเสื้อผ้าของตนออกวางไว้รอนท่านที่ชั้นบันไดซึ่งเปล่าอยู่ และ
เขาทั้งหลายเป่าแตร และป่าวร้องว่า "เยชูเป็นกษัตริย์" เห็นได้ชัดว่าพวกเพื่อนผู้บังคับการของ
เยชูไม่ได้มีความจงรักภักดีต่อเยโฮรัมกษัตริย์ที่ครองราชย์ขณะนั้นมากเท่าไร พอได้ยินว่าเยชูถูก
เจิมตั้งเป็นกษัตริย์องค์ใหม่แล้ว พวกเขาก็แสดงความสวามิภักดีต่อเขาทันทีและปฏิบัติต่อเขา
ราวกับเป็นกษัตริย์

2 พกษ 9:14-15 เยชูและเพื่อนผู้บังคับการของเขาที่ราโมทกิเลอาดจึงเริ่มร่วมกันคิดกบฏเพื่อล้มล้างเยโฮรัม ดังนี้แหละ เยชูบุตรชายเยโฮชาฟัทบุตรชายนิมซีได้ร่วมกันคิดกบฏต่อโยรัม ชื่อ โยรัม เป็นอีกชื่อสำหรับ เยโฮรัม (ฝ่ายโยรัมพร้อมกับอิสราเอลทั้งปวงยังระวังป้องกันราโมทกิเลอาดอยู่เพราะเหตุฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย 15 แต่กษัตริย์โยรัมทรงกลับไปรักษาพระองค์ที่ยิสเรเอล เพราะบาดแผลซึ่งชนซีเรียได้กระทำแก่พระองค์ เมื่อพระองค์ทรงสู้รบกับฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย)

ความเห็นแทรกตรงนี้ให้ข้อมูลภูมิหลังเพิ่มเติม เยโฮรัม (โยรัม) ได้ให้ทหารประจำการอยู่ที่ราโมทกิเลอาดเพื่อป้องกันเขตแดนนั้นจากซีเรียและฮาซาเอลกษัตริย์ของมัน ในการสงครามเมื่อเร็ว ๆ นี้กับซีเรีย เยโฮรัมได้รับบาดเจ็บในการศึกและพักฟื้นอยู่ที่ยิสเรเอลในอิสราเอลตอนกลาง เยชูจึงตรัสว่า "ถ้านี้เป็นความประสงค์ของท่านทั้งหลาย ก็ขออย่าให้คนหนึ่งคนใดเด็ดลอดออกไปจากเมืองเพื่อบอกข่าวที่ยิสเรเอล" เยชูจึงปรึกษาพวกข้าราชการของตนว่ามีให้ผู้ใดได้รับอนุญาตให้ออกไปจากเมืองราโมทกิเลอาดเพื่อไปส่งข่าวเรื่องการกบฏของเขาแก่เยโฮรัมที่ยิสเรเอล

2 พกษ 9:16-20 แล้วเยชูก็เสด็จทรงรถรบ และเสด็จไปยังยิสเรเอล เพราะโยรัมบรรทมที่นั่น และอาหัทสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เสด็จลงมาเยี่ยมโยรัม เยชูจึงออกเดินทางไปยังยิสเรเอลพร้อมกับผู้สมรู้ร่วมคิดของตน โดยรถรบ ซึ่งเป็นระยะทางประมาณยี่สิบห้าไมล์ 17 ทหารยามยืนอยู่บนหอคอยที่ยิสเรเอล เขามองเห็นพวกของเยชูมาจึงว่า "ข้าพเจ้าเห็นคนพวกหนึ่ง" โยรัมตรัสว่า "จงใช้ให้พลม้าคนหนึ่งไปพบเขาให้ถามเขาว่า `มาอย่างสันติหรือ'" พวกทหารยามที่ยิสเรเอลเห็นคณะของเยชูเข้ามาใกล้ กษัตริย์เยโฮรัม (โยรัม) จึงสั่งให้ส่งผู้สื่อสารคนหนึ่งออกไปหาพวกเขาและถามว่าพวกเขามีเจตนาร้ายหรือไม่

18 คนนั้นจึงขึ้นมาไปพบท่านและพูดว่า "กษัตริย์ตรัสดังนี้ว่า `มาอย่างสันติหรือ'" และเยชูตอบว่า "ท่านเกี่ยวข้องกับอะไรกับสันติ จงเลี้ยวกลับตามเรามา" และทหารยามก็รายงานว่า "ผู้สื่อสารไปถึงเขาแล้ว แต่เขาไม่กลับมา"

ผู้สื่อสารคนนั้นเข้าไปใกล้คณะของเยซูและถามว่าพวกเขาอย่างสันติหรือไม่ เยสุถามเขาอย่างห้วนๆว่าเขาเกี่ยวข้องกับอะไรกับสันติและสั่งเขาให้มาร่วมติดตามคณะของพวกเขา ทหารยามผู้นั้นในอิสเรเอลหมายความว่าผู้สื่อสารของพวกเขาไม่ได้กลับมา 19 พระองค์จึงรับสั่งให้พลม้าคนที่สองออกไป ผู้นั้นมาถึงเขาแล้วก็พูดว่า "กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า 'มาอย่างสันติหรือ'" และเยสุตอบว่า "ท่านเกี่ยวข้องกับอะไรกับสันติ จงเลี้ยวกลับตามเรามา" ผู้สื่อสารคนที่สองก็ถูกก่อกวนในแบบเดียวกัน

20 ทหารยามก็รายงานว่า "เขาไปถึงแล้วแต่เขาไม่กลับมา และการจับรถนั้นก็เหมือนกับ การจับรถของเยสุบุตรนิมิซี เพราะเขาขับรถเร็วนัก" ทหารยามคนนั้นที่ยิสเรเอลรายงานว่าผู้สื่อสารคนที่สองไม่กลับมาโดยไปร่วมติดตามคณะนั้นที่เข้ามาใกล้เหมือนกัน จากนั้นเขาออก ความเห็นว่าลักษณะการจับรถรบคันนั้นเหมือนกับท่าทางของเยสุ "เพราะเขาขับรถเร็วนัก" เห็นได้ชัดว่า กิตติศัพท์ของเยสุในฐานะคนขับรถรบมาก่อนตัวเขา คำที่แปลว่า รถเร็วนัก (ซี กกอว์โยน) มีความหมายได้คำว่า 'ความบ้าคลั่ง' เยสุจึงกำลังขับรถรบเหมือนคนบ้า

2 พกษ 9:21-22 แม้ยังอยู่ในช่วงพักฟื้นจากบาดแผลก่อนหน้านี้ โยรัมตรัสว่า "จงเตรียมพร้อม" และเขาก็จัดรถรบของพระองค์ให้พร้อมไว้ แล้วโยรัมกษัตริย์แห่งอิสราเอลและอาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ก็เสด็จออกไป ต่างก็ทรงรถรบของพระองค์เอง ทรงออกไปปะทะกับเยสุ มาพบกันเข้า ณ ที่ดินแปลงของนาโบทชาวอิสเรเอล ดังที่หมายเหตุไว้ใน 8:29 อาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์กำลังมาเยี่ยมเยโฮรัม (โยรัม) ที่ยิสเรเอล หลังจากให้คนเตรียมรถรบของตนอย่างรีบเร่งแล้ว เยโฮรัม (โยรัม) และอาหัสยาห์จึงนั่งรถออกไปพบเยสุ เหมือนเป็นการเสียดสีสถานที่ๆพวกเขาเจอกันคือ ที่ดินซึ่งเดิมทีเป็นของนาโบท

22 และอยู่มาเมื่อโยรัมเห็นเยสุแล้วจึงตรัสว่า "เยสุมาอย่างสันติหรือ" เยสุตอบว่า "จะสันติอย่างไรได้ เมื่อการเล่นซู้และวิทยาคมของเยเซเบลมารดาของท่านยังมีอยู่มากเช่นนี้" เมื่อถูกถามว่าเขามาอย่างสันติหรือ เยสุก็ถามว่า "จะสันติอย่างไรได้" จากนั้นเขาก็สวนกลับใส่เยโฮรัมเรื่องความบาปของมารดาของเขา นั่นคือ นางเยเซเบล ที่ถูกเอ่ยถึงคือ การเล่นซู้และวิทยาคม

มากมายของนาง นี่อาจหมายถึงความแพศยาฝ่ายวิญญาณของนางเยเซเบลในการนำการนับถือรูปเคารพและการกราบไหว้พระบาอัลเข้ามาในอิสราเอลแม้นางประพฤติดุศีลธรรมฝ่ายร่างกายด้วยก็ตาม อย่างไรก็ตาม ไม่มีบันทึกเกี่ยวกับอย่างหลัง นอกจากนี้ นางยังเกี่ยวข้องกับศาสตร์เร้นลับด้วย

2 พกษ 9:23-24 แล้วโยรัมทรงชักบังเหียนหันกลับหนีไปพลางรับสั่งกับอาหัสยาห์ว่า "โอ ข้าแต่อาหัสยาห์ เขาร่วมกันคิดกบฏ" เยโฮรัม (โยรัม) มองออกอย่างรวดเร็วถึงเจตนาของเยชูและร้องออกแก่อหัสยาห์ว่าเกิดการกบฏขึ้นแล้ว 24 และเยชูก็โง่งนด้วยสุดกำลัง ยิ่งถูกเยโฮรัมระหว่างพระองศาทั้งสอง ลูกธนูจึงแทงทะลุพระหทัยของพระองค์ พระองค์ก็ทรงล้มลงในรถรบของพระองค์ นี่บอกเป็นนัยว่าเยโฮรัมหันกลับเพื่อที่จะหนี จากนั้นเยชูก็โง่งนของคุณอย่างสุดกำลังและยิงลูกธนูใส่กษัตริย์แห่งอิสราเอลทะลุหลังของเขาแรงมากเสียจนลูกธนูออกนั้นทะลุหัวใจของเขาออกมาไหลด้านหลังเลย เขาจึงล้มลงตายในรถรบของตน

2 พกษ 9:25-26 เยชูตรัสกับบิดค่านายทหารของพระองค์ว่า "จงยกศพเขาขึ้นและโยนทิ้งลงไปในที่ดินแปลงของนาโบทชาวอิสราเอล จำไว้เถอะ เมื่อนั้นและท่านขี้มั่วเคียงกันมาตามอาหับบิดาของเขาไป พระเยโฮวาห์ทรงกล่าวโทษเขาดังนี้ เยชูจึงสั่งนายทหารคนหนึ่งของเขาให้โยนศพของเยโฮรัมลงไปในที่ดินเดิมของนาโบท จากนั้นเขาเตือนอีกฝ่ายให้ระลึกว่าเขาทั้งคู่ได้ขี้มั่วตามหลังอาหับตอนที่เอลียาห์ผู้พยากรณ์ได้พยากรณ์ถึงการเสียชีวิตของอาหับเพราะการสั่งฆ่านาโบท การพิพากษาของพระเจ้าหลายครั้งก็เป็นการเสียคดี

เยชูเตือนความจำบิดค่านายทหารของตนต่อไปถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงพยากรณ์ไว้ผ่านทางเอลียาห์ 26 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า 'เราได้เห็นโลหิตของนาโบทและโลหิตของลูกหลานของเขาเมื่อวานนี้' พระเยโฮวาห์ตรัสว่า 'แน่ที่เดียวเราจะสนองเจ้าบนที่ดินแปลงนี้แหละ' ฉะนั้นบัดนี้จึงยกเขาขึ้นทิ้งไว้บนที่ดินแปลงนี้แหละตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์" คำพยากรณ์ที่เอลียาห์กล่าวไว้ใน 1 พงศ์กษัตริย์ 21:19 จึงถูกทำให้สำเร็จ เยโฮรัมบุตรของอาหับประสบชะตากรรมที่ถูกสังหารไว้แก่บิดาของตนเพราะความบาปทั้งหลายของเขาเองและเพราะความบาปทั้งหลาย

ของบิดาของเขา เพราะอาหับได้ถ่อมตัวลงและกลับใจใหม่ดังที่หมายเหตุไว้ใน 1 พงศ์กษัตริย์ 21:29 การพิพากษานั้นจึงตกลงบนเยโฮรัมบุตรของเขาดังที่ได้สัญญาไว้ในข้อนั้น

2 พกษ 9:27-29 คราวนี้จุดสนใจเปลี่ยนไปที่อาหัสยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ เพราะการออมชอมฝ่ายวิญญาณ อาหัสยาห์จึงทำให้ตัวเองอยู่ผิดที่ผิดเวลา เขาไม่ควรคบหาสมาคมกับเยโฮรัมผู้ชั่วร้าย ผู้เป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลที่ละทิ้งความจริงเลย ความโง่เขลาของเขาจึงตกลงบนตัวเขาเอง เมื่ออาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์เห็นดังนั้น พระองค์ทรงหนีไปทางบ้านในสวน และเยชูก็ติดตามพระองค์ไปตรัสว่า "จงยืนท่านในธรบด้วย" และเขาทั้งหลายได้ยิงพระองค์ตรงทางข้ามเขาตำบลกูร์ซึ่งอยู่ใกล้บเลอัม และพระองค์ทรงหนีไปถึงเมืองเมกิดโด และสิ้นพระชนม์ที่นั่น อาหัสยาห์หนีรอดไปได้ แต่ก็เพียงชั่วคราว อย่างไรก็ตาม เยชูตามทันเขาที่บเลอัม ประมาณห้าไมล์ทางใต้ของอิสเรเอล เขาสั่ง โจมตีอาหัสยาห์ในธรบของเขา อย่างไรก็ตาม เขาหนีไปในสภาพที่บาดเจ็บถึงเมืองเมกิดโด ซึ่งเป็นระยะทางห่างไปอีกประมาณแปดไมล์ อย่างไรก็ตาม เขาก็สิ้นชีวิตที่นั่น

28 ข้าราชการของพระองค์ก็บรรทุกพระศพใส่รถรบไปยังเยรูซาเล็ม และฝังไว้ในอุโมงค์ของพระองค์กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด บรรดาข้าราชการของเขาจึงแบกกษัตริย์ที่ตายแล้วของตนกลับไปยังกรุงเยรูซาเล็มซึ่งเป็นที่ๆเขาถูกฝังไว้ในนครดาวิด ซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนหนึ่งของเยรูซาเล็มตะวันออก รายละเอียดด้านพงศาวดารเกี่ยวกับรัชกาลของอาหัสยาห์จึงถูกหมายเหตุไว้ **29** ในปีทีลิบเอ็ดแห่งรัชกาลโยรัมโอรสของอาหับ อาหัสยาห์เริ่มครอบครองเหนือยูดาห์ **2 พงศ์กษัตริย์ 8:25** หมายเหตุว่ารัชกาลของอาหัสยาห์เริ่มต้นในปีทีลิบสองของโยรัม อาจเป็นไปได้ว่ามันเป็นตอนใกล้สิ้นปีที่ลิบเอ็ดของรัชกาลของโยรัม และเริ่มต้นปีที่ลิบสองของเขา หรือมันอาจเป็นไปได้ว่าเขาเริ่มต้นครองราชย์พร้อมกับบิดาของเขาในปีทีลิบเอ็ดเหมือนตรงนี้ และในปีทีลิบสองดังที่หมายเหตุไว้ใน **2 พงศ์กษัตริย์ 8:25** ตอนที่บิดาของเขาสิ้นชีวิต

2 พกษ 9:30-31 ขณะเดียวกัน เยชูก็มุ่งหน้ากลับไปยังอิสเรเอล เมื่อเยชูมาถึงเมืองอิสเรเอล เยเซเบลทรงได้ยินเรื่องนั้น พระนางก็ทรงเขียนตาและแต่งพระเศียรและทรงมองออก

ไปทางพระแกล นางเยเซเบลรู้ว่าเกิดเหตุร้ายขึ้นแล้ว นางจึงเตรียมตัวให้พร้อม การที่นางเขียนดา ก็หมายถึงการแต่งหน้าของนาง ความเห็นที่ว่านาง “แต่งพระเศียร” ก็หมายถึงการที่นางทำผมให้สวย นางจึงพยายามทำให้ตัวเองสวย อาจเพื่อผันแปรการพิพากษาไปโดยการช่วยวน เมื่อเยชูซิม้า กลับเข้าเมือง นางจึงนำเสนอตัวเองผ่านทางหน้าต่างห้องชั้นบน อาจเพื่อทำให้เขาเสียสมาธิด้วยเสน่ห์ด้านร่างกายของนาง คนอื่น ๆ ก็เสนอแนะว่าแม่ตอคนนี้นางเป็นหญิงที่อายุมากแล้ว นางก็หวังที่จะแสดงออกถึงความเย่อหยิ่งและใจที่เห่อหิมของนาง

31 และเมื่อเยชูผ่านเข้าประตูวังมา พระนางมีพระเสาวนีย์ว่า "คิมรีผู้มานายของเขามีสันติหรือ" แน่แน่นอนว่าหลังจากได้ยินแล้วว่าเกิดอะไรขึ้นกับเยโฮรัมบุตรของตนและภัยคุกคามของเยชูที่มีต่อตน นางจึงพยายามที่จะเบี่ยงเบนเขาโดยเตือนความจำเยชูว่าเกิดอะไรขึ้นกับคิมรีใน 1 พงศกัศัตร์ 16:10, 18 คิมรีถูกฆ่าตายเพราะการกบฏของเขาที่มีต่อเอลาห์กัศัตร์แห่งอิสราเอล คำทักท้วงของนางไม่มีผลอะไรต่อเยชูเลย

2 พกษ 9:32-33 แล้วเยชูแหงนพระพักตร์ทอดพระเนตรที่พระแกลตรัสว่า "ใครอยู่ฝ่ายเรา ใครบ้าง" มีขันทีสองสามคนชะงักหน้าต่างออกมาดูพระองค์ พอได้ยินเยชูตะโกนว่าใครอยู่ฝ่ายเรา ขันทีหลายคนก็โผล่หน้าที่หน้าต่างบานนั้นด้วย คนเหล่านี้คือชายที่ถูกตอแล้วซึ่งเป็นคนรับใช้ของนางเยเซเบล เป็นไปได้อย่างยิ่งว่านางไม่เคยแสดงความกรุณาต่อพวกเขาและปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างหยาบคาย นอกจากนี้ พวกเขาก็อ่านกระแสทางการเมืองออก เห็นได้ชัดว่าการครอบครองของเยโฮรัมและมารดาผู้ชั่วร้ายของเขาสิ้นสุดลงแล้ว พวกเขาจึงเต็มใจเปลี่ยนไปสวามิภักดิ์ต่อเยชู

33 พระองค์ตรัสว่า "โยนนางลงมา" เขาจึงโยนพระนางลงมา และโลหิตของพระนางก็กระเด็นติดผนังกำแพงและติดม้า และพระองค์ทรงม้าย่ำไปบนพระนาง พอถูกเยชูสั่งให้โยนนางเยเซเบลลงมา พวกคนรับใช้ของนางก็ทำตามนั้น จากนั้นเยชูก็ขี้อริบของตนพร้อมกับฝูงม้าเทียมรถทับนางและทำให้นางเสียชีวิต โลหิตของนางจึงกระเซ็นเปโระเปื้อนกำแพงพระราชวังและเปื้อนฝูงม้าของเขาด้วย

2 พกษ 9:34-35 จากนั้นเยชูก็หยุดพักเพื่อรับประทานอาหาร แล้วพระองค์เสด็จเข้าไป เสดวยและทรงดื่ม และพระองค์ตรัสว่า "จัดการกับหญิงที่ถูกสาปคนนี้นำไปฝังเสีย เพราะเธอเป็นธิดาของกษัตริย์" หลังจากรับประทานอาหารเสร็จ เยชูก็ส่งพวกผู้ใต้บังคับบัญชาของตนให้ไปตรวจศพของนางเยเซเบลและฝังนางเสีย แม้นางเป็นหญิงคนหนึ่งที่ถูกแช่งสาปเท่าที่เขารู้ เขาก็คิดว่านางเป็นเชื้อพระวงศ์ที่สมควรถูกฝังศพอย่างเหมาะสม

35 แต่เมื่อเขาจะไปฝังศพพระนาง เขาก็พบแต่กะโหลกพระเศียร พระบาทและฝ่าพระหัตถ์ของพระนาง พอกลับมาดูศพของนาง คนของเยชูก็เจอแต่กะโหลกศีรษะ เท้าและฝ่ามือของนาง ทุกอย่างที่เหลือถูกพวกสุนัขที่กินซากศพกินไปหมดแล้ว นี่เป็นไปตามที่ถูกกล่าวไว้ล่วงหน้าโดยผู้พยากรณ์คนนั้นที่ได้เจิมตั้งเยชู ดู 9:10

2 พกษ 9:36-37 เมื่อเขากลับมาทูลพระองค์ พระองค์ตรัสว่า "นี่เป็นไปตามพระวอนของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ตรัสทางเอลียาห์ชาวทิชบีผู้รับใช้ของพระองค์ว่า 'สุนัขจะกินเนื้อของเยเซเบลในเขตแดนอิสเรเอล' ผู้พยากรณ์หนุ่มคนนั้นไม่เพียงบอกล่วงหน้าถึงจุดจบเช่นนี้ของนางเยเซเบลเท่านั้น แต่เอลียาห์ก็ได้กล่าวไว้แล้วด้วยใน 1 พงศ์กษัตริย์ 21:23 เห็นได้ชัดว่าเอลียาห์ได้ออกความเห็นเพิ่มเติมซึ่งไม่ถูกบันทึกไว้ใน 1 พงศ์กษัตริย์ 21 อย่างไรก็ตามเยชูก็อยู่ด้วยวันนั้นและได้ยินที่เอลียาห์กล่าว 37 และศพของเยเซเบลจะเป็นเหมือนมดสัตว์บนพื้นทุ่งในเขตแดนอิสเรเอล เพื่อว่าจะไม่มีใครกล่าวไว้ว่า 'นี่คือเยเซเบล'" เอลียาห์ยังกล่าวล่วงหน้าด้วยว่าทุกสิ่งที่เหลืออยู่ของนางเยเซเบลจะเป็นเหมือนปุ๋ยในทุ่งส่วนนั้นแห่งอิสเรเอล นี่บอกเป็นนัยว่าทุ่งนั้นที่นางวางแผนขโมยมาจากนาโบทได้รับปุ๋ยจากเศษซากที่เหลือของนาง อย่างไรก็ตาม มีเศษชิ้นส่วนเหลืออยู่น้อยมากจนไม่มีใครบอกได้ว่า "นี่คือเยเซเบล"

เหมือนเป็นบทส่งท้าย เราอาจหมายเหตุไว้ว่าหินโม่มแห่งการพิพากษาของพระเจ้าบดขี้ๆ แต่พวกมันบดอย่างละเอียดเหลือเกิน พระเจ้าอาจไม่ทรงส่งการพิพากษาเพราะความบาปมาในทันที อย่างไรก็ตาม พระองค์จะทรงนำการแก้แค้นมาในเวลาอันเหมาะสมของพระองค์ เมื่อการพิพากษานั้นมาถึง มันจะนำสะพริงกั่วในการสำเร็จจริงของมัน ความบาปเหล่านั้นของอาหับ

และนางเยเซเบลตลอดระยะเวลาสี่สิบปีได้ถูกพิพากษาโดยพระเจ้า หญิงชั่วผู้นี้ไม่เพียงถูกจัดการอย่างสาสมเท่านั้น แต่บุตรชายก็นางก็ถูกจัดการด้วย

ภาพรวมของ 2 พงศกษัตริย์ 10: บทนี้นำเสนอการครองราชย์ของเยชูเหนืออิสราเอลซึ่งรวมถึงการที่เขาประหารชีวิตราชวงศ์ที่เหลืออยู่ของอาหับ พวกเจ้านายของยูดาห์ที่มาเยือนในอิสราเอล และพวกผู้ติดตามพระบาอัล อย่างไรก็ตาม เพราะการที่เขาไม่เคารพยำเกรงพระเยโฮวาห์ จึงมีบันทึกไว้ว่าพระเจ้าทรงเริ่มลงมือต่อผู้เขา

2 พกษ 10:1-3 เยชูไม่เสียเวลาเลยในการแสวงหาบุตรทั้งหลายของอาหับและราชวงศ์ของเขา ฝ่ายอาหับมีโอรสเจ็ดสิบองค์ในสะมาเรีย เยชูจึงทรงพระอักษรส่งไปยังสะมาเรียถึงบรรดาผู้ปกครองเมืองยิสเรเอลนั้น ถึงพวกผู้ใหญ่ และถึงบรรดาพี่เลี้ยงแห่งโอรสของอาหับว่า **2** "เพราะบรรดาโอรสของนายของท่านอยู่กับท่าน และท่านมีธรมและม้า และเมืองที่มีป้อมด้วยและอาวุธ พอจดหมายนี้มาถึงท่าน **3** จงคัดเลือกโอรสนายของท่านองค์ที่ดีที่สุด และเหมาะสมที่สุด จงตั้งท่านไว้บนพระที่นั่งของพระชนกของท่าน และจงสู้รบเพื่อราชวงศ์นายของท่าน "

เยชูส่งข่าวไปยังบรรดาผู้ปกครองของสะมาเรียเกี่ยวกับลูกหลานของอาหับและโดยเฉพาะถึงคนเหล่านั้นที่ปกครองอยู่เหนือพวกเขา ความมุ่งหมายของจดหมายฉบับนี้ถือไปด้วยการประชดประชัน โดยเห็นแนมพวกเขาให้ป้องกันตัวเอง ดังนั้นเขาจึงทำทนายคนเหล่านั้นว่า "จงสู้รบเพื่อราชวงศ์นายของท่าน"

2 พกษ 10:4-5 เห็นได้ชัดว่าเยชูข่มขวัญวงศ์วานของอาหับและนั่นย่อมเป็นความตั้งใจของเขา แต่เขาทั้งหลายกลัวอย่างที่สุด และพูดว่า "ดูเถิด กษัตริย์สององค์ยังต้านทานพระองค์ไม่ได้แล้ว เราจะต่อสู้พระองค์ได้อย่างไร " **5** ฉะนั้นผู้ที่ปกครองดูแลพระราชวัง และผู้ที่ปกครองดูแลบ้านเมือง พร้อมทั้งพวกผู้ใหญ่และพวกพี่เลี้ยงของราชโอรส ก็ใช้คนให้ไปทูลเยชูว่า "ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และข้าพระองค์จะกระทำทุกอย่างที่พระองค์ตรัสสั่งแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่ตั้งกษัตริย์ผู้หนึ่งผู้ใด ขอทรงกระทำตามที่ชอบพระทัยในสาย

พระเนตรของพระองค์เกิด" บรรดาลูกหลานของอาหับต่าง "กลัวอย่างที่สุด" พวกเขา มองออก
อย่างถูกต้องว่าตนเองจะไม่ชนะเยชูหลังจากที่เขาได้กำจัดกษัตริย์สององค์ไปแล้วด้วยตัวเอง
พวกเขาจึงยอมจำนนต่อเขา

2 พกษ 10:6-8 เยชูจึงทรงมีลายพระหัตถ์ไปถึงเขาฉบับที่สองว่า "ถ้าท่านทั้งหลาย
อยู่ฝ่ายเรา และถ้าท่านพร้อมที่จะเชื่อฟังเสียงของเรา จงนำศิระษะของบรรดาโอรสนายของ
ท่านมาหาเราที่ยิสเรเอลพຽงนี้เวลานี้" ฝ่ายโอรสของกษัตริย์เจ็ดสิบองค์ด้วยกัน อยู่กับคนใหญ่
คนโตในเมือง ผู้ซึ่งได้ชুবเลียงท่านทั้งหลายมา เยชูไม่เสียเวลาเลยในการเรียกร่องศิระษะของบุตร
ทั้งหลายของอาหับ เขาสั่งให้ส่งศิระษะเหล่านั้นมาให้เขาที่ยิสเรเอลภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นอกจากนี้
นี้ บุตรเหล่านั้นของอาหับต่างก็กำลังอาศัยอยู่กับครอบครัวสำคัญๆแห่งสะมาเรีย

7 และอยู่มาเมื่อลายพระหัตถ์มาถึงเขาทั้งหลาย เขาก็จับโอรสของกษัตริย์มาเสียเจ็ดสิบ
องค์ด้วยกัน เอาศิระษะใส่ตะกร้าส่งไปยังพระองค์ที่ยิสเรเอล ครอบครัวสำคัญๆแห่งสะมาเรียจึง
รีบทำตามคำสั่งของเยชูและส่งศิระษะของบุตรทั้งเจ็ดสิบคนของอาหับใส่ตะกร้าไปยังยิสเรเอล
8 เมื่อผู้สื่อสารมาทูลพระองค์ว่า "เขานำศิระษะโอรสของกษัตริย์มาแล้วพระเจ้าข้า" พระองค์ตรัส
ว่า "จงกองไว้เป็นสองกองตรงทางเข้าประตูเมืองจนถึงรุ่งเช้า" เมื่อศิระษะของบุตรเหล่านั้นของ
อาหับมาถึง เยชูก็สั่งให้คนกองศิระษะเหล่านั้นเป็นสองกองและไว้จนถึงรุ่งเช้า

2 พกษ 10:9-11 อยู่มาพอรุ่งเช้าพระองค์เสด็จออกไปประทับยืน ตรัสกับ
ประชาชนทั้งปวงว่า "ท่านทั้งหลายเป็นผู้ไร้ความผิด คุณเกิด ส่วนเราได้กบฏต่อนายของเราและ
ประหารพระองค์เสีย แต่ผู้ใดเล่าที่มาบรรดาคนเหล่านี้ วันถัดมา เยชูก็ประกาศแก่ยิสเรเอลอย่าง
เสียดสีและอย่างน่าเลื่อมใสว่าพวกเขาเป็นคนชอบธรรม เขาได้ฆ่านายของตนแล้ว (เยโฮรัม
หลานของอาหับ) แต่จากนั้นเขาก็ถามอย่างคนหน้าซื่อใจคดว่าใครมาบุตรเหล่านั้นของอาหับ นี้
บอกเป็นนัยถึงการจงใจสื่อว่าเขาไม่เกี่ยวข้องอะไรกับเรื่องนี้เลย

10 จงทราบเถิดว่าพระวณะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับราชวงศ์ของ
อาหับ จะไม่ตกดินแต่อย่างไรเลย เพราะพระเยโฮวาห์ทรงกระทำตามที่พระองค์ตรัสโดยเอเลียห์

ผู้รับใช้ของพระองค์" แม้เยชูได้ทำให้เกิดคนตายมากมายขนาดนี้ บัดนี้เขาก็ชี้แจงให้เห็นสาเหตุ
สิ่งเหล่านี้ถูกกระทำตามคำสั่งของพระเจ้าผ่านทางเอลียาห์ แม้เยชูไม่ใช่คนที่ดำเนินตามทางของ
พระเจ้า เขาก็กล่าวคำพูดหนึ่งที่ลึกซึ้งว่า "จงทราบเถิดว่าพระวณะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระเย
โฮวาห์ตรัส... จะไม่ตกดินแต่อย่างไรเลย" พระเจ้าทรงรักษาคำตรัสของพระองค์เสมอ เยชูซึ่งใช้
ภาพเปรียบเทียบอะไรบางอย่างที่ร่วงลงสู่พื้นดินและถูกทำลายไปหมายเหตุอย่างถูกต้องแล้วว่า
ไม่มีสักสิ่งเดียวของพระวณะของพระเจ้าเคยถูกทำลายและถูกลืม มันเป็นไปตามนั้นเสมอ นี่
บอกเป็นนัยถึงหลักคำสอนเรื่องการเก็บรักษาไว้

11 เยชูทรงประหารราชวงศ์ของอาหับที่เหลืออยู่ในอิสเรเอลทั้งสิ้น คนใหญ่คนโตทุกคน
ของพระองค์ และญาติพี่น้องของพระองค์ และบุตรโอรสของพระองค์ ดังนี้แหละไม่เหลือไว้สักคน
เดียวเลย แม้ถูกบอกล่วงหน้าโดยเอลียาห์แล้วใน 1 พงศกัมภีร์ 21:21-26 เมื่อสิบหกหรือสิบเจ็ด
ปีก่อนหน้านั้น คำพยากรณ์เรื่องความพินาศของวงศ์วานของอาหับบัดนี้ก็สำเร็จจริง ด้วยแห่ง
ความชั่วของพวกเขาก็เต็มปรีแล้ว เวลาแห่งการพิพากษาของพระเจ้าได้มาถึงแล้ว ทุกคนที่เหลือ
อยู่ในวงศ์วานของอาหับที่ยิสเรเอลถูกทำลายสิ้น

2 พกษ 10:12-14 แล้วพระองค์ก็ทรงลุกขึ้นเสด็จออกไปยังสะมาเรีย เมื่อพระองค์
ประทับที่โรงตัดขนแกะตามทางที่เสด็จ 13 เยชูทรงพบพระญาติของอาหับที่ยิสเรเอลแห่งยูดาห์
และพระองค์ตรัสถามว่า "ท่านทั้งหลายคือใคร" และเขาทั้งหลายทูลตอบว่า "ข้าพเจ้าทั้งหลาย
คือญาติของอาหับ และข้าพเจ้าทั้งหลายลงมาเยี่ยมบรรดาโอรสของกษัตริย์และโอรสของ
ราชมารดา" ขณะเดียวกัน ญาติร่วมสายโลหิตของอาหับที่ยิสเรเอล กษัตริย์องค์ใหม่แห่งยูดาห์ก็กำลัง
เดินทางไปเยี่ยมญาติของกษัตริย์ในอาณาจักรฝ่ายเหนือ เห็นได้ชัดว่าพวกเขาไม่ทราบถึงการ
ปฏิวัติที่เพิ่งเกิดขึ้นในฝ่ายเหนือโดยเยชู เมื่อถูกถามโดยเยชู พวกเขาเปิดเผยตัวตนอย่างซื่อๆ เยชู
จึงสั่งว่า 14 "จับเขาทั้งเป็น" เขาทั้งหลายก็จับเขาทั้งเป็นและประหารเขาเสียที่บ่อโรงตัดขนแกะ
สี่สิบสองคนด้วยกัน ไม่เหลือไว้สักคนเดียว เยชูจึงสั่งฆ่าพวกเขาที่บ่อ (นั่นคือ บ่อน้ำ) ของกรุง
นั้น เห็นได้ชัดว่าคนเหล่านี้เป็นญาติฝ่ายชาย พวกเขาจึงเป็นวงศ์วานของอาหับ เยชูจึงถือว่าพวกเขา

เขาเป็นส่วนหนึ่งของคำบัญชาที่เขาได้รับจากพระเจ้าให้มาพวกเขาเช่นกัน เขาก็ทำตามนั้น คือ ทั้งสี่สิบสองคน ดู 2 พงศาวดาร 22:1, 8

2 พกษ 10:15-16 และเมื่อพระองค์เสด็จจากที่นั้นก็ทรงพบเยโฮนาذبบุตรชายเรคาบมาหาพระองค์ พระองค์ทรงต้อนรับเขาและตรัสกับเขาว่า "จิตใจของท่านชื่อตรงต่อจิตใจของฉันทัน อย่างจิตใจของฉันทันตรงต่อจิตใจของท่านหรือ" และเยโฮนาذبทูลว่า "ตรง พระเจ้าข้า" เยสุตรัสว่า "ถ้าตรงก็ยื่นมือมาให้เรา" เขาจึงยื่นมือของเขา และเยสุก็จับเขาขึ้นมานบนรรอบ

เยโฮนาذبบุตรชายเรคาบอาจเป็นทายาทคนหนึ่งของเยโรธคนเคไนต์ พ่อตาของโมเสส เยเรมีย์ 35:6-10 อาจกล่าวถึงเชื้อสายครอบครัวเดียวกันนี้ เมื่อเยโฮนาذبพบกับเยสุ ฝ่ายหลังก็ถามว่า "จิตใจของท่านชื่อตรงต่อจิตใจของฉันทัน อย่างจิตใจของฉันทันตรงต่อจิตใจของท่านหรือ" นี้เท่ากับเป็นการถามว่า "ท่านอยู่ฝ่ายเราไหม" หรือ "ท่านจงรักภักดีต่อเราและอุดมการณ์ของเราไหม" หลังจากแสดงความสวามิภักดีต่อเยสุแล้ว เยโฮนาذبจึงได้รับเชิญให้ขึ้นจีวรกับเยสุในรรอบของเขา

เยสุจึงกล่าวว่า 16 "มากับเราเถิด และดูความร้อนรนของเราเพื่อพระเยโฮวาห์" พระองค์จึงให้เขานั่งรรอบของพระองค์ไป แม้ที่เดียวเยสุร้อนรนในการทำตามคำสั่งที่ตนได้รับจากพระเจ้าที่ให้ทำลายวงศัวานของอาหับให้สิ้นซาก เขาจึงพาเยโฮนาذبไปกับตนด้วยในภารกิจต่อไปของตนเพื่อทำตามคำสั่งที่ตนได้รับ

2 พกษ 10:17-18 และเมื่อพระองค์มาถึงสะมาเรีย พระองค์ทรงประหารคนทั้งปวงที่เป็นราชวงศ์ของอาหับที่เหลืออยู่ในสะมาเรียเสีย จนพระองค์ทรงทำลายอาหับเสียสิ้น ตามพระวอนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ตรัสกับเอลิยาห์ เยสุไม่เพียงฆ่าทุกคนที่ตนพบเจอในอิสเรเอลซึ่งเป็นที่ๆอาหับเคยอยู่มาก่อน เขายังได้ฆ่าแม้แต่ญาติห่างๆในพวกพี่น้องของอาหับสหายที่กษัตริย์แห่งยูดาห์ด้วย บัดนี้เขาปฏิบัติภารกิจนั้นสำเร็จ โดยฆ่าญาติทุกคนของอาหับซึ่งยังอาศัยอยู่ในและรอบๆกรุงสะมาเรีย แม้เป็นคนโหดเหี้ยม เยสุก็กำลังทำให้การพิพากษาของพระเจ้าที่ทรงสัญญาไว้สำเร็จต่อราชวงศ์ที่ชั่วร้ายของอาหับ

คราวนี้เขาหันความสนใจของคุณไปยังการละทิ้งความจริงเพิ่มเติมในอิสราเอล 18 แล้ว เยชูทรงประชุมบรรดาประชาชนทั้งสิ้น และตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "อาหับปรนนิบัติพระบาอัล แต่เล็กน้อย แต่เยชูจะปรนนิบัติพระองค์มาก ด้วยคำประชดประชันแบบหลอกหลวง เยชูบอกไปถึงเป้าหมายต่อไปของคุณ นั่นคือ การนับถือพระบาอัลในอิสราเอล

2 พกษ 10:19-23 ฉะนั้นบัดนี้จงเรียกผู้พยากรณ์ของพระบาอัลมาให้หมด ทั้ง บรรดาผู้รับใช้และปุโรหิตของท่าน อย่าให้ผู้ใดขาดไปเลย เพราะเราจะมีสัตว์บูชาอย่างใหญ่โตที่จะถวายแก่พระบาอัล ผู้ใดขาดจะมีชีวิตอยู่ไม่ได้" แต่เยชูทรงกระทำเป็นอุบายเพื่อจะทำลายผู้นับถือพระบาอัล ด้วยความแยบยล เยชูสั่งบรรดาผู้ติดตามพระบาอัลทุกคนในอาณาจักรฝายเหนือให้มาชุมนุมกันเพื่อทำการถวายเครื่องสักการบูชาครั้งใหญ่แก่พระบาอัล สิ่งที่เขาไม่ได้บอกคนเหล่านั้นก็คือว่าพวกเขาเองจะเป็นเครื่องสักการบูชา นั้น ผู้ติดตามพระบาอัลคนใดก็ตามที่ไม่มาเข้าร่วมการชุมนุมครั้งนี้จะถูกฆ่าเสีย เขาจึงให้แรงจูงใจเพิ่มเติมสำหรับบรรดาผู้นับถือพระบาอัลเพื่อเข้าร่วมการประชุมศักดิ์สิทธิ์อันยิ่งใหญ่ครั้งนี้ อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่าเยชูมีวาระแอบแฝง

20 และเยชูตรัสสั่งว่า "จงจัดประชุมอันศักดิ์สิทธิ์สำหรับพระบาอัล" เขาก็ป่าวร้องเรียกประชุมเช่นนั้น 21 และเยชูทรงใช้ให้ไปทั่วอิสราเอล และผู้นับถือพระบาอัลก็มาทั้งหมดจึงไม่มีเหลือสักคนหนึ่งที่ไม่ได้มา และเขาทั้งหลายก็เข้าไปในนิเวศของพระบาอัล และนิเวศของพระบาอัลก็เต็มแน่น เยชูจึงรวบรวมผู้นับถือพระบาอัลทั้งหมดมาจากทั่วอาณาจักรฝายเหนือ พวกเขามาร่วมชุมนุมกันกับชายคนหนึ่งในที่ๆ เห็นได้ชัดว่าเป็นวิหารของพระบาอัลที่สะมาเรีย เราควรหมายเหตุความเห็นที่ว่านิเวศนั้นมีคนอยู่แน่นเอียด

จากนั้น 22 พระองค์ตรัสสั่งผู้ที่ดูแลผู้เสื่อว่า "จงเอาเสื่อสำหรับบรรดาผู้นับถือพระบาอัลออกมา" เขาก็เอาเสื่อออกมาให้เขาทั้งหลาย เขาจึงสั่งให้นำเสื่อผ้าพิเศษที่ใช้สำหรับการนมัสการพระบาอัลออกมา เห็นได้ชัดว่าเสื่อผ้าเหล่านี้ถูกนำมาสวมให้บรรดาผู้นับถือพระบาอัลไม่ใช่เพียงเพื่อเป็นการเสียดสีเท่านั้น แต่เพื่อระบุนความสวามิภักดิ์ของพวกเขาอย่างชัดเจนด้วย

23 แล้วเยชูเสด็จเข้าไปในนิเวศของพระบาอัล พร้อมกับเยโฮนาห์บุตรชายเรคาบ พระองค์ตรัสกับผู้รับใช้พระบาอัลว่า "จงค้นดู ดูให้ดีว่าไม่มีผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์อยู่ในหมู่ พวกท่าน ให้มีแต่ผู้รับใช้พระบาอัลเท่านั้น" จากนั้นเยชูทำให้แน่ใจว่าไม่มีผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าอยู่ในฝูงชนนั้นเลย ทุกคนที่อยู่ที่นั่นคือ ผู้รับใช้พระบาอัล

2 พกษ 10:24-25 ขณะเดียวกัน แล้วเขาทั้งหลายเข้าไปถวายนเครื่องสัตวบูชาและเครื่องเผาบูชา เยชูทรงวางคนแปดสิบคนไว้ภายนอก และตรัสว่า "ชายคนใดที่ปล่อยให้คนหนึ่งคนใดซึ่งเรามอบไว้ในมือเจ้าหนีรอดไปได้ เขาต้องเสียชีวิตของเขาแทน" ชายแปดสิบคนถูกตั้งให้มาผู้ติดตามพระบาอัลทุกคน เขายังเตือนอีกว่าหากคนของเขาปล่อยให้หนีไปได้ พวกเขาจะต้องแลกด้วยชีวิตของตน

25 และอยู่มาเมื่อพระองค์เสร็จการถวายนเครื่องเผาบูชา เยชูรับสั่งแก่ทหารรักษาพระองค์และพวกนายทหารว่า "จงเข้าไปฆ่าเขาเสีย อย่าให้รอดสักคนเดียว" เมื่อเขามาเขาทั้งหลายเสียด้วยคมดาบแล้ว ทหารรักษาพระองค์และพวกนายทหารก็โยนศพเขาทั้งหลายออกไปข้างนอก แล้วก็ไปที่เมืองแห่งนิเวศของพระบาอัล ดังนั้นผู้รับใช้พระบาอัลทั้งหมดจึงถูกฆ่าตาย จากนั้นเยชูก็หันความสนใจของตนไปยังชุมชนหนึ่งที่เรียกว่า เมืองแห่งนิเวศของพระบาอัล บางทีนี้อาจเป็นสถานที่ๆพวกปุโรหิตของพระบาอัลและครอบครัวของพวกเขาอาศัยอยู่

2 พกษ 10:26-28 เขานำเอาเสาศักดิ์สิทธิ์ซึ่งอยู่ในนิเวศของพระบาอัลออกมาเผาเสีย 27 และเขาทั้งหลายทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์แห่งพระบาอัล และถลายนิเวศของพระบาอัลและกระทำให้เป็นส้วมจนทุกวันนี้ 28 เยชูทรงกวาดล้างพระบาอัลจากอิสราเอลดังนี้แหละ บรรดาผู้ติดตามพระบาอัลไม่เพียงถูกกำจัดที่เท่านั้น แต่เยชูยังทำให้แน่ใจว่าเสาศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดและสิ่งต่างๆที่ชวนให้ระลึกถึงการนับถือพระบาอัลถูกขจัดให้สิ้นไปจากอิสราเอลด้วย ที่ๆวิหารของพระบาอัลเคยตั้งอยู่ เขาทำให้มันกลายเป็นที่ทิ้งขยะของเมือง ต้องชมเยชูที่เขาทำลายการนับถือพระบาอัลให้สิ้นไปจากอาณาจักรฝ่ายเหนือ

2 พกษ 10:29 แม้เยซูร้อนรนในการกำจัดทิ้งวงศัวานที่ชั่วร้ายของเยสุและการนับถือพระบาอัลซึ่งเป็นรูปเคารพของพระต่างด้าว แต่เยสุมิได้ทรงหันจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย คือวัวทองคำซึ่งอยู่ในเมืองเบธเอลและในเมืองดาน เยสุทำตัวเป็นปริศนา เขาอ้างว่าร้อนรนเพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้า อย่างไรก็ตามเขายังติดตามในความบาปของเยโรโบอัมและปล่อยให้รูปลู่กวัวทองคำทั้งสองนั้นอยู่ต่อไปในเมืองเบธเอลและเมืองดาน ความร้อนรนของเขาเพื่อพระเยโฮวาห์จึงไม่แท้จริงเหมือนที่เขากล่าวอ้าง

2 พกษ 10:30-31 พระเจ้าทรงชมเชยเยสุสำหรับความเชื่อฟังของเขาในการทำพระบัญชาต่างๆของพระองค์สำเร็จ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเยสุว่า "เพราะเจ้าได้ทำดีในสิ่งที่กระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายตาของเรา และได้กระทำต่อราชวงศ์อาหับตามทุกอย่างที่อยู่ในใจของเรา ลูกหลานของเจ้าชั่วอายุที่สี่จะได้นั่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอล" เพราะความเชื่อฟังของเขาและความเที่ยงธรรมอันเป็นผลที่ตามมา พระเจ้าจึงทรงสัญญาต่อเยสุว่าบุตรทั้งหลายของเขาจะได้รับอนุญาตให้สืบราชบัลลังก์ต่อจากเขาถึงสี่ชั่วอายุคน

31 แต่เยสุมิได้ทรงระมัดระวังที่จะดำเนินตามพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลด้วยสิ้นสุดพระทัยของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงหันเสียจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัม ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย แม้พระเจ้าทรงสัญญาว่าเยสุจะมีเชื้อสายกษัตริย์สืบต่อไป เขาก็ไม่เอาใจใส่องค์พระผู้เป็นเจ้า เราควรหมายเหตุความเห็นว่าเขาไม่ได้ดำเนินในพระราชบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของตน การอุทิศตัวแบบครึ่งใจของเขานำไปสู่การละทิ้งความจริงโดยสมบูรณ์ในการนับถือรูปเคารพของเยโรโบอัมและรูปลู่กวัวทองคำทั้งสองนั้น

2 พกษ 10:32-33 ด้วยเหตุนี้ ในสมัยนั้นพระเยโฮวาห์ทรงเริ่มตัดส่วนของอิสราเอลออก ฮาซาเอลได้รับชนะตามบรรดาพรหมแดนอิสราเอล 33 ตั้งแต่แม่น้ำจอร์แดนฟากตะวันออก ทั่วแผ่นดินกิเลอาด คนกาต คนรูเบนและคนมนัสเสห์ ตั้งแต่อาโรเออร์ ซึ่งอยู่ข้างที่ลุ่มแม่น้ำอาร

โนน คือกิเลาอดและบาชาน ความไม่เชื่อฟังและการเพิกเฉยพระพรของพระเจ้าย่อมนำไปสู่การสูญเสียพระพรของพระเจ้าและการตีสอนของพระองค์ในเวลาต่อมา เพราะทัศนคติที่ไม่จริงจังของเยชูที่มีต่อพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงอนุญาตให้ฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียเริ่มโจมตีอิสราเอล โดยเฉพาะจากทิศเหนือและทิศตะวันออก สิ่งนี้เกิดขึ้นตามที่เอเลียซาได้พยากรณ์ไว้ใน 2 พงศ์กษัตริย์ 8:12

2 พกษ 10:34-36 รายละเอียดด้านพงสาวดารสุดท้ายของรัชกาลของเยชูจึงถูกหมายเหตุไว้ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยชู และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลังทั้งสิ้นของพระองค์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงสาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือหนังสือพงสาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลไม่ได้รับการคลอใจและเห็นได้ชัดว่าถูกทำลายไปแล้วในประวัติศาสตร์ หนังสือนี้ไม่ใช่ 1 และ 2 พงสาวดารในพระคัมภีร์ 35 เยชูจึงทรงล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาก็ฝังไว้ในกรุงสะมาเรีย และเยโฮอาหาสโอรสของพระองค์ได้เสวยราชย์แทนพระองค์ 36 เวลาที่เยชูทรงครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรียนั้น เป็นยี่สิบแปดปี หลังจากครองอาณาจักรฝ่ายเหนือเป็นเวลายี่สิบแปดปี เยโฮอาหาสบุตรของเยชูก็สืบราชบัลลังก์ต่อจากเขา

ภาพรวมของ 2 พงศ์กษัตริย์ 11: บทถัดไปนี้ของ 2 พงศ์กษัตริย์ นำเสนอการสถาปนาอันน่าทึ่งของโยอาช (เป็นที่รู้จักในชื่อเยโฮอาชด้วย) ในฐานะกษัตริย์ในยูดาห์ มีบันทึกเกี่ยวกับการฟื้นฟูซึ่งถูกทำให้เกิดขึ้นในยูดาห์โดยเยโฮยาดาปุโรหิตด้วย

2 พกษ 11:1-3 คราวนี้จุดสนใจของหนังสือเล่มนี้วกกลับไปหายูดาห์และเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นที่นั่น บันทึกตรงนี้เล่าต่อจาก 2 พงศ์กษัตริย์ 9:27 ที่บันทึกเกี่ยวกับการสิ้นชีวิตของอาหัสยาห์ กษัตริย์องค์ก่อนของยูดาห์ เมื่ออาซาลิยาห์พระมารดาของอาหัสยาห์ทรงเห็นว่าโอรสของพระนางสิ้นพระชนม์ พระนางก็ลุกขึ้นทรงทำลายเชื้อพระวงศ์เสียสิ้น ตามที่ 2 พงศ์กษัตริย์ 8:18 และ 26 กล่าวไว้ นางอาซาลิยาห์เป็นธิดาของอาหับ กษัตริย์แห่งอิสราเอล จึง

เป็นหลานสาวของอมรี ดังนั้นนางจึงมีความคิดที่ชั่วร้ายแบบของอาณาจักรฝ่ายเหนือ ดังที่
หมายเหตุไว้ในข้อความนี้ นางเริ่มทำลายคนอื่นๆทุกคนที่เป็นเชื้อพระวงศ์เพื่อที่ว่านางจะได้ชิง
ราชบัลลังก์ สิ่งที่น่าสยดสยองยิ่งไปกว่านั้นอีกก็คือว่า “เชื้อพระวงศ์” ที่ว่านี้อาจเป็นลูกหรือ
หลานของหญิงชั่วผู้นี้ด้วย

อย่างไรก็ตาม 2 เยโฮเซบาธิดาของกษัตริย์โยรัม พระน้องนางของอาหัสยาห์ ได้นำโยอาช
โอรสของอาหัสยาห์และลอบลักเธอไปจากท่ามกลางโอรสของกษัตริย์ ผู้ซึ่งจะถูกประหารชีวิต
และพระนางเก็บเธอและพี่เลี้ยงของเธอไว้ในห้องบรรทมเพื่อซ่อนเธอเสียจากอาชาลียาห์ ดังนี้
แหละ เธอจึงมิได้ถูกประหารชีวิต เยโฮเซบาเป็นน้องสาวของอาหัสยาห์ ห้องบรรทม ที่ว่านี้มี
ความหมายตรงตัวว่า ‘ห้องที่มีหลายเตียง’ และอาจเป็นหนึ่งในห้องเหล่านั้นของพวกปุโรหิตและ
พวกเลวีในพระวิหารซึ่งอยู่ติดกับมัน

ที่นั่น 3 เธออยู่กับพระนางหกปิช่อนอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และอาชาลียาห์ก็
ครอบครองแผ่นดิน ตามที่การคำนวณตัวเลขของข้อความนี้จะเผยให้เห็น โยอาชน้อยมีอายุหนึ่ง
ปีตอนที่เขาถูกเยโฮเซบาซ่อนตัวไว้ในพระวิหาร หกปีต่อมา เมื่อเขามีอายุเจ็ดปี เขาก็ถูกเผยตัวใน
ฐานะกษัตริย์

2 พกษ 11:4 แต่ในปีที่เจ็ดเยโฮยาคาได้ใช้ให้บรรดานายทัพนายกอง ผู้บังคับ
บัญชากองและพวกทหารรักษาพระองค์ ให้เขาทั้งหลายมาหาท่านที่ในพระนิเวศของพระเยโฮ
วาห์ และท่านได้ทำพันธสัญญากับเขาทั้งหลาย และให้เขาปฏิญาณในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
และท่านได้นำโอรสของกษัตริย์มาให้เขาเห็น ตามที่ 2 พงสาวดาร 22:11 กล่าวไว้ เยโฮยาคาเป็น
สามีของเยโฮเซบา เมื่อโยอาชน้อยอายุเจ็ดปี เยโฮยาคาก็ดำเนินการเพื่อสถาปนาเด็กนั้นเป็น
กษัตริย์ เขาจึงระดมความช่วยเหลือจากพวกผู้นำแห่งยูดาห์โดยแสวงหาความจงรักภักดีของพวกเขา
เขา พวกเขาจึงให้คำสัตย์ปฏิญาณอย่างลับๆซึ่งหลังจากนั้นเขาก็นำกษัตริย์ผู้เป็นเด็กน้อยมาให้
พวกเขาเห็น

2 พกษ 11:5-8 เยโฮยาตามหาปุโรหิตจึงประกาศแผนการดำเนินการของตนแก่คนเหล่านี้ และท่านบัญชาเขาทั้งหลายว่า "นี่เป็นสิ่งที่ท่านทั้งหลายพึงกระทำ คือหนึ่งในสามของพวกท่าน ผู้เข้าเวรวันสะบาโต ให้เฝ้าพระราชวัง เขามอบหมายพวกผู้นำหนึ่งในสามของพระวิหารให้ทำหน้าที่ยามในที่ๆกษัตริย์ถูกซ่อนตัวไว้ในวันสะบาโตที่จะมาถึง

6 ฝ่ายอีกหนึ่งในสามประจำอยู่ที่ประตูสุร และอีกหนึ่งในสามประจำอยู่ที่ประตูข้างหลัง ทหารรักษาพระองค์ ให้เฝ้าพระราชวังเพื่อป้องกันไว้ ประตูสุรถูกเชื่อกันว่าเป็นประตูด้านทิศตะวันออกของกรุงเยรูซาเล็มซึ่งน่าจะเข้าสู่พระวิหารได้โดยตรง หนึ่งในสามของพวกปุโรหิตประจำพระวิหารและคนเลวีและยามเฝ้าพระวิหารของพวกเขาส่งให้ประจำการที่นั่นเพื่อรักษาความปลอดภัยทางเข้านั้น สุดท้าย อีกหนึ่งในสามที่เหลือจะเฝ้าอยู่ในส่วนที่เหลือของพระวิหารเองเพื่อคอยรับมือกับคณะของนางอาชาลียาห์

7 ส่วนท่านทั้งหลายอีกสองพวก คือผู้ที่ออกเวรวันสะบาโต ให้เฝ้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์รอบกษัตริย์ สองพวกที่ว่านี้อาจเป็นเวรของคนเลวีซึ่งเข้าเวรและออกเวรในวันสะบาโตนั้น คนเหล่านั้นที่ออกเวรจะต้องไม่กลับไปบ้าน แต่ให้อยู่ช่วยในการเผชิญหน้าซึ่งจะเกิดขึ้นนี้

แผนการของเยโฮยาตามีดังนี้ **8** ท่านทั้งหลายจงล้อมกษัตริย์ไว้รอบ ทุกคนถืออาวุธของตนไว้ ผู้ที่เข้ามาใกล้แล้วให้ประหารชีวิตเสีย จงอยู่กับกษัตริย์เมื่อพระองค์เสด็จออกและเสด็จเข้า" บรรดาคนเลวี พวกปุโรหิตและยามประจำพระวิหารที่มารวมตัวกันจะต้องอารักขารอบกษัตริย์อย่างแน่นหนาโดยชักอาวุธออกมา คำที่แปลว่า แลว (เชเดราห์) มีความหมายง่ายๆว่า 'ขบวนแลว' ดังนั้นใครก็ตามที่กล้าเข้ามาใกล้ขบวนแลวของพวกเขาจะต้องถูกฆ่าตาย พวกเขาจะต้องเป็นองครักษ์ติดอาวุธและหน่วยคุ้มกันสำหรับกษัตริย์อย่างแน่นหนา

2 พกษ 11:9-11 นายทัพนายกองก็ได้กระทำตามที่เยโฮยาตามหาปุโรหิตสั่งทุกประการ ต่างก็นำคนของตนที่จะเข้าเวรวันสะบาโต พร้อมกับคนที่ออกเวรวันสะบาโตนั้น มาหาเยโฮยาตามหาปุโรหิต ในวันสะบาโตที่กำหนดไว้ในวันนั้น พวกเลวี ปุโรหิตและยามประจำพระวิหารกระทำ

ตามที่เยโฮยาคาได้สั่งไว้ คนเลวีที่จะเข้าเวรก็เข้าร่วมในขบวนแถวของพวกเขาและพวกที่จะออกเวรก็ไม่ได้กลับบ้านไป

10 และปุโรหิตก็มอบหอกและโล่ซึ่งอยู่ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ อันเป็นของกษัตริย์ดาวิดแก่นายทัพนายกอง 11 และทหารรักษาพระองค์ถืออาวุธทุกคนยืนประจำอยู่ตั้งแต่พระวิหารด้านขวาไปถึงพระวิหารด้านซ้าย รอบแท่นบูชาและพระวิหารอยู่รอบกษัตริย์ เห็นได้ชัดว่าในระหว่างรัชสมัยของดาวิด อาวุธยุทธโศปกรณ์ต่างๆถูกยึดมาจากพวกศัตรูและถูกถวายแก่พระวิหารเพื่อใช้ป้องกันมัน เยโฮยาคาจึงจัดหาอาวุธเหล่านี้ให้แก่บรรดาผู้ที่ติดตามเขา จากนั้นพวกเขาก็ตั้งแนวรับจากปลายด้านหนึ่งของพระวิหารไปจนถึงปลายอีกด้านใกล้กับด้านหน้าของพระวิหารข้างๆแท่นถวายเครื่องสัตวบูชา พวกเขาจึงวางแนวรับล้อมรอบ โยอาชกษัตริย์องค์น้อย ตรงทางเข้าของพระวิหารเอง

2 พกษ 11:12 แล้วท่านก็นำโอรสของกษัตริย์ออกมาสวมมงกุฎให้ และมอบพระโอวาทให้ และเขาทั้งหลายตั้งท่านไว้เป็นกษัตริย์ และได้เจิมท่าน และเขาทั้งหลายก็ตบมือ พูดว่า "ขอ กษัตริย์ทรงพระเจริญ" ในแสงยามเช้า โยอาชน้อยบุตรของอาหัสยาห์กษัตริย์ผู้ล่วงลับไปแล้วของยูดาห์ถูกนำตัวออกมาอย่างเป็นทางการ ในพระวิหารของพระเจ้า เยโฮยาคาตามหาปุโรหิต นำมงกุฎกษัตริย์แห่งยูดาห์สวมศีรษะเขาและนำเสนอเขาพร้อมกับพระโอวาท นั่นคือหนังสือพระราชบัญญัติ จากนั้นเยโฮยาคาก็เจิมตั้งเขาเป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์ จากนั้นกองกำลังที่มารวมตัวกันของคนเลวี พวกปุโรหิตและทหารยามประจำพระวิหารก็ปรบมือและโห่ร้องว่า "ขอพระเจ้าทรงช่วยกษัตริย์ให้รอด"

2 พกษ 11:13-14 ขณะเดียวกัน เมื่ออาชาลียาห์ทรงสดับเสียงทหารรักษาพระองค์และเสียงประชาชน พระนางก็เสด็จเข้าไปหาประชาชนที่พระวิหารของพระเยโฮวาห์ นางอาชาลียาห์ผู้ชั่วร้ายได้ยินเสียงโห่ร้องของฝูงชนในพระวิหาร นางจึงรีบเข้าไปในพระวิหารเพื่อดูว่าเกิดอะไรขึ้น **14** และเมื่อพระนางทอดพระเนตร ดูเถิด กษัตริย์ประทับยืนอยู่ที่ข้างเสาตาม

**ธรรมเนียมประเพณี มีนายทัพนายกองและพลแตรอยู่ข้างกษัตริย์ และประชาชนแห่งแผ่นดินทั้ง
สิ้นก็ร่าเริง และเป่าแตร พระนางอาชาลิยาห์ก็ฉีกฉลองพระองค์ทรงร้องว่า "กบฏ กบฏ"**

เห็นได้ชัดว่า มันเป็นธรรมเนียมในยูดาห์ที่ว่าเมื่อกษัตริย์เสด็จเข้าไปในพระวิหาร เขาก็
ต้องยืนอยู่ตรงที่ๆกำหนดไว้ข้างเสาต้นหนึ่ง มันเป็นที่ของกษัตริย์ ขณะที่นางอาชาลิยาห์บึ้ง
เข้าไป พวกปุโรหิตและคนเลวีก็เป่าแตรของตนเพื่อเป็นการประ โคมโหมโรงแด่กษัตริย์ขณะที่
ประชาชนส่งเสียงเชียร์ นางอาชาลิยาห์มองออกว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น ด้วยความตกใจและความ
หวาดกลัว นางจึงร้องออกมาว่า “กบฏ กบฏ” กระนั้นนางต่างหากที่เป็นกบฏ

2 พกษ 11:15-16 แล้วเยโฮยาดาปุโรหิตก็บัญชานายทัพนายกองทั้งปวง ผู้ที่ได้ตั้งให้
ควบคุมกองทัพว่า "จงคุมพระนางออกมาระหว่างแถวทหาร ผู้ใดติดตามพระนางไปก็จง
ประหารเสียด้วยดาบ" เพราะปุโรหิตกล่าวว่า "อย่าให้พระนางถูกประหารในพระนิเวศของพระ
เยโฮวาห์" เมื่อได้รับคำสั่งของเยโฮยาดา พวกทหารยามประจำพระวิหารจึงใช้กำลังคุมตัวนา
งอาชาลิยาห์ออกไปจากขบวนแถวเหล่านั้น นอกจากนี้ ผู้ใดก็ตามที่ติดตามนางจะต้องถูกฆ่าตาย
เช่นกัน อย่างไรก็ตาม เยโฮยาดาสั่งห้ามมิให้ทำให้โลหิตตกในพระวิหาร

ดังนั้นทหารยามประจำพระวิหารจึง 16 จับพระนาง และพระนางก็ไปตามทางที่ม้าเข้า
พระราชวัง และถูกประหารเสียที่นั่น ราชนิผู้ชั่วร้ายคนนี้ถูกลากตัวออกไปนอกพระวิหาร ไปยัง
สถานที่แห่งหนึ่งใกล้พระราชวังซึ่งเป็นที่ๆพวกม้าเข้า ซึ่งอาจเป็นคอกม้าประจำพระราชวังและ
นางก็ถูกประหารชีวิตเสียที่นั่น

2 พกษ 11:17-19 และเยโฮยาดาได้กระทำพันธสัญญาระหว่างพระเยโฮวาห์และ
กษัตริย์และประชาชนว่า ให้เขาเป็นประชาชนของพระเยโฮวาห์ และระหว่างกษัตริย์กับ
ประชาชนด้วย หลังจากกำจัดนางอาชาลิยาห์ราชนิผู้ชั่วร้ายออกไปจากยูดาห์แล้ว เยโฮยาดาจึง
ยืนยันพันธสัญญาระหว่างกษัตริย์กับประชาชนอีกครั้งว่าพวกเขาควรเป็นประชาชนของพระเย
โฮวาห์ วัตถุประสงค์ของข้อนี้ดูเหมือนจะบ่งบอกว่ากษัตริย์เองจะต้องปกครองประชาชนเหล่านี้
ตามพระราชบัญญัติของพระเจ้า ดังนั้นหลังจากช่วงเวลาหลายปีของการไม่มีอิทธิพลตามแบบ

พระเจ้าในแผ่นดินนั้นเลยหรือมีน้อย กษัตริย์องค์หนึ่งก็ถูกสถาปนาขึ้นอีกซึ่งจะถวายเกียรติองค์
พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้า

ยิ่งกว่านั้น 18 ประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินก็เข้าไปในนิเวศของพระบาอัล และพังนิเวศ
เสีย เขาทำลายแท่นบูชาและรูปเคารพของพระบาอัลเสียเป็นชิ้นๆ และได้ประหารชีวิตมัทธาน
ปุโรหิตของพระบาอัลเสียที่หน้าแท่นบูชา และปุโรหิตก็วางยามไว้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮ
วาห์ เห็นได้ชัดว่านางอาชลาياهوได้สร้างวิหารหลังหนึ่งแด่พระบาอัลในใจกลางกรุงเยรูซาเล็ม
ดังนั้น พวกทหารที่จงรักภักดีต่อกษัตริย์องค์ใหม่จึงทำลายวิหารพระต่างด้าวนี้และฆ่าปุโรหิต
ใหญ่ของมัน คือชายคนหนึ่งนามว่ามัทธาน

19 และท่านได้นำนายทัพนายกอง ผู้บังคับบัญชากอง ทหารรักษาพระองค์ และ
ประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดิน และเขาทั้งหลายได้นำกษัตริย์ลงมาจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
ไปตามทางประตูทหารรักษาพระองค์ไปถึงพระราชวัง และพระองค์เสด็จประทับบนพระที่นั่ง
ของกษัตริย์ หลังจากกำจัดทิ้งอิทธิพลอันชั่วร้ายของนางอาชลาياهوและการนับถือพระบาอัลออก
ไปจากแผ่นดินนั้นแล้ว เยโฮยาดาจึงพาโยอาชกษัตริย์องค์น้อยออกไปจากพระวิหาร (ซึ่งเป็นที่ๆ
เขาเคยอาศัยอยู่) ไปยังพระราชวังของกษัตริย์ ที่นั่นเขาขึ้นนั่งบนบัลลังก์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เขาจึง
ถูกสถาปนาเป็นกษัตริย์โดยเสร็จสรรพ

2 พกษ 11:20-21 เหตุการณ์อันน่าตื่นเต้นของบทที่แล้วจึงถูกเล่าซ้ำอย่างสรุป
ประชาชนทุกคนแห่งแผ่นดินจึงร่าเริง และบ้านเมืองก็สงบเงียบ และอาชลาياهوทรงถูกประหาร
ด้วยดาบแล้วที่พระราชวัง ประชาชาติยูดาห์จึงชื่นชมยินดีที่ตนพ้นจากการกดขี่ของอาชลาياهوผู้
ชั่วร้าย นอกจากนี้ เมื่อนางถูกประหารชีวิตดังที่หมายเหตุไว้ข้างบน กรุ่นนั้นก็สงบ ไม่มีใครลุก
ขึ้นเพื่อปกป้องนางเลย

21 เมื่อเยโฮอาชได้เริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุเจ็ดพรรษา แม้เขาถูกเรียกว่า เยโฮ
อาชตรงนี้ เขาก็ถูกเรียกด้วยว่าโยอาช ทั้งในบทต่อไปและในบันทึกของ 2 พงศาวดารด้วย

ภาพรวมของ 2 พงศกษัตริย์ 12: บทถัดไปนี้บันทึกเรื่องการซ่อมแซมพระวิหารของพระเยโฮวาห์ภายใต้รัชสมัยของโยอาช จากนั้นมีบันทึกเกี่ยวกับเหตุการณ์ระหว่างโยอาชกับฮาซาเอลชาวซีเรีย จากนั้นบันทึกที่ถ่ายทอดด้วยจุดจบอันเลวทรามของโยอาช บันทึกใน 2 พงศาวดาร 24 นำเสนอรายละเอียดอันน่าเศร้าเกี่ยวกับช่วงปีที่ทุกข์ของเขา

2 พงศ 12:1-3 ในปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลเยชู เยโฮอาชได้เริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงปกครองในกรุงเยรูซาเล็มสี่สิบปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่าคิเบียห์ชาวเบเออร์เซบา รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับโยอาชกษัตริย์องค์นี้ย่อถูกหมายเหตุไว้ เขาครองราชย์เป็นเวลาทั้งสี่สิบปี มารดาของเขาเดิมทีเป็นคนจากเมืองเบเออร์เซบา

2 และเยโฮอาชทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตลอดรัชสมัยของพระองค์ตามที่เยโฮยาดาปุโรหิตได้สั่งสอนพระองค์ แม้เยโฮยาดามหาปุโรหิตมิใช่บิดาของเขา เขาก็ได้เลี้ยงดูโยอาชมาตั้งแต่แบเบาะ เขาเป็นผู้ฝึกสอนแก่กษัตริย์องค์นี้และในทางปฏิบัติแล้วเขาก็เป็นเหมือนบิดาของโยอาช ที่สำคัญคือคำกล่าวที่ว่าโยอาชทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดระยะเวลาที่เยโฮยาดายังมีชีวิตอยู่ อย่างไรก็ตาม ใน 2 พงศาวดาร 24:17 มีบันทึกเกี่ยวกับความตกต่ำฝ่ายวิญญาณอย่างรวดเร็วของเขาหลังจากเยโฮยาดาเสียชีวิต

นอกจากนี้ 3 ถึงกระนั้นเขายังมิได้รื้อปุษนียสถานสูงเอาไป ประชาชนยังคงถวายสัตวบูชา และเผาเครื่องหอมในปุษนียสถานสูงเหล่านั้น พระเจ้าได้ทรงบัญชาไว้อย่างชัดเจนแล้วในพระราชบัญญัติว่าคนอิสราเอลจะต้องถวายเครื่องสัตวบูชาแค่พระองค์เฉพาะในสถานที่ๆองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกเท่านั้น ดูพระราชบัญญัติ 12:14, 26 ปุษนียสถานสูงอื่นๆเป็นที่สำหรับการนับถือรูปเคารพของประชาชาติเหล่านั้นที่อยู่รอบตัวพวกเขา พวกมันเป็นรูปแบบหนึ่งของการอวมชอมซึ่งนำไปสู่การนับถือรูปเคารพทั้งหมดในเวลาอันรวดเร็ว แม้โยอาชส่วนใหญ่แล้วทำสิ่งที่ถูกต้องในสมัยของเยโฮยาดา เขาก็ไม่เคยลำบากที่จะกำจัดหิ้งปุษนียสถานสูงที่หลอกลวงเหล่านั้นรอบยูดาห์เลย

2 พกษ 12:4-5 คราวนี้บันทึกย้อนกลับมากล่าวถึงช่วงปีแรกของรัชสมัยของโยอาชบ้าง แน่แน่นอนว่าเพราะอิทธิพลของเยโฮยาดา เยโฮอาชจึงกล่าวแก่พวกปุโรหิตว่า "เงินอันเป็นของถวายที่บริสุทธิ์ทั้งสิ้นซึ่งเขานำมาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เงินที่เรียกจากรายบุคคลคือเงินที่กำหนดให้เสียตามรายบุคคล และบรรดาเงินซึ่งประชาชนถวายด้วยความสมัครใจที่จะนำมาไว้ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

5 ให้ปุโรหิตรับเงินนั้นจากหมู่คนที่รู้จักกัน ให้เขาซ่อมพระนิเวศตรงที่ที่เขาเห็นว่าต้องการซ่อมแซม" กล่าวโดยสรุปก็คือ โยอาชสั่งให้เงินทั้งหลายที่เข้ามาในพระวิหารถูกนำไปใช้เพื่อซ่อมแซมและบูรณะอาคารของพระวิหาร เห็นได้ชัดว่ามั่นคงอยู่ในสภาพชำรุดทรุดโทรมในช่วงรัชสมัยของนางอาธาเลียห์และกษัตริย์เหล่านั้นที่ครองราชย์ก่อนนาง

2 พกษ 12:6-8 แต่เมื่อถึงปีที่สิบสามแห่งรัชกาลกษัตริย์เยโฮอาชปรากฏว่าปุโรหิตมิได้ทำการซ่อมแซมพระนิเวศ หลังจากครองราชย์มาเป็นเวลาสิบสามปี พระวิหารก็ยังไม่ถูกซ่อมแซมอยู่ดี มันเป็นที่แน่ชัดว่าประชาชนก็เหนียวในการถวายทรัพย์หรือว่าพวกปุโรหิตเอาเงินถวายไปใช้เองหรือไม่ อย่างหลังน่าจะใช่ซึ่งทำให้ประชาชนหมดความเชื่อมั่น ผลลัพธ์ก็คือว่าพระวิหารได้รับการซ่อมแซมน้อยมาก

7 เพราะฉะนั้นกษัตริย์เยโฮอาชจึงตรัสเรียกเยโฮยาดาปุโรหิตและปุโรหิตอื่นๆและตรัสกับเขาว่า "ในหนานจึงมิได้ซ่อมแซมพระนิเวศ เพราะฉะนั้นบัดนี้อย่าเก็บเงินจากคนที่ท่านรู้จักอีกต่อไปเลย แต่ให้ส่งไปเพื่อการซ่อมแซมพระนิเวศ" ในที่สุดกษัตริย์ก็สงสัยว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นอยู่และสั่งพวกปุโรหิตให้หยุดรับเงินถวายใดๆจากพระวิหาร (ซึ่งปกติแล้วพวกเขาสมควรได้รับ) แต่เงินทั้งหมดจะต้องถูกนำไปใช้ซ่อมแซมพระวิหาร

เพราะตกเป็นผู้ต้องสงสัยในเรื่องการประพฤติมิชอบ 8 ปุโรหิตจึงตกลงว่าจะไม่รับเงินจากประชาชนอีก และเขาไม่ต้องทำการซ่อมแซมพระนิเวศ พวกเขาจึงหยุดรับเงินถวายเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็ไม่ซ่อมแซมพระวิหารเหมือนกัน

2 พกษ 12:9-10 แล้วเยโฮยาคาปุโรหิตนำหีบมาใบหนึ่ง เจาะรูหนึ่งที่ฝาหีบนั้น และตั้งไว้ที่ข้างๆแท่นบูชาด้านขวาเมื่อเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพวกปุโรหิตผู้ที่อยู่ที่ธรณีประตูก็นำเงินทั้งหมดซึ่งเขานำมาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ใส่ไว้ในหีบนั้น แทนที่จะให้เงินถวายของพระวิหารถูกส่งผ่านช่องทางปกติ เยโฮยาคาวางหีบใบหนึ่งไว้ข้างๆแท่นถวายเครื่องสัตวบูชาที่พระวิหารเพื่อจุดประสงค์ที่ชัดเจนสำหรับการซ่อมแซมพระวิหาร เงินทั้งหมดซึ่งถูกนำมายังพระวิหารถูกเก็บไว้ในหีบนั้นตามคำสั่งของมหาปุโรหิต

10 และเมื่อเขาเห็นว่าเงินในหีบมากแล้ว ราชอาณาจักรของกษัตริย์และมหาปุโรหิตมานับเงิน และเอาเงินที่เขาพบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้นใส่ถุงมัดไว้ ดังนั้น ประชาชนก็ถวายทรัพย์ด้วยใจกว้างขวางสำหรับการซ่อมแซมพระวิหาร เกรงว่าจะมีใครสงสัยเรื่องความเหมาะสม เยโฮยาคาจึงนำเลขของกษัตริย์มาทำบัญชีเงินเหล่านี้ที่ถูกรับมา

2 พกษ 12:11-12 แล้วเขาจะมอบเงินที่ซ่งออกแล้วนั้นใส่มือของคนงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ แล้วเขาจะจ่ายต่อให้แก่ช่างไม้และช่างก่อสร้าง ผู้ทำงานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 12 และให้แก่ช่างก่อ และช่างสกัดหิน ทั้งจ่ายซื้อตัวไม้ และหินสกัด ที่ใช้ในการซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และเพื่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดในงานซ่อมแซมพระนิเวศนั้น หลังจากถูกตรวจนับอย่างเหมาะสมแล้ว เงินเหล่านั้นก็ถูกจ่ายให้แก่เหล่าหัวหน้าคนงานซึ่งจ่ายแก่ช่างฝีมือทั้งหลายต่ออีกที นั่นคือ ช่างก่อ และช่างสกัดหิน คนเหล่านี้จึงเริ่มทำการซ่อมแซมส่วนต่างๆที่จำเป็นของพระวิหาร

2 พกษ 12:13-14 แต่ว่าเงินที่นำมาถวายในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้นมิได้นำไปใช้ในการทำอ่างเงิน ตะกรัดใส่ตะเกียง ชาม เตร หรือภาชนะทองคำใดๆ หรือภาชนะเงิน 14 เพราะเงินนั้นเขาให้แก่คนงานซึ่งทำงานซ่อมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ แม้การบูรณะซ่อมแซมอาคารพระวิหารจะรุดหน้าไป ณ จุดนี้ยังไม่มีการทำอะไรเพื่อยกระดับเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆที่ถูกใช้สำหรับการปรนนิบัติเลย งานซ่อมแซมนี้มุ่งเน้นเฉพาะส่วน โครงสร้างเท่านั้น

2 พกษ 12:15-16 และเขามีได้ขอบัญชีจากคนที่เขามอบเงินใส่ในมือให้เอาไปจ่ายแก่

คนงาน เพราะว่าเขาปฏิบัติงานด้วยความสัตย์ซื่อ ต้องขอชมบรรดาผู้กำกับดูแลงานบูรณะซ่อมแซมนี้ที่พวกเขาประพฤติตัวในแบบที่พวกเขาได้รับความไว้วางใจเต็มที่ ในฐานะคำพยานหนึ่งแก่คนทุกยุคสมัย “พวกเขาปฏิบัติงานด้วยความสัตย์ซื่อ” ความซื่อสัตย์อย่างหมดจดเป็นอัญมณีที่หายากอย่างแท้จริง

ขณะเดียวกัน 16 เงินที่ได้จากการไถ่การละเมิด และเงินที่ได้จากการไถ่บาป มิได้นำมาใช้ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เงินนั้นเป็นของปุโรหิต ตามที่มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสส เงินต่างๆที่ถูกนำมายังพระวิหารสำหรับเครื่องบูชาไถ่การละเมิดและเครื่องบูชาไถ่บาปต่างๆตกเป็นของพวกปุโรหิตสำหรับการเลี้ยงชีพของพวกเขา เห็นได้ชัดว่าเงินนี้ถูกนำมายังพระวิหารโดยคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ห่างไกลเพื่อซื้อปศุสัตว์สำหรับเป็นเครื่องสัตวบูชา เงินส่วนที่เหลือกลายเป็นของพวกปุโรหิต

2 พกษ 12:17-18 แล้วคราวนั้นฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียได้ยกขึ้นไปสู้รบกับเมือ

งัทและยึดเมืองนั้นได้ แต่เมื่อฮาซาเอลมุ่งพระพักตร์จะไปตีกรุงเยรูซาเล็ม บันทึกใน 2 พงสวดดาร 24:23-24 กล่าวชัดเจนว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นหลังจากการสิ้นชีวิตของเยโฮยาดาและการปฏิบัติที่ทรยศซึ่งโยอาชกระทำต่อเศคาริยาห์บุตรของเยโฮยาดา นอกจากนี้ มันเป็น ณ เวลานี้เองที่โยอาชยอมให้ประชาชนตีนี้ไกลกลับไปหาการนับถือรูปเคารพ ดู 2 พงสวดดาร 24:17-19 ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงเริ่มติสอนยูดาห์ การรุกรานโดยฮาซาเอลแห่งซีเรียเห็นได้ชัดว่าเป็นโดยพระหัตถ์ของพระเจ้า เมืองก็อยู่ทางทิศตะวันตกตลอดแนวชายฝั่งของทะเลเมดิเตอร์เรเนียน คนซีเรียจึงมีเยรูซาเล็มอยู่ในกำมือ

ดังนั้น 18 เยโฮอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงนำเอาส่วนศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดที่เยโฮชาฟัท และเยโฮรัม และอาหัสยาห์บรรพบุรุษของพระองค์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ถวายไว้ นั่น และส่วนศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เอง และทองคำทั้งหมดที่พบในคลังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และของสำนัก

พระราชวัง และส่งถึงเหล่านี้ไปกำนัลฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย แล้วฮาซาเอลก็ถอยทัพจากกรุงเยรูซาเล็ม

เพราะตกอยู่ในสภาพจนตรอก โยอาซจึงปล้นคลังทรัพย์ของพระวิหารและพระราชวัง เพื่อจ่ายให้แก่ฮาซาเอล หลังจากได้รับสินบนนั้นแล้ว ฮาซาเอลก็ถอยทัพไป เห็นได้ชัดว่า พระหัตถ์ของพระเจ้ามิได้อยู่บน โยอาซอีกต่อไปแล้ว

2 พกษ 12:19 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยอาซ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ เห็นได้ชัดว่านี่หมายถึง 2 พงศาวดาร 24:1-27

2 พกษ 12:20-21 ข้าราชการของพระองค์ลุกขึ้นกระทำการทรยศและประหารโยอาซเสียในวังมิลโลตามทางที่ลงไปยังสิลลา 21 คือโยฮาคาร์บุดรชายซีเมอัท และเยโฮชาบาดบุดรชายโซเมอร์ ข้าราชการของพระองค์ได้ประหารพระองค์ พระองค์จึงสิ้นพระชนม์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และอามาซียาห์โอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองแทนบันทึกของ 2 พงศาวดาร 24:25-27 หมายเหตุว่าการกบฏเพื่อล้มล้างโยอาซเป็นเพราะการประพฤติทรยศของเขาก่อให้เกิดต่อเศคาริยาห์บุตรชายของเยโฮยาคา แม้โยอาซเป็นกษัตริย์ที่ดีมาตลอดเพราะอิทธิพลของเยโฮยาคา มหาปุโรหิต แต่หลังจากนั้นเขาก็กลับสัตย์ไปอย่างรวดเร็ว พระพรของพระเจ้าถูกนำออกไปและมันอาจเป็นการทรงจัดเตรียมของพระเจ้าที่โยอาซถูกถอดจากบัลลังก์ของเขาอย่างน่าอัศจรรย์ หลังจากเขาถูกฝังศพแล้ว อามาซียาห์บุตรชายของเขาก็ขึ้นครองราชย์ต่อ

ภาพรวมของ 2 พกษกษัตริย์ 13: บทถัดไปนี้ของ 2 พกษกษัตริย์นำเสนอความเป็นมาของเยโฮอาหัสผู้ปกครองเหนืออิสราเอลตามมาด้วยการครองราชย์ของเยโฮอาซ (หรือ โยอาซ) บุตรชายของเขา จากนั้นเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นรอบๆการเสียชีวิตของเอลีชาถูกบันทึกไว้

2 พกษ 13:1-3 คราวนี้จุดสนใจของข้อความนี้เปลี่ยนจากยูดาห์กลับมายัง

อิสราเอล กษัตริย์องค์ถัดมาของอาณาจักรฝ่ายเหนือถูกอ้างอิงเทียบกับรัชสมัยของกษัตริย์แห่งยูดาห์ ในปีที่ยี่สิบสามแห่งรัชกาลโยอาชโอรสของอาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮอาหาสโอรสของเยชูได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรีย และทรงครอบครองอยู่สิบเจ็ดปี

ดังนั้นในปีที่ยี่สิบสามของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮอาหาสได้ขึ้นครองราชบัลลังก์แห่งอิสราเอล ดังที่หมายเหตุไว้ เขาเป็นบุตรของเยชู นี่เป็นปีเดียวกับที่โยอาชบูรณะพระวิหารในเยรูซาเล็ม ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 12:6 John Gill ตั้งข้อสังเกตเหล่านี้ “ขณะที่โยอาชเริ่มครองราชย์ในปีที่เจ็ดของเยชู และเยชูครองราชย์เพียงยี่สิบแปดปีเท่านั้น 2 พงศ์กษัตริย์ 10:36 และ 2 พงศ์กษัตริย์ 12:1 นี้อาจเป็นแค่ปีที่ยี่สิบเอ็ดของโยอาชเท่านั้น เพื่อจะดูว่าเป็นตัวเลขไหนกันแน่ โยอาชเริ่มครองราชย์ในเริ่มต้นปีที่เจ็ดของเยชู และเยโฮอาหาสเริ่มต้นครองราชย์ในเริ่มต้นปีที่ยี่สิบสามของโยอาช ตามที่นักอธิบายพระคัมภีร์ชาวยิวได้ตั้งข้อสังเกตไว้” ดังที่หมายเหตุไว้ “ไม่มีความขัดแย้งกันในรายละเอียดต่างๆของพระคัมภีร์

นำเสียดายที่เยโฮอาหาส 2 ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วช้าในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และกระทำตามบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์หาได้พรากจากสิ่งเหล่านั้นไม่ ความบาปเหล่านั้นของเยโรโบอัมคือ รูปลูกวัวทองคำทั้งสองนั้นที่ถูกตั้งไว้ที่เมืองเบธเอลและเมืองดาน เยโฮอาหาสสืบสานสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนนั้นต่อไป ด้วยเหตุนี้ 3 พระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล และพระองค์ทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย และในมือของเบนฮาดัดโอรสของฮาซาเอลเนื่องๆ พระเจ้าทรงตีสอนประชาชนของพระองค์เพื่อดึงพวกเขากลับมาหาพระองค์เอง ในกรณีนี้ มันเป็นโดยทางความตกต่ำทางเศรษฐกิจซึ่งถูกทำให้เกิดขึ้นโดยซีเรียเพื่อนบ้านรายหนึ่งที่เป็นปฏิปักษ์

2 พกษ 13:4 ต้องขอชมเขาที่เยโฮอาหาสได้วิงวอนพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮ

วาห์ทรงสดับท่าน เพราะพระองค์ทรงเห็นการบีบบังคับอิสราเอล คือที่กษัตริย์แห่งซีเรียบีบ

บังคับเขาอย่างไร คำฮีบรูที่แปลว่า การบีบบังคับ (ลาชัท) มีความหมายด้วยว่า ‘ความทุกข์ลำบาก’ หรือ ‘แรงกดดัน’ เพราะการตีสอนของพระเจ้าผ่านทางคนซีเรีย เยโฮอาหาสจึงวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นครั้งแรกในชีวิตของเขา นี่บอกเป็นนัยถึงการกลับใจใหม่และพระเจ้าในพระเมตตาของพระองค์จึงทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเยโฮอาหาส

2 พกษ 13:5-6 สองข้อถัดไปนี้เป็นเนื้อหาแทรกดังที่บอกไว้ในวงเล็บ(เพราะฉะนั้นพระเจ้าเยโฮวาห์ทรงประทานผู้ช่วยผู้หนึ่งแก่อิสราเอล เขาจึงรอดพ้นจากมือคนซีเรีย และประชาชนอิสราเอลก็อาศัยอยู่ในถิ่นที่เขาย่างเดิม 6 ถึงกระนั้นเขาก็มิได้พราวจากบาปทั้งหลายของราชวงศ์เยโรโบอัม ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำด้วย แต่ทรงดำเนินในบาปนั้น และเสารูปเคารพก็ยังคงอยู่ในสระมาเรียด้วย) คำที่แปลว่า ผู้ช่วย (ยาชา) มีความหมายได้ด้วยว่า ‘ผู้ช่วยให้พ้น’ แม้มิได้หมายเหตุไว้อย่างชัดเจน ผู้ช่วยคนนั้นก็ถูกเชื่อกันว่าเป็น เยโฮอาช บุตรชายของเยโฮอาหาส ดังที่หมายเหตุไว้ในข้อ 25 หรือในอีกแห่งหนึ่งมันอาจเป็นบุคคลๆหนึ่งที่ไม่ได้ถูกระบุชื่อไว้ อย่างไรก็ตาม บริบทที่ใหญ่กว่าดูเหมือนจะบอกเป็นนัยว่าผู้ช่วยคนนี้จริงๆแล้วคือ เยโฮอาช พระเจ้าจึงประทานการช่วยให้พ้นแก่ประชาชนของพระองค์และพวกเขาก็อาศัยอยู่อย่างสงบสุขเหมือนในสมัยแรกๆ อย่างไรก็ตามน่าเศร้าที่ว่าอาณาจักรฝายเหนือยังคงต้องดิ้นในการปล่อยให้รูปปลุกวัวทองคำทั้งสองนั้นอยู่ที่เมืองดานและเมืองเบธเอลต่อไปเช่นเดียวกับเสารูปเคารพที่กรุงสะมาเรีย

2 พกษ 13:7 ข้อความนี้จึงวกกลับมากล่าวต่อจากที่ค้างไว้ในข้อ 4 เพราะมิได้เหลือกองทัพไว้ให้เยโฮอาหาสเกินกว่าทหารม้าห้าสิบคน และรถรบสิบคัน และทหารราบหนึ่งหมื่นคน เพราะกษัตริย์แห่งซีเรียได้ทำลายเขาทั้งหลายเสีย ทำให้เหมือนละอองเวลานวดข้าว ความหมายตรงนี้ก็คือว่ากษัตริย์แห่งซีเรียในช่วงที่เขาค้ำบัลลังก์คนอิสราเอลได้เหลือทิ้งให้พวกเขาแค่ทหารม้าห้าสิบคน รถรบสิบคัน และกองทัพที่มีทหารราบเพียง 10,000 คน ด้วยการทรงอนุญาตของพระเจ้า ซีเรียได้ทำลายอิสราเอลจนเกือบสิ้นซากโดยทิ้งพวกเขาให้เป็นเหมือนละอองเวลานวดข้าว ดู เพลงสดุดี 1:4

2 พกษ 13:8-9 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮอาหาส และบรรดาสิ่งซึ่ง

พระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลังของพระองค์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ 9 และเยโฮอาหาสทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ในสะมาเรีย และโยอาชโอรสของพระองค์ขึ้นครองแทนพระองค์ รัชกาลของเยโฮอาหาสที่ปกครองเหนืออาณาจักรฝ่ายเหนือจึงถูกสรุ่ยย่อโดยหมายเหตุว่าโยอาช (หรือเยโฮอาช) บุตรของเขาขึ้นครองราชบัลลังก์หลังจากเขาเสียชีวิต

2 พกษ 13:10-11 การครองราชย์ของเยโฮอาชเหนืออาณาจักรฝ่ายเหนือจึงถูก

พรรณนาถึงอย่างเผด็จร่อน ในปีที่สามสิบเจ็ดแห่งรัชกาลโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮอาชโอรสเยโฮอาหาสได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรีย และพระองค์ทรงครอบครองสิบหกปี 11 พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้พรางจากบรรดาบาปของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำด้วย แต่พระองค์ทรงดำเนินในบาปนั้น

เพราะว่ากษัตริย์ที่ครองราชย์อยู่ในยูดาห์ขณะนี้ก็ชื่อโยอาชเช่นกัน ผู้เขียนท่านนี้จึงเรียกกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่าเยโฮอาชแม้ว่าเขาเป็นที่รู้จักในชื่อโยอาชเหมือนกัน เช่นเดียวกับเหล่าบรรพบุรุษของเขา เขาก็ไม่ยอมกำจัดทิ้งรูปลูกวัวทองคำทั้งสองนั้น ซึ่งเป็นความบาปของเยโรโบอัมไปเสียจากอิสราเอล เช่นเดียวกับกษัตริย์เหล่านั้นที่มาก่อนเขา เขาดำเนินในการนำสะอิดสะเอียนนั้นเช่นกัน

2 พกษ 13:12-13 คำจารึกบนป้ายหลุมศพของเยโฮอาชจึงถูกหมายเหตุไว้ ส่วนพระ

ราชกิจนอกนั้นของโยอาช และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลังซึ่งพระองค์ทรงสู้รบกับอามาซียากษัตริย์แห่งยูดาห์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ อีกครั้งที่หนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหมายถึงหนังสือประวัติศาสตร์ที่ไม่ได้รับการดูแลซึ่งสูญหายไปหมดแล้ว วลีที่กล่าวว่าเขาต่อสู้กับอามาซียากษัตริย์แห่งยูดาห์จะถูกพรรณนาถึงในบทถัดไป 13 โยอาชจึงทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษ

ของพระองค์ และเยโรโบอัมทรงประทับบนบัลลังก์ของพระองค์ และเขาฝังพระศพโยอาชไว้ใน
สระมาเรียกับกษัตริย์แห่งอิสราเอล โยอาชที่ว่านี่คือ เยโฮอาชแห่งอาณาจักรฝ่ายเหนือ พอเขาลี้
ชีวิต เยโรโบอัมที่สองบุตรของเขาก็ขึ้นครองราชบัลลังก์แห่งอาณาจักรฝ่ายเหนือ

2 พกษ 13:14 คราวนี้เรื่องเล่าวกกลับมายังชีวิตของเอลีชาและช่วงวันที่ยากๆของ
เขา เมื่อเอลีชาล้มป่วยด้วยโรคที่ท่านจะต้องลี้ชีวิต โยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้เสด็จลงไปหา
ท่าน และกันแสงต่อหน้าท่าน ตรัสว่า "โอ บิดาของข้า บิดาของข้า ราชรถของอิสราเอล และพล
ม้าของประเทศ" เมื่อได้ยินข่าวเรื่องความเจ็บป่วยที่ทำให้ถึงตายของเอลีชา โยอาชกษัตริย์แห่ง
อิสราเอลก็มาหาเขาและร้องไห้ การที่เขาเรียกเอลีชาว่าบิดาและ "ราชรถของอิสราเอล และพลม้า
ของประเทศ" ก็ทำให้นึกถึงวันนั้นที่เอลีชาได้เห็นการถูกรับขึ้นของเอลีชาที่ขึ้นไปยังสวรรค์
แน่นอนว่าถ้อยคำนั้นได้มาถึงโยอาช ดู 2 พกษ กษัตริย์ 2:12 แม้มิได้อยู่เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่าง
แน่นอน โยอาชก็ยังดูออกถึงพระพรฝ่ายวิญญาณและฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่มีอยู่ในตัวผู้พยากรณ์
ของพระองค์ การเสียชีวิตของเขาจะเป็นความสูญเสียต่อทรัพย์สินของชาติและโยอาชก็ทราบดี

2 พกษ 13:15-17 ขณะที่เอลีชานอนป่วยใกล้ตายอยู่นั้น เขาก็กล่าวแก่โยอาชผู้เป็น
กษัตริย์ และเอลีชาทูลพระองค์ว่า "ขอทรงเอาคันธนูและลูกธนูมา" พระองค์จึงทรงเอาคันธนู
และลูกธนูมา 16 แล้วท่านทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า "ขอทรงหยิบธนู" และพระองค์ทรงหยิบ
มา และเอลีชาเอามือของตนวางบนพระหัตถ์ของกษัตริย์ 17 และท่านทูลว่า "ขอทรงเปิด
หน้าต่างด้านตะวันออก" และพระองค์ทรงเปิด แล้วเอลีชาทูลว่า "ขอทรงยิง" และพระองค์ก็
ทรงยิง และท่านทูลว่า "ลูกธนูแห่งการช่วยให้รอดพ้นของพระเยโฮวาห์ ลูกธนูแห่งการช่วยให้
รอดพ้นจากซีเรีย เพราะพระองค์จะทรงต่อสู้กับคนซีเรียที่อาเฟก จนกว่าพระองค์จะทรงกระทำ
ให้เขาลี้ไป"

ในบทเรียนที่ใช้วัตถุเพื่อแสดงให้เห็นภาพ เอลีชาวางมือของตนบนมือของโยอาชขณะที่
เขายิงธนูออกหนึ่งไปทางทิศตะวันออกตามที่ได้รับสั่ง เขาจึงประกาศว่าโดยพระเยโฮวาห์
อิสราเอลจะถูกช่วยให้พ้นจากการบีบบังคับของซีเรียดังที่หมายเหตุไว้ในข้อ 4 วลีที่กล่าวว่า

อิสราเอลคือคนซีเรียที่อาเฟกอาจหมายความว่าซีเรียถูกตีเหมือนที่อาเฟกตอนที่อาหับทำให้คนซีเรียแตกกระเจิงไปเมื่อหลายปีก่อนหน้านั้น บริบทที่ตามมาจะสนับสนุนแนวคิดนี้ ดู 1 พงศกษัตริย์ 20:26-30 ดังที่จะถูกหมายเหตุไว้ตอนท้ายของบทนี้ อิสราเอลภายใต้โยอาช (เยโฮอาช) ทำให้ซีเรียพ่ายแพ้ไปจริงๆสามครั้ง ดู 2 พงศกษัตริย์ 13:25

2 พกษ 13:18-19 นอกจากนี้ เอลิชายังสั่งโยอาชว่า "ขอทรงหยิบลูกธนู" และพระองค์ทรงหยิบมัน และท่านทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า "เอาลูกธนูตีพื้นดิน" และพระองค์ทรงตีสามครั้งแล้วทรงหยุดเสีย 19 แล้วคนแห่งพระเจ้าก็โกรธพระองค์ และทูลว่า "พระองค์ควรจะได้ตีสักห้าหรือหกครั้ง แล้วพระองค์จะได้ตีซีเรียจนกว่าพระองค์จะทรงกระทำให้เขาลี้ไป แต่บัดนี้พระองค์จะตีซีเรียได้เพียงสามครั้งเท่านั้น" บทเรียนที่ใช้วัตถุนี้ น่าจะชัดเจนต่อโยอาช แล้วจากความเห็นก่อนหน้านี้อุของเอลิชา ดังนั้นเมื่อเขาถูกสั่งให้ตีพื้นดินสามครั้ง เขาก็ทำเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม เอลิชาตำหนิเขาที่ไม่ดีเยอะกว่านี้ โดยบ่งบอกว่าเขาจะทำให้คนซีเรียพ่ายแพ้ไปมากกว่านี้ก็ยังได้

2 พกษ 13:20-21 ดังนั้น และเอลิชาสิ้นชีวิต เขาก็ฝังไว้ ฝ่ายหมู่คนโมอับเคยปล้นแผ่นดินนั้นในฤดูแล้ง 21 อยู่มาเมื่อเขากำลังส่งศพคนหนึ่งไป ดูเถิด เขาเห็นโจรหมู่หนึ่ง เขาจึงโยนศพชายคนนั้นลงไปในอุโมงค์ของเอลิชา พอศพชายคนนั้นลงไปตะต้องกระดูกของเอลิชา เขาก็คืนชีวิตลุกขึ้นยืน ประเพณีเชื่อว่าเอลิชาถูกฝังไว้ที่กรุงสะมาเรีย แม้บางคนเชื่อว่าเขาถูกฝังไว้ที่ภูเขาคาร์เมลกับเอลิยาห์ ไม่ว่ากรณีใด ก็มีบันทึกเกี่ยวกับการอัศจรรย์ของพระเจ้าที่ทรงกระทำผ่านเอลิชาแม้หลังจากที่เขาตายแล้ว John Gill กล่าวว่าตามลำดับเวลา ก่อนหลังของยิว เขาตายในปีที่สิบของโยอาชและเขาพยากรณ์นานกว่าหกสิบปี

การปล้นของคนซีเรียเกิดขึ้นในฤดูใบไม้ผลิซึ่งเป็นการเริ่มต้นปีใหม่ในแผ่นดินอิสราเอล แม้ไม่มีบันทึกทางพระคัมภีร์ที่สนับสนุนเรื่องนั้น ประเพณีก็อ้างว่าชายคนนั้นที่ถูกชุบให้เป็นขึ้นคือ ชัลลูมสามีของนางสุลดาคาห์ผู้พยากรณ์หญิงซึ่งอ้างกันว่ามีชีวิตอยู่หลายปีนับจากนั้น

2 พกษ 13:22-25 บทนี้จึงถูกสรุปในหลายข้อต่อไปนี้ ฝ่ายสาขาเอลกษัตริย์แห่ง

ซีเรียได้บีบบังคับคนอิสราเอลอยู่ตลอดรัชกาลของเยโฮอาหาส 23 แต่พระเยโฮวาห์ทรงพระกรุณาต่อเขา และทรงเมตตาเขา และพระองค์ทรงหันมาทางเขาเพราะพันธสัญญาของพระองค์กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ และจะไม่ทรงทำลายเขาหรือทอดทิ้งเขาเสียให้พ้นพระพักตร์จนบัดนี้ แม้พระเจ้าได้ทรงอนุญาตและถึงขนาดส่งคนซีเรียมาย่ำยีคนอิสราเอลในทางทหารและทางเศรษฐกิจเพราะความบาปของพวกเขา พระองค์ก็ยังทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณาต่อพวกเขา ในความกรุณาและความสัจซื่อของพระองค์ที่มีต่อพันธสัญญาของพระองค์ที่กระทำไว้กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ พระเจ้ามิได้ทรงยอมให้คนอิสราเอลถูกทำลายไป พระองค์ทรงรักษาพระคำรัสของพระองค์เสมอ คนอิสราเอลทนทุกข์เพราะความบาปของตน แต่พระเจ้าก็ทรงพิทักษ์รักษาพวกเขาอยู่ดี

24 เมื่อสาขาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียสิ้นพระชนม์ เบนฮาดัดโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองแทนพระองค์ ศัตรูคู่อริมาตามยาวนานของอิสราเอลก็ไปตามทางของเนื้อหนังทั้งปวง บุตรของเขาเบนฮาดัดขึ้นครองราชย์ต่อซึ่งจะก่อความเดือดร้อนมากมายให้ประชาชนของพระเจ้าเช่นกัน ถึงกระนั้น ดังที่ถูกพยากรณ์ไว้แล้ว 25 แล้วเยโฮอาชโอรสของเยโฮอาหาสได้ยึดบรรดาหัวเมืองจากพระหัตถ์เบนฮาดัดบุตรชายสาขาเอลกลับคืนมา เป็นหัวเมืองที่พระองค์ตีไปได้จากพระหัตถ์เยโฮอาหาสพระชนกของพระองค์เมื่อทำสงครามกัน โยอาชได้รับชนะพระองค์สามครั้งและได้หัวเมืองอิสราเอลกลับคืนมา นี่เป็นการทำให้คำพยากรณ์ที่ถูกกล่าวไว้ใน 13:5 รวมถึง 13:17 และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง 13:18 สำเร็จ แม้ถูกพระเจ้าใช้เป็นเครื่องมือแห่งการตีสอนอย่างหนึ่ง คนซีเรียก็ถูกคนอิสราเอลทำให้พ่ายแพ้ไปในที่สุดตามการทรงอนุญาตของพระเจ้า

ภาพรวมของ 2 พงศ์กษัตริย์ 14: จุดสนใจของบทนี้เปลี่ยนกลับมาหายูดาห์และรัชกาลของอามาซียาห์ตลอดจนการสู้รบของเขากับเยโฮอาชแห่งอาณาจักรฝ่ายเหนือ จากนั้นตอนท้าย

ของบพนี้ก็วกกลับไปหาอาณาจักรฝ่ายเหนือและการครองราชย์ของเยโรโบอัมที่สองเหนือ
อิสราเอล

2 พกษ 14:1-2 คราวนี้ผู้เขียนเปลี่ยนจุดสนใจไปยังอาณาจักรฝ่ายใต้ ในปีสองแห่ง
รัชกาลโยอาชโอรสของเยโฮอาหาสกษัตริย์แห่งอิสราเอล อามาซิยาห์โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่ง
ยูดาห์ได้เริ่มครอบครองนั้น 2 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้น พระองค์มีพระชนมายุสี่สิบ
ห้าพรรษา และพระองค์ทรงครองในเยรูซาเล็มยี่สิบเก้าปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า
เยโฮอัลดานชาวเยรูซาเล็ม พออายุได้ยี่สิบห้าปี อามาซิยาห์ก็ขึ้นครองราชบัลลังก์แห่งยูดาห์และ
เป็นกษัตริย์จนกระทั่งเขาอายุห้าสิบสี่ เราไม่ทราบอะไรเพิ่มเติมเกี่ยวกับมารดาของเขาซึ่งถูก
หมายเหตุตรงนี้เป็นนางเยโฮอัลดาน

2 พกษ 14:3-4 การครองราชย์ของเขาจึงถูกพรรณนาจากมุมมองของพระเจ้า และ
พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่ยังไม่เหมือนกับดาวิด
บรรพบุรุษของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำตามทุกสิ่งที่โยอาชราชบิดาของพระองค์ได้ทรง
กระทำ 4 แต่ว่าปูชนียสถานสูงนั้นยังมิได้ทรงรื้อเสีย ประชาชนยังคงถวายสัตวบูชาและเผา
เครื่องหอมบนปูชนียสถานสูงเหล่านั้น ต้องขอชมกษัตริย์องค์นี้ที่เขาทำสิ่งที่ถูกต้องต่อพระ
พักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า แม้ไม่ถึงระดับของดาวิดบรรพบุรุษของเขาก็ตาม แต่ข้อเสียของเขาก็คือ
ว่า อามาซิยาห์ยอมให้ปูชนียสถานสูงเหล่านั้นคงอยู่ต่อไปในยูดาห์ซึ่งขัดกับพระราชบัญญัติของ
โมเสส ด้วยเหตุนี้ เหล่าสามีญชนจึงถวายเครื่องสัตวบูชาและเผาเครื่องหอมบนสถานที่เหล่านั้น
แทนที่จะเป็นที่พระวิหารตามที่บัญญัติไว้ ดูหมายเหตุสำหรับ 1 พงศกษัตริย์ 12:3 ที่น่าสนใจมาก
ขึ้นไปอีกคือคำที่แปลว่า ถูกต้อง (ยาซาร์) มันไม่ใช่คำที่ถูกใช้เพื่อหมายถึง *ชอบธรรม* ในฐานะ
หลักการหนึ่ง (ชาคคิค) แต่สื่อความหมายเรื่องการทำสิ่งที่ถูกต้องในทางปฏิบัติ อามาซิยาห์ทำสิ่ง
ที่ถูกต้องในทางปฏิบัติ แต่เห็นได้ชัดว่าความชอบธรรมมิใช่หลักการที่ชี้นำชีวิตของเขา
พงศาวดารเกี่ยวกับเขาใน 2 พงศาวดาร 25:2 กล่าวว่า “พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสาย
พระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่มิใช่ด้วยพระทัยที่เพียบพร้อม”

2 พกษ 14:5-7 ด้วยเหตุนี้ อามาซิยาห์จึงหาโอกาสแก้แค้นเหล่าศัตรูของเขา และอยู่มาเมื่อราชอาณาจักรอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์อย่างมั่นคงแล้ว พระองค์ก็ทรงประหารชีวิตข้าราชการของพระองค์ผู้ที่มักษัตริย์คือพระราชบิดาของพระองค์เสีย บิดาของเขา โยอาช (กษัตริย์แห่งยูดาห์) ได้ฆ่าเศคาริยาห์โทษฐานที่เทศนาต่อว่าความบาปของเขา (2 พงสาวดาร 24:20-22) เพื่อเป็นการเอาคืน โยอาชในกาลอันเหมาะสมจึงถูกฆ่าตายโดยเหล่าข้าราชการของเขาเอง (2 พงสาวดาร 24:25-27) พอสถาปนาตนเองขึ้นเป็นกษัตริย์ อามาซิยาห์จึงฆ่าคนเหล่านั้นที่ได้ฆ่าบิดาของตน เขาอาจทำเช่นนี้โดยผ่านกระบวนการทางศาล แต่มันก็แสดงให้เห็นภาพของวงจรอุบาทว์ของการแก้แค้น

อย่างไรก็ตาม 6 พระองค์มิได้ทรงประหารชีวิตลูกหลานของเหล่าฆาตกรนั้น ตามซึ่งได้บันทึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสส ที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาว่า "อย่าให้บิดาต้องรับโทษถึงตายแทนบุตรของตน หรือให้บุตรต้องรับโทษถึงตายแทนบิดาของตน ให้ทุกคนรับโทษถึงตายเนื่องด้วยบาปของตนเอง" ที่ถูกยกคำพูดมาตรงนี้คือ พระราชบัญญัติ 24:16 ต้องขอชมเขาที่อามาซิยาห์พยายามปฏิบัติตามพระวณะของพระเจ้าในการจัดการกับผู้ที่มีความผิดและครอบครัวของพวกเขา

มีบันทึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสำเร็จต่างๆของอามาซิยาห์ 7 พระองค์ทรงประหารชีวิตคนเอโดมหนึ่งหมื่นคนในหุบเขาเกลีอ และยึดเมืองเส-ลาด้วยการสงคราม และเรียกเมืองนั้นว่าโยกเชเอล ซึ่งเป็นชื่อมาถึงทุกวันนี้ หุบเขาเกลีออาจเป็นปลายด้านทิศใต้ของทะเลตาย แนนทีเดียมีแหล่งเกลืออยู่ที่นั่นหลายแหล่งจนทุกวันนี้ ที่นั่นเขาเอาชนะเอโดมซึ่งอาศัยอยู่ติดกับพื้นที่นั้น และฆ่าทหารของพวกเขาไปหนึ่งหมื่นคน สถานที่ๆถูกหมายเหตุว่าเป็น เมืองเสลาถูกเชื่อกันว่าเป็นชื่อสมัยโบราณของเปตราแห่งเปโตรอา รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสู้รบครั้งนี้ถูกพบใน 2 พงสาวดาร 25:5-16

2 พกษ 14:8 ในการระดมพลเพื่อต่อสู้กับเอโดม อามาซิยาห์ได้ว่าจ้างทหาร 100,000 คนจากอิสราเอลให้มาช่วยเขา อย่างไรก็ตาม เพราะเขาจัดหากคนเช่นนั้นอย่างลวกๆ เขา

จึงช่วยทำให้เกิดความเป็นปฏิปักษ์กับอาณาจักรฝ่ายเหนือ เพราะได้ชัยชนะอย่างท่วมท้นในทศิได้ แล้ว อามาซียาห์จึงทรงใช้ผู้สื่อสารไปหาเยโฮอาชโอรสของเยโฮอาหาสโอรสของเยชูษัตรีย์แห่งอิสราเอลทูลว่า "มาเถิด ขอให้เราเผชิญหน้ากัน" ด้วยถ้อยคำมากมาย อามาซียาห์ทำเยโฮอาชแห่งอิสราเอลให้มารบกัน

2 พกษ 14:9-10 จากนั้นเยโฮอาชก็ตอบกลับด้วยเรื่องอุปมาเชิงเหน็บแนม และเยโฮอาชษัตรีย์แห่งอิสราเอลทรงส่งข่าวไปยังอามาซียาห์ษัตรีย์แห่งยูดาห์ว่า "ต้นผักหนามบนภูเขาเลบานอนส่งข่าวไปหาต้นสนสีดาร์บนภูเขาเลบานอนว่า 'จงยกบุตรสาวของเจ้าให้เป็นภรรยาบุตรชายของเรา' และสัตว์ป่าทุ่งตัวหนึ่งแห่งเลบานอนผ่านมา และย่ำต้นผักหนามลงเสียผ่านทางเรื่องอุปมาของคุณ เยโฮอาชจึงเปรียบอามาซียาห์ว่าเป็นเหมือนกับต้นผักหนามที่นำราคาญาติหนึ่งซึ่งสุดท้ายแล้วจะถูกเหยียบย่ำโดยสัตว์ที่เดินผ่านมา

เกรงว่าอามาซียาห์จะไม่เข้าใจ เยโฮอาชจึงกล่าวชัดเจนแก่เขา **10** จริงอยู่ ท่านได้โจมตีเอโดม และพระทัยของท่านก็ทำให้ท่านผยองขึ้น จงพอใจในสง่าราศีของท่านเถิด และอยู่กับบ้าน เพราะไหนท่านจึงเข้าใจตนเองให้ต่อสู้และรับอันตราย อันจะ让您ล้มลง ทั้งท่านและยูดาห์ด้วย" เยโฮอาชเตือนความจำอามาซียาห์ว่าเขายกตัวขึ้นอย่างเย่อหยิ่งเพราะชัยชนะของเขาเหนือเอโดม อย่างไรก็ตาม เขาไม่น่าจะมาหาเรื่องต่อสู้กับเพื่อนบ้านของเขาที่อยู่ทางเหนือซึ่งมีขนาดใหญ่โตกว่าเยอะ

2 พกษ 14:11-14 แต่อามาซียาห์หาทรงฟังไม่ เยโฮอาชษัตรีย์แห่งอิสราเอลจึงขึ้นไป และพระองค์กับอามาซียาห์ษัตรีย์แห่งยูดาห์ก็เผชิญหน้ากันที่เบธเซเมชซึ่งเป็นของยูดาห์ เบธเซเมชเป็นสถานที่ที่หีบแห่งพันธสัญญาที่ถูกขโมยไปถูกส่งกลับคืนมาหลังจากมันอยู่ในฟิลิสเตีย ดู 1 ซามูเอล 6:9, 12

12 และยูดาห์ก็พ่ายแพ้อิสราเอล และทุกคนก็หนีกลับไปถิ่นที่ของตน **13** และเยโฮอาชษัตรีย์แห่งอิสราเอลก็จับอามาซียาห์ษัตรีย์แห่งยูดาห์โอรสของเยโฮอาชโอรสของอาหัสยาห์ได้ที่เมืองเบธเซเมช และได้เสด็จมายังเยรูซาเล็ม และทลายกำแพงเยรูซาเล็มลงเสียสี่ร้อยศอก

ตั้งแต่ประตูเอฟราอิมจนถึงประตูมูม 14 และพระองค์ทรงริบทองคำและเงินทั้งหมด และเครื่องใช้ทั้งหมดที่พบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และในคลังของสำนักพระราชวัง พร้อมกับคนประกัน และพระองค์กลับไปยังสะมาเรีย

สิ่งที่หมายเหตุไว้ อาณาจักรฝ่ายเหนือทำให้ยูดาห์พ่ายแพ้อย่างราบคาบ นอกจากนี้เยโฮอาชยังทำลายส่วนสำคัญของกำแพงกรุงเยรูซาเล็มจากนั้นก็ปล้นสะดมพระวิหารด้วย อย่างไรก็ตามบันทึกใน 2 พงสวดาร 25:14-15 หมายเหตุถึงการที่อามาซียาห์ก็มกราบลงต่อบรรดารูปเคารพแห่งเอโดมอันทำให้พระพิโรธของพระเจ้าพุ่งขึ้นต่อเขา บทบรรยายตรงนี้จึงกล่าวชัดเจนว่าเป็นเหตุที่ว่าทำไมพระเจ้าถึงทรงยอมให้อามาซียาห์พ่ายแพ้อย่างน่าเวทนาขนาดนั้น

2 พกษ 14:15-16 บทบรรยายตรงนี้เปลี่ยนไปกล่าวถึงอาณาจักรฝ่ายเหนืออย่างสั้นๆ อีกครั้ง ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮอาช ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ ทั้งยุทธพลั้งของพระองค์ และที่พระองค์ทรงสู้รบกับอามาซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์อย่างไรมัน มีได้บันทึกไว้ในหนังสือพงสวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ 16 และเยโฮอาชทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ในสะมาเรียกับบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล และเยโรโบอัมโอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์ นี่สอดคล้องกับบันทึกใน 1 พงศ์กษัตริย์ 13:12-13

2 พกษ 14:17-20 คราวนี้บันทึกตรงนี้ก็วกกลับชั่วคราวมาหาอาณาจักรฝ่ายใต้คือ ยูดาห์ อามาซียาห์โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงพระชนม์อยู่สิบห้าปี หลังจากสวรรคตของเยโฮอาชโอรสของเยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอล 18 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอามาซียาห์ มีได้บันทึกไว้ในหนังสือพงสวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ หนังสือพงสวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์อาจหมายถึงหนังสือเล่มอื่นๆที่ไม่ใช่หนังสือ 1 และ 2 พงสวดารของพระคัมภีร์

อามาซียาห์ได้เริ่มต้นครองราชย์โดยการฆ่าคนเหล่านั้นที่ได้ฆ่าบิดาของตน ดูเหมือนว่าในที่สุดมันก็ย้อนกลับมาทำร้ายตัวเขาเอง 19 และเขาได้ร่วมกันกบฏต่อพระองค์ในเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงหนีไปยังลาคีซ แต่เขาใช้คนไปตามพระองค์ที่ลาคีซ และประหารชีวิตพระองค์

เสียชีวิตนั้น 20 และเขานำพระศพบรรพบุรุษมา และฝังไว้ในเยรูซาเล็มอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด บันทึกใน 2 พงศาวดาร 25:27 บ่งบอกว่าจุดจบของอามาซิยาห์เชื่อมโยกับการที่เขาหัน ไปเสียจากการติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้า ลาคีซเป็นเมืองหนึ่งที่มีป้อมสมัยโบราณ ซึ่งอยู่ทางทิศใต้และทางทิศตะวันตกของเยรูซาเล็ม แม่น้ำนี้เพื่อเอาชีวิตรอด อามาซิยาห์ก็พบจุดจบที่นั่น

2 พกษ 14:21-22 และประชาชนทั้งดินแห่งยูดาห์ก็ตั้งอาชาริยาห์ ผู้ซึ่งมีพระชนมายุสิบหกพรรษา ให้เป็นกษัตริย์แทนอามาซิยาห์พระราชบิดาของพระองค์ 22 พระองค์ทรงสร้างเมืองเอลัทและให้กลับขึ้นแก่ยูดาห์ หลังจากที่กษัตริย์ทรงล่วงกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ เช่นเดียวกับที่เป็นในหนังสือ 2 พงศกษัตริย์ รัชกาลของกษัตริย์องค์ต่อไปถูกสรุปย่ออย่างสั้นๆจากนั้นจุดสนใจก็เปลี่ยนไปที่อีกอาณาจักร มันเป็นแบบนั้นตรงนี้ อาชาริยาห์ถูกเรียกว่าอูสซียาห์ในบทถัดไปเช่นเดียวกับใน 2 พงศาวดาร 26 เมืองเอลัทเป็นเมืองท่าที่อยู่ตรงส่วนปลายด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของทะเลแดง ปัจจุบันมันเป็นที่ยูจักในชื่อเอลัท

2 พกษ 14:23-24 จุดสนใจวกกลับไปหาอาณาจักรฝ่ายเหนือคือ อิสราเอล ในปีที่สิบห้าแห่งรัชกาลอามาซิยาห์โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโรโบอัมโอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้เริ่มครอบครองในสะมาเรีย และทรงครอบครองอยู่สี่สิบเอ็ดปี 24 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงพรากจากบาปทั้งสิ้นของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป ดังที่หมายเหตุไว้ใน 14:15-16 เยโรโบอัมที่สองสืบราชบัลลังก์ต่อจากบิดาของตน อย่างไรก็ตาม เขาก็เป็นเหมือนเหล่าบรรพบุรุษของเขาที่ดำเนินต่อไปในบาปเหล่านั้นของเยโรโบอัม นั่นคือ รูปปลุกวัวทองคำทั้งสองนั้นในเมืองดานและเมืองเบธเอล

2 พกษ 14:25 รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับรัชกาลของเยโรโบอัมที่สองจึงถูกหมายเหตุไว้ พระองค์ทรงตีเอาดินแดนอิสราเอลคืนมาตั้งแต่ทางเข้าเมืองฮามัทไกลไปจนถึง

ทะเลแห่งที่ราบ ตามพระวาทะของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ซึ่งพระองค์ตรัสโดยผู้รับใช้ของพระองค์คือโยนาห์ ผู้เป็นบุตรชายอามิทัย ผู้พยากรณ์ผู้มาจากกัธเฮเฟอร์

เมืองฮามัทอยู่ตรงพรมแดนด้านทิศเหนือของอิสราเอล ทะเลแห่งที่ราบเป็นอีกชื่อหนึ่งของทะเลตายซึ่งแม่น้ำจอร์แดนไหลเข้าไปในนั้น ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่า เยโรโบอัมที่สอง เป็นผู้ปกครองที่เก่งกาจซึ่งตีดินแดนหลายส่วนของอิสราเอลคืนมาได้ ที่น่าสนใจเป็นพิเศษคือการเอ่ยถึงผู้พยากรณ์โยนาห์ คำพยากรณ์ที่เจาะจงเรื่องนี้ไม่ได้ถูกหมายเหตุไว้ตรงนี้และไม่มีในหนังสือโยนาห์ด้วย อย่างไรก็ตาม นี่เป็นครั้งแรกในพระคัมภีร์ที่โยนาห์ถูกกล่าวถึง อันที่จริงนี่เป็นครั้งแรกที่มีการเอ่ยถึงผู้พยากรณ์ที่เขียนหนังสือเล่มต่างๆ ในสมัยต่อมา (ไม่รวมซามูเอล)

2 พกษ 14:26-27 เพราะพระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรเห็นว่า ความทุกข์ใจของอิสราเอลนั้นขมขื่นนัก เพราะไม่มีใครยังอยู่หรือเหลืออยู่ และไม่มีผู้ใดช่วยอิสราเอล 27 พระเยโฮวาห์มิได้ตรัสว่าจะทรงลบนามอิสราเอลเสียจากใต้ฟ้าสวรรค์ แต่พระองค์ทรงช่วยเขาโดยพระหัตถ์ของเยโรโบอัมโอรสของโยอาซ ความเมตตาอันอ่อนโยนของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์ถูกเผยให้เห็นอีกครั้ง เพราะสภาพที่กลับสัต์ย์ของพวกเขา พระเจ้าจึงทรงยอมให้คนซีเรียตีสอนคนอิสราเอล ถึงกระนั้น พระเจ้าในความเมตตาและความกรุณาของพระองค์ก็ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณาต่อประชาชนของพระองค์ แม้เยโรโบอัมไม่ใช่คนที่ดำเนินตามแบบพระเจ้า มันก็บอกเป็นนัยว่าคนที่เหลือในประชาชาตินั้น ไม่ได้มีใจชั่วเหมือนเขาด้วย

พระเจ้าจึงทรงยอมให้แม้แต่กษัตริย์อย่างเยโรโบอัมที่สองช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นจากการบีบบังคับที่พวกเขาทนเอา แม้พระเจ้าได้ทรงตีสอนพวกเขา ความเมตตาอันอ่อนโยนของพระองค์ก็ยังคงอยู่ นอกจากนี้ พระเจ้าทรงรักษาคำตรัสของพระองค์ พระองค์ได้ทรงสัญญากับเหล่าอัครบิดาแห่งอิสราเอลแล้วซ้ำอีกว่าพระองค์จะทรงทำให้พันธสัญญาของพระองค์ที่ทรงกระทำไว้กับพวกเขาสำเร็จในการพิทักษ์รักษาประชาชาติอิสราเอลไว้เสมอไป พระเจ้าย่อมทรงรักษาคำตรัสของพระองค์

2 พกษ 14:28-29 รัชกาลของเยโรโบอัมที่สองจึงถูกสรุปล ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโรโบอัม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลั้งของพระองค์ พระองค์ผู้รับอย่างไร และเรื่องซึ่งพระองค์ทรงดีเอาดามัสกัสและฮามัทคีนแกอิสราเอล ซึ่งได้เคยเป็นของยูดาห์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ 29 และเยโรโบอัมทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ คือบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล และเศคาริยาห์โอรสของพระองค์ขึ้นครองแทนพระองค์ ในช่วงรัชสมัยของเยโรโบอัมที่สอง แม้แต่ดามัสกัสก็ตกอยู่ใต้บังคับของอิสราเอลเหมือนกับที่เคยเป็นในสมัยของดาวิด อีกครั้งที่หนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลเป็นหนังสือประวัติศาสตร์ที่ไม่ได้รับการดูแลซึ่งสูญหายไปแล้ว หลังจากเขาสิ้นชีวิต บุตรชายของเยโรโบอัมที่สองนั่นคือ เศคาริยาห์ก็ขึ้นครองราชบัลลังก์แห่งอิสราเอล

ภาพรวมของ 2 พงศ์กษัตริย์ 15: บทที่สิบห้าของ 2 พงศ์กษัตริย์กล่าวถึงรัชสมัยของกษัตริย์สององค์แห่งยูดาห์และกษัตริย์ห้าองค์แห่งอิสราเอล

2 พกษ 15:1-4 บทนี้เริ่มต้นด้วยการพุ่งเป้าไปที่ยูดาห์ ในปีที่ยี่สิบเจ็ดแห่งรัชกาลเยโรโบอัมกษัตริย์แห่งอิสราเอล อาจารย์ยาห์โอรสของอามาซียากษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง

2 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้น พระองค์ทรงมีพระชนมายุสิบหกพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มห้าสิบสองปี พระมารดามีพระนามว่าเยโคเลียห์ชาวเยรูซาเล็ม อาจารย์ยาห์ที่ว่านี้เป็นคนเดียวกับอูสซียาห์ที่ถูกพรรณนาถึงอย่างละเอียดมากกว่าใน 2 พงศาวดาร 26

ในมุมมองที่กว้างกว่าตามที่ถูกพบใน 2 พงศาวดาร อูสซียาห์ 3 ได้ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งอามาซียาห์ราชบิดาของพระองค์ทรงกระทำ

4 ถึงกระนั้นปุชเนียสถานสูงก็ยังมีได้ถูกกำจัดเสีย ประชาชนยังถวายเป็นบูชาและเผาเครื่องหอมบนปุชเนียสถานสูงเหล่านั้น อาซาริยาห์ (อุสซียาห์) ก็เหมือนกับกษัตริย์องค์อื่นๆแห่งยูดาห์ที่ไม่เคยยับยั้งการถวายเป็นบูชาบนปุชเนียสถานสูงต่างๆอย่างมั่งง่ายและไม่เลือกซึ่งเป็นรากเหง้าของการนับถือรูปเคารพที่หนักกว่าเดิม

2 พกษ 15:5 นำเศร่าที่ว่าพระเยโฮวาห์ทรงลงทัณฑ์กษัตริย์ กษัตริย์จึงทรงเป็นโรคเรื้อนจนถึงวันสิ้นพระชนม์ และทรงประทับในวังต่างหาก และโยชามโอรสของกษัตริย์ควบคุมสำนักพระราชวัง และทรงวินิจฉัยประชาชนแห่งแผ่นดิน 2 พงสาวดาร 26:16-21 นำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับความบาปของอุสซียาห์ซึ่งถูกกระตุ้นด้วยความเยอหยิ่ง พระเจ้าจึงทรงเตือนเขาด้วยโรคเรื้อน คำที่แปลว่า ต่างหาก (อพซุวซ์) มีความหมายว่าเรือนที่ 'แยกออกจากหาก' โยชามบุตรของเขาจึงดูแลรายละเอียดด้านการบริหารบ้างเมืองต่างๆแทนเขา

2 พกษ 15:6-7 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาซาริยาห์ และบรรดาลิงซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงสาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ 7 และอาซาริยาห์ทรงล่องหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และโยชามโอรสของพระองค์ขึ้นครองแทนพระองค์ พออาซาริยาห์ (อุสซียาห์) สิ้นชีวิต โยชามบุตรของเขาก็ขึ้นครองราชบัลลังก์แห่งยูดาห์

2 พกษ 15:8-9 คราวนี้จุดสนใจเปลี่ยนกลับไปยังอาณาจักรฝ่ายเหนือคืออิสราเอล ในปีที่สามสิบแปดแห่งรัชกาลอาซาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เศคาริยาห์โอรสของเยโรโบอัมขึ้นครองเหนืออิสราเอลในสมาริยาหกเดือน 9 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ดังที่บรรพบุรุษของพระองค์ทรงกระทำ พระองค์มิได้ทรงพราดจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป รัชกาลของกษัตริย์องค์ถัดไปนี้ของอิสราเอลอยู่ได้ไม่นานซึ่งแสดงแบบอย่างหลักการของสุภาษิต 28:2 ซึ่งไปคู่ได้ นอกจากนี้ เขายังดำเนินต่อไปในการนับถือรูปเคารพซึ่งถูกเริ่มต้นโดยเยโรโบอัมเมื่อหลายปีก่อนหน้านั้น

2 พกษ 15:10-12 ชัลลุมบุตรชายยาเบชพร้อมกันคิดกบฏต่อพระองค์ และล้มพระองค์ เสียต่อหน้าประชาชน และประหารพระองค์เสีย และขึ้นครองแทนพระองค์ 11 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเศคาริยาห์ ดูเถิด ได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล ระยะเวลาการครองราชย์ของเศคาริยาห์นั้นสั้นเพราะชัลลุมไม่เพียงร่วมกันคิดกบฏเพื่อต่อสู้อาเท่านั่น แต่ยังมีเขาด้วย 12 เหตุการณ์นี้เป็นไปตามพระดำรัสที่พระเยโฮวาห์ตรัสแก่เยชูว่า "บุตรชายของเจ้าจะนั่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอลถึงชั่วอายุที่สี่" และเป็นไปอย่างนั้นแหละ ดังที่พระเจ้าได้ตรัสไว้แก่เยชู ลูกหลานของเขาสี่ชั่วอายุคนสืบราชวงศ์ของเขา ที่สำคัญยิ่งกว่าก็คือ วลีสุดท้ายที่ว่า "และเป็นไปอย่างนั้นแหละ" พระวจนะของพระเจ้าเป็นไปตามที่ตรัสไว้เสมอ เยชูถูกสังขญาแล้วว่าจะมีลูกหลานครองราชบัลลังก์ถึงสี่ชั่วอายุคน มันเป็นไปตามนั้นจริงๆ

2 พกษ 15:13-15 อย่างไรก็ตาม สิ่งต่างๆก็เริ่มเลวร้ายยิ่งกว่าเดิมในสะมาเรีย เมืองหลวงของอิสราเอล ชัลลุมบุตรชายยาเบชได้เริ่มครอบครองในปีที่สามสิบเก้าแห่งรัชกาลอูสซียาห์กษัตริย์ของยูดาห์ และท่านครองในสะมาเรียเวลาหนึ่งเดือนเต็ม 14 แล้วเมนาเชมบุตรชายกาดีได้ขึ้นมาจากเมืองทิรซาห์และมายังสะมาเรีย และท่านก็ล้มชัลลุมบุตรชายยาเบชเสียที่ในสะมาเรีย และประหารชีวิตท่านเสีย และได้ขึ้นครอบครองแทนท่าน ความไร้เสถียรภาพและความโกลาหลซึ่งเป็นผลมาจากความอธรรมกำลังสำแดงตัวมันเองออกมาแล้วในอิสราเอล หลักการของสุภาษิต 28:2 ดำเนินต่อไป ชัลลุมครองราชย์ได้เป็นเวลาทั้งสิ้นหนึ่งเดือน

15 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของชัลลุม และการร่วมกันคิดกบฏที่ท่านได้กระทำ ดูเถิด ได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล แม้รายละเอียดอื่น ๆ มิได้ถูกให้ไว้ เห็นได้ชัดว่าการร่วมกันคิดกบฏของชัลลุมหมายถึงการประทุพติทรยศของเขาในการฆ่าเศคาริยาห์ กษัตริย์ผู้ครองราชย์ก่อนหน้าเขา

2 พกษ 15:16-18 ในคราวนั้นเมนาเชมเข้าปล้นทิฟสาห์และบรรดาผู้ที่อยู่ในเมืองนั้น และดินแดนของเมืองนั้นตั้งแต่ทิรซาห์ไป เพราะเขามีได้เปิดให้แก่ท่าน ท่านจึงโจมตีเมืองนั้น และท่านได้ผ่าท้องหญิงมีครรภ์ในเมืองนั้นเสียทุกคน ที่ตั้งของเมืองทิฟสาห์ไม่ปรากฏชัดเจน

อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่ามันอยู่ตรงพรมแดนติดกับซีเรีย ถึงอย่างไรแล้ว เมนาเฮมด้วยความปา
เถื่อนก็ฆ่าชาวเมืองนั้นเสีย รวมถึงหญิงมีครรภ์ทั้งหลายที่เขาพาห้องออกด้วย

17 ในปีที่สามสิบเก้าแห่งรัชกาลอาซิริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เมนาเฮมบุตรชายกาดีได้
เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล และพระองค์ทรงครอบครองในสามสิบปี 18 และพระองค์
ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ปราศจากบาปทั้งหลาย
ของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทตลอดรัชสมัยของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอล
ทำบาป เหมือนที่เหล่าบรรพบุรุษของเขาได้กระทำ เมนาเฮมดำเนินต่อไปในสิ่งน่าสะอิดสะเอียน
ระดับชาติของการกราบไหว้รูปปลุกวัวทองคำซึ่งถูกเริ่มขึ้นโดยเยโรโบอัม ความบาปฝ่ายวิญญาณ
(การนับถือรูปเคารพ) เปิดทางให้แก่สิ่งน่าสะอิดสะเอียนอื่นๆ เช่น ความปาเถื่อนที่กระทำโดยเม
นาเฮมที่เมืองทิฟสาห์ รัชกาลของเมนาเฮมกินเวลาสิบปี

2 พกษ 15:19-20 อย่างไรก็ตามพระเจ้ามิได้ทรงปล่อยกษัตริย์ผู้ชั่วร้ายของคัมโปให้
ลอยนวล ปลุกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกขึ้นมาต่อสู้แผ่นดินนั้น และเมนาเฮมได้ถวายเงินหนึ่งพัน
ตะลันต์แก่ปูล เพื่อจะให้ปูลช่วยให้พระองค์ยึดพระราชอาณาจักรไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ได้
20 เมนาเฮมได้เร่งรัดเอาเงินนั้นมาจากอิสราเอล คือจากคนมั่งมีทุกคน เงินคนละห้าสิบเชเชล
เพื่อถวายแก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย กษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงยกทัพกลับ และมีได้ทรงยับยั้งอยู่ใน
แผ่นดินนั้น

พระเจ้าทรงอนุญาตและอาจถึงกับทรงใช้คนอัสซีเรียมาเพื่อโจมตีคนอิสราเอล ดังนั้นเม
นาเฮมจึงคิดสินบนปลุกษัตริย์แห่งอัสซีเรียหนึ่งพันตะลันต์เพื่อให้ฝ่ายหลังยกทัพกลับไป
ข้อความศักดิ์สิทธิ์นี้หมายความว่าเขาทำเช่นนี้เพื่อ “ยึดพระราชอาณาจักรไว้ในพระหัตถ์ของ
พระองค์” เห็นได้ชัดว่าการครอบครองของเมนาเฮมนั้นไม่เข้มแข็ง เขายึดราชบัลลังก์มาได้โดย
การทรยศและอาณาจักรนั้นจึงไม่มีเสถียรภาพ เห็นได้ชัดว่า เมนาเฮมหวังว่าโดยการสินบน
คนอัสซีเรียแล้วการครองราชย์ของตนจะยาวนานมากขึ้น เขาจึงเร่งรัดเงินจากบรรดาคนมั่งมีแห่ง
อาณาจักรของเขา

กล่าวได้ยากว่าเงินหนึ่งพันตะลันต์ในสมัยนั้นจะเท่ากับเงินเท่าไรในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม หนึ่งตะลันต์อาจมากถึงหนึ่งร้อยปอนด์น้ำหนักของอังกฤษ ดังนั้นหนึ่งพันตะลันต์จึงเป็นเงินปริมาณมหาศาลมากๆ หลังจากได้รับสินบนแล้ว ปุลงษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงยกทัพกลับไป

น่าสนใจที่นี่เป็นการกล่าวถึงจักรวรรดิอัสซีเรียเป็นครั้งแรกในพระคัมภีร์ อัสซีเรียเป็นจักรวรรดิหนึ่งซึ่งขึ้นเรื่องอำนาจระหว่างศตวรรษที่เก้าและศตวรรษที่เจ็ดก่อนพระคริสต์ เขตแดนของมันอย่างน้อยในตอนแรกคงเท่ากับประเทศอิรักในปัจจุบัน คนอัสซีเรียตลอดหลายศตวรรษจะครองดินแดนตะวันออกกลางในฐานะ ‘มหาอำนาจ’ โดยครอบครองจากนี้ะเวห์เป็นหลัก

2 พกษ 15:21-22 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเมนาšem และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ 22 และเมนาšemก็ล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเปคาหิยาห์โอรสก็ขึ้นครองแทนพระองค์ ดังนั้นรัชกาลของเมนาšemจึงสิ้นสุดลง โดยมีเปคาหิยาห์บุตรของเขาครองราชย์ต่อจากเขา

2 พกษ 15:23-24 ในปีที่ทำสิบแห่งรัชกาลอาชาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เปคาหิยาห์โอรสของเมนาšemได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรีย และพระองค์ทรงครอบครองสองปี 24 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงปราศจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป รัชกาลของเปคาหิยาห์อยู่ได้ไม่นาน รายละเอียดเกี่ยวกับจุดจบของเขาจะถูกทำให้ไว้โดยตรง เช่นเดียวกับเหล่ากษัตริย์องค์ก่อนหน้าเขาในอาณาจักรฝ่ายเหนือ เปคาหิยาห์สานต่อรูปเคารพที่น่าสะอิดสะเอียนนั่นคือ รูปลูกวัวทองคำแห่งเมืองเบธเอลและเมืองดานซึ่งเริ่มต้นโดยเยโรโบอัม

2 พกษ 15:25-26 แต่เปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ แม่ทัพของพระองค์ ได้ร่วมกันคิดกบฏต่อพระองค์ และได้ประหารพระองค์เสียในสะมาเรีย ในพระราชวังแห่งราชสำนัก กับอารโกบและอารีเอห์ และมีคนกิเลอาดห้าสิบคนร่วมกับท่าน ท่านได้สังหารพระองค์ และได้ขึ้นครอบ

ครองแทนพระองค์ หลักการและความสัตย์สุจริตมีค่าน้อยมากในอาณาจักรฝ่ายเหนือ ดังนั้น
หนึ่งในข้าราชการของเปคาหิยาห์จึงร่วมกันคิดกบฏต่อเขา ข้าเขาในพระราชวังของเขาเลย และ
ยีคราชบัลลังก์ ผู้ครอบครองคนใหม่ที่เยอห์ยั้งนี้คือ เปคาห์ รัชกาลของเปคาหิยาห์จึงถูกสรุ่ยย่อ
26 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเปคาหิยาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ ดูเถิด มีบันทึก
ไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล

2 พกษ 15:27-28 นำเสรีที่ว่ารัชกาลของเปคาห์ไม่แตกต่างมากนักจากบรรดา
กษัตริย์ที่ครองราชย์ก่อนเขา ในปีที่ทำสิบสองแห่งรัชกาลอาซาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เปคาห์
บุตรชายเรมาลียาห์ได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรีย และทรงครอบครองยี่สิบปี
28 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรง
พราดจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป
แม้ครอบครองนานยี่สิบปี เปคาห์ก็สานต่อการนับถือรูปเคารพอันเป็นลักษณะเฉพาะตัวของ
อาณาจักรฝ่ายเหนือในรูปลูกวัวทองคำทั้งสองนั้น

2 พกษ 15:29 ในรัชกาลของเปคาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล ทิกลัทปีเลเซอร์กษัตริย์
แห่งอัสซีเรียได้ยกมาและยึดเมืองอियो น อาเบลเบธมาอาคาห์ ยาโนอาห์ คาเดช ฮาโซร์ กิเลอาด กา
ลิลี แผ่นดินนี้ฟทาตีทั้งหมด และกวาดต้อนประชาชนเป็นเชลยไปยังอัสซีเรีย

ในช่วงรัชสมัยของเปคาห์ ผู้ครอบครองชาวอัสซีเรียคนถัดมาซึ่งอยู่ทางทิศเหนือและทิศ
ตะวันออก นั่นคือ ทิกลัทปีเลเซอร์ เริ่มต้นแผ่ขยายจักรวรรดิของตน เขาเริ่มเคลื่อนทัพลงได้จาก
ซีเรียและเลบานอนเข้าไปในอิสราเอลตอนเหนือ เขาจึงยึดพื้นที่หลายส่วนทางตอนเหนือของ
อิสราเอลไว้ได้โดยรวมถึงแผ่นดินนี้ฟทาตี แคว้นกาลิลี และกิเลอาดที่อยู่ทางทิศตะวันออก การ
เริ่มต้นของการกวาดต้อนไปยังอัสซีเรียกำลังมาแล้ว การกระจัดกระจายไปของคนอิสราเอลซึ่ง
ถูกพยากรณ์ไว้มานานแล้วเพราะการละทิ้งความจริงกำลังจะเริ่มขึ้น ดู เลวีนิติ 26:32 และพระ
ราชบัญญัติ 28:58 แม้การกวาดต้อนไปยังอัสซีเรียของอาณาจักรฝ่ายเหนืออย่างเต็มรูปแบบยัง
ห่างออกไปอีกประมาณสิบเจ็ดปี เค้าโครงของมันก็เริ่มแสดงให้เห็นลงแล้ว

2 พกษ 15:30-31 แล้วโฮเซยาบุตรชายเอลาห์ได้ร่วมกันคิดกบฏต่อเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ และล้มพระองค์ลง และประหารพระองค์เสีย และขึ้นครองแทนพระองค์ในปีที่ยี่สิบแห่งรัชกาลโยธามโอรสของอูสซียาห์ 31 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเปคาห์ และบรรดาสິงซึ่งพระองค์ทรงกระทำ ดูเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล เปคาห์ได้ขึ้นเรื่องอำนาจโดยการร่วมกันคิดกบฏแบบทรยศ เขาจะล้มลงเพราะเหตุเดียวกันเมื่อผู้ได้บังคับบัญชาของเขา คือ โฮเซยานำการร่วมกันคิดกบฏต่อเขา ดังนั้นเปคาห์จึงเลื่อนหายไปในฐานะกษัตริย์อธรรมองค์หนึ่งแห่งอิสราเอล

2 พกษ 15:32-35 จุดสนใจของบทบรรยายศักดิ์สิทธิ์นี้วกกลับไปยังอาณาจักรฟายได้แล้วตอนนี้ ในปีที่สองแห่งรัชกาลเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล โยธามโอรสของอูสซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง 33 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสิบหกปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าเยรูซาบุตรสาวของศาโดก หลังจากการเสียชีวิตของอูสซียาห์ที่กรุงเยรูซาเล็ม โยธามบุตรของเขาที่ขึ้นครองราชบัลลังก์

34 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงกระทำตามทุกสิ่งที่อูสซียาห์พระราชบิดาของพระองค์ทรงกระทำ 35 ถึงกระนั้นปุชนียสถานสูงก็ยังมีได้ถูกกำจัดเสีย ประชาชนยังถวายสัตวบูชาและเผาเครื่องหอมบนปุชนียสถานสูงนั้น พระองค์ทรงสร้างประตูบนของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ แม้ถูกหมายเหตุไว้อย่างย่อๆตรงนี้ โยธามก็เป็นหนึ่งในกษัตริย์ที่ชอบธรรมแห่งยูดาห์ 2 พงศาวดาร 27:6 หมายเหตุว่า “โยธามจึงทรงมีกำลังมากขึ้น เพราะพระองค์ทรงเตรียมทางทั้งหลายของพระองค์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์” ถึงกระนั้นเขาก็เหมือนบิดาของเขาที่ไม่กำจัดทั้งปุชนียสถานสูงเหล่านั้นไปเสียจากยูดาห์ เขาเป็นที่จดจำในเรื่องการบูรณะปฏิสังขรณ์พระวิหารและประตูหลักของมันด้วย

2 พกษ 15:36-38 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยชาม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ แน่ทีเดียว รายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆถูกบันทึกไว้เกี่ยวกับรัชกาลของโยชามใน 2 พงศาวดาร 27

37 ในกาลครั้งนั้นพระเยโฮวาห์ได้ทรงใช้เรซินกษัตริย์แห่งซีเรีย และเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ให้มาสู้กับยูดาห์ แม้อย่างไรก็ตามโยชามถือว่าเป็นกษัตริย์ที่ซบธรรมองค์หนึ่ง ประชาชาตินั้นก็กำลังเริ่มเสื่อมทรามเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ดู 2 พงศาวดาร 27:2 ช่วงเวลาหลายปีแห่งการอ้อมข้อมกำลังเริ่มตามทันพวกเขาแล้ว ดังนั้นพระเจ้าเองจึงทรงใช้เรซินกษัตริย์แห่งซีเรียและเปคาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอลให้มาต่อสู้กับอาณาจักรฝ่ายใต้ มันอยู่ในบริบทนี้เองที่คำพยากรณ์อันโดดเด่นของอิสยาห์ 7:1-17 เกิดขึ้น การรับใช้ของอิสยาห์กำลังจะเริ่มต้นในยูดาห์แล้วด้วย ดู อิสยาห์ 1:1

38 โยชามได้ทรงล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และได้ฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ และอาหัสโอรสของพระองค์ขึ้นครองครองแทน พอโยชามสิ้นชีวิต อาหัสบุตรของเขาก็ขึ้นครองราชบัลลังก์แห่งยูดาห์

ภาพรวมของ 2 พงศกษัตริย์ 16: บทถัดไปนี้ของ 2 พงศกษัตริย์ มุ่งเน้นจุดสนใจของมันอยู่ในยูดาห์และรัชกาลของอาหัสล้วนๆ ช่วงเวลาในบทนี้สอดคล้องกับอิสยาห์ 7

2 พกษ 16:1-2 ในปีที่สิบเจ็ดแห่งรัชกาลเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ อาหัสโอรสของโยชามกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง 2 อาหัสมีพระชนมายุยี่สิบพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครองราชย์ และพระองค์ทรงครองราชย์ในกรุงเยรูซาเล็มสิบหกปี และพระองค์มิได้ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ ดังดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำ จุดสนใจของบทนี้จะอยู่ที่อาหัส หนึ่งในกษัตริย์ที่ชั่วร้ายที่สุดของอาณาจักรฝ่ายใต้ เราควรหมายเหตุสรุปย่อรัชกาลของเขาที่ว่า “มิได้ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ ดังดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรง

กระทำ” แม้บรรดากษัตริย์ที่มาก่อนเขาได้ทำสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้า อาหัสก็ทำสิ่งที่ตรงกันข้าม

2 พกษ 16:3-4 กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ อาหัสดำเนินตามทางของกษัตริย์ทั้งหลายแห่งอิสราเอล และถวายโอรสของพระองค์ให้ลุยไฟ ตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไปจากเบื้องหน้าประชาชนอิสราเอล 4 และพระองค์ทรงถวายสัตว์บูชาและเผาเครื่องหอมบนปูชนียสถานสูง และในเนินสูง และได้ตั้งไม้สี่เหลี่ยมทุกต้น

วลีที่กล่าวถึงการที่เขาถวายบุตรของตนให้ลุยไฟหมายถึงการนำสะอิดสะเอียนนั้นของพระโมเสสที่เด็กๆถูกถวายเป็นเครื่องสักการบูชาแก่มัน หรืออย่างน้อยก็ลุยไฟอันร้อนแรงของรูปเคารพที่น่าเกลียดชังนี้ บุตรคนนี้อาจเป็นเฮเซคียาห์ ในเลวีนิติ 18:21 พระเจ้าได้ตรัสห้ามประชาชนของพระองค์อย่างเฉพาะเจาะจงมิให้ทำสิ่งที่อาหัสกระทำ เขาจึงทำตัวเองให้นำสะอิดสะเอียนในสายพระเนตรของพระเจ้า ขณะที่บรรดากษัตริย์ที่มาก่อนเขาได้ยอมให้ปูชนียสถานสูงเหล่านั้นคงอยู่ต่อไปทั่วแผ่นดินนั้น บัดนี้อาหัสก็ทำอย่างเดียวกัน อยากรู้ก็ตาม มันบอกเป็นนัยว่าการถวายสัตว์บูชาของเขาในสถานที่เหล่านั้นเป็นการถวายแต่รูปเคารพต่างๆ วลีที่ว่า “ได้ตั้งไม้สี่เหลี่ยมทุกต้น” เป็นสำนวนที่ใช้เรียกวิธีปฏิบัติต่างๆในการนับถือรูปเคารพของคนนับถือพระต่างดาว อาหัสไม่เพียงอนุญาตแต่ยังมีส่วนร่วมอย่างเปิดเผยในการปฏิบัติเช่นนั้นในยูดาห์

2 พกษ 16:5-6 แล้วเรชินกษัตริย์แห่งซีเรียและเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงยกขึ้นมาทำสงครามกับกรุงเยรูซาเล็ม และกษัตริย์ทั้งสองได้ล้อมอาหัสไว้ แต่ทรงเอาชนะยังไม่ได้ 6 คราวนั้นเรชินกษัตริย์แห่งซีเรียได้เข้ายึดเมืองเอลัทถิ่นให้ซีเรีย และทรงขับไล่พวกยิวเสียจากเอลัท และคนซีเรียมาที่เอลัท และอยู่ที่นี่จนทุกวันนี้ การรุกรานและการโจมตีที่มีต่อยูดาห์และเยรูซาเล็ม ณ เวลานี้เห็นได้ชัดว่าไม่ใช่เหตุบังเอิญ พระเจ้าทรงใช้ซีเรียและอิสราเอลเพื่อทดสอบยูดาห์เพราะความบาปของมัน ถึงกระนั้น กองกำลังพันธมิตรของเรชิน

และเปคาห์ก็ไม่อาจกำราบเยรูซาเล็มได้ คนซีเรียจึงเคลื่อนทัพต่อไปยังทีกัดและเอลัทเมืองท่าของทะเลแดงโดยยึดเมืองนั้นได้จากยูดาห์ ที่น่าสนใจก็คือคำว่า พวกยิว ปรากฏเป็นครั้งแรกในพระคัมภีร์ มันเจาะจงหมายถึงคนเหล่านั้นที่อยู่ในตระกูลยูดาห์ อีกครั้งที่มันอยู่ในบริบทนี้โดยตรงที่เหตุการณ์ในอิสยาห์ 7:1-16 เกิดขึ้น

2 พกษ 16:7-8 ขณะเดียวกัน อาหัสจึงทรงส่งผู้สื่อสารไปยังทีกัดทปีเลเซอร์ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียว่า "ข้าพเจ้าเป็นคนใช้ของท่าน และเป็นบุตรของท่าน ขอเชิญขึ้นมาช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งซีเรีย และจากมือของกษัตริย์แห่งอิสราเอล ผู้ซึ่งลุกขึ้นต่อสู้ข้าพเจ้า" เมื่อเผชิญกับการรุกรานและการล้อมกรุง โดยซีเรียและอิสราเอลที่ยกมาต่อสู้เยรูซาเล็ม อาหัสจึงเสนอตัวเองเป็นผู้รับใช้ต่อคนอัสซีเรียที่ทรงอำนาจ เขาขอทีกัดทปีเลเซอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียให้เข้าแทรกแซงทางทหารเพื่อช่วยเขาให้พ้น 8 อาหัสทรงนำเอาเงินและทองคำซึ่งมีอยู่ในพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ และในคลังสำนักพระราชวัง และส่งเป็นของกำนัลถวายแก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย นำเศร่าที่อาหัสปล้นคลังทรัพย์ของพระวิหารรวมถึงพระราชวังของตัวเอง เพื่อที่จะได้เงินไปติดสินบนคนอัสซีเรียเพื่อให้มาช่วยตน เราควรหมายเหตุไว้ว่าไม่มีการอธิษฐานหรือการขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าเหมือนที่เยโฮชาฟัทได้กระทำใน 2 พกษาวดาร 20 แน่นนอนว่าอาหัสได้หันหลังของตนให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าเสียแล้ว

2 พกษ 16:9 เมื่อเห็นโอกาสที่จะขยายจักรวรรดิของตน กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงฟังพระองค์ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงยกทัพขึ้นไปยังดามัสกัสและยึดได้ จับประชาชนเมืองนั้นไปเป็นเชลยยังเมืองคิร์ และทรงประหารเรซินเสียบ ในการโจมตีแบบรวดเร็วเฉียบพลัน คนอัสซีเรียเพิ่มซีเรียเข้ามาในอาณาจักรของตน นอกจากนี้ เรซินกษัตริย์แห่งซีเรียก็ถูกกำจัดทิ้งด้วย นั่นเป็นสิ่งที่ยิสยาห์ได้พยากรณ์ไว้อย่างชัดเจนในอิสยาห์ 7:7-9

2 พกษ 16:10-11 เมื่อกษัตริย์อาหัสเสด็จไปดามัสกัสเพื่อพบกับทีกัดทปีเลเซอร์ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงเห็นแทนบูชาที่ดามัสกัส และกษัตริย์อาหัสทรงส่งหุ่นแทนบูชาไปยังอูรียาห์ปุโรหิตพร้อมทั้งแบบแปลนตามลักษณะการสร้าง 11 และอูรียาห์ปุโรหิตก็ได้สร้างแทนบูชา

นั่นตามแบบทูลประการซึ่งกษัตริย์อาหัสได้ส่งมาจากดามัสกัส อูริยาห์ปุโรหิตจึงได้สร้างแท่นบูชาขึ้นก่อนที่กษัตริย์อาหัสเสด็จจากดามัสกัสมาถึง อาหัสจึงไปยังเมืองดามัสกัสเพื่อพบเจ้านายคนใหม่ของตน ขณะอยู่ที่นั่น เขาก็เห็นแท่นบูชารูปเคารพของพระต่างค้ำวที่น่าประทับใจแท่นหนึ่ง เขาตั้งคนให้วาดแบบแปลนแท่นนั้นและส่งมันกลับไปเยรูซาเล็มเพื่อให้คนสร้างแท่นแบบนั้นขึ้นที่นั่น แม้เป็นปุโรหิตคนหนึ่งของพระเยโฮวาห์ อูริยาห์ก็ใช้แบบแปลนเหล่านั้นเพื่อสร้างแท่นบูชาพระต่างค้ำวเช่นนั้นที่กรุงเยรูซาเล็ม นี่บอกเป็นนัยว่าอูริยาห์ได้สร้างแท่นบูชาพระต่างค้ำวนั้นเสร็จก่อนอาหัสกลับมาจากเมืองดามัสกัส

2 พกษ 16:12-14 และเมื่อกษัตริย์เสด็จจากดามัสกัสถึงแล้ว กษัตริย์ก็ทรงเห็นแท่นบูชา แล้วกษัตริย์ทรงเข้ามาใกล้แท่นบูชาเสด็จขึ้นถวายนบนนั้น 13 และทรงเผาเครื่องเผาบูชาของพระองค์ และธัญญาบูชาของพระองค์ และทรงเทเครื่องดื่มบูชาของพระองค์ และทรงพรหมเลือดเครื่องสันติบูชาของพระองค์ลงบนแท่นนั้น 14 และพระองค์ทรงย้ายแท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ ซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ออกเสียจากข้างหน้าพระนิเวศ จากสถานที่ระหว่างแท่นบูชาและพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และตั้งไว้ทางด้านเหนือแห่งแท่นบูชาขึ้น

นี่บอกเป็นนัยว่าอาหัสถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆด้วยตัวเองบนแท่นบูชาพระต่างค้ำวนี้ เครื่องบูชาเหล่านี้อาจเป็นการผสมกันระหว่างเครื่องสัตวบูชาต่างๆของพระต่างค้ำวกับของเครื่องสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์ ขณะที่แท่นทองเหลืองนั้นซึ่งสร้างขึ้นโดยซาโลมอนก่อนหน้านี้อยู่ตรงทางเข้าด้านทิศตะวันออกของพระวิหาร (ตั้งแต่ต้นตามที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้) บัดนี้อาหัสย้ายมันไปทางทิศเหนือให้เข้าไปอยู่ในห้วมมหนึ่ง บัดนี้เมื่อเข้าทางประตูใหญ่ที่เข้าสู่พระวิหาร แท่นบูชาพระต่างค้ำวอันใหม่ของเขาจึงเป็นสิ่งแรกที่คนพบเห็น

2 พกษ 16:15-16 และกษัตริย์อาหัสทรงบัญชากับอูริยาห์ปุโรหิตว่า "บนแท่นใหญ่นี้ท่านจงเผาเครื่องเผาบูชาตอนเช้าและธัญญาบูชาตอนเย็น และเครื่องเผาบูชาของกษัตริย์ และเครื่องธัญญาบูชาของพระองค์ พร้อมกับเครื่องเผาบูชาของบรรดาประชาชนแห่งแผ่นดิน และธัญญาบูชาของเขาทั้งหลาย และเครื่องดื่มบูชาของเขาทั้งหลาย และจงพรหมเลือดทั้งหมดของเครื่อง

เผาบูชาบนนั้น และเลือดทั้งหมดของเครื่องสัตวบูชา แต่แท่นบูชาทองคำให้เป็นที่ที่ข้าจะทูล
ถามพระเจ้า" 16 อูรียาห์ปุโรหิตได้กระทำการเหล่านี้ทั้งสิ้นตามพระบัญชาของกษัตริย์อาหัท

อาหัทสั่งให้ถวายเครื่องสัตวบูชาประจำวันต่างๆในตอนเช้าและตอนเย็นพร้อมกับเครื่อง
สัตวบูชาอื่นๆทั้งหมดบนแท่นบูชาอันใหม่ของเขาที่มีขนาดใหญ่กว่า ถึงกระนั้น อาหัทก็ยังทิ้ง
แท่นบูชาทองคำก้อนนั้นไว้ต่างหากเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการทูลถามส่วนตัวของเขา มัน
เสียดสีตรงที่ว่าพระเจ้าไม่เคยเผยพระคำรัสผ่านแท่นบูชาอันนั้นเลย กระนั้นอาหัทก็ไม่สนใจว่า
พระเจ้าทรงกระทำกิจอย่างไร เขามีแท่นบูชาพระต่างด้าวอันใหม่ของเขาแล้วสำหรับการถวาย
เครื่องสัตวบูชาต่างๆและเป็นทุกๆกิจกรรมหลักๆของพระวิหารเกิดขึ้นแล้วตอนนี้

2 พกษ 16:17-18 นอกจากนี้กษัตริย์อาหัททรงตัดแฉกแท่นนั้นออก และทรงยกขึ้น
ออกไปจากแท่นเสีย และพระองค์ทรงเอาขันสาครลงมาเสียจากหัวทองคำที่รองอยู่นั้น ทรง
วางไว้บนพื้นก่อนหิน Gill เขียนว่า “ในพระวิหารมีขันสาครสิบลูกไว้ให้พวกปุโรหิตล้างในนั้น
ซึ่งตรงนี้หมายความว่าค่านามเอกพจน์ถูกใช้แทนพหูพจน์ และขันเหล่านี้ก็มีฐานทองเหลือง และ
รอบฐานเหล่านี้ก็มีแฉกที่มีลวดลายสัตว์ต่างๆ สิงโต วัว และเขตรูป และอาหัทตัดแฉกแท่นเหล่านี้
ออกเพื่อทำให้มันเสียรูปร่าง แสดงความเหยียดหยามต่อพวกมัน หรือเพื่อเอาทองเหลืองไปใช้ใน
การอื่นๆ ซึ่งเขาอาจทำกับฐานเหล่านี้เหมือนกันเพราะว่าเขาเอาขันสาครเหล่านี้ลงมาจากฐาน
เหล่านี้” ดู 1 พงศ์กษัตริย์ 7:27-30 ยิ่งกว่านั้น อาหัทยังแยกชิ้นส่วนขันสาครทองเหลืองของพระ
วิหารและวางมันบนพื้นของพระวิหารด้วย เขาอาจจงใจลดทอนความยิ่งใหญ่ของมัน หรือเขาอาจ
มีแผนการอื่นๆสำหรับทองเหลืองของแท่นนั้นก็ได้

18 และศาลาวันสะบาโตซึ่งเขาได้สร้างไว้ในพระนิเวศ และทางเข้าพระนิเวศของพระเย
โฮวาห์ชั้นนอกสำหรับกษัตริย์นั้น พระองค์ทรงเปลี่ยนเสีย เพราะเห็นแก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย
เห็นได้ชัดว่าโครงสร้างหนึ่งที่เป็นเหมือนต้นที่ปิดโล่งหรือทางเดินมีหลังคาปิด ได้ถูกสร้างขึ้นที่
พระวิหารเพื่อให้กษัตริย์ได้ใช้ในวันสะบาโตเพื่อปกป้องเขาจากดินฟ้าอากาศ บัดนี้อาหัทก็

เปลี่ยนทางเดินนี้ให้ตรงกับทิศทางที่กษัตริย์แห่งอัสซีเรียอาจเข้ามาโดยเห็นได้ชัดว่าเพื่อแสดงความเคารพยำเกรงต่อเขา

2 พกษ 16:19-20 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาหัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ 20 และอาหัททรงล่องหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และเฮเซคียาห์โอรสของพระองค์ขึ้นครอบครองแทนพระองค์ ดังนั้นบันทึกเกี่ยวกับกษัตริย์ผู้ชั่วร้ายที่สุดองค์หนึ่งของยูดาห์จึงถูกหมายเหตุไว้ มันเป็นเรื่องเสียดสีที่ว่าเฮเซคียาห์บุตรของเขาจะกลายเป็นหนึ่งในกษัตริย์แห่งอาณาจักรฝ่ายใต้ที่ดำเนินตามแบบพระเจ้าอย่างแท้จริง

ภาพรวมของ 2 พกษ กษัตริย์ 17: บทถัดไปนี้ของ 2 พกษ กษัตริย์บันทึกเหตุการณ์สำคัญแม้กษัตริย์องค์ถัดมาของอิสราเอล (โฮเซยา) ถึงกล่าวถึงเพียงสั้นๆ มันก็เป็นในช่วงรัชสมัยของเขาที่พระเจ้าทรงใช้คนอัสซีเรียมาซึ่งกวาดต้อนอาณาจักรฝ่ายเหนือไปเป็นเชลย นอกจากนี้ข้อความในบทนี้กล่าวชัดเจนเหลือเกินว่าการกวาดไปเป็นเชลยยังอัสซีเรียนั้นเป็นเพราะความบาปของอิสราเอล

2 พกษ 17:1-2 ในปีทีสิบสองแห่งรัชกาลอาหัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ โฮเซยาบุตรชายเอลาห์ได้เริ่มครอบครองในกรุงสะมาเรียเหนืออิสราเอล และพระองค์ทรงครอบครองเก้าปี 2 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่ก็ไม่เหมือนกับกษัตริย์ทั้งหลายแห่งอิสราเอลที่อยู่มาก่อนพระองค์ จุดสนใจของหนังสือเล่มนี้เปลี่ยนครั้งสุดท้ายไปยังกิจการต่างๆของอิสราเอลซึ่งเป็นอาณาจักรฝ่ายเหนือ กษัตริย์องค์สุดท้ายของมันนั่นคือ โฮเซยาสานต่อประเพณีอันชั่วร้ายของเหล่าบรรพบุรุษของเขา แม้โฮเซยาไม่ได้ชั่วร้ายเท่ากับหลายคนทีมาก่อนเขา พระเจ้าก็ทรงหมดความอดทนแล้ว การพิพากษาของพระองค์กำลังจะตกลงบนอิสราเอล

2 พกษ 17:3-4

แหลมมานเสอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกทัพมารบกับพระองค์

และโฮเซยาทรงยอมเป็นผู้รับใช้และถวายเครื่องบรรณาการ ขณะที่จักรวรรดิอัสซีเรียกำลังแผ่ขยายแสนยานุภาพของมันไปทั่วดินแดนตะวันออกกลาง พระเจ้าก็ไม่เพียงอนุญาตคนอัสซีเรียให้มารุกรานอิสราเอลเท่านั้น แต่ยังให้กำราบพวกเขาด้วย นอกจากนี้ ส่วนที่เหลือของบตอนนี้ยังคงกล่าวชัดเจนด้วยการรุกรานของคนอัสซีเรียเป็นมาโดยพระหัตถ์ของพระเจ้า 1 พงสาวดาร 5:26 กล่าวถึง *ทิกลัทปีเลเสอร์* กษัตริย์แห่งอัสซีเรียผู้มารุกรานอิสราเอล อย่างไรก็ตาม *แหลมมานเสอร์* อาจเป็นบุตรของ *ทิกลัทปีเลเสอร์* ก็ได้ ไม่ว่าจะกรณีใด กษัตริย์อัสซีเรียองค์นี้ก็บังคับอิสราเอลให้อยู่ในสถานะผู้รับใช้และเรียกเอาส่วยบรรณาการมากมายเป็นประจำ

อย่างไรก็ตาม 4 แต่กษัตริย์อัสซีเรียได้ทรงพบความทรยศในโฮเซยา เพราะพระองค์ทรงใช้ผู้สื่อสารไปยัง *โสกษัตริย์แห่งอียิปต์* และไม่ถวายเครื่องบรรณาการแก่กษัตริย์อัสซีเรียตามซึ่งพระองค์ทรงเคยกระทำทุกปี เพราะฉะนั้นกษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงขังพระองค์ไว้ และจำพระองค์ไว้ในคุก อย่างไรก็ตาม โฮเซยาก็พยายามที่จะสร้างพันธมิตรกับอียิปต์เพื่อเหวี่ยงทิ้งแอกของอัสซีเรีย เห็นได้ชัดว่าอัสซีเรียทราบถึงการพยายามร่วมกันคิดกบฏนี้และพวกเขาย่อมเริ่มตระหนักถึงการหยุดเสียส่วยบรรณาการจากอิสราเอล คนอัสซีเรียจึงกลับมาขังอิสราเอล จับกุมโฮเซยา และขังเขาไว้ในคุก เหตุการณ์หลังนี้อาจเกิดขึ้นหลังจากอิสราเอลพ่ายแพ้อย่างราบคาบดังที่หมายเหตุไว้ในสองข้อถัดไป

2 พกษ 17:5-6

ด้วยถ้อยคำที่กล่าวได้ไม่ถึงครึ่งของมัน ข้อความศักดิ์สิทธิ์นี้

บันทึกว่า แล้วกษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงบุกเข้าทั่วแผ่นดินและมายังสะมาเรีย และพระองค์ทรงล้อมเมืองไว้สามปี แม้คนอัสซีเรียก่อนหน้านั้นสามารถเอาชนะอิสราเอลได้อย่างสบายๆ เห็นได้ชัดว่าคราวนี้โฮเซยาและกองทัพของเขาต้านทานพวกเขาไว้ได้โดยตั้งหลักอยู่ในกรุงสะมาเรียนครหลวงของพวกเขา

หลังจากการล้อมเมืองสามปี 6 ในปีที่เก้าแห่งรัชกาลโฮเซยา กษัตริย์แห่งอัสซีเรียยึดได้เมืองสะมาเรีย และพระองค์ทรงนำชนอิสราเอลไปยังอัสซีเรีย ให้เขาอยู่ที่อาลาห์ และข้างแม่น้ำ

ฮาโบร์ แม่น้ำเมืองโกซาน และในหัวเมืองแห่งชาวมีเดีย การกระจัดกระจายไปของอิสราเอลจากแผ่นดินของตนซึ่งถูกพยากรณ์ไว้มานานได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว บรรดาผู้อยู่อาศัยในกรุงสะมาเรียไม่เพียงถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยเท่านั้น แต่ทั้งสิบตระกูลที่เหลือของอาณาจักรฝ่ายเหนือยังถูกกวาดต้อนไปด้วย ตั้งแต่ในเลวีนิติ 26:32-39 และพระราชบัญญัติ 28:58-67 พระเจ้าได้ทรงเตือนประชาชนของพระองค์ไว้นานแล้วว่าสุดท้ายแล้วพระองค์จะทรงกำจัดพวกเขาไปจากแผ่นดินของพวกเขาหากพวกเขาหันหลังให้พระองค์และไปติดตามบรรดารูปเคารพ

การกวาดต้อนอาณาจักรฝ่ายเหนือไปยังอัสซีเรียเริ่มต้นขึ้นในประมาณ 722 ก่อน ค.ศ. สถานที่ต่างๆที่ถูกกล่าวถึงในอัสซีเรียซึ่งเป็นที่ๆคนอิสราเอลถูกพาไปอยู่คือ “ฮาลาห์ และข้างแม่น้ำฮาโบร์ แม่น้ำเมืองโกซาน และในหัวเมืองแห่งชาวมีเดีย” สถานที่เหล่านี้อยู่ในส่วนเหนือของอัสซีเรีย ในปัจจุบันพื้นที่เหล่านี้ก็คงเป็นอิรักตอนเหนือและอยู่เข้าไปในตอนกลางของอิหร่าน

2 พกษ 17:7

ข้อความศักดิ์สิทธิ์นี้กล่าวชัดเจนยิ่งนักว่าเพราะเหตุใดคน

อิสราเอลจึงถูกกวาดต้อนไปจากแผ่นดินของพวกเขา ที่เป็นอย่างนั้น ก็เพราะประชาชนอิสราเอลได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน ผู้ทรงนำเขาขึ้นออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ จากพระหัตถ์ของฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และได้เกรงกลัวพระอื่นๆ พระเจ้าทรงอดทนนาน พระองค์ได้ทรงอดทนกับความบาปของคนอิสราเอลมาเป็นเวลามากกว่า 250 ปีแล้ว พระองค์ได้ทรงใช้พวกผู้พยากรณ์มาเตือนพวกเขาแล้ว พระองค์ได้ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากเหล่าศัตรูของพวกเขาอย่างทรงพระเมตตา พระองค์ได้ประทานอาหารให้พวกเขาในยามกันดารอาหาร กระนั้น อิสราเอลและบรรดากษัตริย์ของมันก็กบฏต่อพระเจ้าของตนอย่างคือถึง ความอดทนและความอดกลั้นมานานของพระเจ้าในที่สุดก็หมดลงแล้ว พระองค์ทรงเหลืออดเต็มที่ เหมือนที่พระองค์ได้ตรัสล่วงหน้าไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสส พระองค์ทรงพาคนอิสราเอลออกไปจากแผ่นดินของพวกเขา

การกวาดต้อนไปยังอัสซีเรียไม่เคยสิ้นสุดลงอย่างเป็นทางการเลย แม้ยูดาห์ซึ่งเป็นอาณาจักรฝ่ายใต้จะตกไปเป็นเชลยในอีกประมาณ 117 ปีต่อมาและกลับมาพร้อมพระพรของพระเจ้า อาณาจักรฝ่ายเหนือก็ไม่เคยได้กลับมาอย่างเป็นทางการเลย จนทุกวันนี้ เหล่าลูกหลานของยาโคบถูกเรียกว่าพวกยิวตามตระกูลยูดาห์ แม้คนอิสราเอลทั้งหลายจากสิบตระกูลที่อยู่ทางเหนือได้กลับมายังแผ่นดินของตนแล้วตลอดหลายศตวรรษ พวกเขาก็ไม่เคยได้กลับมาทั้งหมดเลย เห็นได้ชัดว่านั่นจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าจะถึงวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า ดูความเห็นเพิ่มเติมในข้อ 23, 34-35 และ 41

2 พกษ 17:8-9 ผู้เขียนสาธยายเพิ่มเติมเกี่ยวกับความบาปต่างๆของอิสราเอล พวกเขาได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์แห่งประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงขับไล่ไปเสียให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล และตามกฎเกณฑ์ซึ่งกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงทำขึ้นมา อิสราเอลเสื่อมทรามลงในการปฏิบัติต่างๆที่เป็นการนับถือรูปเคารพและผิดศีลธรรมของคนคานาอันซึ่งได้อยู่ในแผ่นดินนั้นก่อนพวกเขา พระเจ้าได้ทรงขับไล่คนเหล่านั้นไปแล้วเพราะความบาปของพวกเขา บัดนี้ชะตากรรมเดียวกันเกิดแก่อิสราเอล นอกจากนี้ อิสราเอลยังดำเนินตามความบาปเหล่านั้นของบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลด้วย นั่นคือ รูปลู่กิวทองคำทั้งสองนั้นที่เมืองเบธเอล และเมืองดาน

นอกจากนี้ 9 ประชาชนอิสราเอลได้กระทำการที่ไม่ชอบต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตนอย่างลับๆ เขาได้สร้างปูชนียสถานสูงทั่วบ้านทั่วเมืองสำหรับตน ตั้งแต่ที่มีหอคอยเหตุ กระทั่งถึงเมืองที่มีป้อม อิสราเอลไม่เพียงมีส่วนร่วมในการนับถือรูปเคารพอย่างเปิดเผยของเยโรโบอัมเท่านั้น พวกเขายังปฏิบัติความบาปอย่างลับๆในบ้านของตนด้วย นี้ไม่ได้เกิดขึ้นแค่ในกรุงใหญ่ๆที่มีป้อมของแผ่นดินนั้น แต่ในบรรดาเมืองเล็กๆด้วย พวกเขาสร้างปูชนียสถานสูงส่วนตัวสำหรับการปรนนิบัติรูปเคารพทั่วแผ่นดินนั้น

2 พกษ 17:10-12 กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ เขาได้ตั้งเสาศักดิ์สิทธิ์และเสารูปเคารพบนเนินเขาสูงทุกแห่ง และได้ตั้งไม้เขียวทุกต้น ทั่วแผ่นดินอิสราเอล ประชาชนของพระเยโฮวาห์ได้

ตั้งรูปเคารพของพระต่างด้าวบนเนินเขาสูงทุกลูก (ซึ่งมีอยู่มากมายทั่วแผ่นดินนั้น) และได้ต้นไม้
เขียวทุกต้น นี่เป็นวิธีปฏิบัติของพวกคนนับถือพระต่างด้าวที่อยู่ล้อมรอบและคนอิสราเอลก็
เต็มใจทำตามแบบคนเหล่านั้น ดูเยเรมีย์ 3:6 ด้วย

นอกจากนี้ 11 ณ ที่นั้นเขาได้เผาเครื่องหอมบนปูชนียสถานสูงทั้งหมดนั้น ตามอย่าง
ประชาชาติซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกวาดไปเสียต่อหน้าเขาทั้งหลาย และเขาทั้งหลายได้กระทำสิ่งชั่ว
ร้ายกระทำให้พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธ แม้เป็นประชาชนแห่งพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์
คนอิสราเอลก็ได้กลับสัตย์ไปอยู่ในสภาพที่เสื่อมทรามจนถึงขนาดที่มีความแตกต่างน้อยมาก
ระหว่างพวกเขากับชาวโลกที่อยู่รอบตัวพวกเขา พวกเขาจึงช่วยพระเยโฮวาห์พระเจ้าให้ทรง
พระพิโรธ

ความบาปของพวกเขาถูกสรุปไว้ดังต่อไปนี้ 12 และเขาทั้งหลายปรนนิบัติรูปเคารพ ซึ่ง
พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่เขาแล้วว่า "เจ้าอย่ากระทำอย่างนี้" อิสราเอลได้มีนียบัญญัติสองข้อ
แรกตามที่มีบันทึกไว้ในอพยพ 20:3-5 อย่างชัดเจน หินโมแห่งการพิพากษาของพระเจ้าบดอย่าง
ซ้าๆ แต่พวกมันก็บดอย่างละเอียดยิ่งนัก บางทีคนอิสราเอลอาจคิดว่าตนกำลังลายนวลไปได้
พร้อมกับความบาปของตน แต่พระเจ้าก็ทรงจัดการพวกเขาด้วยพระพิโรธอันชอบธรรมในเวลา
อันสมบูรณ์แบบของพระองค์

2 พกษ 17:13 แม้คนอิสราเอลได้กระทำบาป พระเยโฮวาห์ยังทรงดักเตือน
อิสราเอลและยูดาห์โดยผู้พยากรณ์ทุกคนและโดยผู้ทำนายทุกคนว่า "จงหันกลับจากทางชั่วร้าย
ทั้งหลายของเจ้า และรักษาบัญญัติของเราและกฎเกณฑ์ของเรา ตามราชบัญญัติทุกข้อซึ่งเราได้
บัญชาแก่บรรพบุรุษของเจ้า และซึ่งเราได้ส่งมายังเจ้าโดยผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของเรา" ด้วยพระ
เมตตาและความอดทนนาน พระเจ้าทรงใช้ผู้พยากรณ์ทั้งหลายมาเตือนคนอิสราเอล แม้ข้อความ
ของพวกเขามีลักษณะรุนแรง มันก็เปี่ยมไปด้วยความกรุณาตรงที่ว่าพระเจ้าประทานคำเตือน
มากมายแก่คนอิสราเอลเรื่องความบาปของพวกเขา พระเจ้าทรงเตือนประชาชนของพระองค์ทั้ง
ในสมัยนั้นและจนทุกวันนี้ว่า จงหันกลับจากทางชั่วร้ายทั้งหลายของเจ้า และรักษาบัญญัติของ

เราและกฎเกณฑ์ของเรา ตามราชบัญญัติทุกข้อซึ่งเราได้บัญชาแก่บรรพบุรุษของเจ้า และซึ่งเราได้ส่งมายังเจ้าโดยผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของเรา นำเศร้าที่อิสราเอลไม่ยอมฟัง

2 พกษ 17:14-15 เขาไม่ฟังแต่ทำให้คอของตนแข็ง ดังคอของบรรพบุรุษของเขาได้เป็นมาแล้ว ผู้ซึ่งมิได้เชื่อถือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา 15 เขาทอดทิ้งกฎเกณฑ์ของพระองค์ และพันธสัญญาของพระองค์ซึ่งได้ทรงกระทำไว้กับบรรพบุรุษของเขา และพระโอวาทซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานแก่เขา เขาทั้งหลายติดตามสิ่งที่ไร้สาระและกลายเป็นผู้ที่ไร้สาระไป และเขาติดตามประชาชาติที่อยู่รอบๆเขา ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาเขามิให้เขากระทำตาม

ผู้เขียนที่ได้รับการคลุใจท่านนี้สาธยายเพิ่มเติมอีกถึงความบาปของอิสราเอล (1) พวกเขาไม่ยอมฟังพวกผู้พยากรณ์ที่พระเจ้าทรงใช้มา (2) พวกเขาทำคอของตนให้แข็งด้วยความดื้อดึงต่อข้อความของพระเจ้าและพระเจ้าแห่งข้อความนั้น (3) พวกเขาไม่ยอมไว้วางใจพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน (4) พวกเขาปฏิเสธคำบัญชาต่างๆของพระองค์และพันธสัญญาที่พระเจ้าได้ทรงกระทำไว้กับเหล่าบรรพบุรุษของพวกเขา (5) พวกเขาปฏิเสธคำเตือนของพวกผู้พยากรณ์ที่มาตักเตือนพวกเขา (6) พวกเขาติดตามสิ่งที่ไร้สาระ (7) พวกเขาจงใจทำตามแบบอย่างของชาวโลกที่อยู่ล้อมรอบ แม้พระเจ้าได้ทรงบัญชาแล้วว่ามิให้ทำตามอย่างพวกเขา นำเศร้าที่คริสเตียนแต่ชื่อมากมายในยุคนี้มีลักษณะเฉพาะคล้ายคลึงพอสมควรกับอิสราเอลในสมัยนั้น

2 พกษ 17:16-17 ผู้เขียนท่านนี้บรรยายความบาปต่างๆของอิสราเอลต่อไป เพื่อเพิ่มการเหยียดหยามต่อพระเจ้าของตนมากขึ้นไปอีก อิสราเอลได้ละทิ้งพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน และได้หล่อรูปเคารพสำหรับตนเป็นลูกวัวสองตัว และเขาได้สร้างเสารูปเคารพ และนมัสการบรรดาบริวารของฟ้าสวรรค์ และปรนนิบัติพระบาอัล อิสราเอลไม่เพียงยอมรับสิ่งนำสะอิดสะเอียนของเยโร โบอัมและรูปลูกวัวทองคำทั้งสองนั้นของเขาเท่านั้น พวกเขาเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับดาราศาสตร์โดยนมัสการหมู่ดาวในท้องฟ้าอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาประพฤติผิดศีลธรรมทางเพศตามแบบคนนับถือพระต่างค้ำกับพระของพวกเขาว่าพระบาอัลด้วย

ยิ่งกว่านั้น 17 และเขาทั้งหลายได้ถวายบุตรชายหญิงของเขาให้ลูยไฟ ใช้การทำนายและใช้เวทมนตร์ และยอมขายตัวเองเพื่อกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการช่วยยู่ให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ ถ้าความชั่วช้าทั้งหมดนี้ยังไม่พอ อิสราเอลยังลดตัวลงไปสู่การถวายลูกเล็กๆของตนเป็นเครื่องบูชาแก่ความโหดเหี้ยมของคนนับถือพระต่างด้าวที่มีชื่อว่า พระโมเลคด้วย พวกเขาอยู่เกี่ยวกับศาสตร์ลึกลับจนถึงขนาดที่พวกเขาขายตัวเองให้ทำความชั่วต่อพระพักตร์พระเจ้าด้วย นี่บอกเป็นนัยว่าพวกเขาไม่เพียงทำบาปต่อพระเจ้าเท่านั้น แต่ยังจงใจทำเช่นนั้นด้วยเพื่อทำทายเป็นและช่วยยู่พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของตนให้ทรงพระพิโรธ

2 พกษ 17:18-19 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธต่ออิสราเอลยิ่งนัก และทรงให้เขาออกไปเสียจากสายพระเนตรของพระองค์ ไม่มีผู้ใดเหลืออยู่นอกจากตระกูลยูดาห์เท่านั้น หากอิสราเอลตั้งใจที่จะช่วยยู่พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของตนให้ทรงพระพิโรธ พวกเขาก็ทำสำเร็จแล้ว พระเจ้าทรงเหลืออดเต็มทน พระองค์จึงทรงเหวี่ยงอิสราเอลออกไปจากแผ่นดินของมันเป็นและเหลือไว้เพียงตระกูลยูดาห์เท่านั้น (เราควรระลึกว่ายูดาห์ยังรวมถึงตระกูลเบนยามินด้วย)

19 ยูดาห์มิได้รักษาพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาด้วย แต่ดำเนินตามกฎเกณฑ์ซึ่งอิสราเอลทำขึ้นมา ความบาปของยูดาห์ในตอนแรกไม่ได้ชัดเจนเท่ากับความบาปของพวกพี่น้องฝ่ายเหนือของพวกเขา ยิ่งกว่านั้นยังมีการฟื้นฟูหลายครั้งในอาณาจักรฝ่ายใต้ด้วย อย่างไรก็ตาม ยูดาห์ก็กลับสลับสัต์ย์เช่นกันและค่อยๆทำตามแบบอย่างของพวกพี่น้องฝ่ายเหนือที่ชั่วร้ายของตน

2 พกษ 17:20-21 ลี้อต่อไปนี้สรุปสถานการณ์ของอิสราเอล อาณาจักรฝ่ายเหนือถูกรวมอยู่ด้วยอย่างแน่นนอน และเป็นไปได้ยิ่งที่ว่าการกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลนของอาณาจักรฝ่ายใต้อาจถูกสื่อตรงนี้ด้วยเช่นกัน และพระเยโฮวาห์ทรงปฏิเสธไม่รับเชื้อสายทั้งสิ้นของอิสราเอล และได้ให้เขาทั้งหลายทุกขใจ และทรงมอบเขาไว้ในมือของผู้ปล้น จนกว่าพระองค์ได้ทรงเหวี่ยงเขาเสียจากสายพระเนตรของพระองค์ อาณาจักรฝ่ายเหนือถูกกวาดต้อนไปตามที่หมายเหตุไว้ข้างบน อาณาจักรฝ่ายใต้จะเผชิญชะตากรรมเดียวกันในอีกประมาณ 117 ปีต่อมา กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ พระเจ้าได้ **21** ทรงฉีกอิสราเอลจากราชวงศ์ของดาวิด และเขาได้ตั้งเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทให้เป็นกษัตริย์ และเยโรโบอัมทรงชักนำอิสราเอลไปจากการที่ติดตามพระเย

โฮวาร์ และกระทำให้เขาทำบาปอย่างใหญ่หลวง เพราะความบาปต่างๆของซาโลมอนและเรโโบอัม พระเจ้าจึงทรงยอมให้ประชาชาติอิสราเอลแยกออกเป็นสองส่วน กระนั้นหลังจากการแบ่งแยกครั้งนั้นแล้ว อาณาจักรฝ่ายเหนือก็จงใจดำเนินตามความบาปของเยโรโบอัม ผู้ซึ่งนำอิสราเอลออกไปให้ห่างจากพระเยโฮวาร์พระเจ้ายิ่งกว่าเดิม

2 พกษ 17:22-23 ประชาชนอิสราเอลได้ดำเนินในความบาปทั้งสิ้นซึ่งเยโรโบอัมได้ทรงกระทำ เขาทั้งหลายไม่พราดจากบาปเหล่านั้นเลย 23 จนพระเยโฮวาร์ทรงให้อิสราเอลออกไปเสียจากสายพระเนตรของพระองค์ ตามที่พระองค์ตรัสโดยบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์ อิสราเอลจึงถูกกวาดไปเป็นเชลยจากแผ่นดินของตนยังประเทศอัสซีเรียจนทุกวันนี้ การลงมือขี้เน็ดขาดของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอลจึงถูกสรุปไว้ อิสราเอลได้ทำทนายพระเยโฮวาร์พระเจ้าด้วยการนับถือรูปเคารพของเยโรโบอัมเป็นเวลา 250 ปี ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงเหวี่ยงพวกเขาออกจากแผ่นดินนั้นดังที่พระองค์ได้ทรงเตือนไว้แล้วล่วงหน้าว่าพระองค์จะกระทำ พระเจ้าจึงทรงใช้คนอัสซีเรียเป็นเครื่องมือแห่งการตีสอนของพระองค์ อาณาจักรฝ่ายเหนือจึงถูกตัดทิ้งออกไป และไม่เคยถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมอย่างเป็นทางการเลย สิบตระกูลนั้นได้ถูกลบหายไปแล้ว แต่วิวรณ์ 7 ก็กล่าวชัดเจนว่าพวกเขาจะจัดกระจายอยู่ทั่วโลก แน่แน่นอนว่าพวกเขาจำนวนมากอยู่ในอิสราเอลแล้วเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการทำให้วิวรณ์ 7 และ 14 สำเร็จในเรื่อง 144,000 คนนั้น

2 พกษ 17:24-25 จุดสนใจของข้อความตอนนี้เปลี่ยนจากสิบตระกูลที่ถูกกวาดต้อนไปนั้น ไปยังเหตุการณ์ต่างๆซึ่งเกิดขึ้นต่อไปในแผ่นดินนั้นตอนที่พวกเขาไม่อยู่ และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้นำประชาชนมาจากบาบิโลน กูซาร์ อีฟวาร์ ฮามัท เสฟารวอิม และบรรจูเขาไว้ในหัวเมืองสะมาเรียแทนประชาชนอิสราเอล เขาทั้งหลายก็เข้าถือกรรมสิทธิ์สะมาเรีย และอาศัยอยู่ในหัวเมืองของประเทศนั้น หลังจากกวาดต้อนสิบตระกูลแห่งอิสราเอลไป คนอัสซีเรียก็แทนที่พวกเขาด้วยคนต่างชาติจากรอบจักรวรรดิของพวกเขา ชื่อสะมาเรียถูกใช้ตรงนี้เป็นอีกชื่อหนึ่งสำหรับอาณาจักรฝ่ายเหนือ แม้มีกรุงหนึ่งที่ใช้ชื่อนั้นอย่างแน่นอน ซึ่งเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรฝ่าย

เหนือมาโดยตลอด สะมาเรียก็กลายเป็นชื่อเรียกของอาณาจักรฝ่ายเหนือเช่นกัน อิสราเอลไม่อาศัยอยู่ในนั้นอีกต่อไปแล้ว บัดนี้มันถูกเรียกว่าสะมาเรีย

25 และตั้งแต่ต้นที่เขามาอาศัยอยู่ที่นั่น เขามีได้ยำเกรงพระเยโฮวาห์ ฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงใช้สิงโตมาท่ามกลางเขา ซึ่งได้ฆ่าเขาเสียบ้าง คนต่างชาติที่นับถือพระต่างด้าวเหล่านี้ซึ่งถูกนำมาอยู่ในแผ่นดินนั้นมาโดยไม่ได้มีความยำเกรงพระเยโฮวาห์เลย แม้ประชาชนแห่งพันธสัญญาอันถูกขับออกไปแล้ว แผ่นดินนั้นก็ยังเป็นแผ่นดินแห่งพันธสัญญาอยู่เหมือนเดิม มันยังเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์เหมือนเดิม (และยังเป็นอยู่จนทุกวันนี้) พระเจ้าจึงทรงปลุกฝังความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าในตัวพวกเขาโดยทรงใช้พวกสิงโตเข้าไปทั่วประเทศนั้น ดังที่จะปรากฏชัดเจนในบริบทที่ตามมา คนต่างชาติที่เข้ามาอยู่ใหม่นี้เห็นได้ชัดว่าทราบดีว่าสิงโตเหล่านี้เป็นการตีสอนของพระเยโฮวาห์

2 พกษ 17:26 เพราะฉะนั้นมีผู้ไปทูลกษัตริย์แห่งอัสซีเรียว่า "ประชาชาติซึ่งพระองค์ได้ทรงพาเอาไปให้อยู่ในหัวเมืองสะมาเรียนั้นไม่รู้ลักษณะของพระเจ้าของแผ่นดินนั้น ฉะนั้นพระองค์จึงส่งสิงโตมาท่ามกลางเขา และดูเถิด สิงโตนั้นได้ฆ่าเขาเสีย เพราะเขาไม่รู้พระลักษณะแห่งพระเจ้าของแผ่นดินนั้น" คนส่งข่าวไปยังอัสซีเรียว่าภัยพิบัติแห่งสิงโตที่เกิดขึ้นเป็นฝีมือของพระเจ้าแห่งแผ่นดินนั้น มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ พวกเขาจึงตั้งใจที่จะทำให้พระเจ้าที่ตนไม่รู้จักนี้ทรงหายพิโรธ

2 พกษ 17:27-28 แล้วกษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงบัญชาว่า "จงส่งปุโรหิตสักคนหนึ่งไปที่นั่นจากบรรดาที่เจ้ากวาดเอามา จงให้เขาไปอยู่ที่นั่น และให้สั่งสอนพระลักษณะแห่งพระเจ้าของแผ่นดินนั้น" 28 ฉะนั้นปุโรหิตผู้หนึ่งในบรรดาซึ่งเขากวาดมาจากสะมาเรียจึงมาอาศัยอยู่ที่เบธเอลและสั่งสอนเขาทั้งหลายว่า เขาจะต้องยำเกรงพระเยโฮวาห์อย่างไร ปุโรหิตคนหนึ่ง (เห็นได้ชัดว่าเป็นเชื้อสายของอาโรน) ถูกพบในกลุ่มคนที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยและถูกส่งกลับไปยังเมืองเบธเอลเพื่อสั่งสอนบรรดาผู้อาศัยรายใหม่ของแผ่นดินนั้นในเรื่องทางทั้งหลายของพระเยโฮวาห์

2 พกษ 17:29-31 แต่ว่าทุกๆประชาชาติยังสร้างรูปพระของตนเอง และตั้งไว้ใน

นิเวศแห่งปุษนียสถานสูงซึ่งชาวสะมาเรียได้สร้างไว้ ทุกๆประชาชาติในหัวเมืองที่เขาอาศัยอยู่ ชาว 'โกยิม' (คนต่างชาติทั้งหลายที่ถูกนำเข้ามาอยู่ในแผ่นดินนั้น) นำการนับถือรูปเคารพแบบของตนเข้ามาด้วย นำเศรัที่คนอิสราเอลซึ่งถูกกวาดต้อนไปได้ทิ้งปุษนียสถานสูงหลายแห่งไว้ข้างหลังซึ่งเหมาะสำหรับการนับถือพระต่างด้าวต่อไป

กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ 30 ชาวบาบิโลนสร้างพระสุคคทเบโนท ชาวคูทสร้างพระเนอร์กัล ชาวฮามัทสร้างพระอาซิมา ชาวต่างชาติจากบาบิโลนซึ่งถูกนำมาให้อยู่ได้สร้างรูปเคารพแก่พระของพวกเขาชื่อ *สุคคทเบโนท* ชื่อนี้มีความหมายในทางที่ไม่ดีว่าห้องนอนของบุตรสาว บ่อยครั้งที่บรรดาคนนับถือพระต่างด้าวมีการขายบริการทางเพศในพิธีกรรมในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของวิธีปฏิบัติต่างๆที่น่าสะอิดสะเอียนของตน นี่ถูกบอกเป็นนัยตรงนี้ เช่นเดียวกันบรรดาคนต่างชาติที่ถูกนำมาจากคูทก็สร้างรูปเคารพหนึ่งแก่พระต่างด้าวของตน นั่นคือ *พระเนอร์กัล* ชาวฮามัทก็ทำแบบเดียวกันกับรูปเคารพของตนคือ *พระอาซิมา*

นอกจากนี้ 31 และชาวอิฟวาร์ห์สร้างพระนิบหัสและพระทาร์ทัก และชาวเสฟารวอิมเผา ลูกของตนในไฟถวายพระอัตรัมเมเลคและพระอานัมเมเลค ซึ่งเป็นพระของเมืองเสฟารวอิม บรรดาพระต่างด้าวอื่นๆถูกหมายเหตุไว้ อย่งไรก็ตาม ชาวเสฟารวอิมก็รับเอารูปแบบหนึ่งของสิ่งน่าสะอิดสะเอียนของพระต่างด้าวคือ พระโมเลคในการถวายลูกเล็กๆของตนแก่พระนั้น

2 พกษ 17:32-33 สภาพฝ่ายวิญญาณที่ชวนหดหู่ของแผ่นดินนั้นจึงถูกพรรณนาไว้ เขาทั้งหลายเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ด้วย และได้กำหนดประชาชนจากท่ามกลางเขาให้เป็นปุโรหิตของปุษนียสถานสูงนั้น ซึ่งถวายสัตวบูชาสำหรับพวกเขาในนิเวศแห่งปุษนียสถานสูงเหล่านั้น เหมือนอย่างที่ยะโรโบอัมได้กระทำ บรรดานักเลงเหลือขอที่ชั้นต่ำที่สุดของแผ่นดินนั้นถูกตั้งให้เป็นปุโรหิตแห่งปุษนียสถานสูงหลายแห่งของพระต่างด้าวของแผ่นดินนั้น ถึงกระนั้น พวกเขา ก็ยังมีความเกรงกลัวพระเยโฮวาห์อยู่เล็กน้อยเพราะพวกเขากลัวพระองค์ดีสอนตน

ผู้เขียนจึงสรุปสถานการณ์นี้ไว้ว่า 33 เขาจึงเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ แต่ปรนนิบัติพระของ
เขาเองด้วย ตามอย่างประชาติซึ่งเขาได้ถูกนำให้จากออกมาเสียนั้น แม้พวกเขาดูเหมือนมี
ความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่บ้าง บรรดาปุโรหิตของพระต่างด้าวก็ยังนับถือรูปเคารพของ
ตนต่อไป มันเป็นเรื่องเสียชื่อเสียงที่ว่า พวกเขาไม่ต่างจากอิสราเอลที่ “ตามอย่างประชาติซึ่งเขาได้
ถูกนำให้จากออกมาเสียนั้น”

2 พกษ 17:34-35 ทุกวันนี้เขาก็กระทำตามอย่างเดิม เขาทั้งหลายไม่ยำเกรงพระเยโฮ
วาห์ และเขาทั้งหลายไม่กระทำตามกฎเกณฑ์ หรือกฎ หรือพระราชบัญญัติ หรือพระบัญญัติ ซึ่ง
พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่ลูกหลานของยาโคบ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงประทานนามว่าอิสราเอล 35
ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญากับเขาทั้งหลายและบัญชาแก่เขาว่า "เจ้าอย่ายำเกรงพระ
อื่นๆ หรือกราบนมัสการพระนั้น หรือปรนนิบัติ หรือถวายสัตวบูชาแก่พระนั้น

เขาที่ว่านี้อาจหมายถึงอิสราเอลกระทั่งในการถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยของพวกเขา (แม้
บางท่านคิดว่ามันอาจหมายถึงพวกคนต่างชาติที่ถูกนำมาอยู่ในแผ่นดินนั้น) หากเป็นแบบกรณี
แรก (และบริบทก็สนับสนุนไปในทางนั้นด้วย) ความหมายโดยนัยก็คือว่า สิบตระกูลที่อยู่ฝ่าย
เหนือ นั้น ไม่เคยกลับใจจากความบาปของตนหรือจากการนับถือรูปเคารพของตนเลย หากเป็น
เช่นนั้นจริง สิบตระกูลฝ่ายเหนือ นั้นจึงทำตัวให้กลมกลืนกับวัฒนธรรมแบบคนต่างชาติของ
ประชาติเหล่านั้นที่พวกเขาถูกกระจัดกระจายเข้าไปอยู่ พวกเขาจึงอาจแต่งงานกับคนต่างชาติ
จนถึงขนาดที่ว่าพวกเขาไม่มีตัวตนอยู่ในฐานะหมู่ชนหนึ่งที่แตกต่างอีกต่อไปแล้ว

ถึงกระนั้น มีชนส่วนที่เหลือของสิบตระกูลฝ่ายเหนือ นั้นที่โยกย้ายถิ่นฐานไปทางใต้ ดู 2
พงสาวดาร 30:1, 5-11, 25-26 แม้สิบตระกูลนั้นอาจ ‘สูญหาย’ ไปแล้วอย่างเป็นทางการ หลักฐาน
ของ 2 พงสาวดาร 30 ก็คือว่าชนส่วนที่เหลือของแต่ละตระกูลโยกย้ายถิ่นฐานกลับไปยังยูดาห์
ก่อนการกวาดต้อนไปยังอัสซีเรียเพื่อนมัสการพระเยโฮวาห์พระเจ้า ไม่มีหลักฐานทางพระคัมภีร์
หรือทางประวัติศาสตร์อย่างแน่นอนว่า ‘สิบตระกูลที่สูญหายไปของอิสราเอล’ โยกย้ายถิ่นฐาน
ไปยังประเทศอังกฤษและไปอาศัยอยู่ในหมู่เกาะบริติช ตรงกันข้าม บันทึกของ 2 พงสาวดาร 30

บ่งบอกว่าพระเจ้าทรงพิทักษ์รักษาชนส่วนที่เหลือของสิบตระกูลฝ่ายเหนือนั้นในการโยกย้ายถิ่นฐานแบบยากจนของพวกเขาไปยังยูดาห์

2 พกษ 17:36-39 สิ่งที่น่าสนับสนุนเพิ่มเติมว่าข้อความตรงนี้หมายถึงสิบตระกูลฝ่ายเหนือก็คือว่า แต่เจ้าจงยำเกรงพระเยโฮวาห์ ผู้ซึ่งนำเจ้าขึ้นออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ด้วยกำลังอันยิ่งใหญ่และด้วยพระหัตถ์ที่เหยียดออก เจ้าจงโน้มตัวลงต่อพระองค์ และเจ้าจงถวายสัตวบูชาต่อพระองค์ 37 และกฎเกณฑ์ และกฎ และพระราชบัญญัติ และพระบัญญัติซึ่งพระองค์ทรงจารึกให้แก่เจ้า เจ้าทั้งหลายจงระวังที่จะกระทำตามเสมอ เจ้าอย่ายำเกรงพระอื่นเลย 38 เจ้าทั้งหลายอย่าลืมพันธสัญญาซึ่งเราได้กระทำไว้กับเจ้า และอย่ายำเกรงพระอื่นเลย 39 แต่เจ้าทั้งหลายจงยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และพระองค์จะทรงช่วยเจ้าให้พ้นมือศัตรูทั้งสิ้นของเจ้า" ที่ถูกสรุปตรงนี้คือ พันธสัญญาที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงกระทำกับอิสราเอลตลอดหลายศตวรรษก่อนหน้านั้น ผู้เขียนกล่าวชัดเจนถึงหลักเกณฑ์แห่งการปฏิบัติของพระเจ้ากับคนอิสราเอลกระทั่งก่อนที่พวกเขาถูกทำให้กระจัดกระจายไปด้วยซ้ำ

2 พกษ 17:40 ความเห็นอันน่าเศร้าถูกกล่าวไว้ ถึงอย่างนั้นเขาทั้งหลายก็มิได้ฟัง แต่เขายังกระทำตามอย่างเดิมของเขา แม้ถูกติสอนโดยพระเจ้าของตน คนอิสราเอลก็ยังดำเนินต่อไปในการนับถือรูปเคารพและความบาปของตนในอัสซีเรีย

2 พกษ 17:41 บทหนึ่งที่น่าเศร้าที่สุดในพระคัมภีร์จึงจบลงเช่นนี้ ประชาชาติเหล่านี้จึงเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ และปรนนิบัติรูปเคารพสลักของเขาด้วย ลูกของเขาก็เช่นเดียวกัน หลานของเขาก็เช่นเดียวกัน บรรพบุรุษของเขาทำอย่างไร เขาก็กระทำอย่างนั้นจนทุกวันนี้ ประชาชาติต่างๆซึ่งเป็นคนต่างชาติที่นับถือพระต่างค้ำซึ่งถูกนำเข้ามาอยู่ในแผ่นดินนั้นเกรงกลัวพระเยโฮวาห์พระเจ้ามากกว่าอิสราเอล แม้พวกเขายังปรนนิบัติรูปเคารพของตนต่อไปก็ตาม วลีที่กล่าวว่าจนทุกวันนี้อาจหมายถึงช่วงเวลาเรื่อยมาจนถึงสมัยของเอสรา ผู้ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นผู้เขียนหนังสือเล่มนี้

แม้มิได้ถูกกล่าวถึงในข้อความตรงนี้ แหล่งอื่นๆก็บ่งบอกว่าคนอิสราเอลส่วนน้อยที่เหลืออยู่ไม่ได้ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยและยังหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนั้น เห็นได้ชัดว่าคนเหล่านี้แต่งงานกับคนต่างชาติทั้งหลายที่ถูกนำเข้ามาอยู่ในแผ่นดินนั้น ลูกหลานของคนเหล่านี้กลายเป็นต้นกำเนิดของคนสะมาเรียในสมัยของพระเยชู พวกเขามีเชื้อสายส่วนหนึ่งเป็นคนฮีบรูและส่วนหนึ่งเป็นคนต่างชาติ พวกเขาสร้างศาสนาหนึ่งแบบลูกผสมขึ้นบนกฎเขาเกริมซึ่งในหลายๆด้านมีลักษณะคล้ายกับพระราชบัญญัติของโมเสสซึ่งถูกปฏิบัติที่กรุงเยรูซาเล็ม อย่างไรก็ตาม มันก็ได้รับอิทธิพลต่างๆแบบพระต่างค้ำจากอิทธิพลของคนต่างชาติจากเผ่าพันธุ์ลูกผสมนี้ด้วย

ภาพรวมของ 2 พงศกษัตริย์ 18: พोजनाจักรฝ่ายเหนือสิ้นสุดลง จุดสนใจของส่วนที่เหลือของหนังสือเล่มนี้ก็เปลี่ยนไปยังอาณาจักรฝ่ายใต้ บทที่ 18 เริ่มต้นพงศาวดารยาวสามบทของรัชกาลของเฮเซคียาห์ มีบันทึกตรงนี้เกี่ยวกับการรุกรานยูดาห์โดยอัสซีเรียภายใต้การนำของเซนนาเคริบ

2 พกษ 18:1-3 ดังที่หมายเหตุไปแล้วข้างบน จุดสนใจของหนังสือ 2 พงศกษัตริย์คราวนี้เปลี่ยนไปยังยูดาห์ ซึ่งเป็นอาณาจักรฝ่ายใต้ มันจะเป็นเช่นนี้ต่อไปจนจบหนังสือเล่มนี้ นักประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้หันความสนใจของตนไปที่รัชกาลของเฮเซคียาห์ อยู่มาในปีที่สามแห่งรัชกาลโฮเซยาบุตรชายเอลาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล เฮเซคียาห์โอรสของอาหัสกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง ชื่อเฮเซคียาห์มีความหมายตรงตัวว่า ‘พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพลังกำลังของข้าพเจ้า’ จากกษัตริย์หลายองค์ตลอดประวัติศาสตร์ของยูดาห์ เฮเซคียาห์เป็นหนึ่งในกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่และดำเนินตามแบบพระเจ้าในประวัติศาสตร์ของยูดาห์อย่างแน่นอน

2 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้นพระองค์มีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มยี่สิบเก้าปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าอาบิบูตรสาวของเศคาริยาห์ อย่างไรก็ตามพระวิญญูณบริสุทธ์ทรงเห็นว่าเหมาะสมที่จะพรรณนาถึง

เขาดังต่อไปนี้ 3 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุก
สิ่งที่ดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำ

ชีวิตและการครองราชย์ของเฮเซคียาห์อาจถูกสรุปด้วยลักษณะเฉพาะตัวย่อๆนี้ นั่นคือ
เขาทำสิ่งที่ถูกต้อง เฮเซคียาห์เป็นคนบาปเช่นเดียวกับมนุษย์ทุกคน ความหมายโดยนัยของ
ข้อความตอนนี้ไม่ใช่ว่าเขาไม่มีความบาป แต่ความชอบธรรมในทางปฏิบัติเป็นลักษณะเฉพาะ
ตัวของเขาและการครองราชย์ของเขา คำที่แปลว่า ถูกต้อง ในบริบทนี้ (ยาฮาร์) เป็นคำฮีบรูที่
หมายถึงความชอบธรรมในทางปฏิบัติ นอกจากนี้ อุปนิสัยที่ชอบธรรมของเฮเซคียาห์ยังถูก
เปรียบเทียบกับความชอบธรรมของดาวิด ต้นวงศ์กษัตริย์ของเขาด้วย แม้ไม่มีตอนใดในพระคัมภีร์
สรุปชีวิตของดาวิดโดยตรงว่าทำสิ่งที่ถูกต้อง ตรงนี้คำขยายความนั้นก็ถูกยกให้เป็นของดาวิดโดย
อ้อม

2 พกษ 18:4 กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ เฮเซคียาห์ทรงรื้อปูนียสถานสูงทั้งไป
และทรงพังเสาศักดิ์สิทธิ์เสีย และตัดเสารูปเคารพลงเสีย และพระองค์ทรงทุบงูทองสัมฤทธิ์ซึ่ง
โมเสสสร้างขึ้นนั้นเป็นชิ้นๆ เพราะว่าประชาชนอิสราเอลได้เผาเครื่องหอมให้แก่งูนั้นจนถึงวัน
เหล่านั้น เขาเรียกงูนั้นว่าเนหุซทาน พอได้ขึ้นครองราชย์ เฮเซคียาห์ก็ไม่เสียเวลาเลยในการกำจัด
บรรดาปูนียสถานสูงของแผ่นดินนั้น พังเสาศักดิ์สิทธิ์ต่างๆของมันและทำลายเสารูปเคารพที่อยู่
รอบๆปูนียสถานสูงสำหรับรูปเคารพเหล่านั้นเสีย

ที่ถูกกล่าวถึงเป็นครั้งแรกในพระคัมภีร์เดิมก็คือ ข้อเท็จจริงที่ว่าอิสราเอลได้เก็บรักษารูป
งูทองเหลืองที่โมเสสทำขึ้นในถิ่นทุรกันดารไว้ อย่างไรก็ตาม ก่อนถึงสมัยของเฮเซคียาห์มันก็
กลายเป็นรูปเคารพในตัวมันเองแล้ว โดยพวกยิวที่กลับสัตย์ถวายเครื่องหอมแก่มัน ที่เฮเซคียาห์
เรียกมันว่า เนหุซทาน ก็มี ความหมายตรงตัวว่า ‘สิ่งหนึ่งที่ทำด้วยทองเหลือง’ ความคิดตรงนี้ก็คือ
ว่า เฮเซคียาห์เรียกมันอย่างเหยียดหยามก่อนทำลายมันเสีย มันเป็นแค่ทองเหลือง กระนั้นพวกยิว
ก็กำลังกราบไหว้มันอย่างโง่เขลา

2 พกษ 18:5-7

อุปนิสัยที่ตามแบบพระเจ้าของเฮเซคิยาห์ถูกหมายเหตุเพิ่มเติมในการที่ว่าพระองค์ทรงวางพระทัยในพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล เพราะฉะนั้นในบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ต่อจากพระองค์มาหรือในบรรดาผู้อยู่ก่อนพระองค์ ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์ เฮเซคิยาห์ไม่เพียงทำสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้าเท่านั้น เขายังวางใจในพระองค์ด้วย นอกจากนี้ การวางใจส่วนตัวเช่นนั้นในพระเยโฮวาห์ก็ไม่เหมือนกับกษัตริย์องค์ใดแห่งยูดาห์ก่อนหรือหลังจากนั้น เขาไม่เพียงมีอุปนิสัยที่ชอบธรรมเท่านั้น แต่เขายังดำเนินชีวิตโดยความเชื่อต่อพระพักตร์พระเจ้าด้วย ไม่มีกษัตริย์องค์ใดในประวัติศาสตร์แห่งยูดาห์ได้รับความนับถือเช่นนั้นจากพระเจ้า

6 เพราะว่าพระองค์ทรงยึดพระเยโฮวาห์แน่น พระองค์มิได้ทรงพรากจากการติดตามพระองค์เลย แต่ได้รับการพระบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแกโมเสส คำบรรยายเพิ่มเติมเกี่ยวกับอุปนิสัยที่ตามแบบพระเจ้าของเฮเซคิยาห์ถูกบันทึกไว้ เขายัง “ยึดพระเยโฮวาห์แน่น” คำที่แปลว่า ยึด (คอบัค) มีความหมายว่า ‘เกาะติด’ เฮเซคิยาห์พยายามที่จะดำเนินใกล้ชิดกับองค์พระผู้เป็นเจ้ามากที่สุดเท่าที่เขาทำได้ ดังนั้นเขาจึงมิได้พรากจากการติดตามพระองค์เลย เขาไม่เพียงดำเนินกับองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น แต่เขายังดำเนินในทางทั้งหลายของพระองค์ด้วย ยิ่งกว่านั้นเฮเซคิยาห์ยังรักษาพระบัญญัติของพระองค์ด้วย กษัตริย์ที่ดำเนินตามแบบพระเจ้าองค์นี้ระมัดระวังที่จะเชื่อฟังพระวอนะของพระเจ้าในทุกวิธีที่เขาทำได้

บุคลิกและรัชกาลของเขาถูกสรุปได้ว่าชอบธรรม โดยมีความไว้วางใจเต็มเปี่ยมในพระเจ้า ดำเนินใกล้ชิดพระองค์และกับพระองค์ และยังเชื่อฟังพระองค์ด้วย ดังนั้น 7 และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับพระองค์ พระองค์ทรงออกไปยังที่ใด พระองค์ก็ทรงกระทำความสำเร็จที่นั่น พระองค์ได้ทรงกบฏต่อกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และไม่ยอมปรนนิบัติท่าน เพราะอุปนิสัยที่ชอบธรรมและตามแบบพระเจ้าของเขา พระเจ้าจึงทรงอวยพรเฮเซคิยาห์และทำให้เขาเจริญขึ้น (ดู 2 พงสวดดาร 31:21 ด้วย) เห็นได้ชัดว่านี่ทำให้กษัตริย์องค์นี้มีความกล้าหาญที่จำเป็นเพื่อกบฏต่อการบีบบังคับของอัสซีเรียซึ่งอาหัสบิดาของเขาได้ทำให้ยูดาห์ตกอยู่ได้บังคับ

2 พกษ 18:8 มีบันทึกเช่นกันเกี่ยวกับชัยชนะของเฮเซคียาห์เหนือฟีลิสเตีย พระองค์ทรงโจมตีคนฟีลิสเตียไกลไปจนถึงเมืองกาซาและดินแดนเมืองนั้น ตั้งแต่ที่ที่มีหอคอย เหตุกระทั่งถึงเมืองที่มีป้อม

2 พกษ 18:9-10 คราวนี้บันทึกทางประวัติศาสตร์นี้วกกลับไปยังเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับอาณาจักรฟายเหนือ และอยู่มาในปีที่สี่แห่งรัชกาลกษัตริย์เฮเซคียาห์ ซึ่งเป็นปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลโฮเซยาบุตรชายเอลาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล แชลมานเนเซอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ทรงยกขึ้นมารบสะมาเรียและล้อมเมืองไว้ 10 และเมื่อสิ้นสามปีเขาก็ยึดเมืองนั้นได้ ในปีที่ถูกแห่งรัชกาลเฮเซคียาห์ ซึ่งเป็นปีที่เก้าแห่งรัชกาลโฮเซยา กษัตริย์แห่งอิสราเอล สะมาเรียก็ถูกยึดไป การกล่าวถึงสะมาเรียไม่เพียงหมายถึงกรุงที่มีชื่อนั้นเท่านั้น แต่ยังหมายถึงอาณาจักรฟายเหนือทั้งหมดด้วย ตลอดระยะเวลาหลายปี ชื่อสะมาเรียได้กลายเป็นคำเหมือนที่ใช้เรียกอาณาจักรฟายเหนือแห่งอิสราเอล มีบันทึกซ้ำอีกเรื่องความพ่ายแพ้ของอาณาจักรฟายเหนือแห่งอิสราเอล

2 พกษ 18:11-12 กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กวาดเอาคนอิสราเอลไปยังอัสซีเรีย ไปไว้ที่ฮาลาห์ และข้างแม่น้ำฮาโบริแม่น้ำเมืองโกซาน และในหัวเมืองของคนมีเดีย การกวาดไปเป็นเชลยยังอัสซีเรียของสิบตระกูลฟายเหนือของอิสราเอลถูกบันทึกไว้อีกครั้ง ยิ่งกว่านั้น ผู้เขียนท่านนี้ยังกล่าวชัดเจนถึงสาเหตุของเรื่องนี้ด้วย 12 เพราะว่าเราทั้งหลายมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน แต่ได้ละเมิดพันธสัญญาของพระองค์ คือทุกอย่างซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้บัญชาไว้ และเราทั้งหลายไม่ฟัง ไม่กระทำตาม สาเหตุที่ว่าทำไมอิสราเอลถึงถูกพระเจ้าพิพากษาเช่นนั้นก็คือความไม่เชื่อฟัง พวกเขาเพิกเฉยพระวจนะของพระเจ้าและพระประสงค์ของพระองค์สำหรับพวกเขา แม้พระเจ้าทรงอดทนนานและยิ่งกว่าอดกลั้นต่ออิสราเอล พวกเขา ก็กดดันพระเมตตาของพระองค์มานานเกินไปแล้ว พระเจ้าทรงเหลืออดแล้ว อาณาจักรฟายเหนือไม่มีอยู่อีกต่อไปแล้ว เหตุผลขั้นพื้นฐานก็คือ ความไม่เชื่อฟังอย่างโจ่งแจ้ง

2 พกษ 18:13

ประมาณแปดปีต่อมา คนอัสซีเรียก็หันมาเล่นงานยูดาห์ซึ่งได้ กบฏต่อประเทศเหนือหัวของตน ในปีทีลีสแห่งรัชกาลกษัตริย์เฮเซคียาห์ เซนนาเคอริบกษัตริย์ แห่งอัสซีเรียได้ทรงยกขึ้นมาต่อสู้บรรดานครที่มีป้อมของยูดาห์ และยึดได้ คนอัสซีเรียอ้อมผ่าน เยรูซาเล็มไปและเริ่ม โจมตีและยึดเมืองต่างๆที่มีป้อมทั่วยูดาห์เพื่อเตรียมการสำหรับการล้อมกรุง เยรูซาเล็มเป็นครั้งสุดท้าย

2 พกษ 18:14-16

เมื่อทราบเช่นนั้นเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงใช้ให้ไปทูล กษัตริย์แห่งอัสซีเรียที่เมืองลาคีซว่า "ข้าพเจ้าได้กระทำผิด ขอถอนทัพไปเสียจากข้าพเจ้า ท่านจะ ปรับสักเท่าใด ข้าพเจ้าจะยอมทั้งสิ้น" และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้เรียกฮ่องเอาเงินสามร้อยตะลันต์ และทองคำสามสิบตะลันต์ จากเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ลาคีซเป็นเมืองหนึ่งที่มีป้อมของยู ดาห์ ซึ่งอยู่ห่างไปยี่สิบแปดไมล์ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของกรุงเยรูซาเล็ม (ตามระยะทางที่อิกกา บิน) ในเซเฟลาห์ (ภูมิประเทศเนินเขา) ของยูดาห์ เห็นได้ชัดว่าเซนนาเคอริบกำลังล้อมกรุงที่มี ป้อมบนยอดเนินเขาที่อยู่

ด้วยความท้อใจเฮเซคียาห์จึงตกลงที่จะยอมอยู่ใต้บังคับอัสซีเรียและเสียบรรณาการก่อน โดแก่พวกเขา การเรียกฮ่องเอาเงิน 300 ตะลันต์และทองคำ 30 ตะลันต์เห็นได้ชัดว่าเป็นเงิน ปริมาณมหาศาลแม้ไม่ชัดเจนในความหมายปัจจุบันก็ตาม

ดังนั้น 15 เฮเซคียาห์ได้มอบเงินทั้งหมดซึ่งมีอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และใน คลังสำนักพระราชวัง 16 ในครั้งนั้นเฮเซคียาห์ทรงลอกทองคำจากประตูทั้งหลายของพระวิหาร แห่งพระเยโฮวาห์ และจากเสาประตูซึ่งเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงบุทองคำไว้ และทรง มอบให้แก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย แม้เป็นชายคนหนึ่งก็ตามเนินตามแบบพระเจ้า เห็นได้ชัดว่าพอถึง จุดนี้เฮเซคียาห์ไม่ได้แสวงหาความช่วยเหลือของพระเจ้าในวิกฤตินี้เหมือนที่เยโฮชาฟัทได้ กระทำในวิกฤตคล้ายๆกันใน 2 พงสาวดาร 20 นอกจากนี้ ด้วยความกลัวอัสซีเรีย เฮเซคียายัง กวาดเอาเงินและทองคำของพระวิหารไปติดสินบนคนอัสซีเรียด้วย

2 พกษ 18:17-18 เหตุการณ์ต่างๆซึ่งถูกพรรณนาถึงด้านล่างมีเนื้อหาสอดคล้องอย่างใกล้ชิดกับอิสยาห์ 36 เพราะรับรู้ได้ถึงความอ่อนแอของกรุงเยรูซาเล็ม เช่นนาเคอริบจึงหมายมั่นว่าจะยึดมันด้วย เขาจะได้มีอำนาจควบคุมแผ่นดินอิสราเอลทั้งสิ้น และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้รับสั่งให้ทหารทาน รับสาริสและรับซาเคห์ไปพร้อมกับกองทัพใหญ่จากเมืองลาคิชถึงกรุงเยรูซาเล็มเข้าเฝ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์ เขาก็ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อเขาขึ้นมาเขาก็มายืนอยู่ทางรางระบายน้ำสระบน ซึ่งอยู่ที่ถนนลานซักฟอก

เช่นนาเคอริบจึงส่งกองทัพต่างๆมาภายใต้การนำของนายพลสามคนของเขานามว่าทหารทานและรับสาริสและรับซาเคห์ อาจเป็นไปได้ว่าฝ่ายหลังนี้เป็นผู้บัญชาการใหญ่เพราะว่าเขาเป็นโพลกของทั้งสามคนนี้ เช่นนาเคอริบยังอยู่ต่อไปที่เมืองลาคิช โดยยังล้อมเมืองนั้นอยู่ มีการอ้างอิงถึงสิ่งที่เรียกกันในวันนี้ว่าอุโมงค์ของเฮเซคียาห์ โดยตรงนี้ถูกเรียกว่ารางระบายน้ำสระบน (ในกรุงเยรูซาเล็ม) นี่เป็นอุโมงค์หนึ่งที่ถูกแกะสลักเข้าไปในไหล่เขาสูงหนึ่งของกรุงเยรูซาเล็มเพื่อจัดหาน้ำในช่วงที่กรุงนั้นถูกโอบล้อม แม้กองทัพเหล่านั้นของคนอัสซีเรียวางกำลังอยู่ที่สระบนของกรุงนั้น เห็นได้ชัดว่าพวกเขาไม่ทราบถึงอุโมงค์ลับนั้นซึ่งส่งน้ำเข้าไปในกรุงนั้น ในการปิดล้อมสระบนนั้นไว้ พวกเขาอาจคิดว่าตนยึดครองเสบียงน้ำที่ส่งไปยังกรุงเยรูซาเล็มได้แล้ว

18 และเมื่อเขาเรียกหา กษัตริย์แล้ว เอลียาคิมบุตรชายฮิลคียาห์ ผู้บัญชาการราชสำนักพร้อมกับเชบนาห์ราชเลขา และโยอาห์บุตรชายของอาสาฟเจ้ากรมสารบรรณ ก็ออกไปหาพวกเขา ความอวดดีและความโอหังของนายพลชาวอัสซีเรียทั้งสามนี้ปรากฏชัดเจนในการที่พวกเขา ยืนอยู่นอกกำแพงกรุงเยรูซาเล็มและเรียกร้องที่จะพูดคุยกับกษัตริย์ของกรุงนั้น แทนที่จะออกไปเผชิญหน้ากับความเหี้ยมหยามเช่นนั้น เฮเซคียาห์ส่งเหล่าข้าราชการแห่งคณะรัฐมนตรีของตนไปยังกำแพงกรุงเพื่อฟังข้อเรียกร้องต่างๆของคนอัสซีเรีย

2 พกษ 18:19-20 และรับซาเคห์พูดกับเขาว่า "จงทูลเฮเซคียาห์ว่า `พระมหากษัตริย์คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ตรัสดังนี้ว่า ท่านวางใจในอะไร รับซาเคห์ผู้เป็นแม่ทัพอัสซีเรียพยายามที่จะข่มขวัญศัตรูชาวอิวของตนอย่างชัดเจน เขาเย้ยหยันกำลังทางทหารของกรุงเยรูซาเล็ม **20** ท่าน

คิดว่า (แต่เป็นเพียงแต่ถ้อยคำไร้สาระ) "เรามียุทธศาสตร์และแผนยุทธภาพ" หรือ เดียวนี้ท่าน
วางใจในใคร ท่านจึงได้กบฏต่อเรา

2 พกษ 18:21-22 **ดูเถิด เดียวนี้ท่านวางใจในไม้เท้าอ้อซ้ำ คืออียิปต์** ซึ่งจะตำมือของ
คนใดที่ใช้ไม้เท้านั้นยัน ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์เป็นเช่นนั้นต่อทุกคนที่วางใจในเขา เห็นได้ชัด
ว่าเฮเซคียาห์ได้เข้าร่วมเป็นพันธมิตรทางทหารกับอียิปต์เพื่อการช่วยเหลือกันและกัน อย่างไรก็ตาม
ก็ตาม รับซาเคห์ก็เย้ยหยันความช่วยเหลือใดก็ตามที่อาจมาจากอียิปต์ เขาเปรียบคนอียิปต์ว่าเป็น
เหมือนกับไม้เท้าอันหนึ่งที่หักแล้วริมฝั่งแม่น้ำไนล์ซึ่งหากใครใช้ยันก็จะ โคนเสี้ยนของมันตำมือ
แม่ทัพอัชซีเรียผู้นี้จึงเยาะเย้ยความช่วยเหลือใดก็ตามที่เฮเซคียาห์อาจได้รับจากอียิปต์

ยิ่งกว่านั้น รับซาเคห์กล่าวต่อไปว่า **22** แต่ถ้าท่านทั้งหลายจะบอกเราว่า "เราวางใจในพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของเรา" ก็ปุชเนียสถานสูงและแท่นบูชาของพระองค์นั้นมีหรือที่เฮเซคียาห์
หรือทิ้งเสียแล้ว พลังกล่าวแก่ยูดาห์และเยรูซาเล็มว่า "ท่านทั้งหลายจงนมัสการที่หน้าแท่นบูชา
ในเยรูซาเล็มเถิด" รับซาเคห์จึงพยายามที่จะเยาะเย้ยการพึ่งพาใดก็ตามที่มีต่อพระเยโฮวาห์
พระเจ้า อย่างไรก็ตาม เขาเข้าใจผิดเต็มๆเกี่ยวกับสิ่งที่เฮเซคียาห์ได้กระทำในการกำจัดที่ปุชเนีย
สถานสูงเหล่านั้นไปจากยูดาห์ เขาคิดว่านั่นเป็นการลบหลู่พระเยโฮวาห์ทั้งๆที่ความเป็นจริงก็คือ
มันเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า

2 พกษ 18:23-25 **รับซาเคห์จึงสั่งว่า ฉะนั้นบัดนี้ มาเถิด มาทำสัญญากันกับกษัตริย์**
แห่งอัชซีเรีย นายของข้า เราจะให้ม้าสองพันตัวแก่เจ้า ถ้าฝ่ายเจ้าหาคนที่ขี่ม้าเหล่านั้นได้ แม่ทัพ
อัชซีเรียผู้นี้เย้ยหยันและพยายามข่มขู่เฮเซคียาห์ต่อไป ตอนแรกเขาต้องการที่จะรับมัดจำจาก
เฮเซคียาห์ว่าฝ่ายหลังจะยอมจำนนต่อเซนาเคอริบ จากนั้นเขาก็เสนอม้า 2,000 ตัวแก่เฮเซคียาห์
ให้กองทัพของเขาขี่และยอมจำนนต่อกษัตริย์แห่งอัชซีเรีย นอกจากนี้เขายังเห็นแน่ว่าเฮเซคิ
ยาห์ไม่น่าจะมีคนเยอะพอที่จะขี่ม้าเหล่านั้นได้

หากเฮเซคียาห์อ่อนแอขนาดนั้น (ตามที่รับซาเคห์กล่าวอ้าง) เขาก็ถามว่า **24** แล้วอย่างนั้น
เจ้าจะขับไล่กองทัพอันใดเพียงคนเดียวในหมู่ข้าราชการผู้น้อยที่สุดของนายของเราอย่างไรได้ แต่

เจ้ายังวางใจพึ่งอียิปต์เพื่อถรบและเพื่อพลม้า รับซาเคห์เยาะเย้ยเฮเซเศคียาห์ต่อไปอีก โดยถามว่า กองทัพที่อ่อนแอของเขา (แม้กระทั่งได้คนอียิปต์มาช่วยก็ตาม) จะต้านทานแม้แต่ทหารกองหนึ่งของกองทัพอัสซีเรียอันเกรียงไกรได้อย่างไร

รับซาเคห์ยังบังอาจข่มขวัญเฮเซเศคียาห์ต่อไปอีกว่า 25 ยิ่งกว่านั้นอีกที่เรามาต่อผู้สถานที่นี้ เพื่อทำลายเสีย ก็ขึ้นมาโดยปราศจากพระเยโฮวาห์หรือ พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าว่า "จงขึ้นไป ต่อสู้กับแผ่นดินนี้และทำลายเสีย "" เขาบังอาจกล่าวอ้างว่ายกทัพมาต่อผู้ยูดาห์โดยได้รับอนุญาต และได้รับการอวยพรจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล นอกจากนี้ เขายังโกหกหน้าด้านๆ โดยอ้างว่าพระเจ้าได้ทรงส่งคนอัสซีเรียให้มาโจมตีและทำลายยูดาห์และกรุงเยรูซาเล็ม การพยายามข่มขวัญเป็นเรื่องหนึ่ง แต่การโกหกหน้าด้านๆในพระนามของพระเจาก็เป็นคนละเรื่อง

2 พกษ 18:26 แล้วเอลียาคิมบุตรชายอิสคียาห์และเชบนาห์และโยอาห์ เรียนรับซาเคห์ว่า "ขอทีเถอะ ขอพูดกับผู้รับใช้ของท่านเป็นภาษาอารัมเถิด เพราะเราเข้าใจภาษานั้น ขออย่าพูดกับเราเป็นภาษาฮีบรูให้ประชาชนผู้อยู่บนกำแพงนั้นได้ยินเลย " เห็นได้ชัดว่ารับซาเคห์รู้ภาษาฮีบรูและเขากล่าวถ้อยคำข่มขวัญและเย้ยหยันเป็นภาษานั้น ดังนั้นพวกข้าราชการยิวที่อยู่บนกำแพงนั้น (เอลียาคิมและเชบนาห์และโยอาห์) จึงขอให้เขาพูดกับพวกตนเป็นภาษาซีเรียแทน เห็นได้ชัดว่าพวกเขาเป็นห่วงประชาชนของกรุงนั้นว่าจะเสียขวัญเพราะคำขู่ที่ข่มขวัญเหล่านั้นซึ่งถูกกล่าวในภาษาของพวกเขาเอง

2 พกษ 18:27 รับซาเคห์รู้ว่าตนกำลังทำอะไรอยู่ เขากำลังพูดเป็นภาษาฮีบรูโดยมีจุดประสงค์เพื่อทำให้กรุงนั้นเสียขวัญจริงๆ เขาจึงตอกกลับไปว่า แต่รับซาเคห์พูดกับเขาทั้งหลายว่า "นายของข้าใช้ให้เรามาพูดถ้อยคำเหล่านี้แก่นายของเจ้าและแก่เจ้า และไม่ให้พูดกับคนที่นั่งอยู่บนกำแพง ผู้ที่จะต้องกินจีและกินเยี้ยวของเขาพร้อมกับเจ้าอย่างนั้นหรือ " รับซาเคห์จึงข่มขวัญมากขึ้น ไปอีกโดยใช้คำขู่เรื่องการล้อมกรุง เขากล่าวว่าเซนนาคेरิบได้ใช้ตนมามิใช่เพื่อ

ชูเฮเซคิยาห์เท่านั้น แต่ผู้บรณาผู้ได้บังคับบัญชาของเขาด้วย เขาจึงเตือนว่าพวกเขาจะกินและดื่ม
อุจจาระและปัสสาวะของพวกเขาเองเมื่อความอดอยากของการถูกล้อมกรุงมีชัยเหนือพวกเขา

2 พกษ 18:28-29 แล้วรับซาเคห์ได้ยื่นร้องตะโกนเสียงดังเป็นภาษาฮีบรูว่า "จงฟัง
พระวณะของพระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย 29 กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า 'อย่าให้เฮเซคิ
ยาห์หลงเจ้า เพราะเขาไม่สามารถที่จะช่วยเจ้าให้พ้นจากพระหัตถ์ของพระองค์' แม้ท้อสซีเรียผู้
นี้เตือนบรณาผู้อาศัยของกรุงเยรูซาเล็มอย่างอวดเบ่งว่าเฮเซคิยาห์กษัตริย์ของพวกเขาจะ
ไม่สามารถช่วยพวกเขาให้พ้นจากคนอัสซีเรียได้

2 พกษ 18:30-32 รับซาเคห์กล่าวต่อไปว่า อย่าให้เฮเซคิยาห์กระทำให้เจ้าวางใจใน
พระเยโฮวาห์โดยกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราให้พ้นแน่ และจะไม่ทรงมอบเมืองนี้ไว้ใน
มือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย" ชาวอัสซีเรียผู้โห่หังคนนี้เตือนบรณาผู้อาศัยของกรุงเยรูซาเล็มมิ
ให้วางใจพระเยโฮวาห์ในเรื่องการช่วยให้พ้น เขาบอกว่าแม้แต่พระเยโฮวาห์ก็ไม่สามารถช่วย
พวกเขาให้พ้นจากความเกรียงไกรแห่งกองทัพอัสซีเรียได้ ในความอวดดีของเขา รับซาเคห์เพ็ง
หว่านเมล็ดพันธุ์แห่งความพินาศของตัวเอง การอ้างว่าแม้แต่พระเยโฮวาห์ก็ไม่สามารถเอาชนะ
เขาได้เป็นวิธีหนึ่งที่แน่นอนที่จะนำพระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ตกลงบนพวกเขาเอง นั่น
เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆหลังจากนั้นไม่นาน

แม้ท้อสซีเรียผู้โห่หังคนนี้จึงยื่นข้อเสนอหนึ่งแก่บรณาผู้อาศัยแห่งกรุงเยรูซาเล็ม **31**
อย่าฟังเฮเซคิยาห์ เพราะกษัตริย์แห่งอัสซีเรียตรัสตั้งนี้ว่า 'จงทำสัญญาไมตรีกับเราด้วยของ
กำนัล และออกมาหาเรา แล้วทุกคนจะได้กินจากเถาองุ่นของตน และทุกคนจะกินจากต้นมะเดื่อ
ของตน และทุกคนจะดื่มน้ำจากที่ขังน้ำของตน **32** จนเราจะมานำเจ้าไปยังแผ่นดินที่เหมือนแผ่น
ดินของเจ้าเอง เป็นแผ่นดินที่มีข้าวและน้ำองุ่น เป็นแผ่นดินที่มีขนมปังและสวนองุ่น เป็นแผ่น
ดินที่มีน้ำมันมะกอกเทศและน้ำผึ้ง เพื่อเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิตอยู่และไม่ตาย และอย่าฟังเฮเซคิยาห์
เมื่อเขานำเจ้าผิดไปโดยกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราทั้งหลายให้พ้น"

ไม่มีความเมตตาถูกเสนอแก่เฮเซคียาห์ แต่รับซาเคห์แสวงหาที่จะยอมให้ประชาชนชาวกรุงเยรูซาเล็มยอมจำนน โดยเสนอที่จะอภัยโทษพวกเขาหากพวกเขายอมจำนนแต่โดยดี ที่เขาคิดไว้ในใจก็คือ การกวาดต้อนพวกเขาไปเป็นเชลยยังอัสซีเรียเหมือนที่ได้กระทำกับสิบตระกูลที่อยู่ทางเหนือ นั้น เขาพยายามล่อลวงให้พวกเขายอมจำนน โดยบรรยายภาพการตกเป็นเชลยของพวกเขาโดยใช้คำพูดที่สวยงาม หากพวกเขาโค่นเฮเซคียาห์ พวกเขาก็จะได้รับความเมตตาจากคนอัสซีเรีย มิฉะนั้นพวกเขาก็จะตาย รับซาเคห์จึงเตือนพวกเขามีให้ฟังเฮเซคียาห์เมื่อเขาอ้างว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าจะทรงช่วยพวกเขาให้พ้น

2 พกษ 18:33-35 แม้ทำอัสซีเรียที่โง่เขลาผู้นี้ยังพูดจาหมิ่นประมาทอย่างผิดๆอีกเรื่อง เขาถามประชาชนชาวกรุงเยรูซาเล็มว่า **มีพระแห่งประชาชาติองค์ใดเคยช่วยแผ่นดินของตบให้พ้นจากพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้หรือ** คนอัสซีเรียที่โง่เขลาผู้นี้เทียบพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์แห่งอิสราเอลกับพวกพระต่างด้าวของประชาชาติต่างๆที่อยู่ล้อมรอบ มันเป็นคำพูดหมิ่นประมาทอย่างแท้จริง

เขายังกล่าวอย่างไม่ลดละต่อไปอีกว่า **34 พระของเมืองฮามัทและเมืองอารบัตอยู่ที่ไหน พระของเมืองเศฟารวามิม เสนาและอิฟวาทอยู่ที่ไหน** เขาได้ช่วยสะมาเรียให้พ้นจากมือของเราหรือ เพราะว่าคนอัสซีเรียได้บดขยี้ประเทศเพื่อนบ้านต่างๆไปแล้ว รับซาเคห์จึงถามอย่างอวดดีว่า บรรดาพระของประเทศเหล่านั้น ไปอยู่ที่ไหนเสียแล้ว พระเหล่านั้นสามารถช่วยให้พ้นจากอำนาจของกองทัพอัสซีเรียอันเกรียงไกรได้หรือ แน่แน่นอนว่าถึงอย่างไรแล้วพวกรูปเคารพที่เป็นพระต่างด้าวเหล่านั้น ไม่มีฤทธิ์เดชอยู่แล้ว แต่รับซาเคห์ได้ตีตราความพินาศของตัวเองแล้ว โดยการบอกเป็นนัยว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าไม่ได้ดีไปกว่าพระเหล่านั้น **35 พระองค์ใดในบรรดาพระทั้งหลายของประเทศเหล่านี้ได้ช่วยประเทศของตบให้พ้นจากมือของเรา แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเยรูซาเล็มให้พ้นจากมือของเราหรือ"** เขาถามว่า หากรูปเคารพพระต่างด้าวเหล่านั้นแห่งประชาชาติทั้งหลายที่อัสซีเรียได้พิชิตแล้ว ไม่สามารถช่วยให้พ้นจากอำนาจของเซนนาเคอริบได้ พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยพวกเขาให้พ้นได้หรือ การเทียบฤทธิ์เดชของพระเยโฮวาห์ให้

เท่ากับบรรดาพระที่ไม่มีฤทธิ์ของประชาชาติทั้งหลายที่นับถือพระต่างค้ำที่อยู่รอบๆก็เป็นความ
ผิดพลาดใหญ่หลวง รับซาเคห์ได้ตีตราชะตากรรมของตัวเองแล้วโดยการท้าทายพระเยโฮวาห์

2 พกษ 18:36-37 แต่ประชาชนหนึ่งไม่ตอบเขาสักคำเดียว เพราะพระบัญชาของ
กษัตริย์มีว่า "อย่าตอบเขาเลย" เฮเซคียาห์ได้สั่งประชาชนของตนอย่างมีปัญญาแล้วให้หุบปาก
ของพวกเขาเสีย พวกเขาจะต้องไม่ตอบกลับคำเหน็บแนมจากเบื้องล่างเลย พวกเขาจึงเงียบเสีย

37 แล้วเอลีอาคิมบุตรชายอิลคียาห์ ผู้บัญชาการราชสำนัก และเชบนาห์ราชเลขา และโย
อาห์บุตรชายอาสาฟเจ้ากรมสารบรรณ ได้เข้าเฝ้าเฮเซคียาห์ด้วยเสื้อผ้าฉีกขาด และกราบพูล
ถ้อยคำของรับซาเคห์ ข้าราชการทั้งสามคนที่เฮเซคียาห์ใช้ไปฟังคำเย้ยหยันของรับซาเคห์จึงกลับ
มาหา กษัตริย์ของตนด้วยความสิ้นหวังพร้อมกับเสื้อผ้าที่ถูกฉีกขาด พวกเขาจึงเล่าให้กษัตริย์ฟัง
ซ้ำเกี่ยวกับคำขู่ที่เป็นกลางเหล่านั้นและถ้อยคำเหยียดหยามที่รับซาเคห์ได้กล่าว บทถัดไปจะบัน
ทึกการตอบสนองของเฮเซคียาห์ที่มีต่อคำขู่อันรุนแรงนี้

ภาพรวมของ 2 พกษ กษัตริย์ 19: 2 พกษ กษัตริย์ 19 จริงๆแล้วมีเนื้อหาเหมือนกับอิสยาห์
37 ข้อยกเว้นก็คือการเพิ่มข้อ 30 เข้าไปในอิสยาห์ 37 นี่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการตอบสนองของ
เฮเซคียาห์ที่มีต่อคำขู่เหล่านั้นของรับซาเคห์และคนอัสซีเรียซึ่งตามมาด้วยคำอธิษฐานของเฮเซคิ
ยาห์เพื่อขอการช่วยให้พ้น พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเขาผ่านทางอิสยาห์ผู้พยากรณ์ การ
ทรงช่วยให้พ้นของพระเจ้าจึงบังเกิดขึ้นเมื่อทูตสวรรค์องค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าสังหาร
ทหารอัสซีเรีย 185,000 คน

2 พกษ 19:1-2 บทนี้เปิดมาด้วยการตอบสนองของเฮเซคียาห์ต่อคำขู่ของรับซา
เคห์ อยู่มาเมื่อ กษัตริย์เฮเซคียาห์ทรงได้ยิน พระองค์ก็ทรงฉีกฉลองพระองค์เสีย และทรงเอาผ้า
กระสอบคลุมพระองค์ และเสด็จเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เพราะคำพูดหมิ่นประมาท
ของแม่ทัพอัสซีเรียผู้นั้นและเพราะพวกเขาตกอยู่ในสภาพจนตรอก เฮเซคียาห์จึงถ่อมตัวลงต่อ
พระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าโดยการฉีกเสื้อผ้าของตน (สัญลักษณ์ของชาวตะวันออกกลางที่

แสดงถึงความทุกข์ใจยิ่งนัก) และการสวมผ้ากระสอบ อย่างหลังนี้เป็นผ้าเนื้อหยาบที่คล้ายกับ 'กระสอบป่าน' ในปัจจุบัน (หรือถุงใส่เมล็ดพืช) มันไม่เพียงใส่ไม่สบายตัวเท่านั้น แต่มันยังเป็น สัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่แสดงถึงความอับสออดสูและความทุกข์ใจอย่างมากด้วย

กษัตริย์ผู้นี้จึง 2 ใช้เอลียาхим ผู้บัญชาการราชสำนัก และเซบนาห์ราชเลขา และพวก บุโรหิตใหญ่ คลุมตัวด้วยผ้ากระสอบ ไปหาอิสยาห์ผู้พยากรณ์บุตรชายของามอส คณะรัฐมนตรี ของกษัตริย์ผู้นี้ หรือเหล่าข้าราชการระดับสูงของเขา ถูกใช้ให้ไปหาผู้พยากรณ์อิสยาห์ นี่เป็นการ กล่าวถึงอิสยาห์ครั้งแรกในพระคัมภีร์ เฮเซคียาห์จึงแสวงหาพระคำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้าจาก คนของพระเจ้าผู้นี้เพื่อขอการชี้แนะใน โมงยามวิกฤตินี้

2 พกษ 19:3-5 เหล่าข้าราชการที่เฮเซคียาห์ส่งมาจึงมาหาอิสยาห์และกล่าวว่า "เฮ เซคียาห์ตรัสดังนี้ว่า `วันนี้เป็นวันทุกข์ใจ วันถูกตีเตียนและหมิ่นประมาท เด็กก็ถึงกำหนดคลอด แต่ไม่มีกำลังเบ่งให้คลอด ขณะที่การดำรงอยู่ของประชาชาติแห่งยูดาห์กำลังตกอยู่ในภาวะเสี่ยง มันจึงเป็นวันแห่งความทุกข์ลำบาก คำตำหนิและการหมิ่นประมาทต่อพระเจ้าอย่างแท้จริง เฮเซคียาห์จึงใช้ภาพเปรียบของหญิงที่เจ็บท้องใกล้คลอด แต่ไม่มีแรงที่จะเบ่งเด็กออกมา นี่บอกเป็นนัย ถึงความตายสำหรับทั้งแม่และเด็ก สถานการณ์ที่ยูดาห์กำลังเผชิญอยู่เป็นวิกฤติหนึ่งอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นเรื่องคอขาดบาดตาย

ข้อความจากเฮเซคียาห์ที่มาถึงอิสยาห์กล่าวต่อไปว่า 4 ชะรอยพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านคงจะสดับบรรดาถ้อยคำของรับซาเคห์ ผู้ซึ่งกษัตริย์แห่งอัสซีเรียนายของเขาได้สั่งมาให้เย้ย พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ และจะทรงขนานถ้อยคำซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงสดับ เพราะฉะนั้นขอท่านถวายคำอธิษฐานเพื่อส่วนชนที่เหลืออยู่นี้" เฮเซคียาห์รำพึงว่าบางทีพระเยโฮวาห์พระเจ้าจะทรงสังเกตเห็นสิ่งที่รับซาเคห์ได้กล่าวและจะทรงขนานเขาเสีย ดังนั้นเฮเซคียาห์จึงขออิสยาห์ให้ "ถวายคำอธิษฐานเพื่อส่วนชนที่เหลืออยู่นี้" ส่วนชนที่เหลืออยู่นี้ย่อมหมายถึงสองตระกูลที่เหลืออยู่ของอิสราเอล นั่นคือ ยูดาห์และเบนยามินซึ่งรวมกันเป็นประชาชาติยูดาห์ เพราะตระหนักถึงวิกฤติที่พวกเขาเผชิญอยู่ เฮเซคียาห์จึงรู้ว่าความช่วยเหลือเดียวเท่านั้นของ

พวกเขาจะมาได้ผ่านทางคำอธิษฐาน เขาจึงใช้คนไปบอกให้อิสยาห์อธิษฐาน 5 ดังนั้นข้าราชการของกษัตริย์เฮเซคียาห์มาถึงอิสยาห์

2 พกษ 19:6-7 ปรากฏว่าอิสยาห์ไม่เสียเวลาเลยในการตอบกลับเฮเซคียาห์ อาจเป็นได้ว่าเขากำลังคอยอยู่พร้อมกับคำตอบหนึ่งเมื่อพวกเขามาถึง หากเป็นเช่นนั้น มันก็คงเป็นภาพประกอบหนึ่งของอิสยาห์ 65:24 ซึ่งไปคู่ได้ อิสยาห์ก็บอกเขาทั้งหลายว่า "จงทูลนายของท่านเถิดว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า 'อย่ากลัวเพราะถ้อยคำที่เจ้าได้ยินนั้น ซึ่งข้าราชการของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กล่าวหยาบช้าต่อเรา ที่กำลังปรากฏอีกครั้งคือคำหุนใจจากพระเจ้ามิให้กลัว พระเจ้าทรงได้ยินคำพูดหมีนประมาทและคำขู่ต่างๆของคนอัสซีเรียแล้ว

พระองค์จึงทรงส่งข่าวมาผ่านทางอิสยาห์ว่า 7 ดุเดือด เราจะบรรจุนิจใจอย่างหนึ่งในเขา เพื่อเขาจะได้ยินข่าวลือ และกลับไปยังแผ่นดินของเขา และเราจะให้เขาล้มลงด้วยดาบในแผ่นดินของเขาเอง" ที่น่าสนใจคือคำที่แปลว่า **จิตใจ (รูอัค)** มันเป็นคำฮีบรูรูปกตที่หมายความว่า 'วิญญาณ' หลายครั้งมันแปลได้ด้วยว่า 'ลมหายใจ' หรือ 'สายลม' แม้นักอธิบายพระคัมภีร์บางท่านประยุกต์ใช้วลีนี้ว่าหมายถึงชัยชนะที่จะมาเหนืออัสซีเรียโดยพระเจ้าในข้อ 35-37 บริบทก็ดูเหมือนจะบ่งบอกว่าพระเจ้าทรงใช้พระคำรัศมา โดยทำให้กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยินข่าวลือหนึ่ง (หรือรายงานข่าวหนึ่ง) ซึ่งเบี่ยงเบนความสนใจของเขาไปจากยูดาห์ นี่ทำให้เขาต้องกลับบ้านไปจัดการกับความยุ่งยากที่นั่นต่อ แน่ทีเดียว เมื่อกลับไปยังนิเวศแล้ว เซนนาเคอริบก็ถูกลอบสังหารเสียที่นั่น

2 พกษ 19:8 ไม่ปรากฏชัดเจนว่าข่าวสารจากพระเจ้าผ่านทางอิสยาห์ที่มาถึงเฮเซคียาห์เกี่ยวกับคนอัสซีเรียได้ไปถึงรับซาเคห์หรือไม่ อย่างไรก็ตาม หลังจากกล่าวคำขู่เหล่านั้นของคนแก่เฮเซคียาห์แล้ว รับซาเคห์แม่ทัพอัสซีเรียก็จากไป รับซาเคห์ได้กลับไป และได้พบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียผู้รบเมืองลิบนาห์ เพราะเขาได้ยินว่าพระองค์ออกจากลาเคซแล้ว ลาเคซเป็นเมืองที่มีป้อมซึ่งตั้งอยู่บนยอดเนินเขาลูกหนึ่งในยูดาห์ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ เซนนาเคอริบ

บกษัตริย์อัสซีเรียไม่สามารถเอาชนะเมืองนี้ได้มองเห็นได้ชัด หรืออย่างน้อยก็ได้เปลี่ยนไป
โจมตีอีกเมืองหนึ่งในยูดาห์ซึ่งอยู่ห่างไปประมาณเก้าไมล์ทางเหนือซึ่งมีชื่อว่าลิบนาห์

2 พกษ 19:9-10 ขณะเดียวกัน ตามที่ถูกพยากรณ์ไว้โดยพระเจ้าผ่านทางอิสยาห์
เซนนาเคอริบได้ยื่นข่าวลือหนึ่งที่เป็นลางร้าย และเมื่อกษัตริย์ทรงได้ยินเรื่องทีรหะคาห์กษัตริย์
แห่งเอธิโอเปียว่า "ดูเถิด เขาได้ยกออกมาสู้รบกับพระองค์แล้ว" ขณะกำลังสู้กับเมืองลิบนาห์อยู่
เซนนาเคอริบได้รับรายงานข่าวว่ากษัตริย์แห่งเอธิโอเปียนามว่า *ทีรหะคาห์* กำลังเดินทางมาเพื่อ
โจมตีตน พระองค์จึงส่งผู้สื่อสารไปเฝ้าเฮเซคิยาห์ทูลว่า 10 "เจ้าจงพูดกับเฮเซคิยาห์กษัตริย์แห่ง
ยูดาห์ดังนี้ว่า อย่าให้พระเจ้าของท่านซึ่งท่านวางใจนั้นลงโทษท่านว่า "เยรูซาเล็มจะมีได้ถูกมอบไว้
ในมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย"

เกรงว่าเฮเซคิยาห์จะคิดว่าพระเจ้าได้ทรงช่วยเขาให้พ้นแล้วตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้แล้ว
ว่าจะช่วย เซนนาเคอริบจึงส่งจดหมายฉบับหนึ่งกลับมาถึงเขา ในจดหมายฉบับนั้น เซนนาเคอริ
บแจ้งเฮเซคิยาห์ด้วยคำพูดหมิ่นประมาทว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าที่เขาวางใจจะไม่สามารถช่วยเขา
ให้พ้นได้ กล่าวสั้นๆก็คือ เซนนาเคอริบจะกลับมายังกรุงเยรูซาเล็มและทำลายมันเสีย

2 พกษ 19:11-13 ด้วยความเย่อหยิ่งและความโอหัง เซนนาเคอริบเตือนเฮเซคิยาห์
ว่า ดูเถิด ท่านได้ยินแล้วว่า บรรดากษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กระทำอะไรกับแผ่นดินทั้งสิ้นบ้าง
ทำลายเสียหมดอย่างสิ้นเชิง ส่วนท่านเองจะรับการช่วยให้พ้นหรือ เขาบอกเป็นนัยอีกครั้งว่าพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าไม่ต่างจากบรรดารูปเคารพของพระต่างด้าวแห่งภูมิภาคนั้น เซนนาเคอริบจึง
เยาะเย้ยเฮเซคิยาห์โดยถามว่า 12 บรรดาพระของบรรดาประชาชาติได้ช่วยเขาให้รอดพ้นหรือ คือ
ประชาชาติซึ่งบรรพบุรุษของเราได้ทำลาย คือโกซาน ฮาราน เรเซฟ และประชาชนของเอเดนซึ่ง
อยู่ในเทลอัสตาร์ เขา رأىขยาวชื่อเมืองต่างๆของคนต่างชาติในภูมิภาคนั้นที่อัสซีเรียได้พิชิตแล้ว
พระเหล่านั้นของพวกเขาคือช่วยพวกเขาให้พ้นไหม ยิ่งกว่านั้นเขายังเหน็บแนมอีกว่า 13 กษัตริย์
ของสามัท กษัตริย์ของอารบัต กษัตริย์ของเมืองเสฟารวอิม เฮนาและอิฟวาห์อยู่ที่ไหน" ด้วย

ความอวดดี เช่นนาเคอริบถามเฮเซคียาห์ว่าเกิดอะไรขึ้นกับกษัตริย์องค์อื่นๆของภูมิภาคเหล่านั้น ที่ได้จัดขึ้นอาณาจักรของอัสซีเรีย

2 พกษ 19:14 อีกครั้งที่เฮเซคียาห์เผชิญหน้ากับคำขู่อีกครั้งจากอัสซีเรีย นอกจากนี้ ดูเหมือนว่าชนนาเคอริบตั้งใจที่จะเชือดไก่ให้ลิงดูโดยใช้ประชาชาติที่ระจอกอย่างยูดาห์ซึ่ง ไม่ยอมทำตามข้อเรียกร้องของเขาที่ให้ยอมจำนน เฮเซคียาห์ทรงรับจดหมายจากมือของผู้ ลือสาร และทรงอ่าน และเฮเซคียาห์ได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรงคลีจดหมาย นั้นออกต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์ นี่ไม่ใช่คำขู่เล่นๆ เฮเซคียาห์รู้ว่าตนได้คู่มือกษัตริย์ที่ ทรงอำนาจมากที่สุดบนพื้นพิภพในสมัยนั้นแล้ว เขารู้ว่าคนอัสซีเรียจะกลับมาพร้อมกับความ แค้นที่มีต่อการปฏิเสธอย่างอวดดีเช่นนั้น เฮเซคียาห์รู้ว่าตนเดือดร้อนหนักแล้ว ดังนั้นเขาจึงทำสิ่ง ที่ดีที่สุดในที่เขาทำได้ หลังจากอ่านจดหมายขู่ของชนนาเคอริบแล้ว เฮเซคียาห์ก็เข้าไปในพระ วิหารของพระเจ้าและคลีจดหมายนั้นออกเพื่อให้พระเยโฮวาห์ได้ทรงอ่านเอง

2 พกษ 19:15-19 ดังนั้นเฮเซคียาห์จึงทำสิ่งเดียวเท่านั้นที่เขาทำได้ เขาอธิษฐาน และ เฮเซคียาห์ทรงอธิษฐานต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์ว่า "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่ง อิสราเอล ผู้ทรงประทับระหว่างพวกเรูป พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งบรรดาราชอาณาจักร ของแผ่นดินโลก พระองค์ต่อองค์เดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก สังกัดว่า คำอธิษฐานในสภาพจนตรอกของเขาเริ่มต้นโดยการสรรเสริญพระเจ้า เขารับรู้อำนาจสิทธิขาด ของพระเจ้าเหนือประชาชาติทั้งปวง นอกจากนี้ พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดิน โลกด้วย

เขาจึงวิงวอนพระเจ้าว่า 16 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเจียพระกรรมสดับ ข้าแต่พระเยโฮ วาห์ ขอทรงเบิกพระเนตรทอดพระเนตร และขอทรงสดับถ้อยคำของชนนาเคอริบ ซึ่งเขาได้ใช้ มาเยี่ยพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ เฮเซคียาห์วิงวอนพระเจ้าให้ทรงหมายเหตุสิ่งที่ชนนาเคอริบได้ กล่าวและเขียนไว้ อันที่จริงกษัตริย์ที่นับถือพระต่างคำวองค์นี้ได้เยาะเย้ยและทำทนายพระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์อยู่ เฮเซคียาห์เตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงเรื่องนั้น

ยิ่งกว่านั้น เฮเซคิยาห์เตือนความจำพระเจ้าอีกว่า 17 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เป็นความจริงที่ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กระทำแก่ประชากรชาติทั้งหลายและแผ่นดินของประชากรชาตินั้นร้างเปล่า 18 และได้เหวี่ยงพระของประชากรชาตินั้นเข้าไฟ เพราะเขามีใจพระ เป็นแต่ผลงานของมือมนุษย์ เป็นไม้และหิน เพราะฉะนั้นเขาจึงถูกทำลายเสีย เฮเซคิยาห์เตือนความจำพระเจ้าว่าคนอัสซีเรียได้ พิชิตและทำลายประชากรชาติอื่นๆของภูมิภาคนั้นไปแล้ว นอกจากนี้ พวกเขาได้ทำลายบรรดารูป เคารพของพระต่างตัวของประชากรชาติเหล่านั้นแล้วด้วย (นี่บอกเป็นนัยว่าคำพยากรณ์เรื่องพระเยโฮวาห์กำลังตกอยู่ในอันตรายหากพระองค์ทรงยอมให้คนอัสซีเรียเอาชนะยูดาห์ได้)

ดังนั้น เฮเซคิยาห์จึงวิงวอนพระเจ้าว่า 19 ฉะนั้นบัดนี้ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ ข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นมือของเขา เพื่อราชอาณาจักรทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลกจะทราบว่ พระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าแต่พระองค์เดียว" กษัตริย์แห่งยูดาห์ผู้นี้จึงขอร้องพระเจ้าให้ช่วยพวกเขาให้พ้น ยิ่งกว่านั้นในการทำเช่นนั้น พระเจ้าก็จะทรงแสดงให้เห็นว่า ประชากรชาติอื่นๆที่ปวงเห็นว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแต่พระองค์เดียว

2 พกษ 19:20 อีกครั้งที่ดูเหมือนว่าพระเจ้าไม่ทรงเสียเวลาเปล่าเลยในการตอบ คำอธิษฐานของเฮเซคิยาห์ พระองค์ทรงตอบผ่านทางผู้พยากรณ์อิสยาห์เหมือนเดิม แล้วอิสยาห์ บุตรชายอามอสได้ชี้ให้ไปเฝ้าเฮเซคิยาห์ทูลว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าเรื่องเซนาเคอริบ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียแล้ว พระเจ้าทรงรับรู้ว่า พระองค์ได้ยินคำอธิษฐานของเฮเซคิยาห์ในพระวิหารแล้ว

2 พกษ 19:21-22 พระเจ้าจึงทรงส่ง 'สำเนา' ข้อความที่พระองค์ได้ส่งไปหาเซนาเคอริบผ่านทางอิสยาห์ให้แก่เฮเซคิยาห์ ต่อไปนี้เป็นพระวจนะที่พระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับท่าน นั้นว่า "ธิดาพรหมจารีแห่งศิโยนดูหมิ่นเจ้า และหัวเราะเยาะเย้ยเจ้า ธิดาแห่งเยรูซาเล็มสิ้นศีรษะ ไร้เจ้า พระเจ้าทรงส่งข่าวไปบอกเซนาเคอริบว่ากรุงเยรูซาเล็มได้ถูกกำชู่ของเขาจริงๆ "ธิดาพรหมจารีแห่งศิโยน" อาจหมายถึงกรุงเยรูซาเล็มหรือหมายถึงยูดาห์เอง พวกยิวได้สิ้นศีรษะของตนในการดูหมิ่นกำชู่ของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียจริงๆ บัดนี้พระเจ้ากำลังเย้ยหยันเขา

พระองค์จึงตรัสถามว่า 22 เจ้าเย้ยและกล่าวหยาบข้าต่อผู้ใด เจ้าขึ้นเสียงของเจ้าต่อผู้ใด แล้วเบิ่งตาของเจ้าอย่างเย้ยหยิงต่อผู้ใด ต่อดองค์บริสุทธิแห่งอิสราเอลนะซิ พระเจ้าจึงตรัสชัดเจนในข้อความของพระองค์ที่ส่งไปถึงเซนนาเคอริบว่ากษัตริย์ผู้นับถือพระต่างด้าวคนนี้ได้เยาะเย้ยและหมิ่นประมาทพระเจ้าแห่งอิสราเอลจริงๆ คนอัสซีเรียจะรู้ว่าในไม่ช้าว่าคนกำลังล้อเล่นกับผู้ใดอยู่

2 พกษ 19:23-24 พระเจ้าจึงทรงเตือนความจำเซนนาเคอริบเรื่องคำขู่ที่โง่เขลาของเขา เจ้าได้เย้ยองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยผู้สื่อสารของเจ้า และเจ้าได้ว่า "ด้วยรทรเป็นอันมากของข้า ข้าได้ขึ้นไปที่สูงของภูเขา ถึงที่ไกลสุดของเลบานอน ข้าจะโค่นต้นสนสีดาร์ที่สูงที่สุดของมันลง ทั้งต้นสนสามใบที่ดีที่สุดของมัน ข้าจะเข้าไปในที่พำนักในชายแดนของมัน และที่ป่าไม้แห่งการเมด 24 ข้าขุดบ่อและตึมน้ำต่างด้าว ข้าเอาฝาเท้าของข้ากวาดธารน้ำทั้งสิ้นของสถานที่ที่ถูกล้อม โจมตีให้แห้งไป" พระเจ้าทรงโยนคำขู่ของเซนนาเคอริบที่เขาได้กล่าวต่อผู้ยูดาห์กลับไปสู่น้ำเขาเอง พวกเขาเป็นคนขี้โม้จริงๆ

2 พกษ 19:25-26 พระเจ้าทรงเตือนความจำเซนนาเคอริบต่อไปถึงคำเยาะเย้ยของเขา เจ้าไม่ได้ยินหรือว่า เราได้จัดไว้นานแล้ว เราได้กะแผนงานไว้แต่ดึกดำบรรพ์ ณ บัดนี้เราให้เป็นไปแล้ว คือเจ้าจะทำเมืองที่มีป้อมให้พังลงให้เป็นกองสิ่งปรักหักพัง 26 ส่วนชาวเมืองนั้นมิอำนาจน้อย เขาสะดุ้งกลัวและอับอาย เขาเหมือนหญ้าที่ทุ่งนา และเหมือนหญ้าอ่อน เหมือนหญ้าที่บนยอดหลังคาเรือน เหมือนข้าวเกรียมไปก่อนที่มันจะงอกงามอย่างนั้น แม้เซนนาเคอริบกล่าวคำโอ้อวดใหญ่โต พระเจ้าก็กำลังจะทรงปล่อยหมัดตายของพระองค์แล้ว

2 พกษ 19:27-28 พระเจ้าจึงตรัสคำเตือนของพระองค์เองแก่เซนนาเคอริบ แต่เราได้รู้จักการที่เจ้านั่งลงกับการออกไปและเข้ามาของเจ้า และการก่ร้ายกราดของเจ้าต่อเรา นี่เท่ากับพระเจ้าตรัสว่า "เรารู้ว่าเจ้าเป็นใครและเจ้าอยู่ที่ไหน" นอกจากนี้ พระเจ้าทรงบอกกษัตริย์แห่งอัสซีเรียว่าพระองค์ทรงทราบดีถึงการ โจมตีของเขาที่มีต่อประชาชาติอื่นๆ ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรง

บอกกษัตริย์ที่อวดเบ่งผู้นี้ว่าพระองค์ทรงทราบดีถึงคำพูดหมิ่นประมาทของเขาก่อนที่กล่าวต่อผู้
พระองค์

ดังนั้นพระเจ้าทรงบอกเซนาเคอริบว่า 28 เพราะเจ้าได้กริ้ววกราดต่อเรา และความ
จองหองของเจ้าได้มาเข้าหูของเรา ฉะนั้นเราจะเอาของของเราเกี่ยวจุมูกเจ้า และบังเหียนของเรา
ใส่ริมฝีปากเจ้า และเราจะหันเจ้ากลับไปตามทางซึ่งเจ้ามานั้น พระเจ้าทรงเตือนความจำกษัตริย์ที่
นับถือพระต่างด้าวผู้เย่อหยิ่งคนนี้ถึงคำพูดเยาะเย้ยหมิ่นประมาทและความจองหองของเขา คำ
หลังนี้ถูกแปลมาจากคำฮีบรู ซาอานัน และในบริบทนี้มีความหมายว่า 'ความโอหัง' ดังนั้น
พระเจ้าจึงทรงบอกเซนาเคอริบว่าพระองค์จะทรงเอาตะขอเกี่ยวจุมูกของเขาและเอาบังเหียน
ครอบปากของเขาเพื่อปิดปากของเขาเสียและเขาจะถูกพากลับไปตามทางที่เขาได้มา กล่าวอีกนัย
หนึ่ง พระเจ้าจะทรงทำให้เขาพ่ายแพ้อย่างหมดรูป

2 พกษ 19:29-31 จุดสนใจของข้อความของพระเจ้าผ่านทางอิสยาห์คราวนี้วกกลับ
ไปยังเฮเซคียาห์แล้ว และนี่จะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้า คือปีนี้เจ้าจะกินถึงท้องขึ้นเอง และในปีที่
สองสิ่งที่ผลิตจากเดิม แล้วในปีที่สาม จงหว่านและเกี่ยว และปลูกสวนองุ่นและกินผลของมัน
พระเจ้าทรงบอกเฮเซคียาห์ว่าในฐานะหมายสำคัญหนึ่ง เขาและยูดาห์จะรับประทานสิ่งใดก็ตาม
ที่แผ่นดินเกิดผลออกมาในยามที่ถูกล้อมโดยคนอัสซีเรีย ในปีถัดไป พวกเขาจะรับประทานสิ่งที่
งอกขึ้นมาจากพืชผลที่ถูกเหยียบย่ำเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม ในฤดูกาลต่อมา พวกเขาจะสามารถ
กลับไปเพาะปลูกได้ตามปกติ ความหมายโดยนัยก็คือว่าพระเจ้าจะทรงช่วยพวกเขาให้พ้น แม้คน
อัสซีเรียได้กินพืชผลของพวกเขาโดยเอาไปเป็นอาหารของตนเองแล้วก็ตาม ยูดาห์ก็จะพบ
อาหารเพียงพอที่จะประทังชีวิตจากสิ่งที่ถูกเหลืออยู่ และในอีกหนึ่งปีครั้งต่อมา พวกเขาจะยินดี
กับการเก็บเกี่ยวพืชผลของพวกเขาเองอีกครั้ง มันเป็นหมายสำคัญอย่างหนึ่งที่พระเยโฮวาห์
ประทานแก่พวกเขา

ยิ่งกว่านั้นพระเจ้าทรงสัญญาต่อเฮเซคิยาห์ว่า 30 ส่วนที่รอดและเหลือแห่งวงศวานของยูดาห์จะหยั่งรากลงไป และเกิดผลขึ้นบน พืชผลต่างๆของยูดาห์จะไม่เพียงออกผลเท่านั้น แต่ชนส่วนที่เหลือของประชากรดินนั้นเองจะหยั่งรากลงไปและเกิดผลขึ้นบนอีกครั้งเช่นกัน

พระเจ้าทรงสัญญาอีกว่า 31 เพราะว่าส่วนคนที่เหลือจะออกไปจากเยรูซาเล็ม และส่วนที่รอดมาจะออกมาจากภูเขาศิโยน ความกระตือรือร้นของพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะกระทำการนี้' พระเจ้าทรงสัญญาอย่างชัดเจนว่าหมู่ชนที่เหลืออยู่ของพระองค์จะหนีพ้นไปโดยพระหัตถ์ของพระองค์ หมู่ชนที่เหลืออยู่นี้ย่อมหมายถึงประชากรชาติยูดาห์นั่นเอง พระเจ้าจะทรงพิทักษ์รักษาประชาชนของพระองค์ผู้ซึ่งยังสัตย์ซื่อต่อพระองค์อยู่

2 พกษ 19:32-34 ในส่วนของคำพูดของคนอัสซีเรียที่จะมานั้น พระเจ้าทรงมีข่าวดีเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงตรัสเกี่ยวกับกษัตริย์แห่งอัสซีเรียดังนี้ว่า 'ท่านจะไม่เข้าในนครนี้หรือยิงลูกธนูไปที่นั่น หรือถือโล่เข้ามาข้างหน้านคร หรือสร้างเชิงเทินสู้มัน ความหมายโดยนัยของบริบทตรงนี้ก็คือน่า เชนนาเคอริบและกองทัพอัสซีเรียอยู่ไม่ไกลจากกรุงเยรูซาเล็มแล้ว 2 พงสาวดาร 32 บอกเป็นนัยถึงเรื่องนี้เช่นกัน ความกลัวต่างๆของเฮเซคิยาห์เป็นของจริงอย่างแน่นอน แต่พระเจ้าทรงสัญญาเขาว่าคนอัสซีเรียจะไม่เข้ามาในกรุงนั้น อันที่จริงพวกเขาจะไม่ได้เข้ามาใกล้พอที่จะยิงลูกธนูสักดอกใส่กรุงนั้นหรือปฏิบัติการทางทหารใดๆเพื่อต่อสู้กรุงนั้นด้วยซ้ำ

33 ท่านมาทางใด ท่านจะต้องกลับไปทางนั้น ท่านจะไม่เข้ามาในนครนี้ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ เชนนาเคอริบได้เข้ามาใกล้กรุงเยรูซาเล็มโดยเส้นทางใด เขาก็จะกลับไปพร้อมกับความพ่ายแพ้โดยทางนั้น พระเจ้าทรงสัญญาเฮเซคิยาห์ว่า **34** เพราะเราจะป้องกันนครนี้ไว้เพื่อให้รอด เพื่อเห็นแก่เราเอง และเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา" เพื่อจุดประสงค์ต่างๆของพระเจ้าเอง พระองค์จะทรงป้องกันกรุงเยรูซาเล็มไว้ ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าจะยังทรงรักษาพระสัญญาของพระองค์ที่พระองค์ได้ตรัสไว้แก่ดาวิดเมื่อหลายศตวรรษก่อนหน้านั้น ตอนนั้น

พระองค์ได้ทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรงรักษาเชื้อสายของดาวิดให้คงอยู่บนบัลลังก์กษัตริย์แห่งยูดาห์สืบไป พระเจ้าทรงรักษาคำตรัสของพระองค์เสมอ

2 พกษ 19:35 ในหนึ่งในข้อที่เสียดแทงที่สุดในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม ผู้เขียนบันทึกไว้ว่า และอยู่มาในคืนนั้นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ได้ออกไป และได้ประหารคนในค่ายแห่งคนอัสซีเรียเสียหนึ่งแสนแปดหมื่นห้าพันคน และเมื่อคนลุกขึ้นในเวลาเช้ามืด ดูเถิด พวกเขาเหล่านั้นเป็นศพทั้งนั้น ก่อนรุ่งสาง ทหารอัสซีเรีย 185,000 คนก็นอนตายอยู่ในเดิณฑ์ของตน เพราะถูกฆ่าโดยทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ข้อความตรงนี้ดูเหมือนกล่าวอย่างขบขันว่าเมื่อคนอัสซีเรียลุกขึ้น พวกเขา ก็ตายกันหมด แต่ความหมายจริงๆก็คือว่า เมื่อพวกยิวลุกขึ้นในเช้าวันถัดมา กองกำลังส่วนใหญ่ของพวกศัตรูของพวกเขาก็ตายเสียแล้ว พระเจ้าได้ทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นแล้ว พระองค์ทรงได้ยินคำพูดหมิ่นประมาทและคำเยาะเย้ยของเซนนาเคอริบ และเหล่าผู้ได้บังคับบัญชาของเขาแล้ว ไม่มีคำถามในตอนนั้นเลยว่าจะเกิดอะไรขึ้น เมื่อผู้ใดทำทนายพระเจ้าให้ทำอะไรบางอย่าง จงแน่ใจได้ว่าพระองค์จะทรงกระทำตามนั้น

2 พกษ 19:36-37 ดังที่พระเจ้าตรัสพยากรณ์ไว้ผ่านทางอิสยาห์ผู้พยากรณ์ แล้วเซนนาเคอริบ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ได้ออกไป และกลับบ้าน และอยู่ในนิเนเวห์ นี่บอกเป็นนัยว่าเซนนาเคอริบ ไม่ได้อยู่ในค่ายพักของกองทัพของเขาซึ่งถูกประหาร โดยพระเจ้า โดยเส้นทางเดียวกับที่เขาได้เข้ามารุกรานยูดาห์ เขาและกำลังทหารที่เหลืออยู่ของเขาก็เดินกระโผลกกระเผลกกลับไปยังนิเนเวห์

37 และอยู่มาเมื่อท่านนัมัสการในนิเวศของพระนิสโรกพระของท่าน อัครัมเมเลคและซาเรเซอร์โอรสของท่านประหารท่านเสียด้วยดาบ และหนีไปยังแผ่นดินอาร์มีเนีย และเอซาร์ฮัด โคนโอรสของท่านขึ้นครอบครองแทนท่าน ขณะอยู่ในวิหารของพระต่างค้ำวในนิเนเวห์ พวกบุตรคนโตของเซนนาเคอริบก็มาบิดาของตนเสีย พวกเขาจึงหนีไปยังแผ่นดินอาร์มีเนียเพื่อหลบภัย หลังจากนั้น บุตรอีกคนของเซนนาเคอริบ นั่นคือ เอซาร์ฮัด โคนก็ขึ้นครอบครองเหนืออัส

ซีเรีย ตามที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ใน 19:7 เซนาเคอริบมาถึงจุดจบก่อนวัยอันควร พระวณะของพระเจ้ากลายเป็นจริงเสมอ

ภาพรวมของ 2 พงศกษัตริย์ 20: บทถัดไปนี้จะนำเสนอช่วงปีที่ท้าทายของรัชกาลของเฮเซคียาห์ในยูดาห์ ความเจ็บป่วยของเขาและการทรงช่วยให้พ้นของพระเจ้า บทนี้ปิดท้ายด้วยความโง่เขลาของเขาในการเผยคัมภีร์แห่งพระราชวังแก่เหล่าผู้มาเยือนชาวบาบิโลน

2 พกษ 20:1 ในช่วงหลายเดือนหลังจากการทำให้กองทัพอัสซีเรียพ่ายแพ้ไปอย่างน่าอัศจรรย์ ในวันเหล่านั้นเฮเซคียาห์ทรงประชวรใกล้จะสิ้นพระชนม์ และผู้พยากรณ์อิสยาห์บุตรชายของามอสเข้ามาเฝ้าพระองค์ และทูลพระองค์ว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า 'จงจัดการบ้านการเมืองของเจ้าให้เรียบร้อย เจ้าจะต้องตาย เจ้าจะไม่ฟื้น'" เพราะเผชิญกับความเจ็บป่วยขั้นรุนแรง พระเจ้าจึงทรงใช้ผู้พยากรณ์ท่านนี้มาส่งข่าวให้เขาเตรียมพร้อมสำหรับความตาย

2 พกษ 20:2-3 อีกครั้งที่เมื่อเผชิญกับวิกฤตครั้งสำคัญแห่งชีวิต เฮเซคียาห์หันไปขอความช่วยเหลือจากสวรรค์ แล้วเฮเซคียาห์ทรงหันพระพักตร์เข้าข้างฝา และอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า 3 "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ขอวิงวอนต่อพระองค์ ขอทรงระลึกว่า ข้าพระองค์ดำเนินอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ด้วยความจริงและด้วยใจที่เพียบพร้อม และได้กระทำสิ่งที่ประเสริฐในสายพระเนตรของพระองค์มาอย่างไร" และเฮเซคียาห์ทรงกันแสงอย่างปวดร้าว กำแพงที่วุ่นวายนี้อาจเป็นกำแพงของพระวิหารซึ่งอยู่ติดกับพระราชวังของเฮเซคียาห์ เขาจึงระบายความในใจของตนต่อพระเจ้าในคำอธิษฐานที่ร้อนรน คำอธิษฐานที่ยิ่งใหญ่อีกอันถูกบันทึกไว้ให้เราอีกครั้ง เฮเซคียาห์เตือนให้พระเจ้าระลึกว่าตลอดชีวิตของเขาได้ดำเนินอย่างเที่ยงธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้าพร้อมกับความทุกข์ที่สุดจิตสุดใจ (เราควรหมายเหตุไว้ว่าคนที่ดำเนินชีวิตเช่นนั้นจริงๆ เท่านั้นสามารถกล่าวอ้างเช่นนั้นต่อพระพักตร์พระเจ้าได้ เห็นได้ชัดว่าเฮเซคียาห์ได้ดำเนินชีวิตของตนเช่นนั้น) เขาจึงร้องห่มร้องไห้ต่อพระพักตร์พระเจ้า

2 พกษ 20:4-5 แม้พระเจ้ามิได้ทรงตอบคำอธิษฐานในทันทีเสมอไป ในกรณีนี้ พระองค์ก็ทรงเลือกที่จะทำเช่นนั้น และอยู่มาก่อนที่อิสยาห์จะออกไปถึงลาน พระวณะของพระ เยโฮวาห์มาถึงท่านว่า ก่อนอิสยาห์ไปถึงประตูพระราชวัง พระเจ้าก็ตรัสบอกเขาให้กลับไป

พระเจ้าจึงทรงสั่งอิสยาห์ว่า 5 "จงกลับไปบอกเฮเซคิยาห์เจ้านายแห่งประชาชนของเราว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษของเจ้า ตรัสดังนี้ว่า 'เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าแล้ว เราได้เห็นน้ำตาของเจ้าแล้ว คุณเถิด เราจะรักษาเจ้า ในวันที่สามเจ้าจะขึ้นไปยังพระนิเวศของพระ เยโฮวาห์ อิสยาห์จะต้องกลับไปหาเฮเซคิยาห์พร้อมกับข่าวที่ว่าพระเจ้าทรงได้ยินคำอธิษฐานของ เขาและทรงเห็นน้ำตาของเขาแล้ว ตรงนี้มีบันทึกอย่างชัดเจนว่าคำอธิษฐานอันร้อนรนที่เกิดผล มากของผู้ชอบธรรมคนหนึ่งทำให้พระเจ้าทรงกระทำกิจ เฮเซคิยาห์ได้รับข่าวว่าเขาจะหายจาก ความเจ็บป่วยนี้และในอีกสามวันต่อมาเขาก็จะสามารถไปยังพระวิหารเพื่อนมัสการได้

2 พกษ 20:6-7 นอกจากนี้พระเจ้าทรงสัญญาว่า และเราจะเพิ่มชีวิตของเจ้าอีกสิบ ห้าปี เราจะช่วยเจ้าและเมืองนี้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และจะป้องกันเมืองนี้ไว้ เพื่อ เห็นแก่เราเอง และเพื่อเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา" พระเจ้าไม่เพียงจะเพิ่มสิบห้าปีเข้ากับชีวิต ของเฮเซคิยาห์เท่านั้น พระองค์ยังทรงสัญญาด้วยว่าจะปกป้องกรุงเยรูซาเล็มจากการโจมตีอื่นใด จากอัสซีเรีย

ดังนั้น 7 และอิสยาห์บอกว่า "เอาขนมมะเดื่ออันหนึ่ง" เขาก็เอามาวางไว้บนพระยอด นั้น พระองค์จึงทรงหายเป็นปกติ คราวนี้เราได้ทราบถึงความเจ็บป่วยของเฮเซคิยาห์ คำที่แปลว่า พระยอด (*เซทียัน*) อาจหมายถึงแผลพุพอง ตุ่มอักเสบ หรือฝี เห็นได้ชัดว่าไม่ว่านี่จะเป็นแผล พุพองแบบใด มันก็อันตรายถึงตายได้ มันอาจเป็นมะเร็งรูปแบบหนึ่งก็ได้ ไม่ว่ากรณีใด พระเจ้าก็ ทรงสั่งอิสยาห์ให้เอาขนมมะเดื่ออันหนึ่งมาวางบนผิวนั้นของเฮเซคิยาห์

คำที่แปลว่า หายเป็นปกติ (*ชยาห์*) มีความหมายตรงตัวว่า 'มีชีวิตอยู่' และในบริบทนี้คือ 'ยังไม่ตาย' พระเจ้าจึงทรงรักษาเขาให้หายโดยตรง

2 พกษ 20:8-9

ใน 2 พงศ์กษัตริย์ 19:29 พระเจ้าได้ทรงสัญญาหมายสำคัญหนึ่งแก่เฮเซคิยาห์เรื่องการทรงช่วยให้พ้นของพระองค์ที่จะมีมา บัดนี้เฮเซคิยาห์ขอหมายสำคัญหนึ่งที่ยืนยันพระสัญญาของพระเจ้า และเฮเซคิยาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า "อะไรจะเป็นหมายสำคัญว่าพระเยโฮวาห์จะทรงรักษาข้าพเจ้า และว่าข้าพเจ้าจะได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ในวันที่สาม" อาจเป็นไปได้ว่าเฮเซคิยาห์มิได้สงสัยพระเจ้ามากเท่ากับที่เขาสงสัยถ้อยคำของอิสยาห์ ก่อนหน้านั้นไม่นาน อิสยาห์ได้ประกาศว่าเขาจะตายและบัดนี้เขาก็ประกาศว่าเขาจะหาย เฮเซคิยาห์อยากได้การยืนยันถ้อยคำของอิสยาห์

9 และอิสยาห์ทูลว่า "ต่อไปนี้เป็นหมายสำคัญสำหรับพระองค์จากพระเยโฮวาห์ ที่พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงตรัสไว้ คือว่า จะให้เงาคืบหน้าไปลิบขึ้น หรือย้อนกลับมาลิบขึ้น" คำที่แปลว่า *ขึ้น* (มาอาลาห์) มีความหมายตรงตัวว่า 'ขึ้นบันได' มันอาจเป็นไปได้ว่าในกรุงเยรูซาเล็มมีอุปกรณณ์คล้ายนาฬิกาแดดซึ่งใช้ประโยชน์จากขึ้นบันไดของบันไดหนึ่งที่อยู่ชิดกำแพงหนึ่ง หรืออาจเป็นไปได้ว่าขั้นที่ว่านี้อาจเป็นนาฬิกาแดดอันหนึ่งจริงๆ (แม้คำว่านาฬิกาแดดไม่ได้อยู่ในเนื้อความนี้ก็ตาม) อิสยาห์เสนอทางเลือกที่จะให้เงาของดวงอาทิตย์เคลื่อนไปข้างหน้าหรือไปข้างหลังลิบขึ้น

2 พกษ 20:10-11

เฮเซคิยาห์ตรัสตอบว่า "เป็นการง่ายที่เงาจะยาวออกไปอีกลิบขึ้น แต่ให้เงาย้อนกลับมาลิบขึ้นต่างหาก" เฮเซคิยาห์หมายเหตุอย่างถูกต้องแล้วว่ามันไม่ใช่เรื่องยากที่จะให้เงาของดวงอาทิตย์ยาวออกไปอีกลิบขึ้น มันทำอย่างนั้นทุกวันอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามเขาขอผู้พยากรณ์ให้เงานั้นย้อนกลับมาลิบขึ้น นั่นจะเป็นการอัศจรรย์ของจริง

11 และอิสยาห์ผู้พยากรณ์ก็ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงนำเงาย้อนกลับมาลิบขึ้น ซึ่งเงานั้นได้เลยไปในนาฬิกาแดดของอาหัส อิสยาห์จึงอ้อนวอนพระเจ้าให้เคลื่อนที่เงาของดวงอาทิตย์ย้อนกลับมาลิบขึ้นและนั่นก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ บันทึกในหนังสืออิสยาห์ก็กล่าวเช่นนี้ด้วย ดู อิสยาห์ 38:8 การอัศจรรย์ที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์จึงถูกกระทำให้สำเร็จเพื่อเป็นหมายสำคัญหนึ่งแก่เฮเซคิยาห์

2 พกษ 20:12-13 คราวนั้น เบโรดคบาลาดันโอรสของบาลาดันกษัตริย์แห่งบาบิโลน

ทรงส่งราชสารและเครื่องบรรณาการมายังเฮเซคียาห์ เพราะพระองค์ทรงได้ยินว่า เฮเซคียาห์ ทรงประหลาดข่าวเรื่องการล้มป่วยของเฮเซคียาห์แพร่ไปถึงหูของกษัตริย์องค์ใหม่แห่งบาบิโลน เขาจึงส่งจดหมายแสดงความเห็นใจและของกำนัลหนึ่งมาให้เขา เราควรหมายเหตุน่าสนใจว่าแม้ฮัสซันเรีย เป็น 'มหาอำนาจ' รายใหญ่ในตะวันออกกลาง อำนาจใหม่ที่กำลังผงาดขึ้น แม้ยังไม่เป็นภัยคุกคามต่อยูดาห์ สุดท้ายแล้วมันจะ โคนฮัสซันเรียและกลายเป็นอำนาจที่ครอบครองในตะวันออกกลาง นี่บอกเป็นนัยว่าจดหมายและของขวัญเหล่านั้นถูกส่งมอบโดยคณะทูตของกษัตริย์แห่งบาบิโลน

13 และเฮเซคียาห์ได้ทรงต้อนรับเขา และพระองค์ทรงพาเขาชมคลังทรัพย์ทั้งหมดของพระองค์ ให้ชมเงิน ทองคำ และเครื่องเทศ และน้ำมันประเสริฐ และคลังพระแสงของพระองค์ทุกอย่างซึ่งมีในท้องพระคลัง ไม่มีสิ่งใดที่ในพระราชวังหรือในราชอาณาจักรของพระองค์ทั้งสิ้น ซึ่งเฮเซคียาห์มิได้สำแดงแก่เขา เฮเซคียาห์จึงเปิดเผยคลังทรัพย์ทั้งหมดของตนและอาณาจักรของตนอย่างโง่เขลาแก่เหล่าอาคันตุกะชาวบาบิโลนของตน ในการทำเช่นนั้น เขาก็ทำให้ประชาชาติยูดาห์ตกเป็นเป้าหมายในอนาคตสำหรับการพิชิตของบาบิโลน

2 พกษ 20:14-15 แล้วอิสยาห์ผู้พยากรณ์ก็เข้าเฝ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์ และทูลพระองค์

ว่า "คนเหล่านี้ทูลอะไรบ้าง และเขามาเฝ้าพระองค์แต่ไหน" และเฮเซคียาห์ตรัสว่า "เขาได้มาจากเมืองไกล จากบาบิโลน" บริบทต่อไปนี้จะกล่าวชัดเจนว่าอิสยาห์ถูกพระเจ้าใช้มาเพื่อต่อว่าเฮเซคียาห์เรื่องความโง่เขลาของเขา ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงมาและชักใช้โง่เลียงเฮเซคียาห์ว่าแขกเหล่านั้นของเขาเป็นใคร

ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงถามว่า 15 "เขาเห็นอะไรในพระราชวังของพระองค์บ้าง" และเฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า "เขาเห็นทุกอย่างในวังของเรา ไม่มีสิ่งใดในพระคลังของเราซึ่งเรามิได้สำแดงแก่เขา" กษัตริย์ยอมรับว่าตนได้สำแดงทุกอย่างที่ตนมีโดยอาจคิดว่าเพื่อทำให้บรรดาแขกที่นับถือพระต่างด้าวของตนประทับใจ

2 พกษ 20:16-18 ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงตำหนิเฮเซคิยาห์เรื่องความโง่ของเขา แล้วอิสยาห์ทูลเฮเซคิยาห์ว่า "ขอทรงฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ 17 คูเถิด วันเวลากำลังย่างเข้ามา เมื่อสรรพสิ่งทั้งสิ้นในวังของเจ้า และสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าได้สะสมจนถึงทุกวันนี้ จะต้องถูกเอาไปยังบาบิโลน ไม่มีสิ่งใดเหลือเลย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ เฮเซคิยาห์ถูกบอกตรงๆว่าทุกอย่างในพระราชวังของเขาและความมั่งคั่งทั้งสิ้นของยูดาห์จะถูกขนไปยังบาบิโลนสักวันหนึ่ง ในการพยายามทำให้บรรดาแขกของเขาประทับใจ เขาได้ทำให้ตัวเองตกเป็นเป้าหมายการพิชิตของคนเหล่านั้นแล้ว

ยิ่งกว่านั้น 18 และลูกบางคนซึ่งถือกำเนิดจากเจ้า ผู้ซึ่งเกิดมาแก่เจ้า จะถูกนำเอาไป และเขาจะเป็นขันทีในวังของกษัตริย์แห่งบาบิโลน" แม้เวลาต้องผ่านไปกว่าหนึ่งร้อยปีก่อนที่เรื่องนี้จะสำเร็จ ลูกหลานของเฮเซคิยาห์และราชวงศ์ของเขาก็จะเป็นข้ารับใช้และขันทีในวังหลวงแห่งบาบิโลนสักวันหนึ่ง ความหมายของคำที่แปลว่า ขันที (ฮอวีรีซี) ไม่ชัดเจน มันอาจหมายถึงพวกผู้ชายที่ถูกตอนแล้ว อย่างไรก็ตาม คำนี้ก็มีความหมายด้วยว่า การเป็นข้าราชการคนหนึ่งในรัฐบาล อย่างหลังนี้เป็นจริงแน่นอนในกรณีของดาเนียลและพวกเพื่อนๆของเขา พวกเขาถูกตอนหรือไม่ก็ไม่ปรากฏชัดเจน

2 พกษ 20:19 แล้วเฮเซคิยาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า "พระวณะของพระเยโฮวาห์ซึ่งท่านกล่าวนั้นก็ดีอยู่" เพราะพระองค์ดำริว่า "ก็ดีแล้วมิใช่หรือ ในเมื่อมีความอยู่เย็นเป็นสุขและความจริงในวันเวลาของเรา" เฮเซคิยาห์ได้แต่ตอบกลับไปว่าพระวณะของพระเจ้านั้นดี เขาจะกล่าวอะไรได้อีกเล่า อย่างไรก็ตาม อิสยาห์ตอบกลับเขาไปว่า ก็ดีแล้วมิใช่หรือ ในเมื่อมีความอยู่เย็นเป็นสุขและความจริงในวันเวลาของเรา ความหมายตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่า "จะไม่ดีกว่าหรือ หากสันติสุขและความจริงอยู่ในสมัยของข้าพเจ้า"

2 พกษ 20:20-21 ดังนั้น รัชกาลของเฮเซคิยาห์จึงมาถึงจุดสิ้นสุด ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเฮเซคิยาห์ และยุทธพลทั้งสิ้นของพระองค์ และที่พระองค์ทรงสร้างสรรและวางระเบียบนำน้ำเข้ามาในกรุงอย่างไร มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยู

ดาห์หรือ 21 และเฮเซคียาห์ทรงล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และมนัสเสห์โอรส
ของพระองค์ขึ้นครอบครองแทนพระองค์ หนังสือพงศาวดารที่ว่านี้อาจเป็นหนังสือ 2
พงศาวดารในพระคัมภีร์ มีการอ้างอิงอีกครั้งถึงรายละเอียดที่เขาทำขึ้นเพื่อนำน้ำเข้าไปข้างใน
กรุงเยรูซาเล็มเพื่อจุดประสงค์ทางทหาร รายละเอียดน้ำนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้ หลังจากเฮเซคียาห์
สิ้นชีวิต มนัสเสห์บุตรของเขาก็ขึ้นครองราชบัลลังก์แห่งยูดาห์

ภาพรวมของ 2 พงศกัศัตร์ยี่ 21: การเริ่มต้นแห่งจุดจบของประชาชาติยูดาห์กำลังใกล้เข้ามาแล้ว ในบทนี้ รัชกาลของมนัสเสห์และอาโมนเหนือยูดาห์ถูกบันทึกไว้ ทั้งคู่เป็นคนชั่วและทำให้พระเจ้าทรงพระพิโรธ

2 พกษ 21:1-2 แม้เฮเซคียาห์เป็นกษัตริย์ที่ดำเนินตามแบบพระเจ้า มนัสเสห์บุตร
ของเขาก็ไม่ใช่ มนัสเสห์มีพระชนมายุสิบสองพรรษาเมื่อพระองค์เริ่มครอบครอง และพระองค์
ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มห้าสิบห้าปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าเฮฟชีบาห์ น่า
สนใจที่ชื่อ *เฮฟชีบาห์* มีความหมายว่า ‘ความปิติของข้าพเจ้าอยู่ในนาง’ น่าเสียดายที่มนัสเสห์จะ
ไม่ได้ถูกกล่าวถึงเช่นนี้ แม้กษัตริย์องค์น้อยผู้นี้จะได้ครองราชย์ยาวนาน เขาก็จะทำให้พระเจ้า
ทรงพระพิโรธต่อยูดาห์ 2 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
ตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไปให้พ้น
หน้าประชาชนอิสราเอล

2 พกษ 21:3-4 นักประวัติศาสตร์ท่านนี้จึงเริ่มบรรยายความชั่วร้ายของมนัสเสห์
เพราะพระองค์ทรงสร้างปูชนียสถานสูง ซึ่งเฮเซคียาห์พระราชบิดาของพระองค์ทรงทำลายเสีย
นั้นขึ้นใหม่ และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาสำหรับพระบาอัล และทรงสร้างเสารูปเคารพ ดังที่
อาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงกระทำ และทรงนมัสการบริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์ และ
ปรนนิบัติพระเหล่านั้น แม้เฮเซคียาห์ได้ขจัดปูชนียสถานสูงของพระต่างด้าวไปจากยูดาห์แล้ว
มนัสเสห์นำพวกมันกลับเข้ามาอีกครั้ง เขานำการนับถือพระบาอัลกลับเข้ามาในยูดาห์ โดยสร้าง

เสารูปเคารพให้แก่พระนั้น เขาเริ่มเกี่ยวข้องกับดาราศาสตร์ในการติดตามลำดับของดวงดาว ยิ่งกว่านั้น เขายังหมั่นประมาทพระเยโฮวาห์พระเจ้าในการที่ 4 พระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า "เราจะบรรจุนามของเราไว้ในเยรูซาเล็ม" เขานับถือรูปเคารพอย่างออกนอกหน้าเสียจนเขาถึงขนาดตั้งรูปเคารพต่างๆของพระต่างด้าวไว้ในพระวิหารของพระเจ้า โดยเยาะเย้ยการที่พระเจ้าได้ทรงเลือกกรุงเยรูซาเล็มให้เป็นกรุงแห่งคำพยานถึงพระองค์

2 พกษ 21:5-6 นอกจากนี้ และพระองค์ได้สร้างแท่นบูชาสำหรับบรรดาบวิرارแห่งฟ้าสวรรค์ในลานทั้งสองของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ เขาไม่เพียงไปยุ่งเกี่ยวกับดาราศาสตร์เท่านั้น มนัสเสห์ถึงขนาดทำให้พระวิหารเสียความศักดิ์สิทธิ์โดยสร้างแท่นบูชาต่างๆให้แก่ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวต่างๆในลานของพวกปุโรหิตและลานของประชาชนด้วย

หากนั่นยังไม่พอ 6 พระองค์ได้ทรงถวายโอรสของพระองค์ให้ลุยไฟ ถือถุกษ์ยาม การใช้เวทมนตร์ ทรงเจ้าเข้าผี และพ่อมดหมอผี เขาถวายบุตรของตนให้แก่สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนที่เป็นพระต่างด้าวนั้นคือ พระโมเลค เขายังเข้าไปเกี่ยวข้องกับมนต์ดำและศาสตร์ลึกลับด้วย ผู้เขียนท่านนี้จึงสรุปย่อความชั่วของเขาโดยหมายความว่า พระองค์ทรงกระทำความชั่วร้ายเป็นอันมากในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการช่วยกู้ให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ

2 พกษ 21:7-8 ส่วนรูปเคารพสลักจากเสารูปเคารพที่พระองค์ทรงสร้างนั้น พระองค์ทรงตั้งไว้ในพระนิเวศ คือพระนิเวศที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับดาวิดและซาโลมอนโอรสของพระองค์ว่า "ในนิเวศนี้และในเยรูซาเล็ม ซึ่งเราได้เลือกออกจากตระกูลทั้งสิ้นของอิสราเอล เราจะบรรจุนามของเราไว้เป็นนิത്യ การหมั่นประมาทของมนัสเสห์ทวีความรุนแรงถึงขีดสุดเมื่อเขาตั้งรูปเคารพของพระต่างด้าวในพระวิหารของพระเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็ม ผู้เขียนท่านนี้จึงยกคำตรัสที่พระเจ้าได้ตรัสแก่ดาวิดและซาโลมอนเกี่ยวกับพระวิหารนั้น ดู 2 ซามูเอล 7:13 และ 1 พงศ

กษัตริย์ 8:29 มนัสเสห์ได้ทำให้พระวิหารซึ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อนมัสการพระเยโฮวาห์พระเจ้าเสียความศักดิ์สิทธิ์

เนื้อความกล่าวต่อไปโดยยกคำตรัสที่พระเจ้าได้ตรัสไว้เกี่ยวกับพระวิหารนั้น 8 เราจะไม่เป็นเหตุให้เท้าของอิสราเอลพเนจรออกไปจากแผ่นดินซึ่งเราได้ให้กับบรรพบุรุษของเขาอีก ในการบรรจุพระนามของพระองค์ไว้ที่พระวิหารนั้น พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะไม่ขจัดอิสราเอลไปจากแผ่นดินของพวกเขาเลย อย่างไรก็ตาม พระองค์ตรัสซ้ำเงื่อนไขพื้นฐานของพระสัญญานั้น ถ้าเขาเพียงแต่ระมัดระวังที่จะกระทำตามทุกอย่างซึ่งเราได้บัญชาเขา และตามราชบัญญัติทั้งสิ้นซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของเราบัญชาเขา" เงื่อนไขพื้นฐานนั้นคือความเชื่อฟัง ดู อิศยาห์ 1:19

2 พกษ 21:9 นำเศร่าที่ว่า แต่เขามีได้ฟัง และมนัสเสห์ได้ชักจูงเขาให้กระทำชั่วมากยิ่งขึ้นกว่าบรรดาประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงทำลายเสียต่อหน้าประชาชนอิสราเอลได้ เคยกระทำแล้วเสียอีก คำกล่าวโทษอิสราเอลที่นำเศร่าก็คือว่า “พวกเขามีได้ฟัง” พระเจ้า นั่นคือพวกเขาไม่เชื่อฟังพระวจนะของพระองค์ ยิ่งกว่านั้น มนัสเสห์ยังล่อลวงอิสราเอลให้ทำชั่วมากยิ่งขึ้นกว่าบรรดาประชาชาติซึ่งเป็นคนต่างชาติที่นับถือพระต่างด้าวซึ่งพระเจ้าได้ส่งพวกเขาแล้วให้ทำลาย (คนคานาอัน) เมื่อหลายร้อยปีก่อนหน้านั้น

2 พกษ 21:10-12 และพระเยโฮวาห์ตรัสโดยเหล่าผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์ว่า ในช่วงศตวรรษสุดท้ายของการมีอยู่ของยูดาห์ พระเจ้าเตือนประชาชนของพระองค์อย่างชัดเจนผ่านทางพวกผู้พยากรณ์เช่น อิศยาห์ โยเอล นาสูมและฮาบากุก สารสำคัญของข้อความจากพระเจ้าโดยผู้พยากรณ์เหล่านั้นในช่วงเวลานั้นคือ **11 "เพราะมนัสเสห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้กระทำการอันน่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ และได้ประพฤติชั่วร้ายยิ่งกว่าสิ่งทั้งปวงที่คนอาโมไรต์ได้กระทำ ผู้ซึ่งอยู่มาก่อนพระองค์ และได้ทรงกระทำให้ยูดาห์ทำบาปด้วยรูปเคารพทั้งหลายของพระองค์อีกด้วย**

เพราะการนับถือรูปเคารพที่น่าสะอิดสะเอียนของมนัสเสห์ที่ประชาชนยอมรับด้วยความเต็มใจ พระเจ้าจึงทรงใช้พระดำรัสนี้มา **12** เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัส

ดังนั้น 'ดูเถิด เรากำลังนำเหตุร้ายมาถึงเยรูซาเล็มและยูดาห์ อย่างที่ผู้ใดซึ่งได้ยินแล้วหูทั้งสองของเขาจะเข้าไป พระเจ้าตรัสคำพูดคล้ายๆกันนี้แก่เอลีใน 1 ซามูเอล 3:11 พระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อกรุงเยรูซาเล็มและยูดาห์ผ่านทางมนัสเสห์จะรุนแรงเสียจนหูของคนทั้งปวงที่ได้ยินเรื่องนี้จะเข้าไปเพราะความสะเทือน

2 พกษ 21:13-14 พระเจ้าทรงเตือนอย่างเฉพาะเจาะจงว่า และเราจะเอาเชือกอย่างที่วัดกรุงสะมาเรียซึ่งเหนือกรุงเยรูซาเล็ม และใช้ผูกดิ่งอย่างที่วัดราชวงศ์อาหับ และเราจะล้างเยรูซาเล็มอย่างเขาล้างขาม ล้างและพลิกคว่ำ

ภาพเปรียบเทียบประการของการพิพากษาของพระเจ้าถูกนำเสนอ ประการแรก พระเจ้าทรงเตือนให้ระลึกถึงการพิพากษาที่พระองค์ได้ทรงใช้มาต่อผู้อาณาจักรฝ่ายเหนือแล้ว การกล่าวถึงเชือกวัดและลูกดิ่งก็หมายถึงเครื่องมือวัดต่างๆ เชือกวัดอาจหมายถึง 'ตลับเมตร' ในปัจจุบัน ลูกดิ่งคือเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ใช้หาระดับแนวราบ (หรือแนวตั้ง) ด้วยความไพเราะแบบบทกวี พระเจ้าตรัสว่าด้วยการวัดแบบเดียวกับที่พระองค์ทรงจัดการกับสิบตระกูลฝ่ายเหนือ (นั่นคือสะมาเรีย) และอาหับ พระองค์ก็จะทรงจัดการกับยูดาห์และกรุงเยรูซาเล็มแบบเดียวกัน ภาพเปรียบเทียบที่สอง (ซึ่งพวกผู้หึงงาใจคิดว่า) ก็คือว่าพระองค์จะทรงเช็ดกรุงเยรูซาเล็มให้สะอาดเหมือนคนเช็ดจานใบหนึ่ง จากนั้นก็ว่ามันเพื่อฝังให้แห้ง พระเจ้าตรัสล่วงหน้าถึงพระพิโรธของพระองค์ที่ใกล้จะเกิดขึ้นต่อกรุงเยรูซาเล็มและยูดาห์เพราะความบาปของมนัสเสห์

ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงเตือนว่า **14** และเราจะทอดทิ้งมรดกส่วนที่เหลือของเรา และมอบเขาไว้ในมือศัตรูของเขา และเขาทั้งหลายจะเป็นเหยื่อ และเป็นของริบของศัตรูทั้งสิ้นของเขา ยูดาห์ ชนส่วนที่เหลือของอิสราเอลจะถูกมอบให้แก่เหล่าศัตรูของตนผู้ซึ่งจะปล้นประชาชนคืนเสีย

2 พกษ 21:15 เหตุผลสำหรับพระพิโรธของพระเจาก็ไม่มีอะไรซับซ้อน เพราะเขาได้กระทำการชั่วร้ายในสายตาของเรา และได้ช่วยโยให้เราโกรธ ตั้งแต่วันที่บรรพบุรุษของเขาออกจากอียิปต์ กระทั่งถึงทุกวันนี้" พระเจ้าทรงระลึกถึงการกบฏและความไม่เชื่อฟังของ

อิสราเอลตั้งแต่สมัยแรกๆของการอพยพ อิสราเอลได้บฏต่อพระองค์มาตั้งแต่วันที่หนึ่ง พระเจ้าทรงเหลืออดเต็มทนแล้ว

2 พกษ 21:16 ยิ่งกว่านั้นมนัสเสห์ได้ทรงกระทำโลहितที่ไร้ความผิดตกเป็นอันมาก จนเต็มเยรูซาเล็มจากปลายข้างหนึ่งถึงปลายอีกข้างหนึ่ง นอกเหนือจากบาปที่พระองค์ทรงกระทำให้ยูดาห์ทำด้วย โดยประพடுத்தสิ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ โลहितที่ไร้ความผิดที่ถูกหมายเหตุไว้นี้ไม่ได้ถูกหมายเหตุเพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม เราอาจสรุปว่ามนัสเสห์มาผู้ใดก็ตามหรือทุกคนที่อาจหาญต่อต้านความช่วยเหลือของเขา ยิ่งกว่านั้น เขายังส่งเสริมการนำสะอิดสะเอียนของพระโมเลคซึ่งเด็กๆที่ไร้ความผิดพินาศในปากที่น่ารังเกียจของมัน พระเจ้าทรงหมดความอดทนแล้ว ยูดาห์ได้ทำให้ตัวเองมาถึงจุดจบแล้ว นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่ากรุงเยรูซาเล็มและยูดาห์ไหลไปกับความชั่วช้าของมนัสเสห์ ดู 2 พงศาวดาร 33:10

2 พกษ 21:17-18 จุดจบของรัชกาลของมนัสเสห์จึงถูกบันทึกไว้ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของมนัสเสห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และบาปซึ่งพระองค์ทรงกระทำมิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับความบาปของมนัสเสห์หาพบได้ใน 2 พงศาวดาร 33

ดังนั้น 18 มนัสเสห์ทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ในพระอุทยานริมพระราชวังของพระองค์ในสวนของอูสซา และอาโมนโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองครองแทนพระองค์ ตอนอายุหกสิบเจ็ดปี มนัสเสห์สิ้นชีวิตและถูกฝังไว้ในสวนส่วนตัวของเขาเองแทนที่จะถูกฝังไว้เหมือนกษัตริย์ส่วนใหญ่ในนครดาวิด เขาไม่ถูกถือว่าคู่ควรที่จะอยู่ในแผ่นดินเดียวกับกษัตริย์เหล่านั้นที่ล่องลับไปก่อนเขา อาโมนบุตรของเขาจึงครองราชย์ต่อจากเขา

2 พกษ 21:19-20 อาโมนมีพระชนมายุยี่สิบสองพรรษาเมื่อพระองค์เริ่มครองครอง และพระองค์ทรงครองครองในกรุงเยรูซาเล็มสองปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าเมซูลเลเมทบุตรสาวของฮารูสชาวโยทบาห์ แม้เป็นกษัตริย์อายุน้อย อาโมนก็ 20 กระทำสิ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ อย่างมนัสเสห์บิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำ

2 พกษ 21:21-22 กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ อาโมนดำเนินในทางทั้งสิ้นซึ่งบิดาของพระองค์ทรงดำเนิน และปรนนิบัติรูปเคารพซึ่งบิดาของพระองค์ทรงปรนนิบัติ และนมัสการรูปเหล่านั้น 22 พระองค์ทรงทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพระองค์ และมีได้ทรงดำเนินในมรรคาของพระเยโฮวาห์ บุตรชายอายุน้อยของมนัสเสห์ทำเหมือนบิดาของตน เปียบ เขาเป็นคนนับถือรูปเคารพผู้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ด้วยเหตุนี้เขาจึง “มิได้ดำเนินในมรรคาของพระเยโฮวาห์” แม้เฮเซคียาห์ปู่ของเขาได้ทำตัวเหนือความชั่วช้าของอาหัสบิดาของตนจนกลายเป็นกษัตริย์องค์หนึ่งที่ดำเนินตามแบบพระเจ้า อาโมนก็ไม่ยอมไปตามเส้นทางนั้นและดำเนินต่อไปในความชั่วช้าของมนัสเสห์บิดาของตน

2 พกษ 21:23-24 การครอบครองของเขาก็ชั่วร้ายเสียจนบรรดาข้าราชการของเขาเองก็คิดร้ายต่อเขา และข้าราชการของอาโมนได้ร่วมกันคิดกบฏต่อพระองค์ และประหารกษัตริย์ในพระราชวังของพระองค์เสีย ไม่ต่างจากคิมรีในอาณาจักรฝ่ายเหนือ เหล่าข้าราชการของอาโมนทนความเย่อหยิ่งของเขาไม่ไหว 24 แต่ประชาชนแห่งแผ่นดินได้ประหารทุกคนที่ร่วมกันคิดกบฏต่อกษัตริย์อาโมน และประชาชนแห่งแผ่นดินได้ตั้งโยสียาห์โอรสของพระองค์ให้เป็นกษัตริย์แทนพระองค์ แม้แต่ประชาชนของแผ่นดินนั้นก็เอือมระอากับความชั่วร้ายและการแข็งชิงอำนาจที่กำลังเกิดขึ้นในกรุงเยรูซาเล็ม ดังนั้นพวกเขาฆ่าเหล่าผู้คิดกบฏต่ออาโมนและแต่งตั้งโยสียาห์บุตรของเขาเป็นกษัตริย์

2 พกษ 21:25-26 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาโมนซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ รายละเอียดเพิ่มเติมของการครองราชย์ช่วงสั้นๆของอาโมนหาพบได้ใน 2 พงศาวดาร 33:21-25 26 และเขาฝังไว้ในอุโมงค์ของพระองค์ในสวนของอูซซา และโยสียาห์โอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์ อาโมนถูกฝังไว้ในสถานที่เดียวกับมนัสเสห์บิดาของเขา นั่นคือ สวนของอูซซา

ภาพรวมของ 2 พงศ์กษัตริย์ 22: แม้บิดาและปู่ของเขาเป็นคนชั่ว โยสิยาห์ก็กลายเป็นหนึ่งในกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและดำเนินตามแบบพระเจ้าที่สุดของยูดาห์ ตลอดสมัยการครองราชย์ของเขา การฟื้นฟูครั้งใหญ่ระเบิดขึ้นในแผ่นดินนั้น ที่ถูกบันทึกไว้ในบทนี้ก็คือ การค้นพบหนังสือพระราชบัญญัติของพระเจ้าและการระงับการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อยูดาห์เพราะความชอบธรรมของกษัตริย์โยสิยาห์

2 พกษ 22:1 โยสิยาห์มีพระชนมายุแปดพรรษาเมื่อเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสามสิบเอ็ดปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า เยดีคาห์บุตรสาวของอาดาياهوชาวโบสคัท ขณะเป็นเด็กชายอายุแปดปี โยสิยาห์ก็ขึ้นครองราชบัลลังก์แห่งอิสราเอล รัชกาลของเขาจะสิ้นสุดโดยไวเพราะความอวดดีในการไปสู้รบกับคนอียิปต์ดังที่ถูกหมายเหตุไว้ในบทถัดไป มารดาของเขาถูกหมายเหตุไว้ชัดเจนว่าเป็นภรรยาคนหนึ่งของอาโมน เราไม่ทราบอะไรมากกว่านี้เกี่ยวกับตัวนาง ศีลธรรม (หรือการขาดศีลธรรม) ของบิดาของเขาก็ปรากฏชัดเจนในการที่เขาอายุเพียงสิบหกปีตอนที่เขาให้กำเนิดโยสิยาห์โดยนางเยดีคาห์

2 พกษ 22:2 ถึงกระนั้น โยสิยาห์ก็กระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และทรงดำเนินในมรรคาทั้งสิ้นของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ และมีได้ทรงหันไปทางขวามือหรือซ้ายมือ

เห็นได้ชัดว่าโยสิยาห์น้อยมีอิทธิพลตามแบบของพระเจ้าตลอดช่วงวัยเด็กของเขา ไม่มีบันทึกไว้ว่าเขาได้รับอิทธิพลเช่นนั้นมาจากมารดาของเขาหรือคนอื่น อุปนิสัยตามแบบของพระเจ้าของเขาถูกสรุปไว้ในการที่ (1) เขาทำสิ่งที่ถูกต้อง (2) เขาดำเนินในมรรคาของดาวิดบรรพบุรุษของเขาและ (3) เขามีได้หันเหไปจากการจัดระเบียบชีวิตของตนเช่นนั้นแม้แต่นิดเดียว เขาให้ชีวิตของตนจดจ่ออยู่ในศูนย์กลางแห่งน้ำพระทัยและพระวามะของพระเจ้าและไม่พราวไปจากการนั้นเลย

2 พกษ 22:3 และอยู่มาในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลกษัตริย์โยสิยาห์ กษัตริย์ทรงใช้ซาฟานบุตรชายอาซาลิยาห์ บุตรชายเมซูลามราชเลขา ไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ รับสั่งว่า เมื่อโยสิยาห์อายุยี่สิบหกปี เขาก็ใช้ซาฟานราชเลขาของตนไปยังพระวิหารซึ่งได้ตกอยู่ในสภาพชำรุดทรุดโทรมหลังจากช่วงเวลากว่าครึ่งศตวรรษของการไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลโดยมนัสเสห์และอาโมน

2 พกษ 22:4-6 ซาฟานได้รับคำสั่งว่า "จงขึ้นไปหาฮิลคิยาห์มหาปุโรหิต เพื่อให้ท่านรวมเงินซึ่งเขานำเข้ามาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ซึ่งผู้รักษาธรณีประตูได้เก็บจากประชาชน ซาฟานจะต้องสั่งมหาปุโรหิต (ฮิลคิยาห์) ให้นำและทำบัญชีเงินเหล่านั้นที่ถูกนำมาแล้วที่พระวิหารจากประชาชนแห่งยูดาห์

5 และให้มอบไว้ในมือของคณงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ จากนั้นพวกเหรียญประจำพระวิหารจะต้องนำเงินเหล่านี้ไปจ่ายให้แก่บรรดาผู้รับผิดชอบสำหรับการซ่อมแซมพระวิหาร

และให้เขาจ่ายแก่คณงานผู้ที่อยู่ ณ พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ที่ทำการซ่อมแซมพระนิเวศอยู่ 6 คือให้แก่ช่างไม้ และแก่ช่างก่อสร้าง และแก่ช่างปูน ทั้งสำหรับซื้อตัวไม้และหินสกัดเพื่อซ่อมแซมพระนิเวศ" เห็นได้ชัดว่าพระวิหารตกอยู่ในสภาพชำรุดทรุดโทรม โยสิยาห์จึงสั่งให้รับดำเนินให้ผู้รับผิดชอบให้เริ่มซ่อมแซมพระวิหารในทันที

2 พกษ 22:7 เพราะความเร่งด่วนของความจำเป็นและชื่อเสียงของคนเหล่านั้นที่ถูกว่าจ้าง จึงไม่ได้ขอบัญชีจากเขาเรื่องเงินที่จ่ายใ่มือของเขา เพราะเขากระทำด้วยความสัตย์ซื่อ ความซื่อสัตย์สุจริตของพวกผู้ดูแลและลักษณะเฉพาะของงานนั้นก็เป็นที่ว่าพวกเขาได้รับความไว้วางใจในการเบิกจ่ายเงินนั้น เห็นได้ชัดว่าพวกเขาเป็นคนที่สัตย์ซื่อ นั่นคือ คนที่สุจริตและมีเกียรติ

2 พกษ 22:8-10 ขณะทำงานนั้นคืบหน้าไปในการบูรณะพระวิหาร อิลคิยาห์มหาปุโรหิตพูดกับซาฟานราชเลขาว่า "ข้าพเจ้าได้พบหนังสือพระราชบัญญัติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์" และอิลคิยาห์ได้มอบหนังสือนั้นให้ซาฟานและท่านก็อ่าน เห็นได้ชัดว่าพระวาระของพระเจ้าได้ตกอยู่ในสภาพที่ไม่ถูกใช้งานมานาน แม้มิได้สูญหายไป แต่ก็ไม่ได้ถูกอ่านอีกต่อไปแล้ว เห็นได้ชัดว่าซาฟานราชเลขาไม่เคยอ่านมันมาก่อนเพราะว่าเขานั่งลงอ่านในทันที

9 และซาฟานราชเลขาได้เข้าเฝ้ากษัตริย์และทูลรายงานต่อกษัตริย์อีกว่า "ผู้รับใช้ของพระองค์ได้พบเงินที่พบในพระนิเวศออก และได้มอบไว้ในมือของคนงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์" ราชเลขาของกษัตริย์จึงรายงานกลับไปยังกษัตริย์เกี่ยวกับความคืบหน้าของงานบูรณะซ่อมแซมพระวิหาร เขายังรายงานต่อโยสิยาห์เหมือนเป็นความคิดที่ตามมาทีหลังด้วยว่า 10 แล้วซาฟานราชเลขาได้ทูลกษัตริย์ว่า "อิลคิยาห์ปุโรหิตได้มอบหนังสือแก่ข้าพระองค์ม้วนหนึ่ง" และซาฟานก็อ่านถวายนกษัตริย์

2 พกษ 22:11 และอยู่มาเมื่อกษัตริย์ได้ฟังถ้อยคำของหนังสือแห่งพระราชบัญญัติ พระองค์ทรงฉีกฉลองพระองค์ ในหมายเหตุสำหรับข้อความตอนนี้ C.I. Scofield ออกความเห็นที่ "ความรู้เกี่ยวกับความบาปเป็นมาโดยพระราชบัญญัติ" เมื่อโยสิยาห์ได้ยินพระราชบัญญัติของพระเจ้า โดยอาจจากหนังสือเลวินิติหรือหนังสือพระราชบัญญัติ เขาก็รู้สึกฟุ้งงใจเรื่องความบาปของประชาชาตินั้นและของเหล่าบรรพบุรุษของตน เขาจึงนึกขุดกษัตริย์ของตนเพื่อเป็นการแสดงออกถึงความสิ้นหวังและความโศกเศร้าของตน เห็นได้ชัดว่าแม้แต่โยสิยาห์ผู้ดำเนินตามแบบพระเจ้าจนถึงบัดนี้ก็ยังไม่เคยได้ยินพระวาระของพระเจ้าโดยตรง

2 พกษ 22:12-13 ดังนั้นกษัตริย์ทรงบัญชาอิลคิยาห์ปุโรหิต และอาหิคัมบุตรชายซาฟาน และอัคโบร์บุตรชายมีคายาห์ และซาฟานราชเลขา และอาสาษาห์ผู้รับใช้ของกษัตริย์ รับสั่งว่า 13 "จงไปทูลถามพระเยโฮวาห์ให้เรา ให้ประชาชนและให้ยูดาห์ทั้งหมดเกี่ยวกับถ้อยคำในหนังสือนี้ที่ได้พบ เพราะว่า พระพิโรธของพระเยโฮวาห์ซึ่งพลุ่งขึ้นต่อเราทั้งหลายนั้นใหญ่หลวง

นัก เพราะว่บรพบุรุษของเรมได้เชื่อฟังถ้อยคำของหนังสือนี้ กระทำทุกสิ่งซึ่งเขียนไว้เกี่ยวกับเราทั้งหลาย"

เมื่อได้ยีนคำเตือนต่างๆที่เป็นลางร้ายของพระเจ้าในหนังสือพระราชบัญญัติ (หรืออาจเป็นหนังสือเลวินิต) ที่มีต่ออิสราเอลหากพวกเขาทอดทิ้งพระราชบัญญัติของพระเจ้า โยสิยาห์จึงส่งคณะผู้แทนซึ่งเป็นเหล่าข้าราชการระดับสูงไปทูลถามองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาเกี่ยวกับยูดาห์ นี่เป็นครั้งแรกในชีวิตของเขาที่เขาตระหนักถึงพระพิโรธของพระเจ้าที่กำลังจะเกิดขึ้นต่ออาณาจักรของเขา เขาทราบดีว่าเหล่าบรรพบุรุษของเขาได้เพิกเฉยพระวณะของพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง บัดนี้เขาได้ยีนจากพระวณะของพระเจ้าแล้วว่าพระเจ้าทรงสัญญาอะไรสำหรับความบาปเช่นนั้น ในพระราชบัญญัติ 28 พระเจ้าได้ตรัสชัดเจนมากว่าประชาชนของพระองค์จะถูกขจัดออกไปจากแผ่นดินของพวกเขา โยสิยาห์ทราบดีว่าเกิดอะไรขึ้นกับสิบตระกูลที่อยู่ฝ่ายเหนือ นั้น บัดนี้เขาตระหนักว่าอาณาจักรของเขา กำลังเผชิญชะตากรรมเดียวกัน

2 พกษ 22:14 ฮิลียาห์ปุโรหิต และอาหิคัม และอัคโบร์ และซาฟาน และอาสายาห์

ได้ไปหาสุดดาห์หญิงผู้พยากรณ์ภรรยาของซัลลูม บุตรชายของทิกวาห์บุตรชายฮารฮัสผู้ดูแลตู้เสื้อ (เวลานั้นนางอยู่ในเยรูซาเล็มแขวงสอง) และเขาทั้งหลายได้สนทนากับนาง ข้อเท็จจริงที่ว่าคณะผู้แทนของกษัตริย์นี้ไปหาผู้พยากรณ์หญิงคนหนึ่งบ่งบอกว่าไม่มีผู้พยากรณ์หรือปุโรหิตคนอื่นในแผ่นดินนั้นที่มีฤทธิ์เดชใดก็ตามกับพระเจ้า เห็นได้ชัดว่านางสุดดาห์เป็นคนที่ดำเนินตามแบบพระเจ้าเช่นนั้นเพียงคนเดียวในอาณาจักร คำที่แปลว่า *แขวงสอง (มิชเนห์)* ไม่ชัดเจนไม่ว่ากรณีใด คณะผู้แทนของกษัตริย์ก็หันไปฟังนางสุดดาห์ในเรื่องพระดำรัสจากพระเจ้า

2 พกษ 22:15-17 พระเจ้าทรงมีข้อความหนึ่งสำหรับยูดาห์และโยสิยาห์ มันไม่ใช่

สิ่งที่พวกเขาอยากได้ยีน และนางตอบพวกเขาว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า 'จงบอกชายคนที่ใช้พวกเขาหาเรานั้นว่า นางสุดดาห์กล่าวในพระนามของพระเจ้าอย่างชัดเจนพร้อมกับคำประกาศที่ว่า "พระเยโฮวาห์...ตรัสดังนี้" นางมีข้อความหนึ่งจากพระเจ้าที่จะถูกส่งมอบให้แก่กษัตริย์

ข้อความนั้นก็ชื่อว่า 16 "พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือสถานที่นี้ และเหนือชาวเมืองนี้ ตามบรรดาถ้อยคำในหนังสือซึ่งกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้อ่านนั้น อาจเป็นได้ว่าโยสียาห์ได้อ่านเลวีนิติ 26:14-45 หรือพระราชบัญญัติ 28:15-68 ที่นั่นพระเจ้าทรงเตือนเกี่ยวกับคำแช่งสาปต่างๆที่พระองค์จะทรงนำมาต่อผู้สถานที่นี้เพราะความไม่เชื่อฟังที่มีต่อพระวาระของพระองค์

นางสุลดาห์เตือนในพระนามของพระเจ้าอย่างเฉพาะเจาะจงว่า 17 เพราะเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งเรา และได้เผาเครื่องหอมถวายพระอื่น เพื่อเขาจะได้กระทำให้เราโกรธด้วยผลงานทั้งสิ้นแห่งมือของเขา เพราะฉะนั้นความพิโรธของเราจึงจะพลุ่งขึ้นต่อสถานที่นี้ และจะดับเสียไม่ได้" ยูดาห์ได้ทอดทิ้งพระเจ้าของพวกเขาโดยหันไปหาพระอื่นๆที่เป็นรูปเคารพโดยยั่วยุให้พระองค์ทรงพระพิโรธ ดังนั้น พระพิโรธของพระองค์จึงกำลังใกล้เข้ามาต่อผู้กรุงเยรูซาเล็ม นอกจากนี้ไม่มีสิ่งใดที่พวกเขาสามารถทำได้จะขัดขวางมิให้พระพิโรธของพระเจ้าตกลงบนพวกเขา

2 พกษ 22:18-20 อย่างไรก็ตาม นางสุลดาห์เสนอความบรรเทานี้ให้แก่โยสียาห์ แต่ฝ่ายกษัตริย์แห่งยูดาห์ผู้ได้ส่งเจ้ามาถามพระเยโฮวาห์นั้น เจ้าจงไปบอกเขาว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า เกี่ยวกับเรื่องถ้อยคำที่เจ้าได้ยิน อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงทราบดีถึงอุปนิสัยที่ตามแบบพระเจ้าของโยสียาห์และความพยายามต่างๆของเขาที่จะนำความชอบธรรมกลับคืนสู่อาณาจักรนี้

ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงแจ้งกษัตริย์หนุ่มองค์นี้ว่า 19 เพราะจิตใจของเจ้าอ่อนโยน และเจ้าได้ถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เมื่อเจ้าได้ยินเรากล่าวต่อต้านสถานที่นี้และต่อต้านชาวเมืองนี้ว่าเขาจะต้องกลายเป็นที่รกร้างและที่ถูกสาป และเจ้าได้ฉีกเสื้อและร้องไห้ต่อหน้าเรา เราก็ได้ยินเจ้าแล้วด้วย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ พระเจ้าทรงสังเกตเห็นว่า (1) โยสียาห์มีใจที่อ่อนโยนและ (2) เขาได้ถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้า เพราะ (3) ความเสียใจตามแบบพระเจ้าของเขาด้วยเรื่องความบาปของอาณาจักรของเขา พระเจ้าจึงทรงบอกโยสียาห์ว่าพระองค์ทรงได้ยินคำอธิษฐานของเขาแล้ว

พระเจ้าจึงทรงแจ้งให้โยสียาห์ทราบว่า 20 เพราะฉะนั้น คุณเถิด เราจะรวบรวมเจ้าไปไว้กับ
บรรพบุรุษของเจ้า และเจ้าจะถูกรวบรวมไปยังอุโมงค์ของเจ้าอย่างสันติ และตาของเจ้าจะไม่เห็นเหตุ
ร้ายทั้งสิ้นซึ่งเราจะนำมาเหนือที่นี้"" และเขาทั้งหลายก็ได้นำถ้อยคำเหล่านั้นมาทูลกษัตริย์อีก

พระพิโรธของพระเจ้าจะไม่ถูกหันไปเสียจากยูดาห์ อย่างไรก็ตามเพราะใจที่ชอบธรรม
ความถ่อมใจและความโศกเศร้าตามแบบพระเจ้าของโยสียาห์ พระเจ้าจึงทรงสัญญาว่าพระพิโรธ
ของพระองค์จะไม่มาในชีวิตของโยสียาห์ แต่จะถูกเลื่อนออกไป แม้โยสียาห์จะเสียชีวิตก่อน
วัยอันควร มันก็จะไม่เกี่ยวข้องกับพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อยูดาห์ ใจที่ชอบธรรมของเขาได้
ผันแปรการพิพากษาของพระเจ้าออกไป มันจะมาอยู่ดี แต่ไม่ใช่ในชีวิตของโยสียาห์

ภาพรวมของ 2 พงศกษัตริย์ 23: หลังจากได้อินถ้อยคำเหล่านั้นของหนังสือพระราช
บัญญัติ โยสียาห์ก็อ่านพระวจนะของพระเจ้าให้ประชาชนที่นั่นที่มารวมตัวกันฟังและทำพันธ
สัญญาหนึ่งต่อหน้าพวกเขาที่จะปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า จากนั้นบทนี้ก็บรรยายการปฏิรูป
ต่างๆและการกำจัดทิ้งการนับถือรูปเคารพไปจากแผ่นดินนั้นโดยโยสียาห์ มีบันทึกด้วยเกี่ยวกับการ
การรื้อฟื้นเทศกาลปัสกาก็ครั้งในยูดาห์โดยโยสียาห์ การสิ้นชีวิตก่อนวัยอันควรของเขาถูก
บันทึกไว้ตามมาด้วยบันทึกย่อๆเกี่ยวกับผู้สืบราชบัลลังก์ต่อจากเขาซึ่งไม่ดำเนินตามแบบ
พระเจ้า นั่นคือ เยโฮอาหัสและเยโฮยาคิม

2 พกษ 23:1-2 หลังจากได้อินการอ่านพระราชบัญญัติของโมเสสโดยนางฮุดคาห์
แล้ว กษัตริย์ทรงใช้ และบรรดาผู้ใหญ่ของยูดาห์และเยรูซาเล็มได้มาชุมนุมกับพระองค์ 2 และ
กษัตริย์เสด็จขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และคนยูดาห์ทั้งสิ้น และบรรดาชาวกรุง
เยรูซาเล็มพร้อมกับพระองค์ และปุโรหิต และผู้พยากรณ์ และประชาชนทั้งปวงทั้งเล็กและใหญ่
และพระองค์ทรงอ่านถ้อยคำทั้งหมดในหนังสือพันธสัญญา ซึ่งได้พบในพระนิเวศของพระเยโฮ
วาห์ให้เขาฟัง โยสียาห์จึงรวบรวมบรรดาผู้นำทั้งสิ้นรวมถึงชาวกรุงเยรูซาเล็มและยูดาห์ให้มายัง
พระวิหารซึ่งเป็นที่เขาอ่าน “ถ้อยคำทั้งหมดในหนังสือพันธสัญญา” นั่นให้พวกเขาฟังด้วยตัว

เอง เราไม่แน่ใจว่าเขาอ่านส่วนใดของพระราชบัญญัติ แต่มันอาจเป็นตอนจากอพยพ 24 รวมถึงหลายส่วนของหนังสือพระราชบัญญัติที่เตือนเรื่องการติสอนของพระเจ้าที่จะมีต่ออิสราเอลหากพวกเขาทอดทิ้งพระองค์

2 พกษ 23:3 นอกจากนี้กษัตริย์ทรงประทับยืนข้างเสา และทรงกระทำพันธสัญญาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ว่า จะดำเนินตามพระเยโฮวาห์ และรักษาพระบัญญัติ พระโอวาทและกฎเกณฑ์ของพระองค์ด้วยสุดพระจิตสุดพระทัยของพระองค์ จะปฏิบัติตามถ้อยคำของพันธสัญญานี้ ซึ่งเขียนไว้ในหนังสือนี้ และประชาชนทั้งปวงก็เข้าส่วนในพันธสัญญานั้น

อาจเป็นไปได้ว่าโยสียาห์ยืนอยู่บนยกพื้นทองเหลืองที่ซาโลมอนได้ทำขึ้นสำหรับการปรากฏตัวอย่างเป็นทางการที่พระวิหาร ดู 2 พกษ กษัตริย์ 11:14 "ไม่ว่ากรณีใด ที่นั่นเขาก็ยืนยันอีกครั้งต่อหน้าประชาชนว่าจะทำพันธสัญญาหนึ่งกับองค์พระผู้เป็นเจ้า (1) ที่จะดำเนินตามองค์พระผู้เป็นเจ้า (2) ที่จะเชื่อฟังพระบัญญัติ พระโอวาทและกฎเกณฑ์ต่างๆของพระองค์ (นั่นคือ บัญญัติทั้งสิ้นของพระเจ้าในด้านศีลธรรม พลเมืองและพิธีกรรม) นี่บอกเป็นนัยในเนื้อความว่ากษัตริย์ทำพันธสัญญานี้กับพระเจ้าเพื่อประชาชนคนนั้นเพื่อที่ว่าพวกเขาจะเชื่อฟังพระวณะทั้งสิ้นของพระเจ้า "ด้วยสุดจิตและสุดใจของพวกเขา" เช่นกัน ยิ่งกว่านั้น กษัตริย์ยังตั้งใจต่อหน้าประชาชนของเขา (3) ว่าจะกระทำตามถ้อยคำเหล่านั้นของพันธสัญญานั้นที่ถูกเขียนไว้ในพระวณะของพระเจ้า เห็นได้ชัดว่า ในการเข้าส่วนในพันธสัญญานั้น ชาวยูดาห์ก็ตกลงที่จะทำเช่นนั้นต่อหน้าประชาชนทั้งปวง

2 พกษ 23:4 โยสียาห์ไม่เสียเวลาเลยในการเริ่มกำจัดทิ้งการนับถือรูปเคารพไปจากยูดาห์ และกษัตริย์ทรงบัญชาอิลคียาห์มหาปุโรหิต และพวกปุโรหิตรอง และผู้รักษาธรณีประตูให้นำเครื่องใช้ทั้งสิ้นที่ทำขึ้นสำหรับพระบาอัล สำหรับเสารูปเคารพ และสำหรับบรรดาบริวารของฟ้าสวรรค์ออกมาจากพระวิหารของพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเผาเสียที่ภายนอกกรุงเยรูซาเล็มในทุ่งนาแห่งจิดโรน และขนมูลเถ้าของมันไปยังเบธเอล

โยสียาห์จึงสั่งคนเหล่านั้นที่มีสิทธิอำนาจที่พระวิหารให้ทำให้พระวิหารปลอดจากสิ่งใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับพระบาอัล เสารูปเคารพและการนมัสการหมู่ดาวแห่งฟ้าสวรรค์ “พวกปุโรหิตรอง” อาจหมายถึงพวกปุโรหิตเวรที่สองซึ่งเข้าเวรเมื่อได้รับคำสั่งให้ชำระพระวิหารให้สะอาด “ผู้รักษาธรณีประตู” คือพวกเลวี ดังนั้น ปุโรหิตและคนเลวีทั้งสิ้นที่เข้าเวรอยู่ที่พระวิหารจึงถูกสั่งให้กำจัดทิ้งสิ่งใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับการนับถือรูปเคารพ

ไม่เพียงมีสิ่งของต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการนับถือพระบาอัลเท่านั้น แต่ยังมีเสารูปเคารพสำหรับพระอัชโทเรทด้วย มีสิ่งของต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการนมัสการหมู่ดาวแห่งฟ้าสวรรค์ด้วยทั้งหมดนี้โยสียาห์สั่งให้เผาทิ้งเสียในหุบเขาจิดโรนซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกและต่ำกว่าพระวิหาร จากนั้นขี้เถ้าของพวกมันก็ถูกขนไปยังเบธเอล (ในสถานที่ๆเคยเป็นอาณาจักรฝ่ายเหนือ) นี่เป็นสถานที่ๆเยโรโบอัมได้ตั้งรูปปลุกวัวทองคำไว้เมื่อหลายร้อยปีก่อนหน้านั้น ในการส่งมูลเถ้าเหล่านั้นไปที่นั่น โยสียาห์ก็แสดงความเหยียดหยามต่อสถานที่แห่งนั้นและความเกลียดชังของเขามิใช่ต่อการนับถือรูปเคารพที่นั่น

2 พกษ 23:5-7 นอกจากนี้โยสียาห์กำจัดปฏิมากรปุโรหิต ผู้ซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ได้สถาปนาให้เผาเครื่องหอมในปูชนียสถานสูงที่หัวเมืองแห่งยูดาห์ และรอบๆกรุงเยรูซาเล็ม ทุกคนเหล่านั้นที่เผาเครื่องหอมถวายพระบาอัล ถวายดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และหมู่ดาวประจำราศี และบริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์ โยสียาห์จึงกำจัดพวกปุโรหิตแห่งสถานรูปเคารพเหล่านั้นในกรุงเยรูซาเล็มและทำยูดาห์ออกไปเสีย

6 และพระองค์ทรงนำเสารูปเคารพออกมาจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ภายนอกเยรูซาเล็มถึงลำธารจิดโรน และเผาเสียที่ลำธารจิดโรน และทรงทุบให้เป็นผงคลี และเหวี่ยงผงคลีนั้นลงบนหลุมศพของคนสามัญ บริบทตอนนี้สนับสนุนทรรศนะที่ว่าเสารูปเคารพในพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเสาที่ถูกแกะสลักขึ้นมา เหมือนที่บางคนคิดว่าเป็นรูปจำลองของเสารูปเคารพ โดยอาจเป็นของพระอัชโทเรทเอง โยสียาห์เผาเสารูปเคารพนี้ที่ลำธารจิดโรนในหุบเขาลึกที่อยู่ทางทิศตะวันออกและใต้ภูเขาของพระวิหาร จากนั้นเขาก็สั่งให้บดมูลเถ้าของมันให้เป็น

ผงคลีและเหวี่ยงผงคลีนั้นลงบนหลุมศพของคนเหล่านั้นที่ได้นมัสการรูปเคารพเหล่านี้ คู 2
พงศาวดาร 34:3-4

ยิ่งกว่านั้น 7 พระองค์ทรงทำลายเรือนกะเทย ซึ่งอยู่ข้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เสีย เป็นที่ที่ผู้หญิงทอม่านสำหรับเสารูปเคารพ ท่ามกลางการละทิ้งความจริงที่ได้ครอบงำกรุงเยรูซาเล็ม การรักร่วมเพศได้ออกจากที่ลับมาสู่ที่แจ้งแล้วด้วย ความเชื่อมโยงกันระหว่างการละทิ้งความจริงกับการทำผิดศีลธรรมเช่นนั้น ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ นี่อาจหมายถึงเรือนของการค้าประเวณีสำหรับคนรักร่วมเพศหรืออย่างน้อยก็หมายถึงกิจกรรมของคนรักร่วมเพศ นอกจากนี้เครื่องประดับต่างๆ สำหรับการนมัสการรูปเคารพก็ถูกทำขึ้นที่สถานที่เดียวกันนี้ด้วย โยสิยาห์ทำลายมันทั้งหมด

2 พกษ 23:8-9 โยสิยาห์ยังให้ปุโรหิตทั้งหมดออกจากหัวเมืองยูดาห์ และทรงกระทำให้ปุชเนียสถานสูงเสียดความศักดิ์สิทธิ์ คือที่ที่ปุโรหิตได้เผาเครื่องหอม ตั้งแต่เมืองเกบาถึงเบเออร์เซบา และพระองค์ทรงทำลายปุชเนียสถานสูงของประตูเมือง ซึ่งอยู่ตรงทางเข้าประตูโยชูวาผู้ว่าราชการเมือง ซึ่งอยู่ทางซ้ายมือที่ประตูเมือง

จากนั้นกษัตริย์ก็ตั้งปุโรหิตทั้งหมดให้มาจากบ้านเรือนของพวกเขาที่ยูดาห์เพื่อมาทำให้ปุชเนียสถานสูงที่มีกระจายอยู่ทั่วแผ่นดินนั้นเสียดความศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาอาจทำเช่นนี้โดยการวางซากศพบนปุชเนียสถานสูงเหล่านั้นที่มีอยู่ทั่วแผ่นดิน เกบาและเบเออร์เซบาเป็นปลายสุดด้านทิศเหนือและทิศใต้ของยูดาห์ตามลำดับ เห็นได้ชัดว่ามีปุชเนียสถานสูงต่างๆอยู่ที่หนึ่งในประตูต่างๆของกรุงเยรูซาเล็มทางด้านซ้ายมือ โยสิยาห์ทำลายสิ่งเหล่านี้ด้วยเช่นกัน การกล่าวถึงโยชูวาผู้ว่าราชการเมืองเห็นได้ชัดว่าหมายถึงผู้พิพากษาคนสำคัญหรือ ‘นายกเทศมนตรี’ ของกรุงนั้น

9 ถึงอย่างไรก็ดีปุโรหิตแห่งปุชเนียสถานสูงมิได้ขึ้นไปยังแท่นบูชาแห่งพระเยโฮวาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม แต่เขาทั้งหลายกินขนมปังไร้เชื้อท่ามกลางพวกพี่น้องของเขาเอง เห็นได้ชัดว่านี่หมายถึงพวกปุโรหิตของพระเยโฮวาห์ที่ได้ยอมขอการรับใช้ของตนโดยการถวายเครื่องบูชาต่างๆบนปุชเนียสถานเท็จเหล่านั้นที่มีอยู่ทั่วอาณาจักร พวกเขาจึงไม่ได้รับอนุญาตให้มายังแท่น

บุชาทางการของพระเยโฮวาห์ที่กรุงเยรูซาเล็มได้อีกต่อไป อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้รับอนุญาตให้มีส่วนในของบริสุทธิ์เหล่านั้นกับพวกปุโรหิตได้ เช่น เครื่องธัญญาบูชาต่างๆที่ทำด้วยแป้งไร้เชื้อ โยสิยาห์ละเอียดถี่ถ้วนในการกำจัดทั้งความบาปและการอวมชอมไปจากอาณาจักรของตน

2 พกษ 23:10 ยิ่งกว่านั้น โยสิยาห์กระทำให้โทเฟทเสียความศักดิ์สิทธิ์ คือที่ที่หุบเขาบุตรแห่งอินโนม เพื่อจะไม่มีผู้ใดถวายบุตรชายหญิงของตนให้ลุยไฟต่อพระโมเลค หุบเขาบุตรแห่งอินโนม (ซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อเกเฮนนาด้วยในพระคัมภีร์ใหม่) อยู่ทางทิศใต้ของกรุงเยรูซาเล็มสมัยโบราณ ตลอดระยะเวลาหลายศตวรรษ มีที่ทิ้งขยะประจำกรุงซึ่งมีไฟลุกไหม้ตลอดอันเกิดจากการเผาไหม้ขึ้นเอง รูปจำลองของพระโมเลคก็ถูกตั้งไว้ที่นั่นด้วย ซึ่งนี่เป็นรูปเคารพของพระต่างด้าวที่พวกเด็กทารกถูกโยนลงไปไฟของมัน โยสิยาห์จึงทำลายสิ่งนำสะอิดสะเอียนนี้เสีย

2 พกษ 23:11-12 การกำจัดทั้งความชั่วช้าไปจากยูดาห์โดยโยสิยาห์ก็ไม่ไว้หน้าและละเอียดถี่ถ้วน และพระองค์ทรงกำจัดม้าซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ถวายแก่ดวงอาทิตย์ที่ตรงทางเข้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ข้างห้องนาชั้นเมลคซาราชสำนัก ซึ่งอยู่ในบริเวณ และพระองค์ทรงเผาธรรบของดวงอาทิตย์เสียด้วยไฟ แม้บางคนคิดว่านี่เป็นม้าจริงๆ บริบทก็สนับสนุนทรรศนะที่ว่าพวกมันเป็นรูปปั้นม้า (รูปจำลองแกะสลัก) ซึ่งได้ถูกอุทิศถวายโดยบรรดากษัตริย์ก่อนหน้านั้นของยูดาห์เพื่อนมัสการพระอาทิตย์ มีธรรบต่างๆสำหรับรูปเคารพพระต่างด้าวเหล่านี้ด้วยสำหรับการนมัสการพระอาทิตย์ที่อยู่ใกล้เคียงซึ่งโยสิยาห์ก็ทำลายเช่นกัน

นอกจากนี้ 12 แท่นบนหลังคาห้องชั้นบนของอาหัท ซึ่งบรรดากษัตริย์ของยูดาห์ได้สร้างไว้ และแท่นบูชาซึ่งมัสเสห์ได้สร้างไว้ในลานทั้งสองของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ กษัตริย์ทรงดึงลงมาให้หักเสียที่นั่น และทรงเหวี่ยงผงคลีของมันลงไปในลำธารจิดโรน บรรดากษัตริย์ก่อนหน้านั้นของยูดาห์เห็นได้ชัดว่าได้ตั้งแท่นบูชาสำหรับรูปเคารพของพระต่างด้าวบนหลังคาของพระราชวังกษัตริย์ซึ่งอาหัทได้สร้างขึ้น กษัตริย์มัสเสห์ผู้ละทิ้งความจริงยังได้ตั้งแท่นบูชาต่างๆสำหรับพระต่างด้าวไว้ในลานชั้นนอกทั้งสองของพระวิหารด้วย ที่นั่น โยสิยาห์สั่ง โคนพวก

มันลงอย่างรุนแรง ทำให้พวกมันแตกเป็นชิ้นๆและบดมันให้เป็นผง เขาเหวี่ยงผงคลีของพวกมันลงไปในลำธารจิดโรนเหมือนเดิม

2 พกษ 23:13-14 โยสิยาห์ไม่ไว้หน้าในการกำจัดทิ้งร่องรอยทั้งสิ้นของการนับถือรูปเคารพไปจากกรุงเยรูซาเล็ม และกษัตริย์ทรงกระทำให้ปุชเนียสถานสูงซึ่งอยู่หน้ากรุงเยรูซาเล็มเสียความศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งอยู่ทางมือขวาของภูเขาพินาศ ซึ่งชาโลมอนกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้สร้างสำหรับพระอัชโทเรทลึงนำสะอิดสะเอียนของคนไชดอน และสำหรับพระเคโมชลึงนำสะอิดสะเอียนของคนโมอับ และสำหรับพระมิลโคมลึงนำสะอิดสะเอียนของชนอัมโมน สิ่งที่น่าตกใจก็คือว่า ปุชเนียสถานสูงที่ล้อมทราวมเหล่านี้บางแห่งได้มีอยู่มาตั้งแต่สมัยของชาโลมอนเมื่อประมาณ 375 ปีก่อนหน้านั้น ภูเขาพินาศถูกเชื่อกันว่าเป็นภูเขามะกอกเทศซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของกรุงเยรูซาเล็ม เห็นได้ชัดว่าตลอดสองข้างทางไปยังกรุงเยรูซาเล็มจากภูเขามะกอกเทศมีปุชเนียสถานสูงต่างๆสำหรับรูปเคารพซึ่งถูกสร้างถวายแก่พระอัชโทเรท พระเคโมชและพระมิลโคม ซึ่งเป็นรูปเคารพที่นำสะอิดสะเอียนของบรรดาประชาชาติเพื่อนบ้านที่นับถือพระต่างค้ำว โยสิยาห์ทำลายรูปเคารพเหล่านี้ต่อไปที่ละอัน

เขาจึง **14** ทบเสาศักดิ์สิทธิ์เป็นชิ้นๆ และตัดเหล่าเสารูปเคารพลงเสีย และเอากระดูกมนุษย์ถมที่นั่น โยสิยาห์ไม่เพียงทำลายสถานที่เหล่านี้จนสิ้นซากเท่านั้น เขายังทำให้พวกมันเสียความศักดิ์สิทธิ์โดยวางกระดูกคนตายบนนั้นด้วยอันเป็นการทำให้พวกมันไม่เหมาะที่จะถูกใช้สำหรับการนมัสการใดๆอีก

2 พกษ 23:15 หลังจากได้กำจัดทิ้งการนับถือรูปเคารพที่มีกระจัดกระจายอยู่ทั่วยูดาห์ไปแล้ว บัดนี้โยสิยาห์หันความสนใจของตนไปยังการละทิ้งความจริงของอาณาจักรฝ่ายเหนือที่บัดนี้ถึงจุดจบไปแล้ว นั่นคืออิสราเอล (อาณาจักรฝ่ายเหนือ) ฝ่ายหลังได้ถูกกวาดต้อนไปจากแผ่นดินของตนเป็นเวลาเกือบหนึ่งร้อยปีแล้ว อิทธิพลของคนอัสซีเรียที่นั่นได้เสื่อมลงแล้ว ดังนั้น แทนบูชาที่เบธเอล ปุชเนียสถานสูงซึ่งเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทได้ตั้งไว้ ผู้ซึ่งกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์ทรงรื้อแทนบูชากับปุชเนียสถานสูงนั้นลงและทรงเผาปุชเนียสถาน

สูงนั้น บดให้เป็นผงคลีและพระองค์ทรงเผาเสารูปเคารพเสียด้วย แม้มิใช่ในยูดาห์เช่นนั้น โยสิยาห์ก็เดินทางขึ้นเหนือไปยังเบธเอลและทำลายสิ่งที่เคยเป็นหนึ่งในปูชนียสถานสูงเหล่านั้น สำหรับรูปปลุกวัวทองคำทั้งสองนั้นซึ่งสร้างขึ้นโดยเยโรโบอัมที่หนึ่งเมื่อหลายร้อยปีก่อนหน้านั้น

2 พกษ 23:16-18 ขณะอยู่ที่เบธเอล เมื่อโยสิยาห์ทรงเห็นพระพักตร์ พระองค์ทอดพระเนตรอุโมงค์ฝังศพอยู่บนภูเขา และพระองค์ทรงใช้ให้ไปเอากระดูกออกมาเสียจากอุโมงค์ และเผาเสียบนแท่นบูชา และทรงกระทำให้เสียความศักดิ์สิทธิ์ ตามพระวอนะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งคนแห่งพระเจ้าได้ป่าวร้องไว้ ผู้ซึ่งป่าวร้องถึงสิ่งเหล่านี้ โยสิยาห์เห็นอุโมงค์ฝังศพต่างๆอยู่ใกล้ภูเขาเบธเอล เขาจึงสั่งให้เปิดอุโมงค์ฝังศพเหล่านั้นและเอากระดูกของคนเหล่านั้นที่ถูกฝังอยู่ในอุโมงค์ไปเผาไฟเสีย และเอามูลเถ้าของกระดูกเหล่านั้นไปโปรยบนแท่นบูชาของรูปเคารพแห่งเบธเอลเพื่อทำให้มันเสียความศักดิ์สิทธิ์ นี่น่าจะเป็นอุโมงค์ฝังศพของพวกปุโรหิตและพวกคนที่นับถือรูปปลุกวัวทองคำทั้งสองนั้น เมื่อประมาณ 350 ปีก่อนหน้านั้น คนของพระเจ้าคนหนึ่งจากยูดาห์ได้พยากรณ์ถึงวันที่โยสิยาห์จะเผากระดูกของพวกปุโรหิตของรูปปลุกวัวทองคำทั้งสองนั้นบนแท่นบูชาของพวกเขาเอง ดู 1 พงศกัมัตริย์ 13:1-3 คำพยากรณ์นั้นได้สำเร็จจริงตรงนี้ โยสิยาห์ย่อมทราบถึงคำพยากรณ์นั้นอย่างแน่นอน

อย่างไรก็ตาม ขณะที่โยสิยาห์มองไปรอบๆเบธเอลต่อไป เขาก็กล่าวว่า 17 "อนุสาวรีย์ที่เรามองเห็นข้างโน้นคืออะไร" คนเมืองนั้นก็ทูลพระองค์ว่า "เป็นอุโมงค์ฝังศพของคนแห่งพระเจ้าผู้มาจากยูดาห์ และได้ป่าวร้องถึงสิ่งเหล่านี้ ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำต่อแท่นบูชาที่เบธเอล" บนเครื่องหมายบอกอุโมงค์ฝังศพหนึ่ง โยสิยาห์อ่านคำจารึกหนึ่งซึ่งถึงความสนใจของเขา เขาจึงสอบถามประชากรในท้องถิ่นเกี่ยวกับมัน พวกเขาจึงแจ้งให้เขาทราบว่ามันเป็นอุโมงค์ฝังศพของคนของพระเจ้าจากยูดาห์ผู้ซึ่งได้พยากรณ์ (เมื่อ 350 ปีก่อนหน้านั้น) ถึงสิ่งที่โยสิยาห์กระทำในวันนั้น

18 และพระองค์ตรัสว่า "ให้เขาอยู่ที่นั่นแหละ อย่าให้ผู้ใดย้ายกระดูกของเขา" เขาทั้งหลายจึงทิ้งกระดูกของเขาไว้เช่นนั้นพร้อมกับกระดูกของผู้พยากรณ์ผู้ออกมาจากสะมาเรีย โย

ลียาห์สั่งไม่ให้คนไปรบกวนอุโมงค์ฝังศพของผู้พยากรณ์ท่านนี้ มีการอ้างอิงถึงผู้พยากรณ์ที่
ออมชอมคนนั้นแห่งสะมาเรียด้วยผู้ซึ่งสั่งให้ฝังศพของตนไว้กับผู้พยากรณ์คนนั้นแห่งยูดาห์ เรา
ควรหมายเหตุไว้ว่าอุโมงค์ฝังศพทั้งหลายแห่งอิสราเอลตลอดหลายศตวรรษมิใช่โลงศพที่ถูกฝัง
ในพื้นที่เหมือนอย่างที่ปฏิบัติกันทั่วไปในอเมริกา แต่พวกมันเป็นห้องใต้ดินที่กระดูกของคน
ตายถูกนำไปวางไว้ในนั้นหลังจากที่เนื้อหนังของพวกเขาได้เปื่อยเน่าแล้วในหลุมฝังศพตอนแรก

2 พกษ 23:19-20 โยลียาห์ทำการกำจัดทิ้งการนับถือรูปเคารพต่อไปไม่ใช่แค่ในยู
ดาห์เท่านั้นแต่ในแผ่นดินอิสราเอลที่พื้นที่ส่วนใหญ่ว่างเปล่าทางตอนเหนือด้วย โยลียาห์ทรง
กำจัดนิเวศทั้งสิ้นของปุชเนียสถานสูงที่อยู่ในหัวเมืองสะมาเรีย ซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลได้
ทรงสร้างไว้กระทำให้พระเยโฮวาห์ทรงกริ้ว พระองค์ทรงกระทำต่อที่เหล่านั้นตามทุกอย่างที่
พระองค์ทรงกระทำที่เบธเอล เขาทำให้แผ่นดินของอาณาจักรฝ่ายเหนือสะอาดเหมือนที่เขาได้
กระทำในยูดาห์แล้ว ยิ่งกว่านั้น 20 พระองค์ทรงประหารปุโรหิตทั้งปวงแห่งปุชเนียสถานสูงซึ่ง
อยู่ที่นั่นเสียบนแท่นบูชา และเผากระดูกคนเสียบนนั้น แล้วพระองค์ก็เสด็จกลับกรุงเยรูซาเล็ม
โยลียาห์รวบรวมพวกปุโรหิตทั้งหมดที่เหลืออยู่ของศาลเจ้ารูปเคารพเหล่านี้และฆ่าพวกเขาเสีย
ที่ใดก็ตามที่เขาพบแท่นบูชาต่างๆสำหรับรูปเคารพ กระทั่งในอาณาจักรฝ่ายเหนือที่จบสิ้นไป
แล้ว เขาก็ทำให้พวกมันเสียความศักดิ์สิทธิ์โดยเผากระดูกคนตายบนพวกมัน หลังจากได้กำจัดทิ้ง
การนับถือรูปเคารพไปจากแผ่นดินอิสราเอลทั้งหมดแล้วตามที่เขาทราบ โยลียาห์ก็กลับไปยัง
กรุงเยรูซาเล็ม

2 พกษ 23:21-23 พอเขากลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม กษัตริย์ทรงบัญชาประชาชนทั้ง
ปวงว่า "จงถือเทศกาลปัสกาดวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ดังที่เขียนไว้ในหนังสือพันธ
สัญญา" เห็นได้ชัดว่าการถือเทศกาลปัสกาในยูดาห์ได้ถูกหลงลืมไปแล้ว โยลียาห์จึงสั่งให้
ประชาชนถือเทศกาลปัสกาอีกครั้งตามที่มิบัญญัติไว้ในหนังสืออพยพ

นอกจากนี้ 22 เพราะว่าเทศกาลปัสกาอย่างนี้มีได้ถือกันมาตั้งแต่สมัยผู้วินิจฉัยผู้ที่ครอบ
ครองอิสราเอล หรือระหว่างสมัยบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลหรือกษัตริย์แห่งยูดาห์ ตลอดหลาย

ศตวรรษที่อิสราเอลได้ครอบครองแผ่นดินของตน ไม่มีการทดลองเทศกาลปัสกาจนถึงระดับที่โยสิยาห์สั่งเลย สิ่งที่น่าทึ่งก็คือการถือเทศกาลปัสกาที่ยิ่งใหญ่กว่าที่เคยปฏิบัติกันมาตั้งแต่สมัยของโยชูวาเรื่อยมาซึ่งรวมถึงรัชกาลของดาวิด ซาโลมอน เยโฮชาฟัท เฮเซคิยาห์ หรือกษัตริย์องค์ใดของยูดาห์ โยสิยาห์มุ่งมั่นที่จะถวายเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเขาในแบบที่ไม่มีกษัตริย์องค์ใดก่อนเขาเคยทำ เขาทำเช่นนั้นจริงๆ 23 แต่ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลกษัตริย์โยสิยาห์ได้ถือเทศกาลปัสกาถวายแด่พระเยโฮวาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม หลังจากต้องใช้เวลาหลายปีในการทำความเข้าใจความสำคัญของลักษณะเฉพาะตัวอันศักดิ์สิทธิ์ของเทศกาลปัสกา โยสิยาห์ก็สั่งให้มีการถือเทศกาลใหญ่นี้ สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติม ดู 2 พงศาวดาร 35:1-19

2 พกษ 23:24 ตลอดรัชสมัยของเขา เมื่อ โยสิยาห์เริ่มทราบถึงความชั่วร้ายเพิ่มเติมในอาณาจักรของตน เขาก็ถอนรากถอนโคนมันทิ้งเสีย ยิ่งกว่านั้นอีกโยสิยาห์ได้กำจัดคนทรงและแม่มด และเทราฟิม และรูปเคารพ และบรรดาสิ่งนำสะอิดสะเอียนซึ่งเห็นกันอยู่ในแผ่นดินยูดาห์และในกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อพระองค์จะทรงสถาปนาถ้อยคำแห่งพระราชบัญญัติซึ่งเขียนอยู่ในหนังสือที่ฮิลคิยาห์ปุโรหิตได้พบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ โยสิยาห์ไม่เพียงกำจัดทิ้งการนับถือรูปเคารพไปจากแผ่นดินนั้นเท่านั้น เขายังกำจัดทิ้งผู้ใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆที่เป็นศาสตร์เร้นลับด้วย เราควรหมายเหตุไว้ถึงความเชื่อมโยงกันที่ถูกลบออกเป็นนัยตรงนี้ระหว่างการนับถือรูปเคารพและศาสตร์เร้นลับ ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือ ความมุ่งมั่นของโยสิยาห์ที่จะเชื่อฟังพระวณะของพระเจ้าที่เป็นลายลักษณ์อักษรในทุกรายละเอียด สิ่งใดก็ตามที่เขาอ่านในพระวณะของพระเจ้า โยสิยาห์ก็ตั้งใจที่จะเชื่อฟังจนถึงที่สุด

2 พกษ 23:25 นักประวัติศาสตร์ท่านนี้ภายใต้การคล้อยใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงหมายเหตุไว้ว่า ก่อนพระองค์หากษัตริย์องค์ใดเหมือนพระองค์ไม่ ผู้ซึ่งหันหาพระเยโฮวาห์ด้วยสุดพระจิตสุดพระทัย และด้วยสิ้นสุดพระกำลัง ตามพระราชบัญญัติทั้งสิ้นของโมเสส หรือผู้ที่เกิดมาที่หลังพระองค์ ก็ไม่มีใครเหมือนพระองค์ ในประวัติศาสตร์ของยูดาห์หรืออิสราเอล ไม่มีกษัตริย์องค์ใด ทั้งก่อนหรือหลังเขาที่หันมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วย (1) สิ้นสุดใจของเขา (2) สิ้นสุดจิตของเขา และ (3) สิ้นสุดกำลังของเขาเหมือนอย่างที่ยอสิยาห์กระทำ เขาเชื่อฟังพระ

ราชบัญญัติของพระเจ้าในทุกรายละเอียดของมันจนสุดความสามารถของคุณ สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าก็คือว่าข้อความศักดิ์สิทธิ์นี้ให้โยสียาห์อยู่ในระดับฝ่ายวิญญาณที่สูงกว่าแม้แต่กษัตริย์ดาวิด เขาเป็นหนึ่งในกษัตริย์ทั้งหลายที่ยิ่งใหญ่แห่งยูดาห์อย่างแท้จริง (และย่อมยิ่งใหญ่กว่ากษัตริย์องค์ใดแห่งอิสราเอลอย่างแน่นอน)

2 พกษ 23:26-27 นำเศร้าที่ความบาปของยูดาห์ได้ส่งสมมาในบรรดาคนที่มาก่อน เขาจนถึงระดับที่แม้แต่ความชอบธรรมของโยสียาห์ก็ไม่อาจยับยั้งพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อยูดาห์ได้ ถึงกระนั้นพระเยโฮวาห์มิได้ทรงหันจากพระพิโรธอันแรงกล้าและยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระพิโรธของพระองค์ได้พุ่งขึ้นต่อยูดาห์ ด้วยการกระทำทั้งสิ้นของมนัสเสห์อันเป็นเหตุให้พระองค์ทรงพระพิโรธ 27 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราจะให้ยูดาห์ออกเสียจากสายตาของเรา ด้วย ดังที่เราได้กระทำให้อิสราเอลออกเสีย และเราจะเหวี่ยงเมืองนี้ซึ่งเราได้เลือกออกไปเสีย คือเยรูซาเล็ม กับนิเวศซึ่งเราได้บอกว่า 'นามของเราจะอยู่ที่นั่น'"

ความบาปของมนัสเสห์ ปู่ของโยสียาห์ก็รุนแรงจนถึงขนาดที่ว่าพระเจ้าทรงหมดความอดทนกับยูดาห์แล้ว ความชอบธรรมของโยสียาห์ทำได้เพียงชะลอการพิพากษานั้น มันจะไม่มาในชีวิตของโยสียาห์เหมือนที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาเขาไว้ ดู 2 พกษ กษัตริย์ 22:19-20 ที่อยู่ในพื้นผิวคือความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงรักษาพระวาระของพระองค์เสมอ พระองค์ทรงสัญญาไว้ในเลวีนิติ 26 และพระราชบัญญัติ 28 ว่าหากประชาชนของพระองค์ไปเสียจากพระองค์ สุดท้ายแล้วพระองค์จะขจัดพวกเขาออกไปจากแผ่นดินของพวกเขา แต่พระเจ้าก็ทรงสัญญาโยสียาห์ไว้เช่นกันว่ามันจะไม่เกิดขึ้นในชีวิตของเขา พระเจ้าทรงรักษาพระวาระที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระองค์รวมถึงพระวาระที่เป็นคำตรัสของพระองค์ด้วย พระองค์ทรงรักษาพระวาระของพระองค์เสมอ

2 พกษ 23:28-30 บางทีอาจเพราะความโง่เขลาหรืออาจเพราะในจังหวะเวลาที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ หรืออาจเป็นทั้งสองอย่าง โยสียาห์ทำให้ตัวเองตกอยู่ในสถานการณ์ที่เขาสิ้นชีวิตก่อนวัยอันควร ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยสียาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรง

กระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับรัชกาลของโยสิยาห์หาพบได้ใน 2 พงศาวดาร 34-35

29 ในสมัยของพระองค์ ฟาโรห์เนโคกษัตริย์ของอียิปต์เสด็จขึ้นไปยังกษัตริย์แห่งอัสซีเรียถึงแม่น้ำยูเฟรติส กษัตริย์โยสิยาห์เสด็จไปปะทะพระองค์ และเมื่อฟาโรห์เนโคทรงเห็นพระองค์ก็ประหารพระองค์เสียที่เมืองเมกิดโด การเมืองระหว่างประเทศก็ผันแปรไปมาจนอียิปต์ทำสงครามกับอัสซีเรียที่อยู่ทางทิศเหนือและทิศตะวันออก กองทัพของอียิปต์ซึ่งนำโดย “ฟาโรห์เนโคกษัตริย์ของอียิปต์” ก็ยাত্রาผ่านเข้าไปในยูดาห์โดยไม่ขออนุญาตโยสิยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์จึงยกทัพออกไปสู้รบคนอียิปต์ที่ไร่มารยาทที่เมกิดโดอย่างไม่รอบคอบ

คนอียิปต์แม้ล่วงล้ำเข้ามาในอาณาจักรของยูดาห์ก็ไม่ได้ต้องการสู้รบกับโยสิยาห์และพวกเขาก็แจ้งให้เขาทราบเรื่องนั้นด้วย ดู 2 พงศาวดาร 35:20-27 อย่างไรก็ตาม โยสิยาห์ก็ยังคือคิง ดังนั้นในการประจัญบานครั้งใหญ่ครั้งหนึ่งแห่งประวัติศาสตร์ หุบเขาอิสเรเอลซึ่งอยู่เบื้องล่างภูเขามกิดโด โยสิยาห์ก็ถูกฆ่าตายในสนามรบโดยกองทัพคนอียิปต์ อาจเป็นความประมาทในส่วนของโยสิยาห์เอง หรืออาจเป็นจังหวะเวลาที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้เพื่อให้สำเร็จตามเวลาของพระเจ้า ที่น่าจะช้ามากกว่าก็คือ มันเป็นการรวมกันของทั้งสองสิ่ง พระเจ้าทรงยอมให้โยสิยาห์เผชิญหน้ากับคนอียิปต์อย่างโง่เขลาเพื่อให้เขาสิ้นชีวิต ดังนั้น ตอนอายุประมาณสามสิบเก้าปี กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่องค์นี้ก็ล่วงลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของเขา

30 ข้าราชการของพระองค์ก็นำพระศพใส่รถรบไปจากเมืองเมกิดโด และนำมายังกรุงเยรูซาเล็ม และฝังไว้ในอุโมงค์ของพระองค์ และประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นก็รับเยโฮอาหาสโอรสโยสิยาห์เจิมท่านไว้ และตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์แทนราชบิดาของท่าน หลังจากฝังศพกษัตริย์ของตนแล้ว ชาวยูดาห์ก็ตั้งเยโฮอาหาสบุตรชายของเขานราชบัลลังก์แห่งยูดาห์ นำเศร्राที่บุตรชายของกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่องค์นี้มีได้ดำเนินตามรอยเท้าบิดาของตน

2 พกษ 23:31-33 เยโฮอาหาสมีพระชนมายุยี่สิบสามพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสามเดือน พระมารดาของพระองค์มี

พระนามว่า ฮามูทาลบุตรสาวของเยเรมีย์ชาวลิบนาห์ มารดาของเยโฮอาหาสถูกหมายเหตุว่าเป็นบุตรสาวของเยเรมีย์ชาวลิบนาห์ แม้กรอบเวลาตรงนี้ตรงกับสมัยของเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ ฝ่ายหลังก็เป็นชาวเมืองอานาโททในเบนยามิน (ดู เยเรมีย์ 1:1-2) ลิบนาห์อยู่ในยูดาห์ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ มันจึงไม่น่าจะมีความเกี่ยวข้องใดกับผู้พยากรณ์เยเรมีย์

กษัตริย์หนุ่มผู้นี้ครองราชย์ได้เพียงสามเดือน 32 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของพระองค์ได้กระทำ หลายสิ่งเป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ใจ (1) ในฐานะคนหนุ่มและครองราชย์ได้เพียงแค่สามเดือน พระเจ้าก็ทรงหมายเหตุแล้วว่าเขาคือคนชั่ว (2) แม้เป็นบุตรชายของกษัตริย์องค์หนึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและดำเนินตามแบบพระเจ้าที่สุดของยูดาห์ เขาก็มิได้ดำเนินตามอุปนิสัยบิดาของตน เหตุผลหนึ่งอาจเป็นเพราะมารดาที่ไม่ทุ่มเทซึ่งมีอิทธิพลต่อเขา (3) กษัตริย์หนุ่มผู้นี้หันกลับไปหาความชั่วร้ายของเหล่าบรรพบุรุษของเขา

ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงอนุญาตให้ 33 ฟาโรห์เนโคก็จับพระองค์ขังไว้ที่ริบลาค์ในแผ่นดินฮามัท เพื่อมิให้พระองค์ครอบครองในเยรูซาเล็ม และกำหนดบรรณาการจากแผ่นดินนั้นเป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์ และทองคำหนึ่งตะลันต์ ริบลาค์ในแผ่นดินฮามัทอยู่ในประเทศซีเรีย สิ่งที่ยะโฮอาหาสกำลังทำอยู่ที่นั่นหลังจากขึ้นเป็นกษัตริย์ได้เพียงสามเดือนมิได้ถูกหมายเหตุไว้ มีอย่างหนึ่งที่แน่นอน เขาไม่ควรไปอยู่ที่นั่น (เราอาจอนุมานได้ว่ากษัตริย์หนุ่มผู้นี้ตั้งใจที่จะล้างแค้นให้แก่ความตายของบิดาตน อย่างไรก็ตาม เนื้อความก็ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องนี้แต่อย่างใด) กษัตริย์อียิปต์ผู้นี้จึงถอดเขาจากการเป็นกษัตริย์และเรียกเอาส่วยบรรณาการจากยูดาห์เป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์และทองคำหนึ่งตะลันต์ นี่อาจเป็นภาษีรายปีก็ได้

2 พกษ 23:34 และฟาโรห์เนโคทรงตั้งเอลียาคิมโอรสโยสิยาห์เป็นกษัตริย์แทนโยสิยาห์บิดาของท่าน และเปลี่ยนชื่อของท่านเป็นเยโฮยาคิม แต่ได้พาเยโฮอาหาสไปเสีย และท่านมาถึงอียิปต์และสิ้นชีวิตเสียที่นั่น หลังจากถอดเยโฮอาหาสจากราชบัลลังก์แห่งยูดาห์แล้ว คนอียิปต์ก็ตั้งเอลียาคิมพี่ชายของเขาบนราชบัลลังก์นั้นและเปลี่ยนชื่อเขาเป็นเยโฮยาคิม ชื่อ *เอลียาคิม*

ม มีความหมายว่า “พระเจ้าทรงยกขึ้น” หรือ “พระเจ้าทรงตั้งขึ้น” ชื่อ *เยโฮยาคิม* หมายความว่า “พระเยโฮวาห์ทรงยกขึ้น” ฟาโรห์เนโคเปลี่ยนชื่อของเขาเพราะเหตุใดก็ไม่ปรากฏชัดเจน นอกจากอาจเพื่อแสดงว่าใครใหญ่ โดยบังคับกษัตริย์หนุ่มแห่งยูดาห์ให้ถึงขนาดเปลี่ยนชื่อของเขาเสีย

2 พกษ 23:35-37 และเยโฮยาคิมก็มอบเงินและทองคำแก่ฟาโรห์ แต่พระองค์ทรงเก็บภาษีจากชาวแผ่นดินเพื่อมอบเงินตามบัญชาของฟาโรห์ พระองค์ทรงเร่งรัดเอาเงินและทองคำของประชาชนแห่งแผ่นดินนั้น จากทุกคนตามการประเมิน เพื่อมอบแก่ฟาโรห์เนโค เพื่อจ่ายเงินบรรณาการก้อนโตแก่อียิปต์ เยโฮยาคิมจึงเรียกเก็บภาษีประชาชนแห่งยูดาห์ เขาจึงจ่ายให้แก่คนอียิปต์

36 เยโฮยาคิมมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า เศบุดาห์บุตรสาวเปดาياهوชาวรูมาห์ **37** และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำ เห็นได้ชัดว่าแก่กว่าเยโฮอาหัสน้องชายของเขาสองปี เยโฮยาคิมขึ้นครองราชบัลลังก์แห่งยูดาห์และครองราชย์นานสิบเอ็ดปี แม้ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่าเขามีบิดาที่ตามแบบพระเจ้าคนเดียวกับน้องชายของเขาในโยสิยาห์ กษัตริย์หนุ่มผู้นี้ก็ทำชั่วต่อพระพักตร์พระเจ้าเหมือนกับที่เหล่าบรรพบุรุษของเขาได้กระทำ ฆะตกรรมของยูดาห์จึงถูกประทับตราไว้แล้ว

ภาพรวมของ 2 พงศ์กษัตริย์ 24: การเริ่มต้นของจุดจบของอาณาจักรฝ่ายใต้กำลังใกล้เข้ามาแล้ว คนบาบิโลนบังคับใช้อำนาจสิทธิขาดเหนือยูดาห์ภายใต้เยโฮยาคิม ถึงกระนั้นกษัตริย์เยโฮยาคิมก็ทำชั่วต่อพระพักตร์พระเจ้า หลังจากเขาสิ้นชีวิต การกวาดต้อนไปยังบาบิโลนครั้งแรกก็เริ่มต้นขึ้น โดยกษัตริย์เยโฮยาคินถูกกวาดต้อนไป บทนี้ปิดท้ายด้วยการที่เศเศเคียห์บุตรของเขา กบฏต่อคนบาบิโลน

2 พกษ 24:1

ในรัชกาลของพระองค์ เนบูกัคนเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนยก
ขึ้นมา และเยโฮยาคิมเป็นคนใช้ของพระองค์สามปี แล้วท่านก็กลับกบฏต่อพระองค์ ในช่วงรัช
สมัยของเยโฮยาคิม บุตรของโยสียาห์ คนบาบิโลนก็รุกรานยูดาห์และเอาชเนมันเสีย เยโฮยาคิม
ได้รับอนุญาตให้เป็นกษัตริย์ต่อไปได้บนเงื่อนไขที่ว่าเขาต้องอยู่ใต้บังคับคนบาบิโลนและเชื่อฟัง
ประกาศิตทั้งหลายของพวกเขา ผู้ครอบครองชาวบาบิโลนคือ เนบูกัคนเนสซาร์ ตามที่ดาเนียล 1:1-
2 ได้กล่าวไว้ นี่เป็นตอนที่ดาเนียลและเพื่อนๆของเขาถูกกวาดต้อนไปยังบาบิโลน ปีนั้นคือ 606
ก่อน ค.ศ. อย่างไรก็ตาม หลังจากตกลงตามอำนาจลัทธิชาดของบาบิโลนแล้ว เยโฮยาคิมก็กบฏ
ในอีกสามปีต่อมา

2 พกษ 24:2-4

เกรงว่าจะมีผู้ใดสงสัยเกี่ยวกับบทบาทของพระเจ้าในเรื่องราว
ทั้งหมดนี้ นักประวัติศาสตร์ท่านนี้หมายความว่า และพระเยโฮวาห์ทรงใช้พวกคนเคลเดีย และ
พวกคนซีเรีย และพวกคนโมอับ และพวกคนอัมโมนมาต่อสู้กับท่าน และทรงใช้เขาทั้งหลายไป
ต่อสู้ยูดาห์เพื่อจะทำลายเสียบ ตามพระวณะของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ตรัสโดยบรรดาผู้
พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์ สักเกตว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ใช้ประชาชาติที่เป็นศัตรูเหล่า
นี้มาต่อสู้ยูดาห์ (รวมถึงบาบิโลนด้วย) เพื่อทำลายมันเสียบ นอกจากนี้ การทำลายล้างที่กำลังจะเกิด
ขึ้นนี้ได้ถูกพยากรณ์ไว้แล้วอย่างชัดเจนโดยผู้พยากรณ์หลายท่าน เช่น อิสยาห์ เเยเรมีย์ เศฟันยาห์
และฮูดดาห์ผู้พยากรณ์หญิง

เกรงว่าจะมีคำถามเกี่ยวกับจุดยืนของพระเจ้าในเรื่องนี้ ผู้เขียนท่านนี้ก็เน้นย้ำว่า 3 แท้จริง
เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นกับยูดาห์ตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์เพื่อจะให้เขาออกไปเสียบจากสาย
พระเนตรของพระองค์ เพราะบรรดาบาปของมนัสเสห์ ตามทุกอย่างซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ
ความบาปต่างๆของมนัสเสห์ การนับถือรูปเคารพและความชั่วช้าของเขาได้เกิดขึ้นเมื่อเกือบ
หนึ่งร้อยปีก่อนหน้านั้น ถึงกระนั้น การพิพากษาของพระเจ้าก็ถูกชะลอไว้เพราะความชอบธรรม
ของโยสียาห์ แต่มันก็ตกลงบนยูดาห์อยู่ดี การกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลนเป็นการ
พิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนที่บาปหนาของพระองค์ การพิพากษาของพระเจ้าไม่เพียง
เกิดขึ้นเพราะการนับถือรูปเคารพของมนัสเสห์เท่านั้น แต่มันยังเป็น 4 เพราะโลหิตที่ไร้ความผิด

ซึ่งท่านได้ทำให้หลังนั้นด้วย เพราะท่านได้กระทำให้โลหิตไ้ความผิดตกเต็มเยรูซาเล็ม และพระเยโฮวาห์ไม่ทรงอภัย การนำสะอิดสะเอียนสมัยใหม่ของการทำแท้งพร้อมกับการที่มันทำให้โลหิตที่ไ้ความผิดตกย่อมสอดคล้องกับความบาปเหล่านั้นของมนัสเสห์ การพิพากษาของพระเจ้าจะตกลงบนมันไม่ช้าก็เร็ว

2 พกษ 24:5-6 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮยาคิม และบรรดาสิ่งซึ่ง

พระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ 6 เยโฮยาคิมจึงทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเยโฮยาคินโอรสของพระองค์ขึ้นครองครองแทนพระองค์ เมื่อเยโฮยาคิมมาถึงจุดจบ เยโฮยาคินบุตรชายของเขาก็ขึ้นครองราชบัลลังก์แห่งยูดาห์ รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการครองราชย์ของทั้งคู่ถูกพบใน 2 พงศาวดาร 36

2 พกษ 24:7 หมายเหตุทางประวัติศาสตร์เพิ่มเติมถูกใส่เข้ามา และกษัตริย์แห่ง

อียิปต์มิได้ทรงยกออกมาจากแผ่นดินของพระองค์อีก เพราะกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ยึดแดนทั้งสิ้นซึ่งเป็นของกษัตริย์อียิปต์ตั้งแต่แม่น้ำอียิปต์ถึงแม่น้ำยูเฟรติส แม้คนอียิปต์ได้เรียกเก็บภาษีจากยูดาห์ในช่วงรัชสมัยของเยโฮอาหาส น้องชายของเยโฮยาคิม บาบิโลนก็ได้แผ่ขยายอิทธิพลของมันไปถึงพรมแดนของอียิปต์และคนอียิปต์ก็เลือกที่จะไม่ทำทนายมัน แม่น้ำอียิปต์อาจเป็นแม่น้ำไนล์ หรืออาจเป็นลำธารขนาดเล็กกว่าซึ่งไหลมาจากเขตแดนจีนายระหว่างยูดาห์กับอียิปต์ก็ได้

2 พกษ 24:8-9 สรุปล่วงเกี่ยวกับรัชกาลของเยโฮยาคินจึงถูกหมายเหตุไว้ เยโฮยาคิน

นมัพระชนมายุสิบแปดพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครองครอง และพระองค์ทรงครองครองในกรุงเยรูซาเล็มสามเดือน พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า เนหุชทาบุตรสาวของเอลนาธาน ชาวเยรูซาเล็ม 9 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งราชบิดาของพระองค์ทรงกระทำ John Gill กล่าวความเห็นต่อไปนี้เกี่ยวกับสิ่งที่ดูเหมือนเป็นความขัดแย้งของพระคัมภีร์ “ใน 2 พงศาวดาร 36:9 มีกล่าวไว้ว่าเขาอายุเพียงแปดปี แต่เราก็อธิบายความแตกต่างนี้ได้โดยสังเกตว่าเขาอาจถูกแต่งตั้งและประกาศให้เป็นกษัตริย์โดยบิดาของ

เขาในปีแรกของการครองราชย์ของเขา โดยเขาครองราชย์สิบเอ็ดปี ดังนั้นเขาจึงอายุแปดปีตอนที่เขาเริ่มครองราชย์ร่วมกับบิดา และอายุสิบแปดปีตอนที่เขาเริ่มครองราชย์โดยลำพัง” ถึงอย่างไรแล้ว กษัตริย์หนุ่มองค์นี้ก็เป็นที่ยอมรับว่าได้กระทำให้ชั่วร้ายต่อพระพักตร์พระเจ้าเหมือนกับที่บิดาของเขาได้กระทำ ชื่อมารดาของเขา เนหุซทา มีความหมายตรงตัวว่า ‘ทองเหลือง’ มันบอกเป็นนัยว่านางอาจไร้ยางอายุในความประหลาดต่างๆของนาง

2 พกษ 24:10-11 การพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อยูดาห์ยังไม่เสร็จสิ้น คราวนั้นข้าราชการของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนยกขึ้นมายังกรุงเยรูซาเล็มล้อมกรุงไว้ 11 และเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนเสด็จมาที่เมืองนั้น ขณะเมื่อข้าราชการของพระองค์ยังล้อมเมืองอยู่ ประมาณแปดปีหลังจากการรุกรานยูดาห์ครั้งแรกโดยบาบิโลน เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน (ในประมาณปี 597 ก่อน ค.ศ.) ก็กลับมาต่อสู้เยรูซาเล็ม พวกยิวขัดขืนและคนบาบิโลนก็เริ่มล้อมกรุงนั้น การล้อมกรุงกินเวลานานเท่าไรกันแน่ไม่ได้ถูกหมายเหตุไว้ อย่างไรก็ตามเห็นได้ชัดว่ามันกินเวลาไม่นาน

2 พกษ 24:12-13 ในเวลาไม่นานเยโฮยาคินก็ยอมจำนน และเยโฮยาคินกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงมอบพระองค์แก่กษัตริย์แห่งบาบิโลน พระองค์เอง และพระมารดาของพระองค์ และข้าราชการของพระองค์ และเจ้านายของพระองค์ และข้าราชการสำนักของพระองค์ กษัตริย์แห่งบาบิโลนจับพระองค์เป็นนักโทษในปีที่แปดแห่งรัชกาลของพระองค์ ในปีที่แปดของรัชกาลเนบูคัดเนสซาร์ เขาก็ยึดกรุงเยรูซาเล็มได้อีกครั้งและจับเยโฮยาคินไปเป็นเชลยพร้อมกับครอบครัวของเขาที่เป็นราชวงศ์และข้าราชการสำนักของเขาทั้งหมด

ยิ่งกว่านั้นกษัตริย์แห่งบาบิโลนยัง 13 ได้ขนเอาบรรดาทรัพย์สินในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สินในสำนักพระราชวัง และตัดบรรดาเครื่องใช้ทองคำเป็นชิ้นๆ ซึ่งซาโลมอนกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงสร้างไว้ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้ก่อนแล้ว คนบาบิโลนเริ่มปล้นสะดมพระวิหารของพระเจ้า พระราชวังกษัตริย์และแม้แต่ภาชนะทองคำอันศักดิ์สิทธิ์ที่ใช้สำหรับการนมัสการที่พระวิหาร สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดถูกขนกลับไปยังบาบิโลน

โลน มีการกล่าวถึงภาชนะทองคำและเงินเหล่านี้อีกครั้งในดาเนียล 5:2-3 เนบูกัดเนสซาร์ไม่เพียงพิชิตเยรูซาเล็มได้เท่านั้น แต่เขายังกวาดทรัพย์สิ่งของของพระวิหารและภาชนะที่ใช้สำหรับการปรนนิบัติไปเกลี้ยงด้วย

2 พกษ 24:14-16 นอกจากนี้ พระองค์ทรงกวาดชาวเยรูซาเล็มไปหมด ทั้งเจ้านาย ทั้งปวง และทแกล้วทหารทั้งหมด เป็นเชลยหนึ่งหมื่นคน มีช่างฝีมือและช่างเหล็กทั้งหมด ไม่มีผู้ใดเหลือนอกจากประชาชนที่จนที่สุดแห่งแผ่นดิน การกวาดต้อนครั้งที่สองของยูดาห์ไปยังบาบิโลนจึงเกิดขึ้น อีกครั้งนี่เกิดขึ้นในประมาณปี 597 ก่อน ค.ศ. ผู้ใดก็ตามที่มียศถาบรรดาศักดิ์ ตำแหน่งหรือความชำนาญในยูดาห์ก็ถูกกวาดต้อนไปยังบาบิโลน เห็นได้ชัดว่าในช่วงเวลานี้เองที่เอเสเคียลถูกพาไปยังบาบิโลนด้วยเช่นกัน

15 และพระองค์นำเยโฮยาคินไปยังบาบิโลน ทั้งพระชนนี บรรดาพระมเหสี ข้าราชการสำนักของพระองค์ และบุคคลชั้นหัวหน้าของแผ่นดิน พระองค์จับเป็นเชลยจากกรุงเยรูซาเล็มถึงบาบิโลน สมาชิกส่วนใหญ่ของราชวงศ์และพวกขุนนางแห่งยูดาห์ก็ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลนด้วย

16 และกษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงนำเชลยมายังบาบิโลน คือทแกล้วทหารทั้งหมดเจ็ดพันคน และช่างฝีมือและช่างเหล็กหนึ่งพัน ทุกคนแข็งแรง และเหมาะสำหรับการรบ นอกจากชนชั้นขุนนางและราชวงศ์แล้ว ผู้ชายทุกคนที่มีความสำคัญทางทหารก็ถูกจับไปเป็นเชลยยังบาบิโลนด้วย เห็นได้ชัดว่านี่รวมเป็นคนทั้งหมด 10,000 คนตามที่ถูกหมายเหตุไว้ในข้อ 14

2 พกษ 24:17 และกษัตริย์แห่งบาบิโลนตั้งมัถธานียาห์ปีตุลาของเยโฮยาคินเป็นกษัตริย์แทนพระองค์ และเปลี่ยนพระนามว่าเศเศคิยาห์ มัถธานียาห์เป็นบุตรอีกคนของโยสิยาห์ ดั่งที่หมายเหตุไว้ใน 1 พงศาวดาร 3:15 เขาเป็นอาของเยโฮยาคินที่เพิ่งถูกถอดจากราชบัลลังก์โดยคนบาบิโลน ชื่อที่คนบาบิโลนตั้งให้เขา *เศเศคิยาห์* หมายความว่า ‘พระเยโฮวาห์ทรงชอบธรรม’ แน่่อนว่ามีการเสียดสีและอาจมีการเหน็บแนมในชื่อนั้น คนบาบิโลนอาจรู้ว่าพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งยูดาห์กำลังทรงใช้พวกเขาเพื่อตีสอนประชาชนของพระองค์อยู่ เยเรมีย์ผู้

พยากรณ์ได้กล่าวถึงเรื่องนั้นอย่างชัดเจนแล้ว พวกเขาจึงตั้งชื่อภักษัตริย์องค์สุดท้ายที่เคราะห์ไม่ดีผู้
นี้แห่งยูดาห์ใหม่พร้อมกับการเตือนให้ระลึกถึงการพิพากษาของพระเยโฮวาห์ที่มีต่อยูดาห์

2 พกษ 24:18-19 **เศเดคียาห์มีพระชนมายุยี่สิบเอ็ดพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่ม**
ครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระมารดาของพระองค์มี
พระนามว่า ฮามูทาลบุตรสาวของเยเรมีย์ชาวลิบนาห์ เหมือนที่ 2 พงศกษัตริย์ 23:31 ได้กล่าวไว้
เห็นได้ชัดว่าเศเดคียาห์เป็นน้องชายแท้ๆของเยโฮอาหาส ดูหมายเหตุในข้อนี้ ได้เกี่ยวกับมารดา
ของเขาคือบุตรสาวของเยเรมีย์ นี่ไม่ใช่ผู้พยากรณ์เยเรมีย์ นำเสรีที่ว่าเศเดคียาห์ 19 กระทำสิ่ง
ที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งเยโฮยาคิมทรงกระทำ

2 พกษ 24:20 **เพราะว่าโดยพระพิโรธของพระเยโฮวาห์นั้นเหตุการณ์มาถึงขีด** ที่
พระองค์ทรงเหวี่ยงเยรูซาเล็มและยูดาห์ไปให้พ้นพระพักตร์พระองค์ และเศเดคียาห์ได้กบฏต่อ
ภักษัตริย์แห่งบาบิโลน รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับความชั่วร้ายของเศเดคียาห์ถูกบันทึกไว้ใน 2
พงศาวดาร 36:10-13 และเยเรมีย์ 52:1-3 เขาทำใจของตนให้แข็งกระด้างต่อพระเจ้าและไม่ถ่อม
ตัวลงต่อหน้าผู้พยากรณ์เยเรมีย์ พระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อยูดาห์โดยทั่วไปและต่อเศเดคียาห์
โดยเฉพาะก็ใกล้จะถึงขีดสุดแล้ว พระเจ้าจึงทรงนำพาเศเดคียาห์ให้กบฏต่อคนบาบิโลนที่ไม่
ซ้าก็เทความพิโรธของตนลงบนเขา พระเจ้าจึงทรงใช้เนบูคัดเนสซาร์ภักษัตริย์แห่งบาบิโลนให้นำ
พระพิโรธอันชอบธรรมของพระองค์ตกลงบนประชาชนที่บาปหนาและมักกบฏของพระองค์

*ภาพรวมของ 2 พงศกษัตริย์ 25: การพิพากษาครั้งสุดท้ายของพระเจ้าที่มีต่อยูดาห์ถูก
ปลดปล่อยออกมาแล้ว คนบาบิโลนกลับมาพร้อมกับความเกรี้ยวกราดและทำลายเยรูซาเล็มจน
สิ้นซาก พวกเขาทำให้ภักษัตริย์เศเดคียาห์ผู้เป็นกบฏตกเป็นทาส พวกเขาทำลายพระวิหารของ
พระเจ้า ระยะที่สามซึ่งเป็นระยะสุดท้ายของการกวาดต้อนไปยังบาบิโลนได้เกิดขึ้นแล้ว รายละเอียดเกี่ยวกับความไร้เสถียรภาพทางการเมืองที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องกับคนเหล่านั้นที่หลง*

เหลืออยู่ในยุคที่ถูกหมายเหตูล้ำพร้อมกับความกรุณาที่ถูกแสดงต่อเยโฮยาคีน กษัตริย์องค์ก่อน
ของยุคนี้

2 พกษ 25:1-2 การระบุนั้นที่แน่ชัดได้ถูกให้ไว้สำหรับการกลับมาครั้งสุดท้าย
ของคนบาบิโลนเพื่อต่อสู้กับเยรูซาเล็มที่มักกบฏ และอยู่มาเมื่อวันที่สิบเดือนที่สิบปีที่เก้าแห่ง
รัชกาลของพระองค์ เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ยกมาพร้อมกับกองทัพทั้งสิ้นของ
พระองค์เข้าสู่รบกรุงเยรูซาเล็ม และล้อมกรุงนั้นไว้ และเขาทั้งหลายได้สร้างเครื่องล้อมไว้รอบ 2
กรุงนั้นจึงถูกล้อมอยู่ถึงปีที่สิบเอ็ดแห่งรัชกาลกษัตริย์เศเดคิยาห์ ปีที่เก้านี้หมายถึงปีแห่งรัชสมัย
ของเศเดคิยาห์ ปีที่แน่ชัดคือประมาณ 588 ก่อน ค.ศ. โดยที่การล้อมกรุงสิ้นสุดลงในปี 586 ก่อน
ค.ศ. ในช่วงระหว่างการล้อมนั้น คนบาบิโลนได้สร้างเครื่องล้อมไว้รอบกรุงนั้น โดยไม่ปล่อยให้
ผู้ใดเข้าหรือออกจากกรุงนั้นเลย แผนการของพวกเขาที่ง่ายนิดเดียว พวกเขาจะทำให้คนในกรุง
นั้นอดอยากจนยอมจำนน (บันทึกในข้อ 1-7 เหมือนกันกับของเยเรมีย์ 52:4-11)

2 พกษ 25:3-4 นั่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ เมื่อวันที่เก้าของเดือนที่สี่ การกัณดาร
อาหารในกรุงนั้นก็ร้ายกาจนัก ไม่มีอาหารให้แก่ประชาชนแห่งแผ่นดิน 4 แล้วกรุงนั้นก็แตก
ทหารทั้งสิ้นหนีออกไปในกลางคืนตามทางประตูเมืองระหว่างกำแพงทั้งสองซึ่งอยู่ริมราช
อุทยาน (ทั้งๆที่คนเคลเดียอยู่รอบเมือง) และกษัตริย์ก็เสด็จตามทางไปที่ราบ เพราะกรุงนั้นกำลัง
เผชิญกับความอดอยาก คนบาบิโลนจึงทะลวงเข้าไปในกรุงที่อ่อนแอ นั้น อย่างไรก็ตาม ทหารที่
เหลืออยู่ของกรุงนั้นก็หนีไปตอนกลางคืนทางประตูหนึ่งที่คนไม่คอยรู้จัก ยิ่งกว่านั้นเศเดคิยาห์ยัง
หนีไปตอนกลางคืนเหมือนคนขี้ขลาดด้วยและมุ่งหน้าไปทางที่ราบแห่งจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค
เขาหนีไม่พ้น

2 พกษ 25:5-7 แต่กองทัพของคนเคลเดียได้ไล่ตามกษัตริย์ และมาทันพระองค์ใน
ที่ราบเมืองเยรีโค และกองทัพทั้งสิ้นของพระองค์ก็กระจัดกระจายไปจากพระองค์ คนเคลเดียที่
ว่านี่เป็นอีกชื่อหนึ่งของคนบาบิโลนซึ่งอยู่ในแผ่นดินเคลเดีย คนบาบิโลนจึงตามทันเศเดคิยาห์
ใกล้บริเวณเมืองเยรีโคในหุบเขาแม่น้ำจอร์แดน กองทัพของเขากระจัดกระจายไปและกษัตริย์ก็

ถูกจับตัวได้ 6 แล้วเขาจึงจับกษัตริย์นำขึ้นมายังกษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ริบล่าห์ และพวกเขาได้พิพากษาพระองค์ เนบูคัดเนสซาร์เองไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการล้อมกรุงเยรูซาเล็ม โดยได้มอบหมายหน้าที่นั้นให้แก่เหล่าข้าราชการที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชา ขณะนั้นเขาอยู่ที่ริบล่าห์ ซึ่งเป็นเมืองหนึ่งในแผ่นดินสามัคพันถนนเส้นใหญ่ระหว่างบาบิโลนกับปาเลสไตน์ ที่นั่นทหารบาบิโลนนำตัวเศเดคียาห์ไปปรับการพิพากษา

7 เขาได้ประหารชีวิตบรรดาโอรสของเศเดคียาห์ต่อพระพักตร์ของพระองค์ แล้วทำพระเนตรเศเดคียาห์ให้บอดไป ได้ผูกมัดพระองค์ไว้ด้วยโซ่ตรวนทองสัมฤทธิ์ และพาพระองค์ไปยังบาบิโลน ก่อนหน้านั้นเนบูคัดเนสซาร์ได้แสดงความเมตตาต่อเศเดคียาห์ในการตั้งเขาบนราชบัลลังก์แห่งยูดาห์ในฐานะข้ารับใช้ของตน เศเดคียาห์ได้ทำลายความไว้วางใจนั้นเสียอย่างสิ้นเชิงในการกบฏของเขาต่อบาบิโลน เห็นได้ชัดว่าเนบูคัดเนสซาร์ไม่มีความอดทนหรือความกรุณาต่อเขาอีกต่อไปแล้ว เขาสั่งฆ่าบุตรทั้งหลายของเศเดคียาห์ต่อหน้าต่อตาอีกฝ่าย จากนั้นเขาก็วัลูกตาของกษัตริย์ยิวผู้ชั่วร้ายองค์นี้ออกเพื่อที่ว่าความทรงจำสุดท้ายทางสายตาที่เขาเห็นคือภาพบุตรทั้งหลายของเขาถูกฆ่าตายต่อหน้าต่อตาเขา

แม้เป็นกษัตริย์ เนบูคัดเนสซาร์ก็สั่งถามผู้มักกบฏคนนี้ด้วยโซ่ตรวนทองเหลืองเหมือนอาชญากรธรรมดาๆคนหนึ่งและส่งเขาไปยังบาบิโลน วงศ์วานของดาวิดถูกตัดตอนแล้ว การขจัดทิ้งลูกหลานของดาวิดยังมีอยู่จนถึงทุกวันนี้ ต่อเมื่อบุตรผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดของดาวิดเสด็จกลับมา ราชบัลลังก์ของดาวิดก็จะถูกฟื้นฟูดังเดิม

2 พกษ 25:8-10 เมื่อวันที่เจ็ดเดือนที่ห้าซึ่งเป็นปีที่สิบเก้าของรัชกาลกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน เนบูซาราดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ ข้าราชการคนหนึ่งของกษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้มายังเยรูซาเล็ม ความล้มเหลวครั้งสุดท้ายของเยรูซาเล็มถูกหมายเหตุไว้พร้อมกับรายละเอียดที่ชัดเจน ปีที่สิบเก้าของเนบูคัดเนสซาร์คือประมาณปี 586 ก่อน ค.ศ. ดังนั้นการ โจมตีครั้งที่สามและเป็นครั้งสุดท้ายที่มีต่อเยรูซาเล็มจึงเกิดขึ้นหลังจากยี่สิบปีของการตีสอนของบาบิโลนที่มีต่อยูดาห์โดยได้เริ่มต้นในปี 606 ก่อน ค.ศ.

9 ท่านได้เผาพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เสีย และเผาพระราชวัง และเผาบ้านเรือน

ทั้งหมดของเยรูซาเล็ม ท่านเผาบ้านใหญ่ทุกหลังลงหมด 10 และทหารคนเคลเดียทั้งหมดผู้อยู่กับผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้ทำลายกำแพงรอบเยรูซาเล็มลง คนบาบิโลนหมดความอดทนแล้วกับยูดาห์ที่มักกบฏ เนบูคัดเนสซาร์สั่งทำลายพระวิหารของพระเจ้าพร้อมกับพระราชวัง กษัตริย์ เขาเผากรุงนั้นทั้งกรุง จากนั้นก็ทำลายกำแพงกรุงนั้น เมื่อเนบูคัดเนสซาร์จัดการเสร็จสิ้นแล้ว เยรูซาเล็มก็ไม่มีอะไรเหลืออยู่เลย เขาได้ทำลายกรุงนั้นอย่างสิ้นเชิง ยูดาห์ (และอิสราเอล) ในฐานะรัฐอิสระที่มีเอกราชไม่มีอยู่อีกต่อไปและเป็นเช่นนั้นต่อมาจนถึงปี 1948 เมื่ออิสราเอลถูกสถาปนาในแผ่นดินนั้นในฐานะประชาชาติหนึ่งอีกครั้ง

2 พกษ 25:11-12 และประชาชนที่เหลืออยู่ซึ่งอยู่ในเมือง และคนหลบหนีซึ่งหลบหนีไปยังกษัตริย์แห่งบาบิโลน พร้อมกับมวลงนที่เหลือนั้น เนบูซารัดานผู้บัญชาการทหาร

รักษาพระองค์ได้กวาดไปเป็นเชลย 12 แต่ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้ละคนจนแห่งแผ่นดินไว้ให้เป็นคนทำสวนองุ่นและเป็นคนทำไร่ไถนา ระยะที่สามและระยะสุดท้ายของการกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลนก็สำเร็จแล้ว เกือบทุกคนที่อาศัยอยู่ที่เยรูซาเล็มถูกกวาดต้อนไปยังบาบิโลน ผู้ใดก็ตามที่มีความสำคัญในด้านใดๆ ในยูดาห์ก็ถูกกวาดต้อนไปเช่นกัน มันเป็นนโยบายของบาบิโลนที่จะผสมผสานชนชาติต่างๆ ที่ถูกจับเป็นเชลยในพื้นที่ส่วนต่างๆ ที่อยู่ห่างไกลของจักรวรรดิของพวกเขาเพื่อยับยั้งมิให้เกิดการลุกฮือใดๆ อีก มันยังทำให้จักรวรรดินั้นมีความเป็นหนึ่งเดียวกันมากขึ้นและปกครองง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามเพราะเห็นคุณค่าของสวนองุ่นต่างๆ แห่งยูดาห์ คนบาบิโลนจึงเหลือชนชั้นต่ำกว่าของประชาชาตินั้นไว้ข้างหลังเพื่อดูแลสวนองุ่นเหล่านี้ในฐานะพืชทำเงินให้แก่บาบิโลน

2 พกษ 25:13-17 ก่อนจากไป คนบาบิโลนก็ริบและปล้นสิ่งใดก็ตามที่มีค่าไปจาก

ความพินาศของกรุงเยรูซาเล็ม และเสาทองสัมฤทธิ์ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และเชิงกับขันสาครทองสัมฤทธิ์ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้น คนเคลเดียได้ทุบเป็นชิ้นๆ และขนเอาทองสัมฤทธิ์ไปยังบาบิโลน 14 เขาขนหม้อ พลั่ว และตะไกรตัดไม้ตะเกียง และช้อน และ

บรรดาเครื่องใช้ทองคำที่ซึ่งใช้ในงานปรมณีย์เอาไปเสีย ทองเหลืองทั้งหมดของพระวิหาร ถูกทุบเป็นชิ้นๆและถูกขนกลับไปยังบาบิโลน

นี่รวมถึง 15 ทั้งถาดรองไฟด้วย กับขาม สิ่งใดที่ทำด้วยทองคำ ผู้บัญชาการทหารรักษา พระองค์ก็ขนเอาไปเป็นทองคำ และสิ่งใดที่ทำด้วยเงินก็ขนเอาไปเป็นเงิน 16 ส่วนเสาสองต้น ชั้น ฐานหนึ่งลูก และเชิงซึ่งชาวโลมอนทรงสร้างสำหรับพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้น ทองสัมฤทธิ์ ของภาชนะทั้งหมดนั้นก็เหลือที่จะชั่งได้ 17 เสาต้นหนึ่งสูงสิบแปดศอก และบัพว่าทองคำสัมฤทธิ์มี บนเสา บัพว่านั้นสูงสามศอก มีตาข่ายกับลูกทับทิมล้วนทองคำอยู่บนบัพว่าโดยรอบ และ เสาต้นที่สองก็เหมือนกันพร้อมตาข่าย ไม่มีสิ่งใดที่มีค่าถูกเหลือทิ้งไว้เลย งานโลหะทั้งหมดของ พระวิหารตั้งแต่ภาชนะทองคำใดก็ตามที่เหลืออยู่ไปจนถึงงานทองเหลืองถูกลอกออกและส่ง กลับไปยังบาบิโลน พวกเขาทิ้งเยรูซาเล็มให้ร้างเปล่าอย่างสิ้นเชิง เยเรมีย์รำให้ความรกร้างว่างเปล่าในเพลงคร่ำครวญ 3-4

2 พกษ 25:18-21 และผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ก็จับเสโรอาห์ปุโรหิตผู้ใหญ่ และเสฟันยาห์ปุโรหิตที่สอง กับผู้รักษาธรณีประตูสามคนไปด้วย 19 และจากเมืองนั้นท่านได้จับ ข้าราชการสำนักซึ่งเป็นผู้บัญชาการกองทัพ กับที่ปรึกษาของกษัตริย์อีกห้าคนที่พบในเมืองนั้น และ เลขาธิการคือผู้บัญชาการกองทัพผู้เกณฑ์ประชาชนแห่งแผ่นดิน และอีกหกสิบคนจากประชาชน แห่งแผ่นดินซึ่งพบในเมือง 20 และเนบูซาระดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้จับคนเหล่านี้ไป พามาถึงกษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ริบล่าห์

พวกผู้นำทั้งหมดที่เหลืออยู่ไม่ว่าจะเป็นผู้นำทางศาสนา ทางทหารและพลเรือนถูกรวบ และพาเดินไปยังริบล่าห์ซึ่งเป็นทีี่ทุกองบัญชาการประจำภูมิภาคของเนบูคัดเนสซาร์ตั้งอยู่ ที่นั่น 21 กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ทรงฟันเขา และประหารชีวิตเขาทั้งหลายเสียที่ริบล่าห์ในแผ่นดิน ฮามัท

พร้อมกับคำพูดที่ต่ำกว่าความเป็นจริง ข้อความศักดิ์สิทธิ์นี้บันทึกว่า ยูดาห์จึงถูกกวาด เป็นเชลยไปจากแผ่นดินของตน อิสราเอลในฐานะประชาชาติหนึ่งไม่มีอยู่อีกต่อไปแล้ว

อาณาจักรฝ่ายเหนือถูกกวาดต้อนโดยคนอัสซีเรียไปเมื่อประมาณ 136 ปีก่อนหน้านั้น บัดนี้
อาณาจักรฝ่ายใต้ก็ไม่มีอยู่อีกต่อไปแล้วเช่นกัน พระเจ้าได้ทรงขจัดประชาชนของพระองค์ไปจาก
แผ่นดินของพวกเขาเหมือนที่พระองค์ได้ทรงเตือนไว้ในพระราชบัญญัติ 28 และผ่านทางเหล่าผู้
พยากรณ์สมัยต่อมา

2 พกษ 25:22-24 พระองค์ทรงตั้งเศดาบดียาห์บุตรชายอาหิถัมบุตรชายซาฟานให้
เป็นเจ้าเมืองเหนือประชาชนผู้เหลืออยู่ในแผ่นดินยูดาห์ ผู้ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลนได้
ทรงเหลือไว้ ยิวบางคนถูกเหลือทิ้งไว้ในแผ่นดินนั้นเพื่อตกแต่งสวนองุ่นให้คนบาบิโลน หลัง
จากได้ข่มขู่พวกเขาแล้ว เนบูคัดเนสซาร์ก็แต่งตั้งเศดาบดียาห์เป็นผู้ว่าประจำภูมิภาคปกครอง
เหนือพวกเขา เห็นได้ชัดว่าเขาเต็มใจให้การสวามิภักดิ์ต่อเนบูคัดเนสซาร์เพื่อแลกกับอภิสิทธิ์นี้
เราไม่ทราบชัดเจนว่าเศดาบดียาห์เป็นใครกันแน่ อย่างไรก็ตาม เชื้อสายของเขาตามที่หมายเหตุไว้
เห็นได้ชัดว่าไม่ใช่เชื้อสายและวงศ์วานของดาวิด

23 เมื่อบรรดาผู้บังคับบัญชาพลรบ ทั้งตัวเขาทั้งหลายและคนของเขาได้ยืนยันว่า กษัตริย์
แห่งบาบิโลนได้แต่งตั้งเศดาบดียาห์ให้เป็นผู้ว่าเมือง เขาก็มาหาเศดาบดียาห์ที่มิสปาห์ คืออิชมาเอ
ลบบุตรชายเนธานีอาห์ และโยฮานันบุตรชายคาเรอาห์ และเสโรอาห์บุตรชายทันหุมเมทชาวเน
โทฟาห์ และยาอาซันยาห์บุตรชายคนมาอาคาห์ ทั้งเขาทั้งหลายและคนของเขา **24** และเศดาบ
ดียาห์ก็กระทำสัตย์ปฏิญาณแก่เขาและคนของเขาว่า "อย่ากลัวที่จะเป็นผู้รับใช้ของคนเคลเดียเลย
จงอาศัยในแผ่นดินและปรนนิบัติกษัตริย์แห่งบาบิโลน แล้วท่านก็จะอยู่เย็นเป็นสุข"

เห็นได้ชัดว่าพวกทหารยิวบางคนที่ได้หนีไปต่อหน้าคนบาบิโลนบัดนี้ได้กลับมาจากการ
หลบซ่อนตัวแล้วเพื่อพบกับเศดาบดียาห์ เพราะบัดนี้เขาจงรักภักดีต่อเนบูคัดเนสซาร์แล้ว เศดาบ
ดียาห์จึงจะยื่นขอพวกเขาให้บนบอบเชื่อฟังสิทธิอำนาจของคนบาบิโลนและอาศัยอยู่ในแผ่น
ดินนั้น เขาให้ความมั่นใจคนเหล่านั้นว่าทุกอย่างจะเป็นไปด้วยดีเมื่อพวกเขาทำเช่นนั้น เนื้อหา
ส่วนนี้สอดคล้องอย่างมากกับการรับใช้ของเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ ดู เยเรมีย์ 40

2 พกษ 25:25-26 ถึงกระนั้น อยู่มาในเดือนที่เจ็ดอิซมาเอลบุตรชายเนธานีياهوบุตรชายเอลีซามาผู้เป็นเชื้อพระวงศ์ ได้เข้ามาพร้อมกับชายสิบคน ได้โจมตีและฆ่าเกดาลิยาห์และพวกยิวกับคนเคลเดียผู้อยู่กับท่านที่มีสปาห์เสียบ ในเดือนที่เจ็ดของปีนั้น ชายผู้หนึ่งนามว่า อิซมาเอล ผู้เป็นเชื้อพระวงศ์ก็พาคนสิบคนไปกับเขาและฆ่าเกดาลิยาห์พร้อมกับพวกยิวและคนบาบิโลนที่อยู่กับเขา แน่แน่นอนว่าพวกเขาถือว่าเขาเป็นคนทรยศ

26 แล้วประชาชนทั้งปวง ทั้งเล็กและใหญ่ และผู้บังคับบัญชาพลรบได้ลุกขึ้น และไปยังอียิปต์ เพราะเขากลัวคนเคลเดีย เมื่อเห็นสิ่งที่อิซมาเอลได้กระทำลงไปและกลัวการล้างแค้นจากคนบาบิโลน พวกยิวส่วนที่เหลืออยู่ในแผ่นดินนั้นก็หนีไปยังอียิปต์ อ่านเยเรมีย์ 41-43

2 พกษ 25:27-30 ขณะเดียวกัน ในบาบิโลนและอยู่มาในปีที่สามสิบเจ็ดแห่งการเนรเทศเยโฮยาคีนกษัตริย์แห่งยูดาห์ ในเดือนที่สิบสองเมื่อวันที่สิบเจ็ดของเดือนนั้น เอวิลเมโรดักกษัตริย์แห่งบาบิโลน ในปีที่พระองค์ทรงเริ่มครอบครอง ทรงพระกรุณาโปรดให้เยโฮยาคีนกษัตริย์แห่งยูดาห์พ้นจากเรือนจำ

เนบูคัดเนสซาร์ได้สิ้นชีวิตแล้ว บุตรของเขาเอวิลเมโรดักก็ขึ้นครองราชบัลลังก์แห่งบาบิโลน (ชื่อ เอวิลเม โรดัก หมายความว่า ชายหรือทหารแห่งเม โรดัก พระต่างด้าวองค์หนึ่งของบาบิโลน) บางคนคิดว่าเขาเป็นคนเดียวกันกับเบลซัสซาร์ บางทีเยโฮยาคีนได้กลับใจใหม่อย่างแท้จริง และพระเจ้าด้วยพระเมตตาจึงทรงทำงานในใจผู้ครอบครองคนใหม่นี้แห่งบาบิโลนเพื่อแสดงความกรุณาต่อเขา อาจเป็นไปได้เช่นกันว่าดาเนียล ผู้ซึ่งตอนนี้มีตำแหน่งสูงในบาบิโลนแล้ว มีอิทธิพลต่อเบลซัสซาร์เพื่อแสดงความเมตตาต่อกษัตริย์ยิวผู้นำาสงสารองค์นี้ อย่างไรก็ตาม ประเพณีของยิวก็เชื่อว่าเบลซัสซาร์ถูกจำคุกชั่วระยะหนึ่ง โดยเนบูคัดเนสซาร์บิดาของเขาและได้รู้จักกับเยโฮยาคีนในคุก พอได้ขึ้นครองราชบัลลังก์ เบลซัสซาร์จึงแสดงความกรุณาต่อเขา

28 พระองค์ตรัสด้วยคำอ่อนหวานแก่ท่าน และให้หนึ่งสูงกว่าบรรดาที่นั่งของกษัตริย์ที่อยู่ในบาบิโลนกับพระองค์ 29 เยโฮยาคีนจึงได้ถอดเครื่องแต่งกายของนักโทษออก และได้รับประทานที่โต๊ะเสวยของกษัตริย์เป็นปกติทุกวันตลอดชีวิต 30 ส่วนงบประมาณที่ให้นั้นก็ได้รับ

พระราชทานจากกษัตริย์ตามความต้องการรายวันอยู่เสมอตลอดเมื่อท่านมีชีวิตอยู่ เยโฮยาकिनจึงได้รับการยกชูขึ้นสู่ตำแหน่งที่เหมาะสมกับการเป็นเชื้อพระวงศ์ของเขาในบาบิโลน ที่นั่นเขาจำริญขึ้นจนถึงวันสุดท้ายแห่งชีวิตของเขา พระเจ้าทรงเปี่ยมพระเมตตาต่อเขา ดังนั้นหนังสือพงศกษัตริย์จึงจบลงอย่างสวยงาม กษัตริย์ยูดาห์องค์สุดท้ายที่มีชีวิตอยู่เป็นข้าราชการคนหนึ่งอยู่ในประชาชาติหนึ่งที่เป็นคนต่างชาติ อิสราเอลและยูดาห์จะเป็นเช่นนั้นอยู่ต่อไปจนกระทั่งปี 1948 แม้ชนส่วนน้อยแห่งยูดาห์จะกลับมาภายใต้เอสราและเนหะมีย์ก็ตาม